

**Зигат Султанов
Йыһат Солтанов**

**СОЧИНЕНИЯ
В ПЯТНАДЦАТИ ТОМАХ**

**ӘҢӘРЗӘР
УН БИШ ТОМДА**

**ТОМ
II**

**ПОЭМЫ И РОМАН
ПОЭМАЛАР ҺӘМ РОМАН**

Солтанов Й.Ө.

Әсәрзәр ун биш томда, том II. Поэмалар һәм роман. — 468 бит.

Быт китапта шағирзың иң мөһим һәм күләмле шиғри әсәрзәренәң күбәһе тәүге тапкыр донъя күрә, улар язылыу йылдары буйынса сиратлаштырып бирелде. Үзәгәйле йыйынтык шиғриәт һөйөүселәргә шиғри зауык та, фәһем дә, тәрән кисерештәр зә килтерәсәк.

АУЫЛ ЕГЕТЕ

Бағышлау

Кешеләр бар — даны ерзе күмеп,
Ашып киткән таузар түбәһен.
Кешеләр бар — байып, алтын менән
Нышып бөткән һандык, кеҫәһен.

Бар һәр төрлө кара груһлылар,
Бар шакшылар — канлы ауыззар.
Байлык өсөн йәнен, илен һатып,
Ир башына еткән яуыздар.

Һәм бар тағы ерзең хужалары —
Саф күңелле ябай кешеләр.
Даны менән, малы менән түгел —
Эше менән дәү тау ишеләр.

Был ябайзар кырза ер актара,
Шахталарза күмер казалар.
Комло далаларға һыу сығарып
Бакса баға, һарай һалалар.

Йәшәйем мин бына шулар өсөн!
Әзермен һәм шулар һакына
Утка керергә йә ташланырға
Кояш системаһы артына.

Теләйем мин тормош йондозомдо
Нурландырып хәлдән килгәнсе,
Бағышларға шулар файзаһына,
Хезмәт күрһәтергә үлгәнсе.

Юк, үлгәс тә!
Кереп яткас та, тим,
Кара ерзең һалкын куйынына,
Калырға мин тейеш улар менән,
Йырым менән юлдаш булырға!

Ашырмы һуң эшкә был теләгем?..
Тырышам мин уны үтәргә.

Көсөм таузай!
 Вакыт!
 Алкынырға
 Иңем менән күкте күтәрәм!

Йә еңермен,
 Йәки еңелермен —
 Яна йөрәк ылғый ялкында!
 Инсем итеп тәүге поэмамды
 Бағышлайым ауыл халкыма.

Сазым кылы!
 Яңра,
 Яңра, әйзә,
 Осорт ооска Пегас кашкаһы!
 Йырлайык бер ярһып ауыл егетен,
 һәм йырларбыз тағы башкаһын.

I бүлек

Сылбырланып йылға буйзарында
 Тезелешкән кескәй ауылдар.
 Өйзәр өзләй кейеп һалам кәпәс,
 Урамдарза бейей кайындар.

Кайындарза кайнай сыйырсыктар,
 Утлай ерзә каз-кош көтөүе.
 Малай-шалай шәйләй сыбык тотоп,
 һарык көткән циклоп¹ шикелле.

Тәзрәләрзең селтәр пәрзәләрен
 Апрель еле елә тарткылап.
 Тарткан сакта тышка караш ата
 һылыу кыззар — мөләйем, шат кына.

Кояш батһа, урам буйзарынан
 Сурлап китә курай, дәрт-йырзар.
 Егеттәр һәм кыззар ыңғайына
 Шаңдай йырлап урман, тау, кырзар.

Таңға тиклем йәшлек тантанаһы
 Күкрәй бында... Кайһы берәүзәр
 Башлап танышалар. Ә кайһылар

¹ Циклоп — грек карыһүзәндөгә алпамыша.

Һөйгәндәрен тәүгә үбәләр.

Йәш йөрәктәр татлы яңыу менән
Сәскә ата бындай төндәрзә.
Бөтә кайғың, бөтә хәсрәттәрең
Төпкә бата бындай мәлдәрзә.

Йәшлек, йәшлек, янар ялкыныңда
Азмы йәндәр янып үткәндәр!
Ялкыныңа ярһыу йөрәк хисен
Азмы йәндәр яғып үпкәндәр!

Азмы инсан, алыып тик һин кушһаң,
Икеләнмәй юйған язмышын?
Гүрзән тергезгән аз кешенеме,
Дәртләндереп сыңрау тауышың!..

* * *

Урман кысаһында юлакларып
Юл ярылған ауыл яғына.
Карағайзар, койоп искеләрен,
Йәшел ылыс-шәлен ябына.

Сөйгән улар осло түбәләрен,
Горурланып, күктең төбөнә.
Көнөн-төнөн Кояш, Ай нурзары
Үтә алмай ылыс егенә.

Көн-төн бында куйы караңғылык,
Көн-төн бында һалкын күлөгә.
Иртәләрен, үтеп кәртәләрен,
Ысык тама кускыл үләнгә.

Дауылдарза урман которона,
Дауыл тынһа тора шым ғына.
Кайһы вакыт, таң торбаһын кабып,
Серле бер көй тарта — моң ғына...

Шат шишмәһе — шаталак кыз төслә,
Мең-мең сыңға мең-мең селтерәп.
Шул кыз сулпылары сыңын тыңлай
Ярза үскән яңғыз куш тирәк.

Һандуғастар бейей ботағында,

Арғы ярзан кәкүк сакыра.
 Айыу сыкһа үкереп шырлыктан,
 Коралайзар тертләп бышкыра.

Бөкөрө-сал таузар кырлаһынан
 Куян кыуа һоро бүреләр.
 Төпһөз күктә, емтек есен тойоп,
 Тазғаралар тубы сөйөрөлә...

* * *

Урман аша кысык юл буйынан
 Бер йәш егет кайта ауылға.
 Хоро шинель, һалдат пилоткаһы.
 Йәшел токсай асқан яурынға.

Һыңар еңе... ни өсөн буш, тимме?! —
 Юрий ғына әллә кеймәгән?..
 Куңалтаклык еңгә ят булғанға,
 Билбауына кысып бәйләгән.

Тәрән уйға сумып килә егет,
 Йөзө моңһоу — кайғы шәүләһе.
 Аяктары алға атлағанда
 Тарта кеүек артка кәүзәһе.

Һис теләмәй тегә азымын ул,
 Вакыт-вакыт ауыр уфтана.
 Тертләгәндәй айнып уйзарынан,
 Нәфрәтләнеп әсе йылмая.

Бер караһаң — ғазап сиккән кеүек,
 Бер караһаң — ауырыу төслә ул.
 Икенсе мәл — шашып шатланғандай,
 Өсөнсө мәл — ифрат үсле ул...

* * *

Егетте юл, этеп, төкәлдерә
 Балсык ярлы йылға ситенә.
 Һыузар быйыл бик нык ташкан икән —
 Ярзы ашап тулкын һикерә.

Йөзө һытык — асыу тотә кемгә?

Урман әллә кысып һыкканға?
 Елдең әллә каршы өрөүенән,
 Боролоп-боролоп әллә акканға?

Ак күбектәр күсә кәпәсләнеп,
 Өйөрәлә сөмөкәй уткындар.
 Ярзар ауа өҗтән умырылып,
 Бәргән сакта уҗал тулкындар.

Егет, баҗып текә яр башына,
 Алыҗтарға ата карашын.
 Йылға һаман ыға алға ғына,
 Ике ярға һуғып канатын.

Картлас йылға, йәшен юйған йылға!
 Үзенең ул озон ғүмереңдә
 Азмы тиргән төрлә тарихтарзы,
 Азмы язған тағы тирергә!

Ярзанының яғып якаһына,
 Татыған йыш канлы кайғыны.
 Ир баштарын йыйған камыштары,
 Алып киткән йәки ағыны.

Ырғылған ул, ярһып, күпме тапкыр
 Каяларын кайып күбеккә.
 Нисә кабат кызыл канға канап
 Кайткан кире иҗке йөзлөккә.

Күңелдәрзең нескә кылдарына
 Сиртеп кемгә сихри йырлаған?
 Төндәр буйы кемдәр, косаклашып,
 Сайпылыуын уның тыңлаған?..

Бөтәһен дә белә изге йылға,
 Бөтәһенә әзер күнергә.
 Бабаларзың узып ғүмеренән,
 Килеп кергән беззең ғүмергә...

* * *

Кирза итектәрен һалып, егет
 Как текәгә килеп ултыра.
 Аяктарын аҗка һәлендереп,
 Күзен төбәй һузың һыртына.

“Эй ағын һыу, йәнгә иң якын һыу,
Таралт минең таралт кайғыны!
Һалкын телең менән йөрәк йөйөн
Шифаласы, ялап яй ғына.

Әсәйем бит мине “тотоп алған”
Һинең ошо ағын һыуыңдан!
Косағыңда тәүге өнөм тыуған,
Кендегемдең каны йыуылған.

Биргәнһең һин миңә ғүмеремде,
Биргәнһең һәм көйлә йырымды.
Һалайымсы һары һағышымды,
Яңғыратып һырлы ярыңды!”

Озон көйләп түгә егет моңон —
Йылғаһылай озон ағышлы.
Бер тыңлаһаң — ифрат күтәрәнке,
Бер уйлаһаң — үтә һағышлы:

“Ағын йылға, туған, якын йылға,
Аяк баһтым бына ярыңа.
Бойокмон шул: йәшлек хыялдарым
Осто кеүек елгә бары ла.

Һүз биргәйнем, киткән сакта, һиңә,
Кайтырмын, тип, данға уралып.
Ә хәзерен?! — Данды эт ялаған,
Шырауланып баһып торамын.

Һыңар кулым калды тар окопта.
Үзем дә мин илгә — һыңар кул” ...
Туған йылғам! Кисер егетенде!
Яҙһын уға Хозай изге юл!

* * *

Сумды Кояш... Талғын елгә болғап
Ағылдырзы урман хуш есен.
Төн шаршауын һүреп шат йондоззар
Кысышты күз шаян-йәшертен.

Боролманан бака баһ сығарып
Сурылданы озон бер көйгә.

Сабактарзы салып дәү сурағай
Һызып үтте һыузы икегә.

Муйын һузып талдар араһынан,
Мышы тыкты морон тулкынға.
Өйрәк өйөрзәре, быжкылдашып,
Камыш араһына сумдылар...

Бер... биш минут...
Капыл килде телгә
Бөтә урман, күл һәм йылғалар.
Өзөлмәс көй көйәзләтте төндө —
Оркестры ерзең сорлаған:

Әйтерһең дә, көллө кейек, коштар
Концерт бирә бөйөк сәхнәлә.
Әйтерһең дә, улар бер-береһен
Узыу өсөн сәмле дәртләнә.

Скрипкәләр серле һыза кылда,
Ғаркылдаша рояль, гармундар.
Граммофон һәм борґо, пианино —
Үреләләр бергә бар моңдар.

Ботактарза — мең-мең йыраусылар,
Көләүендәр — олон төбөндә.
Көлә ылыс, кул сәпәкләй япрак,
Айыу төшә кызып бейергә.

Ә Ай-Ағай ебәк аркан буйлап
Күтәрелә көмөш һауаға.
Кәкре кайығына кырын ятып,
Дирижерлык кыла доньяға...

* * *

Арғы ярзан, һузып һары телен,
Төн ялай ут — йылға ситендә.
Тексәй Айзың күзен әсеттереп
Төтөн йөзә урман өстөндә.

Кем ул төндә усақ токандырған,
Йәнгә тиртеп ауыл йылыһын?
Ат көтәме? Өйрәк өшкөтәме?
Балыксымы — карай йылымын?

Кем булһа ла, килгән Хозайзан ул,
 Мосафирға был йән таяныс.
 Арала тик шашып ташкын кайнай,
 һузырға кул етмәй, аяныс...

Кулын куйып егет маңлайына,
 Уйға батып текләй был утка.
 Ә йөрәге, төнгө сихри кылдай,
 Иңрәй, иңрәй ошо минутта.

Кыуаныска, шашкын хыялдарға
 Сумып үткән тиле йәшлеге
 Күз алдына килә кубарылып
 Ихлас көйө, гүзәл, саф көйө...

Арғы якта иһә кызыл ялкын —
 Ебәк яулык кеүек елберзәп,
 Тартып тора егет хыялдарын,
 Комарлатып, кузлы бер ергә.

Утка кереп янған йәшлегенең
 Һүнөп бармыш һуңғы осконо
 Булып күренәлер серле усак —
 Уфтай егет, уфтай бошоноп:

“Йәшлек, йәшлек, ниңә көйзәң, йәшнәп,
 Гөл баксаңда сәскә калдырмай?
 Һүрелерме сағыу хыялдарым
 Мәңгелеккә, инде кабынмай?”

Нәк карсыға -- күккә сорғолорға
 Канат язған ярһуу йөрәгем.
 Һынык канат, бойок һалдат булып
 Кайтып килә, алып кәрәген...

Язмыш, язмыш! Үсең кандымы, дуҫ,
 Мыҫкыл итеп йәшлек хисемде?
 Уйланыңмы үзең ялтырарға,
 Юйып ташлап миңең есемде?!”

* * *

Ойоп туймай өйкөм-өйкөм туғай,
 Койоноп шук Айзың нурына.

Ғаләмдәрзең күзе күзләй ерзе,
Тылсыланып урман хорына...

Егет йәнен ләкин арбамайзар,
Өзәмсә һүз улар әйтмәйзәр.
Катып калған ниңә каялары —
Котороноп бейеп китмәйзәр?!

Улар хушһыз, улар кайғыһыз шул,
Белмәй улар көрәш, еңеүзе.
Улар өсөн тормош — өзәлмәс моң,
Көнө-төнө — бер ғәм диңгезе...

Сал сағылдар! Мәғрур сал сағылдар!
Һез белһәгез ине егеттең
Ниндәй һағыш йөзөн һарғайтканын —
Калмаң инегез һис түзеп тын.

Тулар, шаулар, даулар һәм үкерер
Инегез һез шашып был төндө:
Еңел мени, таузы баһқан карзай
Кайғы баһқан башын егеттеңдең!

Ватан яуы, түгеп кайнар канды,
Үләт ыуын кырсып йөрөгәндә,
Риза мыни егет, өйгә кайтып,
Яугир баштан калһа “бер бәндә”?!

Куркты мыни фронт дәһшәтенән?!
Юкмы уның керһез намысы?!
Барыһы бар!
Фәкәт ул уңышһыз,
Көлә унан яһил язмышы...

* * *

Яктан кубып, утлы тулкын ярып
Кәмә дөрә егет ярына:
Усак яғыусы йән йөрһәт иткән
Сығарып ук уны алырға.

Шығырзап ком, кәмә яр уртына
Бәргәс кенә осло маңлайын,
Иҫен йыйып шуңда елде егет,
Ялпылдатып шинель салғыйын.

Сихри шәүлә һымак, ак һакаллы
 Кес кенә бер бабай тырышып
 Һөйрәй ине кәмә моронсайың,
 Һыу ағыны менән көрәшеп.

Тейен мени! — етеп биш ырғыуза,
 Тейзе егет. Карыш кәмәне
 Шытырзатып һыңар кулы менән
 Тартып алды ярға дәртләнеп.

— Һәй йәш вакыт!
 “Дурной” көс күп вакыт!
 Без куш куллап ала алмаған
 Айыузы һез һыңар кул менән тик... —
 Шымды бабай... һүзе калмаузан...

Күрзе сөнки етем елпелдәгән
 Һалдат шинеленең буш енен...
 Боролдо ла ситкә, күзен һөрттө
 Әллә тиктән, әллә йәш килеп...

— Һаумы, бабай! Танымайһың әллә?
 — Һаумы, улым! Күзем күрмәй шул...
 — Был мин — Талғат, яузан кайтып киләм.
 — Талғат?! Балам! Бына осрашыу! —

Калтыранмыш кырыс усы менән
 Һыйпап улдың сикә сәстәрен,
 Егетте ул кысты күкрәгенә,
 Сын күңелдән түгеп йәштәрен.

— Әйтмәһәң дә, күреп торам, улым,
 Белеп торам кайзан икәнде...
 Яуыз Гитлер! Муйыны һынғыры!
 Кырып һалды күпме ул йәнде... —

Әсәһенең йылы кулы һымак
 Якын, ипле, шыршау кулынан
 Йәне иреп өһһөз торзо егет,
 Арынғандай күңел туңынан.

Әйтерһең дә, икәү сабий ғына —
 (Береһе сал, береһе йәш, мыкты)
 Косаклашып, йән-тән уртаклашып,
 Бар донъяһын шул мәл онотто.

Килеп ишкә, кереп как кәмәгә,
 Күмелделәр тулкын артында.
 Ныу йөзөндә көләс Ай бәүелде,
 Куш ишкәкте кайырып тартканда.

* * *

Филми бабай сытыр өҗтәкләне
 Сәйнәп талған усақ уртына.
 Сәйгүн әлде түзмер өс тағанға:
 — Килтерәйек, — тине, — шартына.

Төн өҗтөнән төшмә кайтып өйгә —
 Кыйын булыр каршы алыуы.
 Йөрәге бит насар әсәйендең —
 Хатта мөмкин шартлап калыуы...

Юғалттык шул һине без ауылда —
 Хат-хәбәрәң күптән килмәне...
 Юк, хәйерле булыр, балакайым,
 Таң аттырып бозһак һилләне!..

...Кызыл ялкын ялай сәйгүн төбөн,
 Үрләй төтөн — ел юк. Донъя тын.
 Яр коршауы сумды һарғылт нурға,
 Төтөн яззы күктә канатын.

Каршыһына уттың сүкте егет
 Үззәренсә бөкләп аяғын,
 Быуаттарзың барлык һузымында
 Ултырғандай ата-баһы.

Ә Филми карт япон һуғышынан
 Кабып кайткан (“иблес мирасы”!..)
 Төрөпкәһен кузға бызылдатты,
 Төтөн менән йөзөн уратты.

Озак-озак ултырзы ул өһһөз,
 Уйға сумып, һәмгә күмелеп.
 Көттө Талғат уның уяныуын,
 Куз һалыуын йәһнгә һүз телеп.

Сатор-сотор серен систе сытыр,
 Махра ысын төтөн күтәрзе.

(Фронтта ла тартмай кайткан егет
Аптыратыр әле күптәрзе!)

Тура бағып баш калкытты бабай,
Төрөпкәһен төрнәп бер уста.
Һорап куйзы:

— Һөйлә әле, улым,
Кайһындай хәл хәзер фронтта?

Якын микән инде еңеү көнө
Которонған фашист йыланьы?!
(Ишеткәндәй булды гөрһөлдәүен
Егет фронт тигән кибланың...)

— Күп калманы Берлин түбәһендә
Елберзәр көн беззең ал байрак.
Атып килгән анау ал таң кеүек
Бәхәсһез был! Түгел ул йырак!

Их бабайым, миңә ни файза һуң,
Утгар ярып үзем бармағас
Шул еңеүле таңдың косағына,
Барған кеүек язға карлуғас?!

“Үс хәнийәрен казап йөрәгенә,
Фашизмды, — тинем, — аузарһам...”
Ирешмәнем ләкин моразыма —
Бушйең киләм кайтып “базар”зан...

Ултырзым, һай, тишек кәмәһенә
Язмыштың мин — кулһыз һәм данһыз!..
Бер канаты һынык карсығалай, --
Карғыр сакта калдым яракһыз...

Скрипкәм калды ауылымда —
Һыззыртыр, тип көтә торғандыр...
Йөрәгемдән урғыр тулыш моңдо
Сулаклығым йота торғандыр...

Кәрәгем бар инде хәзер кемгә...
Мин ни эшләй алам ауылда?
Ятырғамы һамсып, күк төтәтеп?..
Юк! Мин риза түгел был юлға! —

Шулай тине егет. Йәне көйрәп
Торзо ырғып усак янынан.

Әсе көлмөш Айзың йөзөн йырып
Азымланы ярзың буйынан.

* * *

Ғилми бабай ысды төтөн йотоп
Ысмағынан, һалкын кан менән
Көтөп алды уның тынысланып
Ултырыуын кире янына.

Картлас менән уйзаш-корзаш кеүек,
Карағайзар кәңәш корзолар.
Шук тейендәр ылыс араһынан
Каш йыйырып карап торзолар.

Һәр бер кыяк, һәр бер көмөш сәсәк
Йөзөн бороп егет яғына
Шыбыр-шыбыр низер белештеләр,
Көлөштөләр серле, яй ғына...

Һалдат иһә, моңло башын ушлап,
Үз уйзарын һаман уйланы.
Әле утка, әле һыуға төшөп,
Ғүмер буйкайзарын буйланы:

“Бабай, бабай, күп йәшәгән бабай,
Бабай, бабай, күп күргән бабай!
Быуат буйы әсе-сөсө татып,
Илдәр гизеп күп йөрөгән бабай!

Нужа баһып, башын бәһ каплаған,
Биленә тиң һакаллы бабай!
Һакал бөртөгөнән дә күберәк
Тәжрибәле, ақыллы бабай!

Әйтсе миңә, әйтсе, ни кылайым?
Скрипкәмдә һисек уйнайым?
Ата-бабаларҙан калған моңдо
Илкәйемә калай қояйым?

Колағымдан қыса үлмәһ сыңы –
Бирер инем һызып -- әмәл юк.
Моң диңгезен гизеп үтер инем,
Ишкәгем юк, илтер кәмәм юк...

Өндөшмәйһең ниңә, ниңә, бабай?!
 Ни әйтерһең минең һүззәргә?
 Кор тизерәк, кор хак хөкөмөңдө —
 Сабырлығым етмәй түзәргә!..”

* * *

Куз кәренән кайнап кысылған боҗ
 Алып бәрзе сәйгүн капкасын.
 Хуш еҗ бөркөлдөрөп үлән сәйе
 Тәмләндерзе урман һауаһын.

Калай көрөшкәгә ағыззы карт
 Кандай кызыл сихәт ағымын.
 (Ө үзенә сәйгүн капкасына
 Койоп теүәл кылды табынын.)

— Мә, кап, улым, ауыл күстәнәсен,
 һалдатмың, тиг, һыйзан тартынма.
 Ата-бабаң һөйгән әсемлек был
 Борондан ук һәр бер табында.

Әшһәң сәйзе — китер баштан кайғы,
 Әшһәң сәйзе — тәнең ял алып.
 Ә кандарың, корос кеүек кайнап,
 Тамырзаның буйлап таралыр.

Мә тот, улым! —
 Тотмай, һәй, кайза ул!
 Әсмәй кайза башкорт һыуында
 Бешкән сәйзе!
 Ян-яғыңда йырлап
 Башкорт урмандары торғанда!

Ут кисте ул,
 Төрлә һыу әсте ул, —
 Махра тартып хәмер әсмәне.
 Әсәйенең тәмле сәйзәренең
 Тәме сөнки телдән китмәне.

“Их, барыбер әжәл көтә беззе!..
 Әсең, тартып, дуҗтар, калайык!
 Тура килһә һылыу — үбеп кыйыу,
 Косакка без уны алайык!” —

Тигән йырзы бик йыш тыңлаттырзы
 Канлы окоп...
 Тик ул тартманы,
 Эсмәне һәм
 һантый һылыузарзы
 Косаклап та һис бер ятманы
 (Әллә шуға тәқдир һакланы...)

Торзо сөнки һаман күз алдында
 Тыуған ауыл, әсәй, һылыуы...
 Шул һылыузың уны озатканда
 һулығып-һулығып илап калыуы...

* * *

Сәй әсәләр, тирләп сәй әсәләр
 Сал бабай һәм мыкты был егет.
 Бушаған бер сокор тула йәһәт,
 Сәйгүн сыйнай кузза бөркөлөп.

Һалкын һауа күккә болот һауа
 Боҫ имсәген тартып табындан.
 Күзәүенә етеп күңел тулы,
 Туҫтактарзың тулы сағында!

“Һемер, бабай! Калышмам мин һинән,
 Сызаһын тик сәйгүн мороно!
 Сәй “һөймәй” ул һалдат, ә тотонһа
 Шикләnmәй көт күлең короуын!

“Аз каба” ул һалдат, тик хуш күрә
 Кайтарғанда аштың яулығын
 Еңел булһын өсөн аяксыға,
 Корһағында бар һый калыуын!..”

* * *

Ғилми бабай, каткан тамырзарын
 Койондорғас кайнар сәй менән,
 һүз башланы йәне-тәне йомшап,
 Төрөпкәһен һурып тәм менән:

— Улым, улым, ярһыу йөрәгеңдең
 Аңдайым мин кузрап кызыуын.

Һизенәмен кыйғыр күңелендең
Тотконлокта тулап Һызлауын.

Үзем дә мин, гәрсә карт яугирмен,
Теләр инем һуғыш кырында
Дан яуларға — еңеү көндәрендә
Байраксыһы уның булырға.

Йылдар мине ләкин бөкләнеләр —
Яракһыз мин канлы көрәшкә.
Колхозымда хәлдән килгәнемсә
Еңеү яулайым сын йөрәктән:

Йүнәтәмен камыт-ызбурыйын,
Йөрөгәндә йәштәр һабанда.
Әле бына һыуға йылым һалдым,
Һый булһын, тиг, дөйөм казанда.

Ауылда бит ашау накыс хәзер —
Ас карынлай йонсой ил эштә.
Фронт ейһен, фронт еңһен, тиеп,
Бөгөләбез бында гел бишкә.

Түрәләре, кәһәр һуккырзары,
(Йәшермәйсә әйтһәк үз-ара)
Иген иккән илдең асығыуын
Фронт бәләһенә туғара.

Асыл ирзәр китеп бөткәс яуға,
Ике яуыз сапты тамырға:
Берәһенең ләкәбе Өсбармак,
Икенсәһенеке — Кабырға...

Һуғыш сыккас сәнки куш бармағын
Косилканан берәһе кырктырған.
Икенсәһе, яуға барып етмәй,
Колап, кабырғаһын һындырған...

Башак ашап (ағыу башағы ул!)
Сәсәп үлдә язын сабийзар.
Бер ус бойзай семтеп алған өсөн
Сабый әсәләрен яуыздар

Олактырзы, тотоп, Тозтүбәгә —
Һалдат катындары төрмәлә!..
Артығын һис әйтер әмәлем юк,

Башым ката, телем көрмөлө...

Әйткән өсөн ошо сал башымды
Әйзәһендәр, әйзә, шул юлдан!..

“Әһ!” тә итмәм!

Ашым бит ашалған,

Йәшем инде йәшәп узылған...

Ә һин һаклан.

Башың тыкма токка!

Телең тешлә.

Сыза.

Бул сабыр.

Канһыз түрәләрзе камтарыға

Мәскәү үзе, бәлки, юл табыр...

Һин бит, егет, көйөнәһең юкка:

Бәхет түгел мени шул үзе —

Кайнар каның яуза койоп кайтыу,

Якынайтыу өсөн еңеүзе!

Сафта калған ғәййәр язаштарың

Еңеү елберзәген ал таңға

Ашырырзар — һөймәйме шул һине?

Күммәйме шул һине шан-данға?!

Төнгө күбәләктәр шәм утына

Укталғандай, һин дә дан эзләп

Тик үзеңә, талпынмасы ерзә.

Нимә ул дан? Кәрәк ул ниңә?

Ғүмереңде, егет, данға түгел,

Илкәйеңә ихлас бағышла.

Аралап үт ғәмдән һәр бәңдәне —

Килер йәм дә, дан да — барыһы ла!

Башың әймә язмыш елдәренә —

Куркмай кайыр кырыс канунын!

Һәр уткындың сығыу баҫкысы бар —

Таба бел һин шуны, акыллым.

Өзөлһә кул — көс һал аяғыңа!

Аяк-кулһыз калһаң — аунакла!

Башың кайтқан — илгә ақыл кайтқан —

Акылыңды егеп ил һакла!

Бабай һүзен егет шым тыңланы,
 Башын әйеп, утка төбәлеп.
 “Ауыр, ауыр! Күтмә шелтә бында...
 Сындыр, бәлки, уның тигәне?”

Сын булыузан миңә ни мәгәнә?
 Кулһыз кеше — кулһыз инде ул.
 Осор ине — бер канаты һынык...
 Таянышыз, юлһыз инде ул”...

Егет, тороп, тура юсыклана
 Берләм юлдан ауыл яғына.
 Таң томаны, кайнап-кабарынып,
 Каршыһына уның ағыла.

Озон көйлә әтәс азаңдары
 Кубарыла алыс, алыстан.
 Терләп корзар канат пырылдата
 Сыртлап сыбык һынған тауыштан.

Йөрәк каға — алда тыуған ауыл!
 Озакламай өйзәр күренер.
 Ныйыр һауа сыккан әсәкәйе
 Каршыһына сыр-сыу йүгерер.

Бер-бер артлы, капка шығырзатып,
 Эркелешер туған-терәктәр.
 Нишләр икән үсеп буйға еткән
 Муйыл күзле кызый бигерәк тә?!

II бүлек

Төпкә баткан әсәй күззәренәң
 Күреү менән нурһыз бағыуын,
 Койолдо ла төштә егетебез —
 Бағаналай катып калыуын

Тойманы ул... “Ah!” итте лә әсәй,
 Косакланы килеп иңенән;
 Көллә тәне дер-дер калтыраны,
 Кысқан сакта кулһыз еңенән.

— Балакайым! Баллы колонсағым!
 Ышанмайым!.. ысын һинме был? —
 Илаһа ла, күззән йәш сыкманы,

Илай-илай кипкән ине шул...

— Көтмәгәйнең әллә мине, әсәй?
Вакытһызмы кайтып килеүем?..
— Эй балакай! Ясин сығарткайным,
Мәғлүм булғас яуза үлеүең...

— Тәүбә, әсәй! Бына басып торам,
Штык һымак шыкай -- каршыңда.
Ниндәй үлеү?!
— Кара кағызыңды
Алғанға бит алты ай ғына... —

Һандыктағы калай кумтаһынан
Кармап шомон улға тотторзо.
“Похоронка” ...
“Каты бер алышта
Юғалттык без улың батырзы” ...

...Калғайны шул, әйе, ул йығылып
Туптар яуған, йорттар ауғанда...
Бер сокорзан уны сокоп алған
Үлек йыймыш трофей-команда...

Госпиталдә иҫһез яткан оҙак...
Ишетмәгән, теле көрмәлгән.
Кулһыз калып, йөрөй башлағас ук,
Үзен-үзе оҙак белмәгән...

Әсәй күзе йәнһез бына ниңә...
Илаһа да, сыкмай күз йәше...
Сөнки бит ул уға — тере мәйет, —
Ғазраилдең әрһез көндәше...

Сисендерә әсә балакайын,
Кабат-кабат кысып косаклай.
Буш ең төбөн һәрмәй һәм, ниһәйәт,
Йәше тама тулыш борсактай...

— Әсәкәйем, шулай инде бына...
Куш куллап ук косор инем дә...
— Эй балакай, әлдә мең ризамын —
Йәнең генә кайтһын тәнеңдә!

Эй Хозайым, шөкөр биргәнеңә!
Башкалар за күрһен был көндө.

Ошо шатлыккалыр инде, кисә
Йөрәккәйем бигерәк елкенде.

Йыуын, балам, хәзер сәй бешерәм,
Бына һөлгө, бына һабының.
Атакайың ғына күрәлмәне
Ғаиләһенен теүәл табынын...

Сыкты Талғат тышка бит йыуырға.
Һыктай йәне, юктап атайзы.
“Кара кағыз” уға килде, тиеп,
Әсәһенән былтыр хат алды...

Бер фронтта бергә йөрөгәндәр...
Өскөл хаттар калған кумтала...
Әсәй һаклап тоткан һабын менән
Йыуына ла өйгә уктала.

Күзләй уны түрзән скрипкәһе
Быялалы шкаф әсендә.
Күпме хыяланды егет шуны
Һыззыртырға, кайтып ошонда...

...Сабий сактан һөйзә сыңрау телен,
Үсә төшкәс һөйән, ат кылдан
Яһап тартты үзе һөйөклөһөн —
Һык арбалды атай был моңдан.

Шул көзөн үк, ике һарык һатып,
Ырымбурға атай юланды.
Әллә кайзан табып алып кайтты
Улкайына шөңгөр коралды.

Ырымбурға китеп әртис булған
Скрипкәсе Ишәй Ишмырза
Кайткан һайын уны күнектерзе
Кайза баһып, калай ышкырға.

Үзе менән куша һайратырға
Тотонғастын ауыл егете:
— Булды! — тине. — Минән уззырып ук
Сыңратырға һиңә көн етте!..

Ишетелде: Мәскәү һуғышында
Һалған башын Ишәй Ишмырза.
Уйлағандыр: “Бөтмәс моңдарымды

Дауам итер илдә иш мырза”.

Иш мырзаһы бына иш канатһыз...
 Моң кумтаһы илай шкафта...
 “Ышкылтаһын ышкыр уң кулым юк,
 Муйынсаһын һулым тотканда”...

Быялаға (һалкын!..) маңлай терәп
 Талғат бата ауыр моңдарға.
 (Паганини һымак, теләгәйне
 Бер кылында йәндең уйнарға...)

* * *

Барыһы бар әсәй табынында —
 Башлы корот, кағы, муйылы.
 Яңы ғына бешкән күкәй менән
 Мысай тәбәһе лә куйылды.

Госпиталдең юллык күстәнәсе —
 Сәй-шәкәре йәнә өстәлгәс,
 Кузза кызған сәйгүн капкасынан
 Танаузарға тәмле боҫ бәргәс,

Аллы-төллө булды көллө донъя,
 Күңел көпкәйзәре кирелде.
 Мысай тәбәһенән ауыз итеп,
 Ошондай за һорау бирелде:

— Был ни, әсәй? Коммо, тиһәм — ризык...
 Жмых, тиһәм — тора ыуалып...
 — Илде коткарыусы шул булмаһа,
 Үлер ине астан бар халык.

Мысай тигән әрһез сүп үлән ул,
 Ә беззеңсә — сыскан тарыһы.
 Сыскан күзенән дә кескәй кала,
 Һызырылла күкшелт ярыһы.

“Манһый ярма беззең!” — тибез уны.
 Кабыклата тарһаң — була он.
 Алабутанан ул мең кат артык —
 Үҫә күрһен был сүп, Илаһым!

Сын игенде — бойзай, арыштарзы

Ейгән юк без — китә фронтка.
Иләк астындағы мысай ғына
Кала беззәй аскак тауыкка.

Уныһы ла түгел һис туйғансы —
Услап кына бүлә «Өсбармак»...
— Ә? «Өсбармак»?! Кем ул?
— Белмәйһеңдер...
Зекер тигән бөткөр ул һармак.

— Зекер? Беләм — минән бер йәш кесе.
Түгел мени Зекер фронтта?
— Кәһәр һуккыры ул тылда калды,
Бармактарын турап силоска.

— Аңламайым...
— Силос турағыстан
Өззөрттө лә ике бармағын,
Бармай калды...
«Өсбармак» тип хәзер
Йөрөтәбез колхоз карағын.

Шул «Өсбармак» колхоз келәтенең
Аскыстарын йылғыр уйната.
Бойзай тарткан һайын, бер капсығын
Кара базарына озата.

Калғандарын бүлә түрәләргә...
Кала безгә кырлык, мысайы.
Уныһы ла тейә берәр устан...
— Совет кайза?!
— Закон токсайы

Заңлай фәкәт Зекер зауығына...
— Ә бригадир?
— Ул да бер калып.
«Кабырға» гел кағып торғас беззе,
Сығырынан сыға мут халык.

— «Кабырға»?! Кем?
— Совет ул «Кабырға».
Рәйеселер йәғни советтың.
Мулда кушқан аты — Корбанғәли,
Һыңар кабырға юк ул эттең.

— Корбанғәли? Корбанғәли ағай...

Беләм уны...

— Кайткас “фронт”тан
Кабырғаһын һалып... шуның үсен
Ала һымак ябай халыктан.

Каты куллы ине Корбанғәли,
Хәзер инде каты бәгерле.
“Үзем закон!” — тиеп, кеше хакын
Ашай-ашай һала йәберзе...

Бригадиры – “Кабырға”нан кире –
Кулында гел камсы сыжлата.
“Камсы” тигән кушаматка калып,
Канлы йәштәр менән илата...

Тешен кысып төшә егет түрзән,
Үрле-кырлы йөрөй изәндә.
Әллә ниңә буш ең уң йозроҗо
Йомарлана, хатта кизәнә...

Әсәһенән кыймай һорарға тик
Муйыл күзле кыззың хәлкәйен.
Өммөгөлсәм...
Барып урау кәрәк
Кырынлатып уның өйкәйен...

* * *

Әсәкәйе дәррәү китә эшкә:
Утгай сула — сәсеү вакыты.
«Өсбармак»тың дөйөм келәтендә
Орлок ағыулайзар — эш каты.

Сәсәй-сәсәй ишек яба әсәй —
Ағыу һулап күкрәк киҗелгән.
Ағы ла юк — һыйыр кысыр калған,
Ағыузан баш каткан, иҗергән...

Сыға Талғат урам әйләнергә —
Гимнастерка-салбар, пилотка...
Уң енен тик теләп күрһәтмәскә,
Беренселек бирә һул якка...

Бына ул өй. Тәзрә пәрзәһез тик...
Бер күзенә картон кағылған.

Күренмәне теге, күренмәне,
Күпме узһа ла шул янынан...

...Кырғын яуы купкан көнбайышка
Озатканда ауыл улдарын,
Кыз-кыркындар урам осонаса
Тиреп барзы такмак-йырзарын.

Бер кыз ғына ләкин йырламаны,
Сабыйлыктан сығып етмәгән...
Муйыл күззәрен нык мөлдөрәтеп
Талғатка кыз фәкәт текләгән...

Егеттәрзе егет иткән арба
Айырылып корзан киткәндә,
Сеңләп-сеңләп илап кыз йүгерзе...
Коштай осоп килеп еткәндә

Зур асылған моңһоу күззәренән
Түгелде нур Талғат күзенә.

— Тиз кайт!.. — тине, күзйәшкә төйөлдө...

Тороп калды, сәскә бирзе дә...

Шул сәскәне егет юғалтманы –
Күкрәгендә тәңкләп йөрөттө.
Сәскә янды куша окоптарза –
Дошман уты уны көл итте...

Йөрәгенә тамыр йәйгән шул гөл
Кайтты алып бына тамуктан.
Типмәй микән дарслап йөрәккәйе
Кызыйзың да ошо минутта?!

* * *

Куна ятып эшләй кырза халык —
Тирәклелә баһыу ыстаны.
Тал сыбығы һымак етһә буйға,
Кайза булһын инде кыз тағы?!

Ер һөрәлер йәки тырматалыр.
Ат кыуалыр, бәлки, сәсеүзә.
Ир-атты был һуғыш кырсып алғас,
Катын-кыз бит калды мисәүзә...

Донъя күркен күреп бара егет:
Их тыуған ер! Саңы, тузаны!
Әрем әселе саф елен हुлап,
Берләм юлдан тик бер узғаны!

Баһыузар тын... һөрөп кабартылған,
Тырматылған бер ни тиклеме.
Ай-һай кыйын! Ат һәм үтез менән
Йырып сығыузары икеле!..

Буразнаның тойоп йылылығын,
Бармактарын карай батырып.
Тәрән генә... Озон был баһыузы
СХТЗ һөргән, ахыры.

Бригада ла калған быйыл, тизәр,
Эшкашырлык тик бер трактор.
“Запас” юктан, тизәр, башкалары
МТС-та шәңгеп тормактыр...

Бына ыстан... Йорт бар ине ныктан —
Йәйләү күрке ошо тирәлә.
Ирзәр бөткәс китеп,
Урыштарға
Һатып әскән, тизәр, түрәләр...

Ә хәзерен һалам кыуыш рәт-рәт —
Бигәйни бер ауыл урамы!
Их, шулай за егәр һабансылар
Һағыналыр ағас бураны!

Иркен ине. Йылы, күркәм ине.
(Ә кыуыш — хөрт... мыжғый талпаны.
Йоклағанда битен сыйып үтә
Кеңәрткәһе йәки сысканы...)

Өйлә вакыт... Төшкө ашта ыстан:
Малай-шалай... Күберәк катын-кыз.
Арыш ыумаскайын тәмләртергә
Урталыкта тора каты тоз.

Катыктары бары — катык ката,
Әй катыклы арыш ыумасы!
Тик шыйык шул... Икмәк тә бер һынык...
Төйөрәмө күберәк булһасы!

Ит бослана куна тактаһында —
 Нарык һуйған колхоз һабанға.
 Ғилми бабай накыс калъяларзы
 Куна тактаһына һалған да:

“Кемгә был?” — тип төртә һәр өлөшкә...
 (Арты менән баҫкан бер малай:
 “Фәләнсәгә” — тигә, шул “фәләнсә”
 Үз өлөшөн йәһәт кармалай...)

Икеләтә өлөш бар биш-алты —
 Ике норма йөктә тартканға.
 Икмәкте дә ала ике һынык —
 Ударниктар кызыл тактала!..

...Куна ятып эшләү яклы халык,
 Ыумас эсеп дөйөм казандан.
 Тик ошо юл бер аз котолдора
 Ауылдағы аслык-казанан...

* * *

Сыуылдашып килеп күрештеләр,
 Кереттеләр түргә һалдатты.
 Кунак көтөп калған калъяны да
 Әллә кайзан Ғилми карт тапты.

Катындарзың тамды күз йәштәре,
 Фронт хәлен һорап, ыумаска.
 Еткән кыззар киткән һөйгәндәрен
 Хәтерләне, баһып баш аҫка.

“Күрмәнеңме унда атайымды?” —
 Тип текләне кырыс малайзар.
 Барыһының табып күңелдәрен
 Сыға алды хәлдән алай за.

Әсе ине, әсе арыш ыумас...
 Әрселмәгән борсак бәрәңге...
 (Бесән биреп алған уны колхоз
 Урыстарзан...) Иззе зар йәнде:

Өммөгөлсәм тигән кыз барлығын
 Белмәй ине һымак бер кем дә...
 Тик осраклы ғына әйтә һалды

Ғилми бабай, табын бөргәндә:

— Аш илтергә ине Өммөгөлгә, —
Төйәк кылған Ярыш баһыуын.
Ватык тракторын йүнәтәлмәй,
Көнө-төнө көйләп ятыуы...

“Тракторсы икән Өммөгөлсәм!” —
Дарһлап типте егет йөрәге...
Тик шул мәлдә куптан бер ғәрәсәт
Иғтибарын ситкә һөйрәне:

Атын бороп, төшә кырандастан
Буһарынған «Камсы»-бригадир,
Сарылдатып яра бер малайзы,
Камсы тамған һайын кыза ир:

— Әйтмәһеңме, баһка әйтмәһеңме:
“Болғау һатып түрә эсә”, — тип.
“Һабан аттарына болғау онон
Урыһтарға илтте кисә”, — тип!

— Әйтмәм! Әйтмәм!...
Бер ырғыуза Талғат
Барып баһты түрә каршына.
Тартып алып саж-сож ут-камсыһын,
Ярзы үзен...
Кайрак ташына

Ташлап,
Һабын тапап һыңдырзы һәм
Утынлыкка сүптәй бырғытты:
— Үз баһыңа бәлә кунмаһ борон,
Бригадир, куй һин был холокто! —

Шыкырзатты тешен: — Куркак куян,
Тылда боһоп үзең калғанһың!
Кулың барып калай кайыҙлайһың
Яуза ауған һалдат балаһын! —

Тибергә лә итеп кизәнгәйне,
Тотоп калды, ярай, Ғилми карт.
«Камсы» касты каршып кырандаска —
Ауыл якка алып елде ат.

Тороп калды янап яр һалыуы:

— Күрһәтермен әле “куян” ды!
 Һалдат тимәй ябып серетерзәр
 Етәкселек көсөн кыйғанды!..

Башын сайкап, уфтап әйтте Ғилми:
 — Ах балакай, кемгә кизәндең!..
 «КамсыҒ» барып тишһә «Кабырға»ға,
 Һыңар тактаһына изәндең

Бақтыртырзәр, тартып прокурорға...
 “Халык дошманы” ла итерзәр.
 Френтовик тип һис тә торманылар —
 Башын юйзы шулай хак ирзәр...

Кулын ғына Талғат һелтәне... Һәм
 Бабай менән, ығыш ат егет,
 Өммөгөлсәм һылыу катарына
 Ярыш якка китте хак егет.

* * *

СХТЗ тигән тракторзың
 Ята ине майлы астыңда,
 Гайкаларзы бороп, Өммөгөлсәм
 Кара майға каткан “костюм” да...

Һын турайтты, тороп, тал сыбыктай.
 “Костюм”ы ла калай килешә!
 Егет күззәрен нык кыззырырға
 Кыззы биргән Хозай, мең йәшә!

Күззәренең муйыл каралығы
 Бакты тишеп егет йөрәген.
 Таныны... тик... ситкә боролдо кыз...
 Кул да бирмәй бирзе кәрәген...

Һулышынан һалкын боз койолдо,
 Өндәшмәне өнә килһә лә.
 Иремәне,
 Картер ябып егет
 Тракторын көйләп бирһә лә.

Ултырзы ла китте һабан һөрөп,
 Буразналар барзы бөрөлөп...
 ...Кыркынсы йыл илап калған кыззы

Юктаны йән үлеп, терелеп...

“Ғәрип бәндә — ғәрле бәндә инде...
Кайырғандыр буш ең күңелен.
Их, белһәңсе, кызый, был донъяла
Мөхәббәттең еңдә түгелен!..” —

Ғилми бабай менән кайтты егет
Даңғор-доңғор каты арбала.
Һүтелде карт:
— Быйыл язын ғына
Харап булды ошо кыз бала.

Үзем илткән мискә кәрәсинен
Яуыз йәндәр урлап киткәндәр.
“Үзе урлап һатқан Өммөгөл!” — тип,
«Өсбармак»ты шаһит иткәндәр.

Эзәрлекләй ине һылыукайзы
Упалнамус-түрә Байсәләм...
Төрмә менән янап килгән уға
Һәм талаған кырза... Бар ғәләм

Белә быны... Ләкин упалнамус
Барыһын тиң бөттө куркытып.
Ил күзенә калкып карай алмай
Өммөгөлсәм йөрөй ут йотоп...

* * *

— Их!.. — түзмәне егет, бабайының
Арбаһынан калды кубынып. —
“Ташларғамы тапап бар донъяһын?
Иларғамы әллә һулыһып?!..”

Килде алыһып орлок келәтенә —
Әсәһенең тартты йылығы.
Бисә-сәсә орлок ағыулауза —
Тын алырлык түгел һауаһы.

Јулык менән бәйләп ауыз-морон,
Һалдаткалар ғүмер кысқарта.
Уйнап йөрөй һалдат балалары
Әжәл йотоп шул ыу-боҫлакта.

Ә бер малай ята ерзә аунап
 Укшый-укшый... Әсә һөйләнә:
 — Ашаткайным кисә “эт койроҗо”,
 Коҗа алмай шуны этләнә...

— Нимә ул? — тип һалдат аптырағас,
 Аңлаттылар:
 — Ул — тал бөрөһө.
 Бешергәстен, койрок кәкерәйттеп
 һыуза йөзәлер һәр береһе...

Аслык киҗкән үкһез һалдаткалар
 Шул бөрөнө барып йыялар.
 Һәм өс тапкыр һыуза кайнаталар —
 Әсе ыуын өс кат йыуалар.

Һемергәстен ошо эт өйрәһен, —
 Әллә ыуыз, әллә ыу ғына, —
 Күрәһегез: әзәм ята аунап,
 Сыға алмай әжәл яғына...

Һәм әсәһе шул сак сыңғылдатты
 Асыулы бер һабан дөрәнән:
 — Әхирәттәр! Куйың мәлгә эшен! —
 Көнлөк ризык бүлеп бирәмен!

Әркелделәр... Әсәй калак менән
 Бүлеп һала мысай күк онон.
 — Әл дә, — тизәр, — ике калак он бар
 Йәшәтергә башкорт токомон!..

Ике калак... Өйзә биш балаһы...
 Бере ята ана тартышып.
 — Их Йәмилкәй, рәхәт һиңә яуза —
 Күрмәйһен был тамук ярышын... —

Шулай ти зә һылыу Йәмиләкәй
 Улын ала ерзән күтәрәп...
 Киблалары түңкәрелгән Талғат
 Сығып китә табан түңкәрәп.

* * *

Килеп керзе һалдат сельсоветка,
 Совет власына күз терәп.

Әллә ниңә “совет” тигән һүззән
Иркен һулай ине күкрәк.

«Кабырға» һәм түрә-Упалнамус,
«Камсы»һы ла карғый кырында.
«Камсы» тезгән хөсөт һүззе язып
Зык-кубалар рәсми урында.

— Әһә! — тине «Камсы».

— Вәт мас! — тине

«Кабырға»һы. — Килдең вакытлы!
Упалнамус, куйы каш һикертеп,
Кереүсегә башын калкытты:

— Һин, фронтовик, сығып сама сиген,
Ташланғанһың ерле власка!
Совет власының хөкөмө киң —
Һин дә һыйырһың ул коласка!

...Ауылдағы әрген, таз Байсәләм —
Упалнамус хәзер — вәт бәлә!..
Совет власын ул үзе итеп
Инанған нык — шунда мәсьәлә...

Карыулашыу котһоз уның менән..
Еңелерәк унда — фронтта
Штык тоҫкап барыу атакаға!.. —
Иҫен йыйып хәтәр минутта

Китте сығып Талғат сельсоветтан,
Тап районға табан көйләне:
“Төпкөл ауыл калай йәшәгәнән
Үз телемдән телеп һөйләрмен!”

* * *

Сәләм биреп хәрби комиссарға,
Теркәлгәстен “мирный” иҫәпкә,
Керзе егет тура партияның
Райкомына хисап бирмәккә.

Үзе кеүек яузан кайтмыш урыс —
Нәк беренсе йәғни сәркәтип,
Тукылдатып ағас бер аяғын
Тыңлап бөткәс, сәмен сәсрәтеп,

Кәңәш бирзе утташ корзашына:
 — Бирешмә һин, бул нык, түземле.
 Берлин капкаһына атакаға
 Барғандай той, брат, үзеңде!

Ә вак-сыбыр һине йөзәтеүсе —
 Вакытлыса! Кәрәк түзәргә.
 Кеше юктан ғына кеше улар —
 Котолорбоз кайткас төз ирзәр! —

Һәм кыуанып уның килгәнәнә,
 Тар иңәнә киң эш йөкмәттә:
 — Белеп торам, ялмай йот-ялмауыз
 Фронтка тигән изге икмәкте.

“Комак” юлын кәрәк йомғақларға —
 Глубинкаға² кайтып бул мөдир.
 Һаклап калһаң быйыл бар уңышты,
 Булырһың, тим, ысын баһадир! —

Шуның менән егет ризалашты,
 Мөдир булып кайтты ауылға.
 Иген менән илең бәйләнешен
 Һалыу кәрәк ине хак юлға.

* * *

Ауыл мәсетенең киң күләмен
 “Глубинка”-келәт кылғандар.
 Изәненең шыплап ярыктарын,
 Ишегенә йозак һалғандар.

Йәй буйына Талғат әзерләне
 Шул бинаны яңы игенгә.
 Бер бөртөгөн коймай урып алып,
 Озатырға фронт тигәнгә...

Көз зә килде. Бойзай башактары
 Урак тойоп түбән әйелде.
 “Глубинка”-мәсет изәнәнә
 Көнә-төнә иген өйөлдө.

² Глубинка – ауылда дәүләткә тапшырылған игенде вакытлыса һаклай торған келәт.

«Кабырға» һәм «Камсы», «Өсбармак»тар
 Йышлаттылар бер сак эззәрен.
 Егет кылын сиртеп каранылар:
 Тондортмасмы нәфсе күззәрен?

Гәрәбәләй эре, саф бойзайзы
 Юландыртһаң төндә базарға,
 Акса керһә һайрап кеҫәләргә —
 Булыр ине ожмах таззарға!

Кыланғандар шулай быға тиклем —
 Бойзай һатып эсеп яткандар.
 Ябай халык астан кырылғанда,
 Затлы тауар тейәп кайткандар...

Тел төптәрен якшы төйөрөмләп,
 Өс тағанды егет аузарзы:
 — Тозтүбәнең тозло төрбәһенән
 Табырһығыз, — тине, — базарзы! —

Тибеп калды хатта арттарына,
 «Кабырға»ға тиклем тәкмәсте...
 ..Йозрок төйөп улар төйнәлделәр
 Түңкәрергә иһез “әтәс”те.

* * *

Ил байлығын икәү һакланылар:
 Фильми бабай — төнгө карауыл.
 Имен генә иген ыратканда,
 Телгә килде кинәт бар ауыл:

“Тотолғандар төндә яһил бурзар —
 һатып яткан фронт икмәген.
 Райпрокурор үзе алып киткән
 Боғалаклап төп бур икәүһен”.

Кем һуң улар?
 Улар — Талғат, Фильми —
 Кулһыз һаддат менән акһакал.
 “Карауыл һәм мөдир, бер булышып...
 Аткарғандар үтә тәүәккәл”...

Тәүәккәл шул...
 Сөнки ул бойзайзы

«Өсбармак» һәм «Камсы» урлаган.
Талғат менән Ғилми азбарына
Илтөп һалған – мәкер кармаған...

Ә «Кабырға», кызыу эш йүгертеп,
Прокурорға хәбәр еткергән.
Мөдир, карауылды тентетергә
Район әһелдәрен килтергән.

Ике капсык бойзай менән куша
Алып киткән улар икәүзе.
Шул китеүзән Ғилми һеңеп калды...
Әз юғалтты Талғат шул йәйзе...

III бүлек

Тозтүбәнән Талғат тоз сығарзы
Тиргә мансып тәрән шахтала.
Өс йыл буйы тозға һеңешкәндәй
Һеңмәһендәр ине башкалар!..

Белгәнгәме икән техниканы,
Булғанғамы әллә фронтовик,
Вагон йөрөтөүсе итеп уны
Беркеттеләр, еңел эшкә, тип.

“Еңел” е лә уның шундай “еңел” —
Тезген тартып алий һыңар кул.
Ашауы ла — “бикле фронт” нормаһы...
Көнө-төнө янда карауыл...

Үлеүзәре бары фронттағыса —
Йығылырың белмәй бараһың.
Тоз түбәһе түзем аңдып тора
Йәшәү менән әжәл араһын.

Көтмәгәндә түбә әүшәрелә —
Тозға һеңә әзәм балаһы.
(Күз йәшенең тозо булып ката
Кемдең күззәренең караһы?..)

Ә шулай за өс йыл йыйзы егет...
“Үрнәкле” тип эше танылды.
Срогынан элек сығарзылар
Ер астынан улын ауылдың.

Ултырып ук Ташкент поезына,
 Кайтып бара бына сәләмәт...
 ...Киткән сакта район төрмәһендә
 Булғайны бер серле ғәләмәт:

“Бик шәп һылыу “сирткән” ауылыңдан
 Бер күрергә һине!” — тинеләр.
 Инәһә лә күпме илай-илай,
 Индермәгән кыззы шиклеләр.

“Передача” ғына тапшырылды:
 Мысай тәбә, бер баш корот ине.
 Ә языуын көрмәп юғалттылар —
 Сәләмдәргә һаран йорт ине...

Белмәй китте кыззың ул кемлеген,
 Маңлайына моңһоз тай тибеп...
 Борһалана хәзер: “Берзән-бер йән
 Бар ине бит... ул бит... һай, егет!..”

Күз алдында теге яу сыккан йыл...
 Бәүелеүе хәрби арбала...
 Илай-илай уға осоп килеп
 Сәскә һонған сихри кыз бала...

“Өммөгөлсәм! Ул бит Өммөгөлсәм! —
 Елдерт, поезд, елдерт тизерәк!
 Таш яуһа ла, табып күрешергә,
 Серләшергә күзгә күз терәп!

Хаин һалған көсләү хурлығынан
 Алырмын миң, тартып алырмын!
 Канһыраған йөрәк яраһына
 Йөрәгемде ярып ябырмын!

Сәскә генә бит ул йәнем өсөн
 Мәңге саф һәм мәңге балкышлы!”
 ...Муйыл күзле көтөп алыр төслә,
 Һирпеп ташлап зарлы һағышты...

* * *

Кайтып төштө Талғат ауылына
 Исләмәстән — күптәр көтмәстән.

Иҗлэгәндер уны тик әсәһе
Һәм көткәндер өмөт өзмәҗтән.

Килеп ләкин улдың инеүкәйен
Каршыланы әжәл-түшәктән.
Күзен генә бер тултырып карап,
Йәнән бирзе бер һүз әйтмәҗтән...

Осло бысакланып, йөрәгенә
Һуйып керзе сикһез был каза.
Көткән кыуаныслы кауышыгузы
Алмаштырзы кәбер, йыназа...

Әсәй кәберенәң тупрағына
Усын һалып өнһөз ултырзы.
Каршыһында ғына икенсе гүр —
“Өммөгөлсәм” тиеп укылды...

Был ни ғиллә?! Ниңә Өммөгөлсәм?!
Аңдай алмай егет бер нисек.
Был исем бит берәү генә ине...
Языуы ла яңы... Сер сисеп

Ярып кергәс йәнгә мәғәнәһе,
Салқан аузы егет кыскырып.
Ике усын ике гүргә ябып
Юйзы иҗән...
Фәкәт кыскырын

Ауа-гүнә сыкты зираттан ул.
Танһык йортка тура атланы.
Өммөгөлсәмөнәң әсәһенән
Һорашмайса сара тапманы...

* * *

Теге көззә кырза эштәр бөтөп,
Иген шылғас дәүләт-келәткә,
Мысайы ла илгә аз әләккәс,
Аслык гизгәс эзләп һөйәркә,

Упалнамус киткәс бынан кайтып,
Донъя калған һәптән өсәүгә.
Һәм өс таған мутлы һүз куйышқан
Әйләнергә “төнлөк кейәү”гә:

Сиратлашып, һалдат катындарын
 Берәм-берәм “һәрмәп үтергә” ...
 Упалнамус үткән юлдан башлап
 Китергә, тип килгәс фекергә,

Шыбаға, ти, тирләп тотошкандар...
 «Өсбармак»ка сыккан юл башы.
 Өммөгөлсөмгә ул ябырылған,
 һакка куйып ике юлдашын.

(Был төн әсә өйзә юк сак булған...)
 Бөгәлмағас талды «Өсбармак»,
 Теге икәү басып кергән өйгә...
 Ғәрлегенән йәнен йомарлап

Өммөгөлсөм ап-ак хур күлдәктә
 Борам тауға сығып йүгергән.
 Мәсхәрәнән әжәл татлырак, тип,
 Текә ярзан һыуға һикергән...

Һөзөп һыузан иртән сығарғандар
 Һылыузы — тик инде һуң булған...
 Нәүбәттәге кәберташ битенә
 Нәүбәттәге ядкәр уйылған...

* * *

Ятты кайтып Талғат ятағына,
 Тапма тапкан тәндәй калтырап.
 Ә шкафтан бакты скрипкәһе,
 Татлы хыял һымак ялтырап.

Ярым өнлө, ярым төшлө көйө,
 Үткәндәре килде алдына.
 Әсәһе һәм һылыу Өммөгөлсөм
 Скрипкә һалды кулына.

Кулһыз көйө лә ул –куллы имеш,
 Йөрәккәйе тулап-талпына.
 Үзәккәйен өзөр моң кылдарын
 Тибрәтергә йәне алкына.

Ышкылтаһын ышкый Өммөгөлсөм,
 Әсәй баһа нескә кылдарға.

Талғат үзе шөңгөр күкрәгенән
Сихриәтле моңдар сығара.

Күктәргә бер аша тылсымлы моң,
Ерзәргә бер таша түгелеп.
Илау килә әллә һулкылдаған,
Өзләү өзә әллә күңелен...

Үзе, имеш, Талғат моң шишмәһе —
Скрипкә икән ул үзе!
Озон көйгә һызылып уянды таң,
Тулкынланды моңдар диңгезе!

Күкрәгенән таша, урғылып, моң...
Скрипкә тыңлай кәштәлә...
Өммөгөлсәм тигән тылсымлы көй
Йырзанына илдең өҫтәлә!

Йәне һызлап, бузлап барған килеш,
Борам тауға барып ул менде.
“Өммөгөлсәм” оскан текә ярзың
Сите ялкынланып кителде.

Күкелдәне кәкүк туғайлыктан,
Ботак бөгөп былбыл тирбәдде.
Карпынылар һыуза ак кормандар,
Камыш һайын ел йыр елгәрзе.

Һыйыр һаумыш, көтөү кыумыш йәндәр
Эшен ташлап килде арбалып.
Борам таузың һырып итәгенә,
Гүзәл йырзы йотто бар халык.

Һәм күсте йыр ауыл сәхнәһенә,
Ауылынан осто калаға.
Ә бер заман Өфө радиоһы
Яңғыратты бөтә донъяға:

Талғат тигән моңдо йән барлығын
Йырзанынан тыңлап белделәр.
...Йылдар үткәс, “халык йырсыһы” тип
Данлы исем уға бирзеләр...

Хушлашыу

Баш каланың иң зур һарайында
 Концерт бара. Баһыр урын юк.
 Мин сак керзем. Ишек төбөндәрәк
 Ултырттылар, биреп урындык.

Моңдар һуза данлы ауылдашым —
 Күкрәк тулы халык моңдары.
 Һуңғы өлөшөндә концертының —
 Үзе язған шөңгөр йырзаны.

Бер илата, бер көлдөртә илде —
 Йөрәктәрен сихри сыңрата.
 Паганини һымак, бөтөн залды
 Бер кылында ғына уйната!

Хушлашырға етте бына вақыт...
 Иңрәүзән йән әммә туйманы.
 “Әммөгөлсәм” йырын бөтөн ғаләм
 Аяғөстө баһып йырланы...

28.07.1950. Сәнкем-Биктимер.
 18.11.1951. Ырымбур.

КУРАЙ ҺӘМ ТУЛКЫНДАР

*Мачталарзың баһын күмеп
 Урғылганда улкындар,
 Матрос бескозыркаларын
 Кейеп китә тулкындар...
 Матрос йырынан.*

1

Мин йәш кенә матрос инем әле
 Балтикала — Хәрби флотта.
 Беззең карап тулкын яра ине
 Сал диңгеззә — алыс походта.

Карт мичманды — һуғыш ветеранын
 Сирләп киткән капыл, тинеләр.
 Командирзан алып юнгағаса

Каһармандың хәлен белделәр.

Флоттың иң оҫта хирургы --
Ханым сыжкан, тизәр, ярҙамға.
Гидросамолетта осоп килеп,
Ауырыуҙы тейеш карарға.

Был ханымды белә командирҙар, —
Узған, ти, ул Ватан һуғышын.
Академияла укып, кабат
Флот менән үргән язмышын.

Алтын кулы бик күп ғүмерҙәрҙе
Алып калған “теге донъя”нан.
Күптәргә ул бәхет килтергән, ти.
Тик үз бәхеткәйе булмаған...

Аккоштай саф көйө һайлаған кыз
Йәрһезлеккә тиндәш яңғызлык...
“Тап безҙең дә мичман ағай кеүек!..”
Тип уйлайым эстән, йән һызып.

Мичмандың да, хирург ханымдың да
Язмыштары икән бер төрлө.
Һөйгән йәрен күмгән һыуға тама
Мичмандың бит күз йәш бөрсөгө...

“Похоронка” тигән кара кағыз
Тыуған илгә күпләп яуғанда,
Мөхәббәтен, тизәр, хирургтың да
Убылдырған, Урал ауғандай.

Десант отрядында юғалткан кыз
Өзөлөп тә һөйгән бөркөтөн...
Дошман йөрәгенә ауһын өсөн
“Похоронка” катыш көл-төтөн,

Бөркөт булып аккош атылған, ти,
Йәрен йолған диңгез-флотка.
Шунан бирле башы яңғыз калып,
Яна икән һылыу зил-утта...

Исеме кем икән был һылыузың,
Их, беләһе ине, беләһе!..
...Легендалар өнгә ялғана ла
Ялкынланып яна йөрөгем.

“Һуғыш ветераны ағай за бит
 Яңғыз бөркөт, — тиеп уйлайым. —
 Бөркөт менән бөркөт ос(о)рашһа,
 Ялкын саңкыр ине, моғайын!..”

2

Якташ бит ул миңә Рәхим ағай —
 Икебез тиң мәғрур Уралдан.
 Ул йығылһа, Урал ауыр төслә —
 Йөрәгемә йәне уралған.

Лазаретка керзем йәнем көйрәп...
 Тынып калдым башы осонда.
 Ез көпшәне кыркып яһап алған
 Курай ине кырыс усымда.

Ялкынымды тышка урғылтырға
 Яйын таба алмай торамын.
 Хирург ханым, мичман язмыштарын
 Кауыштырып хыял корамын:

“Оя үрә бына ике бөркөт —
 Мөхәббәтгән ғорур турайған.
 Балтиканың бейей сағылдары,
 Бейегерәк ырғып Уралдан!..”

Хәлһез кулын һоноп, Рәхим ағай
 Эргәһенә мине сакырзы:
 — Урал һәр сак Урал булып калыр,
 Ө без унһыз — һиндәй батырбыз?!

Матростың да ерзә бар тамыры.
 Тамырыңды, кустым, кырктыртма!
 Уралым, тип үлә был “карт мичман” —
 Ошоно һин мәңге онотма!

3

Рәхим ағай ап-ак йүргәгенә
 Көрәк кулын кырыс каушарзы.
 Диңгез тозо һеңгән ошо устар

Алып сыкты уттан Ер-шарзы.

Юк, йәзрәләр атыу өсөн генә
Бирелмәгән көзрәт матроска.
Салғыһын да тоткан һәм сәйен дә
Бешергәндер, һалып бакраска.

Тыуған ерзең усақ төтөндәрен
Хәтерләйзәр йәшлек төндәре.
Сакма тояк тайзар ялын услап,
Онтағандыр Урал иңдәрен...

Ошо кулдар Урал курайзарын,
Кыркып алып, көйләп тарткандыр.
Тәфтиләүзәр үртәп киткән ергә
Был кулдарзан ырыс арткандыр.

Тик... ни өсөн бында — тулкындарға
Гүмеркәйе калған уралып?
Урал урағынан артык күргән
Балтиканың дәһшәт коралын?..

4

Легендалар йөрөй Балтикала
Урал улы — матрос турында.
Атакаға ирзәр күтәрелгән,
Канатланып уның йырынан.

Һөйгән кызы булған — Гөлликәкәй,
Бергә барған намы десантта.
Дошман ярзарына, йәзрәләтеп,
Уның өсөн матрос үс аткан.

Күмелгәндәр улар күк йәйгорға —
Балтиканың тәрән төбөндә.
Ошо хакта беззең йөрәктәрзе
Ашкындыра йырзар бөгөн дә.

Кем икән ул батыр — серле матрос?
Кем икән ул серле Гөлликә?
Улар өсөн ниңә был көндә лә
Матрос йөрәктәре тилерә?

Ошо хакта янып йөрөйөм мин,

Һорарға бер шуны уйлайым:
Батыр матрос менән Гөлликәнә
Рәхим ағай белә, моғайын.

Рәхим ағай за бит — Балтиканың
Десанттарын башлап барыусы!..
Күззәрәмдә йомам..
Ул — миң, имеш..
Шул десанттың яугир матросы.

5

Бына мине күкшел Уралымдан
Гөлликәнәй яуға озата.
Һалкын дингез керә араларға..
Йөрәгемдә нәфрәт кузлата.

Ант итәмен карап сал ярзарға:
“Фашизмды тапап-емерәм!
Кайталмаһам, илгә Еңеү кайтыр,
Хуш бул, Урал, хуш бул, Гөлликәнәм!

Һуңғы һулышкаса һуғышырға,
Яу кырырға һезгә һүз бирәм.
Кайталмаһам, илгә Намыс кайтыр,
Хуш бул, атам-әсәм, Гөлликәнәм!

Артка ситенмәйсә ырғылырға,
Ут булырға изге һүз бирәм.
Кайталмаһам, илгә Хаклык кайтыр,
Хуш, ауылым, хуш бул, Гөлликәнәм!

Дошман утын күкрәк менән каплап
Һүндерергә, илем, һүз бирәм.
Коммунист тип мине иҫәпләгез,
Хуш, Ватаным, хуш бул, Гөлликәнәм!”

Куямын мин шулай үз-үземдә
Десантсылар янған йылдарға.
Курайымдың осо мөлдәрәмә, —
Тулышкандыр туған моңдарға.

Тыуған ерзең һомғол сағылдары
Штыкланып күзгә сағыла.
Хатта ерем, нәфрәт менән дөрләп,

Һөңгө тоҫкай дошман яғына!

6

Юк, мин әле торам лазаретта.
 Легендалар аша үрт йотам.
 Урал кызы, Урал улдарының
 Утлы шәүләләрен уятам.

Легендалар йөрөй Балтикала:
 Кызыл флотсы кыз — Гөлликә...
 Десантсылар һәр сак әйтер булған:
 “Гөлликәкәй безгә көс бирә!”

Атакаға кыйыу ырғылырға
 Егет йөрәктәрен ут иткән.
 Матрос яраларын бәйләгән ул,
 Дошманды ла күпләп юк иткән.

Әзләгән кыз Балтик буйзарында
 Гәйеп булған һөйгән егетен.
 Тулкындарға карап йырлаган ул:
 “Ишет мине, ишет, бөркөтөм!”

Йырын уның диңгез төптәренә
 Убып торған усал улкындар.
 Бескозыркаларзы ғына кызға
 Тәгәрләткән сап-сал тулкындар...

Легендалар йөрөй Балтикала:
 Гөлликәкәй көткән бөркөтөн.
 Намы менән уның дошман кырған,
 Мөхәббәтен йәнгә беркетеп.

Кыз үзе лә сап-сал тулкындарға —
 Легендаға кереп күмелгән...
 Заятүләк менән һыуһылыузай,
 Бер-береһе өсөн өзөлгән...

Уйлайым мин, моңдар һулайым мин —
 Ак лазарет моңға туп-тулы.
 Рәхим ағай, ушлап курай осон,
 Ут өргәндәй миңә был юлы:

— Карт мичманмын... Ятам ак йүргәктә...

(Күкрәгемдә ярсык кузгалған...)
 Мыйығыма, һырлы маңлайыма
 “Диңгез бүреһе” тип язылған...

Уйлама һин: Урал тартмай мине...
 Калай тарта — илап үлерлек!
 Балтиканың тоҙло косағына
 Урал өсөн бирзек ғүмерзе...

Күмәк инек, һиндәй еләк инек —
 Йыйылдык без бөгә киң илдән.
 Тыуған еркәйзәге тамырзарзы
 Курсынык без тороп диңгеззән.

Һөйә белдек, һөйөп үлә белдек...
 Диңгез булды беззең “һуңғы өй”...
 Илгә кайтһаң, кустым, мен Уралға,
 Беззең өсөн, ятып, ерзе һөй.

Мең йылға тип сығып китмәnek без,
 Һуғыш сыккас, булды мең йылдай...
 Ә шулай за, йомһам күззәремде,
 Шәм-уттары илдең йымылдай...

7

Рәхим ағай, ушлап курайымды,
 Хәлһез генә бер моң көйләне.
 Карт мичмандың утлы күкрәгенән
 Урал моңо йәнде биләне.

Бөтәһе лә бергә тулышкайны
 Сак-сак кына сыккан тауышта:
 Зәңгәр күк һәм ап-ак йәйге томан,
 Караңғы төн, йәшел камыштар.

Һандуғастар сазы, торналарзың
 Сылбырланып сыңрап кайтыуы.
 Яғалса тау, Рапат, Ирәндектән
 Ай калкыуы, Кояш батыуы.

Бөтәһе лә бергә гөжләй ине —
 Тыуған ер һәм тоҙло сал диңгез...
 Иҫтәрәмә төшөп Ирәмәлем,
 Баһып торзом өһһөз һәм тыһһыз.

Нескә кылдай сынрау курай моңо,
Ут капкандай, кыурап өзөлдө.
Йәш матростың күзе сыланыуын
Карамай за ағай һизенде.

Тыны бөтөп һалды ез курайзы.
Өндәште ул:

— Беләм, бик ауыр.

Туған ерзе, өзөлөп һөйгән йәрзе
Юкһына ла һызлай был бауыр.

Һине ләкин көтә, көтә унда
Асыл йәрең — илгә кайтырһың!
Улар өсөн бында ут йотканды
Курайыңа һалып тартырһың.

Ата-бабанан ул калған йола —
Ил сигендә илде курсылау.
Ватан өсөн бында баш һалғанға,
Имен тора йыр һәм йырсылар!

Әсәләр бит беззең кендектәрзе
Ялкын менән киҫкән яузарза.
Башкорт яраһының әрнеүзәре
Һулкый без койонған һуузарза.

8

Рәхим ағай утлы уйзарынан
Дары кеүек дөрләп кабынды.
Йөрәк тәңгәлендә кырған ярсык
Йөрәгемә, гүйә, абынды.

Графиндан койоп һуу әсергәс,
Ятты озақ өһһөз, кузғалмай.
Лазареттың ап-ак түшәменә
Баккан килеш тынды, күз алмай.

Сығып китергә мин талпынғайным,
Кулын һоноп капыл туктатты.
Барлай-барлай алыс үткәндәрен,
Йөрәк моңо менән һүз катты:

— Их кустыккай, туған телкәйемдә

Һуңғы тапкыр, ахыры, һөйләшәм!
 Күпме һүззәр калған әйтелмәйсә...
 Һин — йәш әле... Һинән көнләшәм!..

Һин — саф әле. Әйтер һүззәрең күп,
 Көндәрең күп уны әйтерлек.
 Минең һүзем — Кояш колағына
 Алка әлеп кенә китерлек...

Һуғыш сыкты, флот яуға купты.
 Укмаштык без бергә коростай,
 Дуслык беззең — Ватан-ил коралы --
 Дошмандарзы сапты кылыстай.

Ил маршына типте беззең йөрәк
 Дошмандарға каршы барғанда.
 Евдокимов Петро ине минең
 Йән дуškaiым канлы яузарза...

Үлгәндә лә әсәй һәм йәрзәрзең
 Мөхәббәте менән яктырзык.
 Яуза ауған гәзиз дустарзы без
 Яктыһына шуның яткырзык...

9

“Ә ниңә һуң, ниңә, — тип уйлайым, —
 Һуғыш бөткәс илгә кайтманың?
 Кулдарыңды арыш басыуында
 Буразнаға һалып ятманың?”

Һабантурғайзарзың сыңрауына
 Кайраманың карлау-кырғыңды.
 Һылыузарзың йөрәк моңдарына
 Сорнаманың ярһыу йырыңды.

Һин булмағас, бәлки, ил таңдары
 Һүрәнерәк булып аткандыр.
 Бер һылыузың йомшак меңдәренә
 Ай нурзары ғына яткандыр...” —

Йәнем әрнеп, шулай уйлайым миң,
 “Диңгез бүреһе”нең кырында.
 Рәхим ағай һизә: минең йөрәк
 Урғылырға тора йырындай...

— Без йәрзәрзең күз яузарын, кустым,
Кәнфит биреп кенә алманык.
Йөрәктәргә терәк йөрәктәрзе
Физа кылып йәнде яуланык!

...Кала кызы килде ауылкайға —
Атанык без, һөйөп, “Һыуһылыу”.
Заятүләк шуға булыу өсөн,
Һәй, зур ине илдә ымһыныу!

Ауыл клубына мөдир булғас
Һыуһылыукай — озон толومкай,
Толомдары егет йөрәктәрен
Сырмаланы ебәк болоттай.

Гармундарзың көмөш телкәйзәре
Һулкылданы көн-төн ниңәлер:
“Һыуһылыукай — озон толумкайзың
Күзкәйзәре кемгә төбәлер?..”

Колхоз клубына, хәтерләйем,
Без радиоалғыс кайтарзык.
Ул йылдарзың ысын мөгжизәһе
Хайран кылды йәш һәм карттарзы.

“Комсомолдар беззе алдайзыр” тип,
Капшай улар серле кумтаны.
(Йәшеренеп шунда берәй бәндә
Ләпелдәй, тип улар уйланы...)

Эй сабыйлык!..
Ил вәкиле булып,
Баш калаға барып һөйләгәс, —
Тылсым кумтаһынан Бөкөрө Ғилман
Ауылдаштар исемен “сөйләгәс”,

Арбалдылар тамам ил карттары,
Тәбрик яззы улар Мәскәүгә...
Клуб мөдиребез Һыуһылыузы
Күмде ауыл кәзер-хәстәргә.

“Былай булғас, Совет дошмандары
Һуза алмаҫ кулын!” — тинеләр.
(Гитлер фашизмы көсәйеүен
Зирәк заттар белә инеләр...)

Көнбайышта болот куйырыуын
 Хәбәр кылды бер көн Левитан:
 “Комсомол шеф булған флоттарға
 Кыйыу егеттәрен ил көтә!”

Һыуһылыузың нурлы күз карашы
 Һөйзә мине был кис ниңәлер...
 Бейегәндә кулға-кул тотопһак,
 Әселе-һыуыклы киләбез...

Гөртләп китер дары ине һауа,
 Ялкын ине безҙең такмактар.
 Һыуһылыузы өйгә озаткас та
 Бейей ине минең аяктар...

Үзебезҙең ооска боролғанда
 Офоғона ак Ай ауышты.
 Ирәмәлгә тейеп сыңрап китте
 Һыуһылыузың талир тауышы:

*“Комсомолдар клубта,
 Хат язалар флотка.
 Кызыл флот булған йәрәм,
 Көтәм һине, оһотмам!..”*

.....

Иртәгәһен безҙең хәлебезҙе
 Үзәк өзгөс йырҙар килтерә:
 “Диңгеззәргә китә Заятүләк,
 Һыуһылыукай шуға тилмерә!..”

...Кызыл флотсыһын озатканда,
 Асманда Ай шундай йәш ине!
 Камыш керпек кайыған күзкәйзәрзә
 Мөлдөрәмә тулы йәш ине...

10

Рәхим ағай ауыр һулыш ала...
 Тулкын кеүек бәүелә күкрәге.
 Лазареттың ап-ак простыняһын
 Йомарлаған йозрок-көрәге.

Ә мин иһә моңло хикәйәттең

Дауамдарын төптэн кисерәм.
Күз алдыма йәзрә олоузарын,
Десант төшөүзәрен килтерәм:

“Ура! Ура!” —
Баскынсыны кыра
“Кара әжәл” валы, боғазлап.
Көбәк менән көбәк күз текләшә,
Ике донъя үсен йомарлап.

“Алға, братва! Тыуған ил хакына!” —
Күкрәк киреп Рәхим йүгерә.
Тағмалары әйзәй атакаға,
Байрак һымак елгә елберзәп...

Рәхим ағай кызыу башымдағы
Хыял утын кинәт һүндәрзе:
— Хак язмаһын һезгә күрергә, тим,
Десант төшкән кара төндәрзе...

Еңел түгел, кустым, ер яныуы,
Күззе өтөп диңгез яныуы.
Төштәрәмә керә офок аша
Уфтаныуы Урал тауының...

Беззең еңеү, беззең егетлектәр
Күктән генә килеп төшмәне.
Уның өсөн утта һәм һыузарза
Ең һызғанып Хаклык эшләне!

Уның өсөн кәрәк булды безгә
Котолорға һыктау-өрәктән.
Каһарманлык тигән корос яугир
Ярып сыкты беззең йөрәктән!

11

Донъяла бар, кустым, хәтәр әмер:
Төнгө десант дошман ярына!
Йәшермәйем: бындай минуттарза
Күңелдәргә һағыш һарыла.

Һығып ала йәнде ул яһилдай,
Автоматһыз телә йөрәкте...
Бына кемдер, таныш көйгә мансып,

Таныш йырға өзә үзәкте:

*“Их, ауыр шул упкындарза
Дустарзы калдырыуы.
Матростарга мавзолейзы
Кильватерзан короуы...”*

*Мачталарзың осон күмен
Урғылганда упкындар,
Матрос бескозыркаларын
Кейеп китә тулкындар...”*

Тукта, был ни? Ниңдәй әсе көлөү?
Әжәл еңгес көлөү тауышы! —
Парторгыбыз Петро Евдокимов
Сигендерзе матрос һағышын:

“Кем ул бында сорнай оһоз моңға?!
Десантта юк хәсрәт токсайы!
Упкындарға атып фашистарзы,
Хөрмәтләйбез фриц хозайын!

Фашиска ер кәрәк булған, тизәр,
Фюрерына бүләк итергә.
Шуға күрә, ерзе эзләп уға
Һыу төбөнә кәрәк китергә!

Һыу астында, ай-һай, ер күп унда
Яңы “рейх” төзәп ятырлык.
Теләктәрен, дуһтар, теүәлләйек,
Гитлерын да шуңда батырып!”

Яугир гавань иңен тетрәтә
Матрос көлөүе, көр яңғырап.
Парторгыбыз төрткән үс үртенән
Карабыбыз тора калтырап!

12

Рәхим ағай!
Бөгөн йөрәк башым
Факел һымак дөрләп кабынды.
Легендалар капыл өнгә килеп,
Яу кырына каным яғылды.

Ул десантсы матрос — мин инем бит!..
 Керзем утка — Урал бөркөтө...
 Шул ук төндө башка бер десантта
 Урал һылыуын да ут өттө...

“Похоронка” күмде ике өйзө —
 Калала һәм аулак ауылда...
 Әйтерһең дә, бөгөн лазаретка
 Тулды кереп бөтә яу йылдар...

Легендалар, изге легендалар!
 Кем йөрәге һеззе тыузырзы?
 Беззең курайзарзың үзәгенә
 Үзәк өзгөс итеп тултырзы?

Һөйләүселәр һәләк була барған,
 Һөйләүзәре калған быуынға.
 Бөгөн дә бит шашып йырлай диңгез
 Гәллирә һәм Матрос турында!

Икеһенең, тизәр, исемдәре
 Валундарға сокоп язылған.
 Шул таштарға килеп куна икән
 Ике бөркөт йыл да, яз булһа.

Ишетелә, имеш, Балтикала
 Ирәмәлдең ғорур саңкыуы...
 Ниңә, ниңә һаман самолет юк,
 Хирург ханымдың юк саф кулы?!.

Коткарырға ине карт мичманды,
 Коткарырға ине ханымды.
 Ерзә улар ниңә яңғыз коштай —
 Ошо кайғы өтә канымды...

...Амурғаса алып киткән кыззы
 Санпоездың корос юлдары.
 Госпиталдә озак ятып сыккас,
 Алыс Көнсығышта булған ул.

Һәм эләккән Тымык океанға,
 Хирург булған, укыу тамамлап.
 Ауылдан һәм Балтиканан һаман
 “Бөркөтөң юк...” — тиеп алған хат...

Йөрәгенә йомоп кайғыларын,

Тол аккошкай оса һауала.
 Каңкылдап бер ергә ауыр өсөн,
 Болоттарға инеп юғала...

Шуның һымак, беззең һылыукай за
 Эш таузары менән күмелгән.
 Гүмеркәйен илгә бирә-бирә,
 Аккош йыры уның һүрелгән...

Уйлап караһаң, шау легендалар
 Тыуа икән тыныс яуза ла! —
 Күз алдында беззең Аккош менән
 Сал Бөркөттөң йыры языла!..

13

Һәм бер көндө була зур мөгжизә —
 Һылыу килә Балтик ярына.
 Үзе кан койған сал каяларға
 Толомдарын урап табына.

Үз исемен күрә шунда ханым
 Һәм йәренең, — кәбер ташында...
 Үзе иҫән булғас, бөркөтө лә
 Терелер, тип, йәне шашына...

Тороп кала, китмәй, Балтикала —
 Алмаштыра хезмәт төйөгән...
 Әйтер төслө, иҫән һөйгәнең, тип
 Таң елдәре... Көтә көндән-көн...

Ниңә, ниңә йәнде киҫә яман
 Мәңге тынмай янған салғы-ут?..
 Ниңә, ниңә килеп етмәй һаман
 Һауаларзан гидросамолет?!

Хирург кулы йолкоп алһа әгәр,
 Йөрәк телгән корос ярсығын,
 Курайымда шашып уйнар инем
 Урал бөркөттәре саңкыуын!..

Заятүләк менән Һыуһылыузар
 Кауышырзар ине шул мәлдә.
 “Рәхим ағай, куйсы, ял итегез,
 Тын ятығыз хирург килгәндә!..” —

Курайымды тыгып куйыныма,
 Сыгып китергә мин йыйынам.
 Өтөп ләкин утлы ирендәре,
 Кулы кысып тота кулымдан:

— Ғәзиз кустым! Иңән калһам әгәр,
 Языр инем десант һуғышын...
 Шуны бел һин: һәр бер матрос унда
 Ватан менән алды һулышын.

Пүлөләрзән һауа иләкләнәп,
 Сикәләрзе әсе ут өттө.
 Тулкын һайын йөззө бескозырка,
 Валун һайын фашист дөмөктө...

14

Азмы һыузар аккан шул төндән һуң,
 Кемдәр — ерзә, кемдәр — кәберзә.
 Фашизмдың ләкин ярсыктары
 Планетаны һаман йәберләй.

Китғаларзан кыя ул ирзәрзе,
 Киҗеп астан йөрәк тамырын.
 Без әжәлгә каршы күтәрәбез
 Матрос хезмәтенең ауырын!

15

Әйтерһең дә, Рәхим ағай түгел,
 Ятам үзем һуғыш кырында.
 Минең бит ул эзләп маңлайымды,
 Дошман пүләмәте тырылдай.

Юк, Рәхимгә түгел, минең тәнгә
 Әжәл ярсыктары казалған!..
 Һис кем мине ғәйеп итмәҗ төҗлө,
 Таш артында боҗоп калалһам...

Йөрәкһенәп шулай текләп торам
 Карт мичмандың мендәр ағына.
 Ул йомарлап тоткан ап-ак сепрәк,

Әйтерһең дә, гөлтләп кабына:

— ...Менәм шыуып окоп кырыйына,
Тынып калған корзаш кулынан
Күтәрәмен тоғро автоматты,
Курғашланып үсем кубына...

“Дөмөк, дошман, дөмөк!
Без йәшәрбез,
Беззең менән бергә — Тыуған ил!
Ер йөзөнә һарккан кара төндө
Һызырасак беззең язғы ел!” —

Прицелгә эләм ярһып килгән
Офицерзың текә бүкһәһен.
Петро дусым янда кеүәт бирә:
“Шәп һуғаһың шакшы көлтәһен!..”

Бары икәү калдык тар окопта...
Сөпәрзәй кан ак бинт астында...
Десант таңы!.. Үлеп калғанда ла
Тейешле без еңеп кайтырға!
.....

— Кустым, кустым, фашист һөрәндәрен,
Һәй, әшәке — янда ишетәү!..
Штыктарзы яуға әзерләнек —
Калды беззән һуңғы әш итеү...

Ике моряк — тимәк, ул өс взвод!
Өс взвод ул — тимәк, батальон! —
Петро менән каты кул кысыштык:
“Үлгәндә лә еңеп кайтылһын!”

Күкрәк киреп изге атакаға
Күтәрелдек, иңгә-иң терәп...
Шул сак безгә капыл ярзам килде,
Ер тетрәтте “ура!” күкрәп.

Браттарзың кара бушлаттары
Үтте күмеп шакшы сафтарын.
“Совинформбюро” хәбәр иткән:
“Түктәк һыуға фашист заттарын!”

Ауғанымды үзем исләмәйем,
Беләм шуны: Петро, күтәрәп,

Алып сыжкан мине һәм байракты,
Пүлә кишкән килеш күкрәген...

Ә шунан һуң үзен яткырғандар,
Ал байракты бөркәп, табутка.
Браттарым! Уның ал каны бар
Байрактарға янған ал утта!..

16

— Кустым, кустым! Күрәм Урал тауын
Актык тапкыр һинең күзеңдән.
Куйыныңа тыжкан курайыңды
Шаңғыртырһың, һеззән өзәләһәм...

Һыуһылыузы кайтып күралманым —
Фронтка бит киткән ул теләп.
“Десант отрядында һәләк булды
Диңгеззә”, — тип хәбәр иттеләр...

Күззәремә әсе йәш төйнәлдә:
— Көтөп үтте, тимәк, ғүмерең?!
— Һуғыш хәле, кустым, шундай уйын —
Үлеләр зә кайта тереләп.

Хак эззәрен юллап тороп калдым,
Диңгеззәрзе гиззем йән атып...
Азмы Петро, һыуһылыузарзы без
Йөрәктәргә күмеп юғалттык!..

Һөйләнем мин, кустым, бер десантты,
Ул десанттар мең һәм мең ине —
Мең ярымға яжын көн ине,
Мең ярымға яжын төн ине...

Шул көн, төндәр кабат планетаны
Өтмәһен, тип, инде теләгез.
Урак менән Сүкеш именлеген
Штыкты нык тотоп көйләгез!

Йөрәгеңә кышкан курайыңдың
Аллатмаһың, тимен, кан — осон.
Мылтык көпшәң, курай көпшәңде лә
Кулда һәр сак базык тот, кустым.

Теләп шуны, изге Уралыңда
Сал бөркөттәр бала осора.
Такыябаш курайкайзар уңда
Бескозырка кейеп ултыра...

Күрерһең һин, кайтһаң, ап-ак гөлдө —
Умырзая булған һыуһылыу...
Күрерһең һин һомғол бер курайзы —
Заятүләк һымак моңһоу ул...

17

Ошо урында мин карт мичманды —
Ғәфү итһен бер үк! — бүлдерзем:
— “Һыуһылыу” бит кызға тик кушамат,
Ысын исеме кем ул гөлдөң?!

Күззәренән Рәхим ағайымдың
Тәгәрләне саф йәш бөртөгө:
— Гөллирә ул.
Толомдары өсөн
Һыуһылыу тип атап йөрөтөлдө...

Бөркөт булып ос та Уралыма
Алып кайт һин ошо исемде!
“Гөллирә” тип йәшлек туғайында
Һандуғастар теле сиселде...

Уралымдан искән елгә һалып,
Һуңғы юлға мине йыуығыз.
Матрос кейеменә кейендереп,
Диңгез-мавзолейға куйығыз...

18

Шул йөмләлә беззең карт мичмандың
Ирендәре каты кымтылды.
Ишетмәгәндер ул: күкте ярып
Шул мәл һыуға корос кош кунды.

Канаттары ине ал тәреле —
Килеп етте көткән самолет.
Туктатылды карап.

Палубаға
Күтәреде хирург һәм пилот.

Хайран калдык шунда хирургка —
Һылыузарзан һылыу булымы!
Хәрби фуражканан бөгәренә
Ағылған сөм-кара толмо!

Матрос йолаһына йыйылыпкан
Командаға табан атланы.
Ап-ак тентта моряк ята ине,
Ап-ак кәфен менән катланып.

Кара күзле һылыу, ауыр һулап,
Асты уның йөзө тәңгәлен...
Әрнеп сыккан йөрәк ғазабынан
Китте һымак асман әйләнәп:

— Рәхим! Бәгерем! —
Саф башкортса шул өн
Йөрәгемде итте зил-зилә.
Рәхименә аузы күкрәгенә
Легенданан сыккан Гөлликә...

19

Васятын үтәп ветерандың,
Тынып калды карап диңгеззә.
Флаг төштө... бергә табут төштө...
Тулкын калкты.
Туды йәш күзгә...

Таштай катып торзо Гөлликәкәй
Матросының һуңғы юлында.
“Бәхил бул!” тип ниңә әйтмәне ул?..
— Рәхим йәнем, йәнем, мин бында! —

Бер кем бер ни кылып өлгөрмәне,
Палуба тик уфтап тулғанды.
Урал һылыуының толмдары
Тулкындарға кереп юғалды...

Өлгөрийәндәр һыуға ырғынылар,
Әзләнеләр...
Ләкин һуң ине.

Легендалар бергә үрелделәр,
Төйөнләнеш — төпһөз моң ине...

Ерзәр, күктәр хатта тыялманы
Мөхәббәттең изге минутын.
Заятүләк менән Һыуһылыузы
Алды тартып беззән күк уткын...

Бузарылған һыузы бурап уззы
Карап менән гидросамолет.
Көбәктәрзән күккә шартлап осто
Йөрәктәрзә янған моң-салют.

Калды тороп ике бескозырка,
Тулкындарзың башып тулауын.
Ике тулкын күззән күмелгәнсе
Курайымда шашып уйнаным...

Ошо мәлдә
Тыуған Ирәмәлдең
Маңлайына болот кунғандыр.
Ап-ак умырзая эргәһенә
Һомғол курай үсеп сыккандыр...

Эй изге мөл!
Эй һин, изге һөйөү!
Мәңге, мәңге шулай булып бар!
...Заятүләк менән Һыуһылыузы
Йырлап аса телен былбылдар...

Таллин, 1953.

Өфө, 19.03.1980.

КРЕМАТОРИЙ

Ватанымды һатманым,
Ил серзәрен асманым.
Йәшәһен Ватан!

Александр Русанов.

(Концлагерь дәфтәренән.)

1

Крематорий...
Мөйәләр

Өрэләр,
Өзлөкхөз
Бирэләр
Һауаға төтөндө.
Бына

зур капканын

Йөк инде.
“Кайта”ға

боролоу

Юк инде!
Был юлы
Ут... кемде?..

Крематорий...
Мөрийәләр
Төтөнгә
Төрөләр,
Һауаға өрөләр
Ил йәмен,
Ер йәмен:
Йәшлекте,
Картлыкты,
Сабыйлык-акыкты —
Бөтәһен,
Бөтәһен.

Милләттәр,
Язмыштар,
Изгеләр,
Азмыштар,
Тойғолар,
Хыялдар —
Бында тик “һоль бөтөн”,
Тик төтөн...
Үтәләр
Ут булып,
Китәләр
Юк булып
(Көл булып,
Ел булып) —
Көллөһө тик утын,
Көллөһө тик төтөн...

Крематорий...
Мөрийәләр...
Бетондан

Төрмәләр,
 Тәзрәлә
 Рәшәткә...
 Сукмарлы
 Йоз(о)рок
 Күренә
 Йоморолоп
 Караңғы тишәктә.

Йоз(о)рок
 Елкенә,
 Йәзрәләй
 Никерә,
 Кош кеүек
 Талпына.
 Төрмә тын...
 Наксылар
 Атайзар
 Астыртын.
 Бығаузар
 Зыңы ла
 Баңалкы,
 Сак кына...

Сәү! —
 унда
 Кем
 йырлай?
 Йыр аға,
 Сыңгырлай
 Өзәлмәс
 Сылбырзай.

Йыр яна,
 Дөрәлдәй
 Ялкынлы
 Кратерзай —
 Ватанын
 Ир зурлай:

*“Ватаным — атайым,
 Ватаным — әсәйем,
 Алыста мин һине
 Һағынып йәшәйем,
 Тотконда мин һиңә
 Табынып йәшнәйем!”*

Ватаным-атайым,
 Ине мин хатманым,
 Ватаным-әсәйем,
 Серенде асманым —
 Намысым сафлығын
 Үлсәйем кан менән,
 Кайтыр тик шаң минән!”

Бетондың йотомо
 Йотһа ла тоткондо,
 Рәшәткә тотомо
 Тотһа ла тоткондо,
 Йыр аға, йыр аға
 Тотомһоз ел кеүек.
 Болотһоз көн кеүек
 Нур бөркә донъяға, —
 Йыр аға, йыр аға...

Часовой тупһала,
 Часовой капкала,
 Эстә дә часовой.
 Зур төрмә нык, һаклы,
 Ишектәр йозаклы —
 Себен дә осалмай,
 Себен дә осалмай...

Себен дә осалмай,
 Йыр ләкин оса ала!
 Себен юл асалмай,
 Йыр ләкин юл һала!
 Көнгә юк тоткарлык —
 Нурзы кем кыуалһын?
 Елкенеп елерлек
 Йырзы кем быуалһын!

Фашистың кан баҫа
 Алыған күззәрен:
 “Хәзер үк был йырзы
 Мин тапап изәрмен!
 Ул йырзың боғазын
 Мең-мең кат һуйырмын!
 Ул йырзың тиреһен
 Мең-мең кат тунармын!

Мең-мең кат асырмын
 Мин уны арканға!

Мең-мең кат атырмын
 Мин уны атканда!
 Мең-мең кат дөрлөтөп
 Яғырмын мейесте!
 Мең-мең кат яндырып
 Алырмын мин үсте!"

Мең-мең кат, мең-мең кат
 Йыр каға тик канат.
 Мең-мең кат, мең-мең кат
 Йыр каға мең набат!
 Мең-мең кат, мең-мең кат... —
 Әйтерһең, сапкан ат!
 Әйтерһең, ал байрак
 Мең-мең кат, мең-мең кат!
 Әйтерһең, ир менеп
 Сапкан ат, ялкын-ат!..

Фашистың ярһыуы
 Азаккы сигендә.
 Аскыстар бәйләме
 Шалтырай билендә:
 “Ни өсөн фюрерым
 Бирмәгән бөтмәс көс
 Быуырлык был йырзы,
 Алырлык унан үс?!"

Бығаузар яһанык
 Китғалар быуырлык,
 Ә йырға ни өсөн
 Сылбыр юк, сылбыр юк?!
 Пушкалар яһанык
 Илдәрзе атырлык,
 Ә йырға ни өсөн
 Мортир юк, мортир юк?!."

Яғыла мейестең
 Иң зуры — олоһо...
 Төрмәнән илтелә
 Йөрәктең йырлығы...
 Алда ла — карауыл,
 Артта ла — карауыл.
 Йөрәк — тик йырауыл!

Йыр йырлап бара ул
 Палачтар алдынан

Мейескә — тамукка.
Йөрәк һәм йыр керә,
Тайпылмай, тап утка.

Төгәмәй, көл булмай
Ләкин йыр барыбер.
Күктәргә аша йыр,
Ерзәрзән бара йыр!
Фашистар йөрәген
Яра йыр,
Яра йыр!
Йыр үлмәс,
Еңелмәс
Барыбер,
Барыбер!

2

Крематорий...
Мөрьәләр...
Бетондан
Төрмәләр...
Дөрләгән мейескә
Йырсыны илтәләр,
Артынан төртәләр,
Керетәләр...

Дөрләй ут, дөрләй ут —
Осконо була юк.
Күк ала йырсыны
Кайғырып, моңайып.
Әммә йыр, йыр кала
Донъяны яңгыратып.
Мәғрур йыр юл ала
Ер шарын уратып!

Илдәрзең үлемдән
Быуыны биртенгән,
Ғүмере кителгән...
Ләкин йот-үлемде
Сүктереп көс гизә,
Еңелмәс көс гизә —
“Йыр” тигән:

*“Мин биргән антымды
Бозманым, Ватаным.
Еремә һатлык йән*

Булып һис кайтмамын!
 Калырмын югалып
 Алышта, ят ерзә,
 Ләкин хак язмаһын
 Халыкка әйтергә:
 “Себен йән ине, — тии, —
 Себендәй серене,
 Балкып ут янганда
 Булды тик һөрәмә...
 Калды тик коромо”...

Фашистар вакытын
 Тик юкка уззыра.
 Әйтер, тии, тәнемде
 Телгеләй, яндыра.
 Язалар һындырмаҗ
 Намыслы антымды.
 Үлермен — һатмамын
 Илемде, халкымды!”

Йыр үрләй һауаға,
 Йыр дөрләй майзанға,
 Дуҗ-иште, фашисты —
 Бөтәһен йыр таба.
 Дәртле йыр, көслә йыр,
 Канат как шәберәк!
 Сығарған һине ир —
 Ялкынлы зур йөрәк!
 Как канат, йыр ғынам,
 Ярһыулы канат как!
 Төрмәгә төрөлгән
 Дуҗтарзы эзләп тап!
 Еткер һин уларға
 Исемен йырсының —
 Намысы һөттән ак
 Бәһлеүән кешенең!

Александр хакында
 Һөйлә һин уларға
 Һәм өйрәт шул ирзәй
 Арыслан булырға!
 Ирзәрзең ире ул —
 Бөркөттән яралған.
 Александр, Александр,
 Һинән нур таралған!
 Александр, Александр,

Һинән ил нур алған!
 Бөйөк ер, ил генә
 Һиндәй ир биралған!

Александр, Александр,
 Ватаным улы һин.
 Әсәйзәр күз нуры
 Һәм йөрәк моңо һин.
 Ғүмерең, оскондай,
 Асманға атылған.
 Йондозға әйләнеп,
 Төндәрзә балкыған!
 Йыр булып әйләнгән
 Ул алыс йылдарзан.
 Йөрәктән йөрәккә
 Мәңгелек юл ярған.

Намысын үлсәй йыр
 Иң ғорур ирзәрзең,
 Аса ул ирлектең
 Асылмаң серзәрен:

*“Ватанымды һатманым,
 Атайым!
 Ватан серен асманым,
 Әсәйем!
 Ватанымдың йыры мин —
 Йәшәйем!..”*

Александр, Александр,
 Туғаным һин миңең!
 Башкортйән булғанһың,
 Булғанһың, тимен мин.
 Шуға ла йөрәгем
 Тынғыһыз, тимен мин.
 Шуға ла күззәрем
 Йокоһоз, тимен мин.
 Хак язһа беззәргә
 Ғәрәсәт, тимен мин,
 Әзер мин, тап һиндәй,
 Һәр сәғәт, тимен мин.
 Йәшәргә хаклымын
 Мең тапкыр, тимен мин.
 Кәрәкһә, ил өсөн
 Мең тапкыр үлермен!

Миңә һин — мең терәк
 Көрәштә, тимен мин.
 Ир үлмәй, ил өсөн
 Көрәшһә, тимен мин.
 Бил быуып хезмәткә
 Барғанда, тимен мин,
 Александр рәтенән
 Бар алда, тимен мин.

Ташсыға, таш тотһаң,
 Эш яндырт, тимен мин.
 Аусыға, йырткыстан
 Баш һалдырт, тимен мин.
 Игенсе, булһа хак
 Хезмәтең, тимен мин,
 Ер йөзөн туйзырыр
 Көзрәтең, тимен мин.
 Космонат иптәшкә,
 Көслө ос, тимен мин.
 Сорғолоп күктәргә,
 Айзы кос, тимен мин.
 Йырсыға, сыңрат йыр
 Коростай, тимен мин.
 Коростай ир тыуһын
 Һәр оста, тимен мин.
 Шағирға, һыу койма
 Пероңдан, тимен мин.
 Кайнар кан урғылһын
 Яраңдан, тимен мин!

Александр, Александр,
 Тырышам, тимен мин,
 Һиндәй нур-йыр коям
 Коростан, тимен мин.
 Тиңәлмәһә ул һиңә,
 Ғәфү ит, тимен мин.
 Бейеклегең — буй етмәс
 Бейек бит, тимен мин...

ЙӨРӘК ИЛАУЫ

Сал сәсле узаманға.

1

Таң һызыла Урал һыртынан...
 Ойоп торған моңло йыр һымак
 Күкрәк төбөндөгә моңдокта.
 Нур һаркымы талғый офокта.

Ел дә өрөп уны өшкөтмәй,
 Төн дә сүтеп уны көслө итмәй:
 Каксау түбәләргә яткан да,
 Сағыл-каяларзы яткан да
 Бәсле күкрәгенә косаклап,
 Тыңлык туплап, көнгә көс баплап,
 Йәш балалы талған әсәләй
 Ак таң калғый... Сағыу сәскәләр
 Ак нур имә йоко аралаш.
 Бер һандуғас, алыу-ярандаш,
 Бәүелмәксе һиртмә талында.
 Кылған кымыйы таузар ялында...

Таузарға бак иртән, һөйөкләм:
 Арбар һине моңло бөйөкләм.
 Күз йоморға, йәнем, ашыкма –
 Карама һин көлөп «ташлык»ка!
 Уралтау бит быллар! Уралтау!
 Тәнгә — төйөк, кулға — корал тау!
 Олатайзар ере Уралтау!

Таузарға бак иртән, һөйөкләм,
 Яулар һине моңло бөйөкләм.
 Ер — Күк сиген күззән кисерһәң,
 Һызаттарын якын килтерһәң,
 Һүрәтләнер сихри алдыңда
 Батыр һыны таузар кабында:
 Салкан ята бөйөк баһадир —
 Ике кулын янға һалған ир.
 Биләненә – батыр башына
 Ал нур сиртеп шаңдак шашына.
 Калын сәсе — кара Шыртуғай,

Уны ярып Каҫмарт шылтырай.
 Тәңкә каға көмөш тулкындар,
 Төптән баға тонок уткындар.
 Ә батырзың муйын өстөнән,
 Муйынсаклап, таш юл үтелгән...

Машиналар елә туктауһыз –
 Муйын төймәләре йоклауһыз!
 Кузғалмай тик батыр, кузғалмай –
 Мең быуаттар ята һызламай:
 Ак таң яулап илгә алғанда
 Ғәзиз башын ергә һалған да!..

Тыңла, иркәм, быны онотма –
 «Ябай тау-таш», – тиеп бойокма:
 Урал Батыр бит был, һөйөкләм,
 Таңды төндән тарткан бөйөкләм!

Таң һызыла таузар һыртынан.
 Офок ситләп «юрған» йыртыла.
 Балкый саткы – саға осло нур,
 Саз кылдарын сиртеп! Хисле йыр!
 Сағыллыктар сорғой уянып:
 Маңдайын тау һөртә йыбанып
 Нәфис һөлгә – шук таң еленә.
 Баһадирзың мыкты биленә
 Колай болот, күктән өзөлөп.
 Сағыл мөгөзөнән һөзөлөп
 Ағыла ул тымык үзәнгә,
 Юйыла һәм шулай күззән дә...
 Һелкенмәй тик талған Баһадир.
 Йоколо-уяулы калған ер...

Юл юлағы әле йәнләнмәй,
 Һыу һулағы әле йәмләнмәй.
 Юк хәрәкәт һәм юк тауыш та:
 Йоклай әле һәр йән кыуышта.
 Ләззәтле бит таңда был йоко,
 Йәнгә сихәт, тәнгә бал йокло!

Йоклай кырза себен-бөжәктәр,
 Йоклай һыуза сумғыр өйрәктәр,
 Бөркөт йоклай кая ташында,
 Карға йоклай ағас башында,
 Күк талында талғый һандуғас,
 Яр кырында калғый карлуғас.

Ятып ялкый һыйыр курала,
 Йылкы калғый, басып торһа ла.
 Төн йокоһоз өргән усал эт —
 Ояһына ул да кергән бит!
 Калған кунып юлда — юлаусы.
 Талған тынып кеҫә тунаусы —
 Кара эшкә барған ерендә
 Йыккан йоко хәнийәр ирен дә!
 Ә бишектә сабый балалар,
 Мыш-мыш һулап, ләззәт алалар.
 Йоклай ойоп йөклә катындар
 һәм тыуасак котло «алтын»дар.
 Йәш-елкен дә һәм сал карты ла —
 Таң йокоһон йоклай барыһы ла.
 Көллә ауыл — шаулы һунарсы
 Йоклай кеүек, таңға юл арсып...

Юк, йокламай икән һунарсы:
 Бер өй тора, шаран күз асып.
 Майшәм яна өйзөң эсендә,
 Сыскан күззәй утлы есемдән
 Тонок кына аға һары нур,
 Йомолмай тик бер күз барыбер...

Ерзең күзе таңға бакһанда,
 һәр йән сихри изрәп ятһанда,
 Кем ул унда — таштай катқан һын?
 Керпек какмай, хатта алмай тын?!
 Башын тотоп яңғыз уфтай кем:
 «Ауыр төн был! Ниңдәй ауыр төн!»

Көләсләнеп якты көн килһә,
 Буз турғайзар күккә сөйөлһә,
 Йәмғе йәнле — йәмгә әркелһә,
 Бер йырлаһа сынрап, бер көлһә,
 Башын тотоп ауыр уфтай кем:
 «Ауыр көн был! Ниңдәй ауыр көн!..
 Йәнде алып, гүргә һалыр кем?!..»

Керпек какмай был күз, кузғалмай,
 Саткы сәсеп майшәм быҙламай —
 Уйланған да катқан бер көйгә.
 Ниңдәй кайғы капқан был өйгә?..

Ата ал таң куйы нур тибеп,
 Сүгә майшәм һары нур һибеп.

Кыуа ак таң һары шәм нурын,
 Өзмәй серем татлы сылбырын...
 Ниңә һүнмәй һуң был шәм һүнмәй?
 Йоко баһып ниңә бәүелмәй
 Шәмгә текләп каткан яңғыз ир?
 Әллә микән был ир — йәнһез бер?!

Бөтөн донъя калғый иҗереп
 Ояһында — ойоу кисереп.
 Был ир ниңә шуны кисермәй,
 Был ир ниңә шулай иҗермәй?
 Тораташмы, әллә йәмһез сир --
 Өнһез-тынһыз каткан яңғыз ир?!

Керпектәре бына һелкенде,
 Ике тамсы ергә әркелде.
 Тукта, тукта, был — йәш түгелме?
 Тораташтан күзйәш түгелде!
 Калкытып ир ауыр күкрәген
 Алды һулыш — майшәм тетрәне.
 Көрһөндө ир — майшәм һөрөмө
 Өй әсендә йөзөп йөрөнө.
 Усланы ир калын күкрәген,
 Баһыр өсөн йәне күкрәүен.
 Был күкрәктә — бысак айкала,
 Кан әсендә йөрәк сайкала.
 Бәгер итен тунай туң бысак.
 Бысаклауы — йылдар һыуык сак...

Баллы ғына бала сак ине,
 Атай – атлы, әсәй шат ине!
 Түрзән баға даһи мыйыклы –
 Һүрәтенән, тизәр, ил йокло...
 Хәтерләй ир, шуны хәтерләй:
 Атай түшендә тап тереләй
 Балкый ине илдең ордены –
 Яуза еңгән батыр Ир ине!
 “Тыныс таңдар атыр! – тир ине. --
 Илгә бәхет кайтыр!” – тир ине...

Тап ошондай талғын таңдарза
 (Утыз Ете тигән йылдарза)
 Сыңлап капыл тәзрә кағылды,
 Дөбөр-шатор ишек кайрылды.
 Күн итекле ауыр азымдар
 Инде баһып өйгә, азғындай.

Аузарылды шкаф, өстәлдәр...
 “Халык дошманы һин, Искәндәр!” –
 Ике кулын артка камтарып,
 Наган менән язмыш аткарып
 Золом тулағанын был өйзә
 Күреп торзо мыйык-даһи за...
 Илдән Ирзе алып киткәнде
 Ил һизмәне... таузар һиҫкәнде...

Илап калды өйзә ир бала...
 Шунан кала бысак айкала,
 Нәк йөрәккә үтеп арканан...
 «Дошман улы һин!» тип һәр заман...

Һызылып кына таңдар аткаңда,
 Донъя-ғаләм ойоп яткаңда
 Канлы канундарза сыуала
 Ир корона кергән был бала...
 Һызлай, һызлай канлы был яра...
 Һулышынан гөлдәр кыуара...

Эй Уралтау, моңло Уралтау,
 Эй Уралтау, илгә корал тау,
 Ниңә тыузы, ниңә — был йылдар,
 Ниңә купты котһоз койондар?
 Ер инеме быны көтөүсе,
 Ир инеме быны һүтеүсе?
 Уйламаған көндән купты был,
 Утыз ете тигән котһоз йыл...
 Йөрәктәргә атты тупты был...

2

Һөйөклө дуҫ, куйсы, бошонма,
 Йылмайып көл инде ошонда:
 Утыз етелеләр бөттө бит!
 Ватан һуғышы ла үтте бит!
 Шартламай за утлы йәзрәләр! —
 Ямғыр ғына сыртлай тәзрәлә.
 Дыңғырзатмай пүлдәр түбәне,
 Кан түгел — дым йота ер тәне.
 Төтөн түгел, өйгә ел инде —
 Йылмайып көл, дуҫым, көл инде!

Ултырмасы яңғыз бикләнеп,

Ауыр көн, тип, ауыр хисләнеп.
 Күкрәк киреп атыл урамға,
 Иңдәреңә паклык урарға
 Йүгереп сык сап-саф Уралға!

Май ямғыры һине каршылар,
 Сәстәреңдән ләйсән тамсылар;
 Күз-керпегең, кашың буйлатып
 Йәйғор тамыр ергә “тып” та “тып”.
 Тамған һайың, күкрәп гөл үсер,
 Күззәреңде һыйпап ел исер;
 Эззәреңдә шытыр орлоктар,
 Эштәреңде илең ярлыктар!

Ултырмасы, бошоп ултырма,
 Бокалыңды нышып тултырма.
 Шифалы ғәм ер-күк эскәндә,
 Эсмә инде ағыу һин — “бәндә”:
 Ләйсән бит ул — илгә яуыусы,
 Иңдәреңә “шып-шып” ауыусы!
 Яуған һайың йәшнәр йәш күңел —
 Юк, түгел был, ауыр көн түгел!

Күрсе, күрсе, нисек кинәнә,
 Ләйсәндәрен йотоп, ер әнә!
 Бүсерелеп ята тупрағы —
 Тәбиғәттең йөклә корһағы.
 Миллион орлок миллион арала
 Кыякланып унда ярала.
 (Яз ғына тыу ине, ә хәзер
 Тулғак тоторға ла ер әзер —
 Буйға уззы донъя тиз генә.
 Һизмәй калды хатта үзе лә)...

Ә һин, дуғым, ауыр көн, тиһең,
 Шешә төбөн, уфтап, тентейһең...
 Ауыр түгел, бәлки моңло ул,
 Йөклә йәндәй уйсан-уйлы ул...
 Ғүмер яралтканда ул нисек
 Булһын инде еңел-елкенсек?!
 Ауыр алма, дуғым, был көңдө,
 Күңелеңде йәмгә елкендер!

Ниңә, дуғым, ниңә бөгөлдөң,
 Күззәреңдән йәшең түгелде?
 Без инекме тизләй бирешкән,

Зар зэхмәте менән килешкән?
 Кесе йәштән төйнәп дуслыкты,
 Ел-ямғырзар күрмәй үстекме?
 Киҗтеме аз беззе дауылдар,
 Теттеме аз төрлө яуындар?
 Кауырһындай ғына билкәйзе
 Өзә язып, азмы иңкәйзек?
 Азмы яттык хатта тәкмәсләп,
 Юл саңдарын йотоп һәм сәсәп?!
 Тайманык тик Намыс юлынан —
 Әйләнмәнек иблес колона!

Тик һин генә түгел, мин дә -- бел! —
 Утыз ете һанын күрһәм, гел
 Тетрәнәмен кылыс сапкандай...
 Аяз көндө йәшен аткандай,
 Асылдарзан асыл ирзәрзе
 Яуыз кулы һелтәп ебәрзе!..
 Шул яуыз кул кыйған камсынан
 Ал кан торзо көн-төн тамсылап...
 Ғәмһез генә быны белмәне.
 Белде ләкин Хаклык бизмәне...

Нык булдык без, дусым, нык булдык,
 Юк булаһы ерзә ут булдык.
 Һалып иңгә ауыр йылдарзы,
 Ябырылдык һаман юғары.
 Илау-һыктаныузы белмәнек,
 Зарыбыззы һөйләп йөрәмәнек —
 Күззән түгел, йөрәк төбөнән
 Канлы йәштәр беззең түгелгән...

Тетрәндек без, әйе, ул сакта
 (Кескәй генә улдар булһак та):
 Яуза йөрәп сәсе ағарған,
 Кырк үлемде кырған каһарман
 Өнһөз үтте конвой әйәртеп,
 Йөрәгендә йондоз бузартып
 (Яуза еңелмәгән батырзы,
 Яғып яла, яһил батырзы)...
 Оялыузан хатта наган да
 Йәшерзе күз, аңдып барғанда...

Дусым минең! Калай ярһының,
 Шул ауыр көн йөгөн тарһынып!
 Оскон сәсте оскор күззәрең,

Телең булды әсе күгәрем.
 “Яуызлыкты ерзән һөрөргә,
 Кәрәк, — тинең, — безгә үсергә!”
 Уфтаның һин шунда ир булып,
 Өнһөз үкһеү менән быуылып...
 Кыңғырлыктың кылын өзөргә,
 Донъяны тик нурзан төзөргә
 Ант иттең... Һәм белмәй хыянат,
 Күкрәп килде һинең кыйын ант!.. --
 Гәзел үтәп йәшлек антыңды,
 Яуызлыкка уктай атылдың:
 Кызыл погон һалып иңеңә,
 Ауыр наган асып билеңә,
 Именлектең булдың яугире —
 Хәкикәттең һынмаң дау ире!

“Зуры”, “вағы” тиеп торманың
 Гәзелһезлектәрен донъяның.
 Вакка каршы ондан вағырак
 Вакланыузы торһа ил һорап,
 “Эһ” итмәнең. Дошман эзенән
 Төшһәң, килдең йөзгә — йөз менән!
 Йәшәмәнең көнгә күз йомоп —
 Болаларға индең теш кымып.
 Хәкикәттең алмас кылысын
 Кайрап, ярзың нәзек кыл осон.
 Арысландай алғыр ырғының,
 Хаклык өрһә оран борһон.
 Икейөзлөлөктә яныңдан
 Көйзөрзөң һин, үртәп камылдай...
 Тут басыузан көндө коткарып,
 Алға барзың нурға юл ярып.
 Әммә бөгөн... “ауыр көн” тиһең...
 Шешә төбөн талғыр тентейһең...

Карт ағаска төшһә канъяра,
 Һызлай-һызлай ағас кыуара.
 Кыу ағаска төшһә канъяра,
 Каңғып ауа ағас бисара.
 Йәш ағаска төшһә канъяра,
 Уңала ла бөрө ул яра.
 Көрәшсегә төшһә канъяра,
 Бетәшә дә кабат яңара —
 Гүмер буйы һызлай был яра...

Егеттәрзән тыуа егетлек,

Күтәртмәһә илгә йөк итеп
 Көрәштәрзә алған яраһын;
 Ыыктаныузың белһә самаһын —
 Егеттәрзән тыуа егетлек!

Ултырма, дуҫ, яңғыз бикләнеп,
 “Ауыр көн” тип ауыр хисләнеп.
 Донъяла бит тоғро дуҫтар бар,
 Тоғролоктан тыуыр йоктар бар!

Кирелеп тә күз ат донъяға:
 Тейенер йән бөтмәс улъяға!
 Ерзе төргән күбек болоттар —
 Йәйен — ямғыр, кышын булып кар
 Яуыр улар; ергә һут биреп,
 Йә ак карзан ак тун кейзереп
 Бәүетерзәр тупрак-әсәне...
 Еңеләйеп тәне, йәшәрер
 Тулғак тотуу өсөн бар донъя —
 Ауырлыктан науа бар бында!
 Ө һин һаман: “Ауыр көн”, — тиһең,
 Шешә төбөн уфтап тентейһең...

Талпын, дуҫым, талпын урамға,
 Ак болотто билгә урарға,
 Күк йәшендәр сөйөп уйнарға —
 Атлыһып сык, дуҫым, Уралға!

Тәбиғәттең тынмаҫ карыуын,
 Көрәшеп гел еңә барыуын,
 Хәрәкәттән алып бәрәкәт
 Яңырыуын ялап йәрәхәт —
 Ер-ғаләмгә карап күрерһең
 Һәм шатланып-шашып көлөрһең!

Аңларһың һәм капыл үзеңде:
 Ер кеүек бит һин дә түземле!
 Күк кыяктар күпме шыттырзың,
 Гөлә булһын өсөн осорзоң!
 Кырау кырғанда ла туңманың!
 Тота һинең күңел тулғағың!..

Беләм, беләм — яңы заманда
 Золом тере әле һаман да...
 Мыйыклы мор утыз етене
 Күмһәк тә без тапап-елкенеп,

Кәберенән сығып ул йөрөй...
 Батшаланып хатта ил һырый...
 Һиңә лә ул типте астыртын...
 «Мыйыкланып кайта башкыркым», --
 Тип шомланып, беләм, уфтайһың...
 Юк! Был ыузы, дусым, йотмайһың!
 Бокалыңды бәрәп, урамға
 Атлығайык! Көтә Урал да
 Ауыр көндө беззәр еңгәнде!
 Намыс, Хаклык дөрөп килгәнде!

Күк тә, әнә, һиңә талпына,
 Шифаларын һибә алдыңа.
 Миллион-миллион ләйсән бөртөгөн
 Яраңа мин йыйып бөркөрмөн;
 Кыркып алып йомшак болотто,
 Бәйләрмен һак, йәнең йылытып.
 Атайзарзың котло еренә
 Игелектәр игеп йөрөргә
 Тыуғанбыз бит! Беззән һуңғылар
 Атайзарзан (беззән) уңһалар,
 Шыттырһалар изге орлоктар,
 Хозай үзе беззе ярлыкар!

31.05.1964.
 һунарсы ауылы.

МИНЕҢ ШӘЖӘРӘМ

Башкорт АССР-ының данлы
 50 йыллығына арнайым.
Автор.

1

Үткер күзле зирәк ейәндәрем,
 бағам һезгә шөйлә алыстан.
 Кара күзле хәрәф-өндәр булып,
 ишетелер беззең тауыштар...

Хәрәф кенә ләкин түгел инек, —
 хәрәф теҙеүселәр инек без.
 Һез йәшәгән Йәшлек Заманаһын

янып төзөүселәр инек без.

Кышкы һарайзарзы штурмлаган
атай, олатайзар заманы,
Октябрзең ялкын-ялы булып,
йөрәктәрзе беззең ялманы.

Әллә ниндәй ғәжәп быуын инек
Быуындарзың сылбыр-ебендә:
әсәйзәр бит, яуза гөманланып,
тапкан беззе поход йөгөндә.

Кылыстарзан койған урак менән
киселгәндер беззең кендектәр.
Кулактарзың обрез гөрçөлдәүен
тойоп, ырғып төштөк бишектән.

Бер кулыбыз — мәктәп ишек бауын,
икенсеһе тотто һабанды.
Уттан һурып алған аяғыбыз
ялкындарға барып ялғанды.

Әллә ниндәй ғәжәп быуын булдык:
йә зур түгел, йә — бик бәләкәс...
Беззе, тылға тылқып, тупһыз төйзө
көнбайыштан куткан һәләкәт.

Тағы шул ук атай, олатайзар
урактарзан койзо кылысын.
Гитлер башын сабып өзмәккә тип,
йәшенләтте утлы кул осон.

Һелтәп улар беззең күз йәштәрен,
буразнаға тәпәй бастырзы.
Улар киткән яктың кылыс сыңын
һабан йыры беззең шаштырзы.

Бер кул кызып кырза иген икһә,
бер кул сүкеш һукты заводта.
Малай килеш, кара мазут һеңеп,
ятты беззең быуын табутта...

Әллә ниндәй ғәжәп быуын инек:
йә зур түгел, йә — бик бәләкәс...
Октябрь һәм Ватан һуғышының
аралында таптык бәрәкәт...

Утлы теле ике ялкындың да
урталыкта беззе ялманы.
Йөрәктәрзе беззең көл итергә,
юк итергә яһил уйланы.

Тотоп торзок донъя быуындарын,
замандарзы теркәп заманға...
Кара күзле зирәк ейәндәрем,
тарымағыз, берүк, ялғанға!

Кәм тигәндә, торһон ете быуын
арағызза, курсап Хаклыкты!
Етмеш тапкыр етмеш быуындарзың
яктылығы беззе балкытты!

Без калабыз кояш аралында
Октябрь һәм Ватан яуының.
Безгә тиклем, беззән һуңғыларзы
Күтәрә был мыкты яуырын!

Үткәндәрһез килер көткәндәр юк.
Беззең тамыр һеззә йәшәрә.
Бөрөләрен ярып, сәскә атһын
олатайзар һуҙған Шәжәрә!

2

Хәтерләйем,
олатайзар
һөйләнеләр,
көйләнеләр
бөләкәйзән
миңә

йәш-ара:
— Тыңла, балам,
карттар һүзе —
мәңгелектән ишара,
булыр ул һүз
һинең өсөн
зур донъяға
тәз(ә)рә.

Белдем хәзер:
һөйләгәндәр

икән улар

Шәжәрә...

Шәжәрә...

Тарих төпкөлөнән —
Киләсәккә тәз(ә)рә!

Быуын һайын

быуын бағып,

тамға табып,

даға кағып

язған уны минең

ата-баба.

Илдә гизгән

аслык, ваба.

Тупһаларзан ингән

коро һаба.

Канға баткан

изге даға.

Әммә баш тартмаған,

туктатмаған,

Шәжәрәһен язған һаман,

тамғаларзың асылын

таба-таба,

минең ата-баба!

Халкым тарих төпкөлөнән

күрә белгән

килерен дә.

Каны катыш кызыл буяу изеп,

билдә куйған Киләсәккә

Шүлгән-мәмерйәнең

таш түрендә.

Коралайзар,

тарпан-кырағайзар,

сал мамонттар

булған уның

тәүге

тамғалары.

Таш катламын уйып,

якты тойоп,

кара тау күкрәген

сыккан ярып

донъялыкка корған

дәгүләре!

Көнгә карай ылыгып,
 кара Шүлгән һүлен кисеп сығып,
 хисе нығып,
 ташланған ул донъя косағына.
 Фашик булған һәр бер ағас-ташқа,
 Ай-Кояшка,
 күк үләнгә,
 кошло кыуағына.

Сихырланып,
 көнөн — серле ергә,
 төнөн
 тере йондоззарға
 караған.
 Күз иңләгән,
 йән тиңләгән ерзе
 үзенеке итеп һанаған.

Һәм киткән ул
 һалып тамғаларын
 ағастарға, йылға, таштарға,
 януарзарға,
 күктә — кош-корттарға,
 йондоззарға, кояш, айзарға.
 Шул тамғалар шундук көйләнгәндәр
 теле менән уның һайрарға,
 йырларға...

Кама – Изел һыузан сөм Обкаса,
 Боз-диңгеззән тозло Каспийғаса
 был тамғалар ерзә таралған.
 Үрзә Етегән,
 Өлкәр,
 Тимер Казык
 тамғаланып ак нур тараған,
 ер улдарын күккә арбаған...
 Тик купмаған

халкым

тыуған ерзән,
 йондоз өмөт итеп,
 кыуык тотмаған.
 Төйәгенә төплө табан терәп,
 Уралында ғәйрәт туплаған!

Ят дағалар яһа тамғаларға,
 кылыс менән уны кайырған.

Үз һөйөгөн тамға итеп һалып,
Дошмандарзың ауызын кайырған.
Шәжәрәһен язған кан-йырзан...

Тамғаларзы талкан кылыр өсөн,
боғаззарзан алған ят йола.
Үлем менән Булым юрау корған,
эйелмәгән башты сапкылап...

Көрьән ингән кибла яктан,
килгән тәре,
килгән буддаһы.
Килмешәккә
һәм ишәккә
кырыс ерзең, корос ирзең
ук һәм кылыс булған доғаһы!

Шуғалыр шул
халкым ерзә калған,
алла эзләп китмәй күктәргә.
Тамғаларын
таңға һалыр сағын
йола итеп илен күтәргән!
Өзәм ғүмере һанһыз заманда ла
курсай белгән күзе караһын.
Бишектән үк,
 ғәййәр язмыш юрап,
бысак һалып өстөнә
йоклаткан
һәр ир балаһын!

3

Кара күзле ғәзиз ейәндәрем,
күз карайтып, зирәк карағыз:
кемдәр кулы тотоп торған илде,
быуындарзың өзмәй араһын!

“Эйелгәнде кылыс кишмәй” тиеп
өгөһә лә баҫкын өкөһө,
котколарға төшөп һатылмаған
Уралымдың хатта төлкөһө!

Дошман башын билсән һымак кыркып,
шәһит иткән ирзәр үз башын.

Күсәр башы тейгән һәр муйынды
сабып үткәс баҫкын корбашы,

яңы тыуған керһез сабийзарға
имсәктәрзән тирткән үрт тәме.
Бишек йырзанынан әсәләрзең
яугир быуын булып еткән ил!

Кара күзле миңең ейәндәрем,
таңды беззең улар аттырған:
Бикбау бабам миңең Үсәргәндән
таңды юллап аттар саптырған.

Кыпсак ырыуының Мышы улы,
Бөрийән ырыуынан Иске би,
Тамъян ырыуының Шәғәлие,
ишетегез, һезгә нимә ти:

“Бикбау бейзең ап-ак тирмәһендә
без ултырып бергә кәңәштек.
Башкорт илен дүрткә сабып өзгән
айбалтаға каршы берләштек.

Балталарзан аша һузылыусы
дуслык кулын күрзек тирмәнән.
Туракланған илде беркетерлек
көс алдык без уны күргәндән.

Үзебез зә һуззык кулыбыззы,
йомарланды бергә биш дус кул.
Биш тирмәне бергә тоташтырған
урыс менән башкорт – бер иш ул!

4

Әйе,
кылыс айкап,
һаумал-кымыз сайкап
баккан илем килер заманды.
Бсын дустан
айырған ялғанды.
Саңғылары менән кар мәретеп,
сит тамғалы кырк ил ярып үтеп
барып тапкан
урыс-туғанды.

Бикбау бабамдың ак тирмәһенән
балкып күренгән ак Өрәсәй.

Бабам әйткән:

“Бәлки, һәммәбезгә
хак Өрәсәй -- булыр бер әсәй!”

Изге булған уйы бабаларзың...
Шәжәрәгә кунған кот-тамға.
Ак тирмәнән саткы һуҙған Дуслык
быуаттарзы узған, онталмай.

“Ак” аталмыш кара батшалары
киҫһәләр зә башкорт баштарын,
киҫелмәгән Дуслык! Тере куззай
йән йылыткан, шыткан таш ярып!

.....

Урыҫ менән башкорт —
Бүгәс, Салауат
Урал үртен яғып йәзрә төйгән
ак батшаның кара йөрәгенә атырға.
Был йәзрәләр Рәсәй төрмәһенә,
тамға итеп,
мәңгелеккә
ут-тәзрәләр уйып калдырған!

Шул тәзрәнән шәйләй белгән халкым
тәзрәләргә уртақ Хаклыкты.

Күпме дошман,

кереп Өрәсәйгә,

был Хаклыктан кире каклыкты!

.....

Баскын француз
танау сөйөп килгәс
Кремлгә,
үзәк майзанға,
урыҫ пүләһе һәм башкорт уғы,
шул танаузы тишеп сығып,
Париж түбәһенә казалған...

Курсап илде,
берзәм тора белде,

халкым каршы уртак дошманға.
Тик баш тартты сүгеп баш әйеүзән
илен һуйған түрә, куштанға!

Сая күзле минең ейәндәрем,
йәшермәйек илдә ни барын:
кылыстарын һатып ашаусылар,
әсеүселәр һатып уктарын —

ундайзар за будды...
Иле барзың
иблесе лә барзыр, ире лә...
Һеззең арала ла йөрөп ятыр
әсенә мүк бөргән тиреләр...

Әзәм киәфәтен алған булып
лаф орһалар,
төртөп тишегез!
Паклык менән Хаклык кына инһен,
ак тирмәнең асып ишеген!

Мүкле йәндәр
Һеззең, тим, ейәндәр,
мүкләмәһен Заман тирмәһен.
Шулар аша илдең бәгеренә
һиндәй генә шырау кермәне...

Кылысынан язып
калта таккан
берәзәккә калһа ил ғәме,
тәгәрләтмәс тимә, камғаклатып,
Уралды ла заман шүлгәне!..

Ирзәр ләкин
йәнен бирһә-бирер,
алмаштырмаҕ ғорур йәшәүен:
“Тыуған ергә ятып үлеү — якшы,
шакшы — ерзе һатып ашауы!”

5

Кара күзле ғәзиз ейәндәрем,
Һезгә лә был тирһен ғорурлык:
йәнен биргәндә лә бирелмәгән,
һаклай белгән ирзәр тоғролок

кара күзле ере Уралына,
 зәңгәр күзле күге Рәсәйгә.
 Ерзе-Күкте бергә тоташтырып,
 башкорт менән урыс көсәйгән!

Кара ергә зәңгәр күк кауышкан,
 кара калған ләкин тупрағы.
 Кара ерем кара икмәк биргән,
 кара карағаттың суктарын.

Ак икмәккә ләкин күзе тоноп
 кара ерзән бабам китмәгән.
 Кара икмәк, кара күз хакына
 кара төнөн сабыр йөкмәгән.

Кайнаткандыр кара дегетен дә,
 яккандыр ул кара күмерен дә,
 кайырғандыр кара ер майын.
 Караларзан ғына ак килерен
 төсмөрләгән бабам, моғайын!

Шуға ла шул сабыр түзә белгән,
 тезә килгән быуын сылбырын.
 Карыңдыклы тәзрә өлгөһөнән
 түгелдергән көнгә моң-йырын...

Уландарзың “ура!” оранынан
 иреп аккас изел боззары,
 Урал токомдары ил кынынан
 хак-кылысын һурып сығарзы.

Һәм ул көзрәт,
 мәңге һынмаҫ өсөн,
 еңмәй тынмаҫ өсөн,
 йәшенләнеп калкты тәүге кат:
 ак һакаллы олатайзарзы шатландырып,
 яугир егеттәрзе атка атландырып,
 илде буйлап китте Хәкикәт.
 Өйзән-өйгә инеп,
 ярлы халык өсөн көйөнөп
 йөрөнө был изге Хәкикәт
 тәүге кат.

Сакма сағып, ялкын яғып дөрлөттө
 йөрәктәрзә һүнгән өмөт шәмдәрен.
 Тынын өрөп, һулыш биреп тергеzzе
 әжәл тамға һалған әзәм йәндәрен.
 Айкал-сайкал килеп торған заманда
 сын тамғаны айырзы ят-ялғандан.

Атһыз калған буразнаға егеп ат,
 яу кырына солох көнөн кылып шарт,
 көн нурына тартып сүккән һәр өйзө,
 тулғак тотоп Хаклык тапкан доньяға
 был Хәкикәт булды кеңдек әбейе.

Тәре менән түгел,
 Көрһән менән түгел,
 Будда менән түгел —
 һөйәлле кул кысып тоткан
 Урак менән, Сүкеш менән
 кеңдек киҗеп,
 тамға һалды киртеп
 ул йәндәргә,
 биләмдәргә,
 тыуасак һәр яз һәм көз,
 кыш һәм йәйзәргә!

Шул көн
 миңә ата-бабам ауылы Сәнкемдә лә
 кызарып таң аткан;
 шул көн
 бабаларзың яугир ейәндәрен
 “Бәйнәлмиләл” ярһып уяткан;
 шул көн,
 Шәжәрәгә котло даға кағып,
 сакма тояк аттар яуға сапкан!
 Һакмар ярһып аккан,
 Яйык ялын каккан,
 Иртыш, Изел, Ағизел алккан,
 Кама камсыһын һелеккән,
 ярһуу аттар сапкан, сапкан...

Алһуу Кояш калккан,
 алһуу таҗма таккан
 күкрәгенә
 миңә атай, олатайзар.
 Теләктәре сынығып,
 ат йөззөрөп сығып,

кызыл яуға барып кушылған
 минең атай, олатайзар!

Етмеш ете халык улдарының
 уйын,
 күңелен,
 кулын,
 вак тамғалар коллоғонан коткарып,
 уртак һабанға,
 йыһанға
 тоташтыра торған Тамғаны
 минең өсөн,
 һеззең өсөн
 канға мансып
 кылыс осон,
 Шәжәрәгә уйып яза-яза,
 кызыл ташкын булып аккан
 яугир ағай, олатайзар
 (өнәп торған ата-баба!)
 изге оран купкан Ерзең кеңдегенә —
 Ленин төйәгенә!
 Арғымактар шык-шык төйөп барған
 быуаттарзың күкрәгенә,
 бабаларзың һөйәгенә...

6

Кара күзкәй ейәндәрем минең!
 Кара төнгә бағып карағыз:
 Октябрзең нуры сағыулана,
 йырағайған һайын арабыз.

Күз йомһаң да, балкып ул күренер —
 мөмкин түгел уны күрмәскә!
 Шул саткының нурын имеп үсә
 һеззең кырза аткан гөл-сәскә!

Гөл тамырын булды киңсәселәр,
 нур тыуынан уны айырып,
 үркеп сығып шайтан таяктары
 баһын өсөн һеззең пак кырзы.

Көрәштек без шундай шойкан менән,
 тамырзарзы курсап һакланык.
 Ә кай сакта белмәй, үзебез үк

изге шытымдарзы тапанык...

Утыз етенсе йыл һәм башкаһын
Хәтерләүе хатта имәнес.
Ғазраилы илдең, мыйык бороң,
әжәлдәрзән тапты кинәнес...

Балта саһнак тәрән тамырзарға —
берүк, беззе ғәфү итегез.
Ерзе һатып ләкин ашаманык,
баш әймәнек ятка, белегез!

Ғибрәт булһын беззең яңылыштар,
үрнәк булһын беззең еңеүзәр.
Ике ялкын капкан аралдан без
күз төбәйбез һезгә, ейәндәр.

Октябрь һәм Ватан һуғышының
ялкындары беззә тоташа.
Беззең аша ата-бабаларзың
аманаты һезгә олғаша.

Ак күңелле булған ул бабалар,
ак күңелле булды атайзар.
Кояш әлеп кылыс остарына,
беззең аша һезгә карайзар...

7

Егерменсе быуат башындағы
каралыктың какшап сүтеуен
кем онотор!
Башкорт аттарының
Питер урамынан елеуен!

“Битыр батша” мужик һөйәктәрен
түшәп йәйгән ясы таш урамдан
сык-сык басып,
оскон сәсеп
Смольныйға китте эскадрондар.
Утлы тимер ташкын сафтарында,
тәпәш, йөнтәс, теремек аттарында
уйға сумып өһһөз барзы,
теземендә халыктарзың,
Шүлгән томораһын ярып сыккан халыктың —

Урал батырзарзың,
 Ерәнсә сәсәндәрзең,
 Акайзарзың,
 Алдарзарзың,
 Батыршаларзың,
 Салауаттарзың ғорур токомдары —
 бығау өзгән батша тотқондары —
 минең атай, олатайзар...

Уттан,
 йоттан,
 үлемдән дер-калтыранған калаға,
 утлы балдак алһыулаған һауаға,
 таң тынлығын тулғандырып,
 мәңгелек йыр яңғыраны:
 “Уралым”,
 шау-гөрләтеп Питер урамын!

Алтындары тамып торған бай тәзрәләр
 ябылдылар,
 һөрәм баһкандары алсак асылдылар:
 коромланған көрәк кулдар йәбен сөйөп
 тәбрикләне эһсән Питер Уралын,
 сиһыф биргән үткер коралын!

Һәм башкорттар кайнап янған утка —
 Революция тамуғына атылдылар уктай,
 кылыс, һөңгөләрен тырпайтып,
 корос азым менән
 “тып” та “тып”,
 ут божраһын өзә һуғып
 Хак-тамғаһын һалыу өсөн донъя картаһына!
 Һәм шул ғәйрәт —
 яугир башкорт көсө,
 Рәсәй көсө менән берегеп,
 осло һөңгө булып казалды
 Капиталдың күкрәк калканына!

Етмеш ете илдең балалары
 берләшеп,
 журынға-журын терәшеп,
 ергә каты баһып,
 ярһып,
 күкрәк көсө менән эттеләр,
 тәгәрләттеләр
 күп быуаттар буйы халык үсе төйгән,

донъялағы иң дәү Пушканы —
 Хөкөм көбәген —
 планетаның фронт һызығына.
 Йөрәктәрзә нәфрәт кыззы ғына!..

Америка,
 Европаны
 һөйәктәре менән ашлап ағарткан
 ете быуын кара колдарзың,
 Кортес аткан ғорур индей ырыуларының,
 Лион,
 Бастилия,
 Кызыл Пресня геройларының
 ғазаплы һәм үсле рухы терелеп,
 ерзең йәзрәһенән үрелеп
 алға этеп торзо миллион табандарзан,
 оран ялгап ауып калғандарзан
 изге һуғышка!..

Һуңғы һулышка,
 һуңғы йөрәк тибешенә кәзәр берегеп
 Ленин океаны менән,
 Пушка этеп сыкты донъя офоғона
 башкорттар,
 бөтә халыктар —
 беззең яугир атай, олатайзар.
 Туктаны Ер, гүйә, әйләнеүзән —
 мәғрур көскә биреп майзан!

“Аврора”ның саткылары ярған күккә
 кинәт калкты,
 Ер шарына аяк кирә баһсып,
 бер якты,
 тере маяк —
 Ленинизм маяғы.
 Бармак төртөп төндөң дәм-төбөнә,
 йүнәлтте ул Заман талабын.

Шул дәғүәнән дөрләп күкрәк кирзе,
 оран бирзе
 сапкыланьп ауған һәр яктан
 канлы байрактар;
 меридиандар аша Ер шарының
 китғаларын бергә тоташтырған
 кызыл епкә
 тарамышлы кулдар берегеп,

терәлделәр сөйзәй аяктар;
бар кешелек билдән ергә батып,
тартып
сакма сакты,
атты
быуаттарзан ташкан утлы нәфрәтен
Рәсәй кулы тоҗкап тоткан
Тарих Пушкаһынан.
Тетрәне Ер ярһып осканынан
Снарядтың —
Антантаның ун дүрт курғаш йөрәген өзөп,
үз хөкөмөн төзөп сыккан ғали йәнәптәң!..

Был Снаряд —
Нур-заряд
ясалғайны бөтә замандарзың
көндәренән тыуған ғибрәт менән.
Ғәзеллеккә ак юл бирергә,
Нахаклыктың төбөн киҗергә,
тулышқайны тылсым-көзрәт менән.
Уны —
тылсымды
Заман Снаряды ясап төйзө
Хаклык мәңгелеген раҗлаусы көс!
Көбәгенән салют итеп сөйзө!..

Һәм был салют —
Капиталдың кара бәҗерен телгән
етмеш ете милләттәрзең салюты,
донъя боғазына баткан кара һөлөктөң;
Ротшилдтарзың,
Крупштарзың,
Фордтарзың
Рокфеллерзарзың тезен сүктереп,
һалкын тирен түктереп,
яңы сафтар яуға торғоззо;
күкрәр көндәр өсөн Тельмандарзы,
Димитровтарзы,
Торез, Тольяттизарзы тыузырзы;
Тарих сәғәтенең утлы уғын
киҗкен
синфи бәрелештәр һызығына шыузырзы;
Заман Снарядын бер туктауһыз
Киләсәккә төбәп осорзо.

Үз еленә егеп осорзо,

дәүерзе,
 илдәр,
 йылдар,
 баррикадалар аша осто был хак Снаряд.
 Кулак обрезадарының,
 КВЖД,
 Халхин-Гол,
 Мадрид,
 Маннергейм йырткыстарының
 үлемесле көбәктәрен тонсоктороп,
 үз артынан ерзе-күкте,
 океандарзы ылыктырып
 осто был хак Снаряд!..
 Кола яландарза Магниттарзы,
 Днэпрогэстарзы,
 Амур калаларын торғозоп;
 Ак диңгеззән Балтикаға
 Котоп дарьяларын ағызып;
 шинель кейгән яңы быуын күкрәгендә
 Матросовтар дәртен кабызып
 осто был хак Снаряд!..
 Нур-заряд!

8

Нурлы күзкәй ғәзиз ейәндәрем,
 бағаһығыз миңә йырактан!..
 Кара күзле хәрәф-өндәремде
 сығарзым мин ысын йөрәктән.

Буразнанан барзым диңгеззәргә,
 миналарзан донья арсаным:
 атайзарға фашист короп киткән
 үлем кырзанынан атланым...

Кайткас илгә хәрби хезмәтемдән,
 егелдем гел әрһез эштәргә.
 Буразнала һабан тоткан килеш,
 тотондом аң-белем эстәргә.

Эшләп йөрөп бөттөм унынсыһын,
 эшләп йөрөп бөттөм вузын да.
 (Эшләп йөрөп һаман акыл алам,
 кәләм тоткан килеш кулымда.)

Бабаларзың якты акылына
еңел түгел акыл ялғауы.
Университетым минең мәгәр
һезең вузға барып ялғаныр!

Кеңәл ярза, һөт йылғалы ерзә
йәшәр, тиеп һезе әйтәләр.
Ышанмайым! һезең заманда ла
кәрәк булыр баш һәм елкәләр.

Хаклык асы булыр һезәргә лә,
Нахак юлы — еңел һәм тайғак.
Шәжәрәгә Заман таяндыртыр,
уфтанғанда тоғро юл һайлап.

Кем булды, тип әгәр һорағанда,
муйыл күзле алыс бабағыз,
“Намыслы булды”, — тип минең хакта
Шәжәрәнән яуап алһағыз,

Кәрәк түгел башка һис бер нәмә!
Тиң күрзем мин фәкәт Намысты.
Намысыма үлсәп билдәләнем
был донъяла Дошман һәм Дусты.

Илемдең бер бөтмөр һабансыһы
булып калдым, шағир булһам да.
Игеп китәм һезе Киләсәккә,
курсау өсөн Хакты Ялғандан!

Арба-арба алтын түгел һезгә,
Намысымды биреп калдырам.
Баштар китһә китһен, Намыс калһын,
ил баһмаһын өсөн ят оран!

Киләсәктең асыл сәскәләре
сумһын өсөн нурға тамырзан,
кара күзкәй ғәзиз ейәндәрем,
Шәжәрәне һезгә калдырам.

Ерзе арбап оскан пак Снаряд —
безең аша һезгә үткән юл.
Күңелдәрзең ағын ылықтырып,
Шәжәрәгә нурын бөрккән ул.

Бациллаһы баһып фашизмдың,

калыр ине донъя шәп-шәрә,
атай, олатайзар оранына
таянмаһа әгәр Шәжәрә.

9

Ытырғаныс дүрт аяклы свастика
йөрөгәндә,
Европаның ашай-ашай кыртышын,
кешелектең ғүмере өсөн кыркышып,
әсәләрзең түше көн-төн тартышыузан
Лидицелә, Орадурза көл-таш-һыузан
Ерзең канлы күкрәк һөтө тиртеп сығып,
балаларын яуға сақырғас,
Бухенвальдтең корбандары сың орғас,
кырк беренсе йылдан
кырк бишкәсә
кан-дошманға үлем сәсә-сәсә,
ғәрәсәтле Мәскәү яндарында,
Сталинградта,
Дунай буйзарында,
Эльба яктарында
көзрәт саткыларын калдырып,
Гитлер үләт-кортон яндырып,
донъя албақтыһы фашизмдың
гүр-өңөнә аузы үс-заряд —
шанлы Питер капкаһынан
беззең ярһыу атай-олатайзар
аткан Снарядтан куткан көс-ғәйрәт!

Саткылары уның
асман ашып,
Кош Юлына тоташып,
йондоз ямғырына күмде офоктарзы.
Шул ямғырзан китғаларза
шытып сыкты дауыл орлоктары;

дауылдарзан тайфун кубып,
Европаның ғәмле илдәрендә,
алыс Америка ерзәрендә,
Азия һәм Африканың төпкөлдәрендә
бүсерелеп китте искелектең
ерзе быуған канлы сынйырзары...

Нурға мансып кала һәм кырзарзы,

бөгөн дә,
хәзер зә
һаман-һаман гизә ут-саткылар
кешелектең зәңгәр көмбәзендә.
Капиталдың шашкан көндәрендә
детонатор булып сакма саға
халык нәфрәтенең үзәгендә!

Греция Глезостарының,
Астурия шахтерзанының,
Детройт,
Чикаго,
Гарлем негрзанының,
Гәрәп, вьетнам батырзанының
баррикадаларзан аткан һәр ташында,
пүләнәндә,
йәзрәһендә
зарядланып оса был саткылар!
Ялған-ялмауыззы салт сапкылап,
Балтиканан Тымык океанғаса,
карт Каспийзан бозло котопкаса
бөйөк Ватанымдың һәр саңын
Йәншишмәһе менән һуғарып;
ике йөз кырк миллион халкымдың
йөрәк төпкөлөнә туғарып
Хаклык утын,
Хаклык дәртен,
Хаклык акылын,
Хаклык нәфрәтен;
бергә төйнәп илем көзрәтен,
бер космодром итеп тоташтырып
ике йөз кырк миллион зур усты,
күккә сөйә Кызыл коросто,
кешелектең Шәжәрәһен языр өсөн,
беззең атай, олатайзар Хаклык менән
кеүәт итеп Берзәмлектең көсөн,
Тарих Пушкаһынан аткан Снарядтан
куткан был заряд...

Һаман-һаман осор ул Снаряд,
осорзарзы егеп осорға.
Осраған һәр шакшы каралыкты
төбө-тамырынан кырсырға!

Ерзең үзе кеүек егәр килеш,
Күктең үзе кеүек сибәр килеш,

кешелэргэ бирер көс-заряд
тылсымдарға тулы Снаряд!

Йылдар,
быуаттар
һәм дөүерзәр үтер рәт-рәт;
шул зарядтан алып ғәйрәт,
һаман-һаман үрләп юғары,
етмеш ете милләттәрзең
кыззары һәм улдары
ғаләмдәрзең Шәжәрәһен языр,
кәләм-ракетаның осона мансып
Заманамдың һүнмәс нурзарын!..

Ғәзиз улдарым һәм кыззарым,
һезгә кала ихлас йырзарым,
һезгә кала минең Шәжәрәм —
Мәңгелеккә аскан Тәз(ә)рәм!..

1968.
16.02.1980.

МЕТЕОРЗАР ЮЛЫ

Заманында партия калыбына һыйышмауым аркаһында матбугатка юл яра алмай архивымда ятып калмыш эсәрзәрәм араһынан әле килеп ошоноһон әзәбиәт һөйүсәләргә тәкдим итергә булдым, сөнки ул бынан утыз йыл әлек язылһа ла, хәзәрге фиркәләр алышы кайнаған буталсыҡ осоробозға лайыҡлы үз аһәңен, фәһемле тарихи әһәмиәтен һаклаган һымак... “Балыҡ башынан серей”, тигәндәй, һаҡимлыҡ кылыусы Коммунистар партияһының шул етмешенсе йылдар башында ук “бозола” башлауын да абайлар бында зирәк укыусым. Метеорзар юлынан барған миллиондарзың йөрәк уты һүнмәһен, йәш йөрәктәрзә, һиндәй фиркәлә булыузарына ла карамай, азатлыҡ ялкыны дөрләп токанһын ине.

Автор. 28.11.1999.

I

Партияға

икәү бергә керзек, —

һин тасыллы инең күптәрзән, —
шатландыҡ без:

“Ирзе арабыззан

яугир итеп
Заман күтэргән!”

Ул хак-көндә
Ленин хак-һүззәре
шартлап торзо һинең телмәрзә.
Бюро әйтте:
“Беззең йәш узаман
йәнән өрөр йәнһез йәндәргә!”

Һинең менән куша
мин бит үзем
Кояш-атка кайттым атланып:
ике корзаш —
бөйөк партияның
яугирзәре булып атланык!

Йөрөп сыктык
янып без ул төндө,
Ер шарында гиззе хыялдар...
Утлы кантамырзай,
табандарға
типте утлы меридиандар:

“Һез — коммунист! Донъя һорай һеззән! —
Хак һәм Нахак яуын осларға!”
Ант итештек:
мәңге, мәңге тынмай
кылыс кайрап һөңгө тосларға,
нык торорға кызыл постарза!

Һәм кояштың кызыл хәнийәрзәрен
һурып алып,
таңдан һаплаптык.
Һәр икебез илгә
биш китғалы
ал Ер шарын йөкмәп апкайттык,
үзебезгә үзебез шак-каттык...

Керештек без
Көндө арсаларға
ялмауыззан, ялы-ялғандан.
Кояш үзе көйрәр төслө ине
беззең йөрәк бәргән ялкындан!

Ярылырға —

яугир булырға! — тип,
шартлап китер сактар бар ине.
Ғәзелһезлек күреп ең һызғанһак,
беззең өсөн донъя тар ине.

Көн-саткынан койған хәнийәребез
төз казалды Наһак күзенә —
атам арбаулығы булмағайы! —
тормаң инек карап йөзөнә...

Шул көрәштә,
 беләм,
 мүк каплаған
яраларзы
 ярһып кузғаттык.
“Дуҕ!” тип туҕтак тотор токомдарзы,
туғандарзы хатта юғалттык.

Беззең өлөш —
 түгел майлы бәләш,
яуып торзо каты тукмактар.
Ал хәнийәрле қояш коро өсөн
һалынмаған берләм һукмактар...

II

Көрәштәш дуҕ!
 Булдык бит без ырыҕ --
ут-йылдарзы яуза үткәрзек!
Бил бөгөлөп һыныр сәғәттәрзә
ир намыһын ғорур күтәрзек!

Кер кармалап беззең табандарзан,
күпме сәүек ерзә буталды.
Ләүкеп янған кайбер усақтарзан
кай сак фәкәт бер ус көл қалды.

Назламаны
 беззе
 күк Тәңреһе:
“Был юл шыма —
 шунан ел, кешем”.
Дөрөп барзык,
 төрөп табандарға
меридиандарзың керешен!

Яугир корзаш!
 Өйтмә: “Һәй, арынык —
 сикәләргә
 карзар кунғылай...”
 Без — коммунист!
 Ә коммунист ғүмере —
 йыһан ярған метеор юлылай!

Атыла ул
 ярып төн кабағын,
 күкрәп-дөрләп сихри сәм менән,
 выжданының йыһан масштабын
 һызыр өсөн ғаләм йәнәнә.

III

Атылдык шул янар метеорзай,
 ярзы төндө
 йөрәк,
 утланып...
 Кем уйлаған
 беребез
 ярты юлда
 ярһузан, тип, төнөр, мутланып?!.

Метеорзар юлы — ялкынлы юл,
 тәүәккәллек теләй ирзәрзән.
 Кем уйлаған
 бысқыр беребез тип,
 дөрләп барыр сакта үрзәрзә?!

Метеорзар юлы — катмарлы юл,
 ут иләге аша үткәрә.
 Метеорзан ыслы торомбашка
 калмас өсөн талмас үрт кәрәк!

Ә ул үртте,
 дары мозғайылай,
 һаклай белә
 ирзәр
 йөрәктә.
 Метеорзар булыу ғилемдәрен
 метеорзар юлы өйрәтә!

IV

Кем уйлаған...

Без куш янғын инек,
 язлығышты утлы журындар...
 Әллә инде,
 тим,
 без алмашындык,
 Алмашынды әллә урындар...

Бер қояштың қузлы куш хәнийәре
 көн қоронда шундай үзгәрзе:
 бере йомшак қынға кереп ятты,
 бере сәсрәп ташка йөз бәрзе...

Мин күз асып

тәү қат бактым һине,
 алыу иткән антлы таңдан һуң:
 абау, дуғым,
 қалай қупайғанһың,
 қалай олпат булып алғанһың!..

Күпме заман

күрмәй йөрөгәнмен, —
 булған имеш һиндә

мәгәнә:

донъя қуласаһын өйрөлтөргә
 китеп бара түрә (вәт бәлә!) —

күрешергә хатта вакыты тар...
 Қырзан ғына уза баш һелкеп.
 Ах мин, аңһыз, шуны белмәгәнмен:
 күз өстөндә күркәм каш итеп

қуйғандар бит қисә қорзашымды...
 Үрләткәндәр... инде ул — өстә...
 Метеорзы — ах был мут йәнлеләр! —
 бысқыталар бәҗле ...тирестә...

Бюрократлык синхрофазатроны
 плазманы бәйләп өлгөргән.
 Қорзаш өсән инде мин — “элемент”
 котко һалып илгә йөрөгән...

V

Хәзер инде
 хәнийәр һабына ла
 (масштаб тар!) кулы үрелмәс.
 Аяктары
 икәү дөрләп янған
 утлы-кузлы юлдан йөрәмәс.

Контораның биләй космодромын —
 курьер көтә ымын капкала.
 Кағызға ир Ерзе төрөп илтә
 култык астындағы папкала.

Шул папканан ситкә тайып кара —
 түңкәрелер күктең көмбәзе.
 «Массалар»ға
 һыу һәм һауа һымак
 тиреләлер түрә вәғәзе.

Өйрәтә ул
 калай йәшәргә лә,
 нисек итеп хатта
 ашарға.

Ниңә кәрәк
 үз фекерең йөрөтөү
 беззең кеүек кыуык баштарға!

Күптәр шуға тоя башланылар
 үз мейеһен артык йөк итеп:
 “Беззең өсөн уйзы түрә уйлар —
 ниңә кәрәк мейе йөрөтөп!”

Әллә инде шайтан алмаштырзы
 корзашымды, алды албасты?
 Киң түшенә мизал кылып көйләй
 кылыс итеп кайрар алмасты...

VI

Көрәштәш дуҫ!
 Карғып “масштаблы”,
 карғышына кемдең тарының?..
 Өйөңдә лә инде кырлыктарзан

айырмайһың топ-тос тарыны.

Секретарь кыз менән кызып китеп,
осорғанһың котон ғаиләндең.
Йыйылышта үзем ярып һалдым
ярғанатлы йәмһез хәйләнде.

Кырын карап уззың үз юлыңдан...
Корзашыңа арка күрһәттең.
Оноптоң шул бергә янғандарзы,
йөрәктәрзе куша дөрләтеп.

Метеорзар юлы — ир үтәр юл,
ситләп үтмәй әммә ваклығы;
селпәрәмә килеп шартлап китһен
йөрәгеңә ваклык каклығып —

сигенеү юк!

Сиген ғаләмдәрзең
Физакәрлек, Намыс билдәләй.
Намысыңды ниңә, корзашкайым,
тез сүктерзең түзмер дөйләй?..

VII

...Алыштым мин

бер көн

мут йән менән

(базарком, — мут комак-йырткыс ул).

Ә һин

шул каракты

кағыз көйләп

һәм тел сөйләп,

яклап кыркыштың...

Йыйылыштың бәйләп аң-тоңдарын
(түрә һүзе терәк күптәргә),
айыулаттың партиялаштарзы —
үтәлмәслек эште үтәргә.

Кызғандырттың

«ғәйбәт корбаны» тип

йылғыр куллы кызылғолакты.

Кайза булды теге дөрләү юлың,
телер телең кайза олакты?!

Аңланым

ТИК

калып һуңға быны:
усыңды шул мут йән майлаған!
Һатып алып хатта судъяны ла,
судһыз сығыу юлын яйлаған...

Метеорзар юлы — боролмас юл!
Борғосландың ләкин йыландай.
Әйтсе,
корзаш,
кайһы якка аузың?
Метеорзар мутлык кылалмай!

Әүерелдең, ахыры, кыу тузанға,
койзоң калта саткы-хәнийәрзән.
Торомбаштай ыслы түрәләндең!.. —
Һызлай йөрәк ошбу хәлдәрзән...

Үзең менән уртак фронт тоткан,
тиң көрәштәш булған кешене
алмаштырзың шул бер базаркортка —
был ярарлык,
әйтсе,
эшме ни?!

Бирзең арка...
“Ябай массаларға
ем бирзең, — тип, — етәк өстөнән”.
Етәксе дуҫ!
Ни бирерһең икән
шул «масса»ға, ауһаң өс көндән?!

Шәйләмәйһең...
«мәңгелек түр»зә һин...
Уңдан һурып — һулға һүтәһең.
Партияңдың
Акыл,
Намыс,
Намын
номенклатур вәғәз итәһең!..

Көлкө һалма
 хатта тауыктарға
 сабий көләр вәғәз-һүз менән.
 Алға ырғып,
 төз йүнәләш ал да
 етәкләп тарт илде үзеңә.

Ә акыллы һүззе
 (ул да кәрәк!)
 төбә тыныс һәм кал исемһез.
 Акыл һеңер илгә нык,
 төпкәрәк,
 һытһак кына кыуык зитын без!

Булмамын мин хатта “етәк көсө”,
 булмам хатта ағза парткомда, —
 ләкин партиялаш иптәш өсөн
 башты һалырға ла тартынмам!

Мин — коммунист,
 әйе,
 фронт тоткан
 ябай вәкил,
 ябай һуғышсы.
 Шуның өсөн
 һәр бер кыңғырлыкты
 кыйратырға мең кат бурыслы!

IX

Әйзәсәле,
 үпкә һаклашмайык
 телеп әйткән тура тел өсөн:
 шалтырауык өндәр ник ташлайһың
 ил йөк тарткан мәлдә —
 кем өсөн?!

Ә эштәрең һинең...
 шөкөр түгел...
 Боғазың көр...
 мәгәр кырыңда
 ак кыуланып оса билсән төгө,
 караһоло карпып моронлай...

Сәселһә дә илгә «игелегең»,

һирәк шыта бойзай,
сүп -- куйы...

Уңыш даулап,
лозунғылар баулап
өйә кәбән түрәм йыл буйы...

Ә теле һуң, теле!.. —
әллә сөйлө?..

Сөйәлләһеп йәнде сыярлыҡ.
Башкорт теле, тиһәң — урыс көйлө...
Урыс, тиһәң — урыс иларлыҡ...

Була теләк —
сыбырткылай телеп
ярыу зарур
әсе тел менән.

Ә һинең тел,
шамбы кеүек тертләп,
шамбылыҡтың боға ләменә...

Партияға
зауқың ақыл өстәп,
телең — яклау,
күзең үткерлек
килтермәһә,
һиндәй партиецтан
мәғәнә бар илгә ни төрлө?..

Тәбиғәттән бүләк итеп алған
сифаттарзың иң-иң ярһыуын
партияға взнос итеп һалһаң,
сафта калырға һин һақлыһың.

Шәһесеңә шыма һукмак яйлап,
уңлы-һуллы әгәр янтайһаң —
дөрөс түгел,
Ленин юлын һайлап,
партиялы булыу артабан!

«Ах, Ленин юк... Ленин булһа мәгәр!..» —
Көрһөнөр ир
үргә күрһәтеп.
Мөмкиң булһа әгәр, ул Лениндан
йөрөр ине үзен күтәртеп...

X

Ленин!

Ал хәнийәрле янар кояштарзың
бер үзәндә яғып ул барын,
ал комета булып ярып үтте,
мәңгелеккә һалып комарын.

Вакыт,

тизлек,

сикһез арауыкты

бөрөп тотто бергә усында.

Быт титандың тартыу көсө дөрләй
ғаләмдәрзең ярыу пульсында.

Миллион-миллион янар метеорзар
шул тартымға дөрләп кабына.

Кузы кызып

саң да,

ялкынланып,

һыза юлын уның яғына.

Мин дә, бәлки, бары ут-саңмындыр,
оскоңдор тик

дөрләр өлөшөм.

Көнөм түгел ләкин көлдөксәлә! —

Метеорзар юлы — минең юлым! —

Дөрләп барырға гел тейешмен!

1970.

ҺАНДУҒАС

1

Һөйләйем мин һезгә, әзәмдәр,
Бер хикәйәт, уны белгәндәр
Ярзамлашың бергә көйләргә —
Йөрөһөн ул телдән-телдәргә.

2

Был төн — булмай торған хәл булған:
 Тәхетенән ауған тәңрехан.
 Имеш, быуа уны бер сал карт,
 Арысландай алғыр, усал карт.
 Ак һакалын урап биленә,
 Тарта уны тамук төбөнә...

Таң һызылғас дала ситендә,
 Нур уйнағас кала өстөндә,
 Манаралар осо алланғас,
 Йүгергән хан сығып яланбаш.

Алты солтан сыккан артынан,
 Вәзирзәре берзәм карпыған
 Араларға шомдан хан башын —
 Кейзертергә кабат шан тажын.

Тәңрехан тик сапкан куяндай,
 Аусыһынан каскан болаңдай —
 Шом катырған уның бәгерен...
 Кыуып етеп ерзең тәнерен,

Каптырткандар тажын башына.
 Таж астында килеп һушына,
 Акылына хаким ултырған.
 Һүз әйтергә тамак ул кырған.

Тик “шау!” иткән капыл шул вақыт
 Оло майзан: күкте кузлатып
 Хасил булған һары һандуғас!..
 ...Манаралар көнгә балкығас,

Кош канаты тилбер елпенгән,
 Сыңрап ергә талир түгелгән.
 Тылсым тиреп сыңрау хөрлөктән,
 Көллө майзан күккә күз теккән.

Баккан ғәскәр юйып ажарын.
 Оноткан ил ерзә таж барын, —
 Алты солтан хатта тел йоткан...
 Һыны катып ошо кылыктан,

Һандуғаска төшә хан кәре:
 — Нимә карай шанлы ғәскәрем?!
 Ашһын дарға тотоп былбылды!..

Былылдың тик эзе юйылды...

Хан, йотоп кан, шул сак йома күз.
 Бақһа асып, алда — таныш йөз:
 Төштә уны быуған дәү, сал карт,
 Арысландай алғыр, усал карт.

Урап билгә уйнай һакалын:
 — Булһа әгәр тамсы акылың,
 Әзләмә, хан, күктән ғәйепте —
 Каршыңдалыр тора ғәйепле:

Тылсымына төрөп мең кабат,
 Бирзе миңә хозай моң, канат!
 Ерзә — әзәм, күктә — кош затым.
 Талмақ аяқ, һынмақ канатмын.

Хаклык карт мин. Үзем — Былылмын.
 Хакһызлыкты һеззең йолкормон!..
 Һөрәм һөрөп йөзөн, хан ауа.
 Һакаллы карт күззән юғала.

3

Һарайзы шом һарған кәберзәй.
 Башын әйгән солтан, вәзирзәр:
 — О тәңрехан! Көнгә тиң ата!
 Кайғыраһың көйрәп ни хакта?

Беззең әллә хезмәт етмәйме,
 Илең әллә хөрмәт илтмәйме?
 Үтәлмәйме әйткән эштәрең,
 Тыңламаймы һәптән ғәскәрең?

Диуарзарың әллә ауғанмы,
 Һағыш шунан һукмак һалғанмы?
 Бәтөнөһөн тиреп бир, бөйөк!
 Хәүефеңде беззәр беләйек!

4

Хан сак кына башын һелкеткән:
 — Һеззең хезмәт миңә бик еткән.

Каты кулда кылыс елгәндә,
Килеп тора хөрмәт илдән дә.

Үтәләдер әйткән эштәрем,
Көтөп тора һәптән ғәскәрем.
Диуарзарым бейек күктәрзән,
Әммә... еге кейек үткәргән —

Шәйләнегез быны үзегез.
Күрмәһәгез — сыкһын күзегез!
Бузлап ниңә “Былбыл-Хаклык” карт
Куймак була миңә каты шарт?

“Хакһызлык” тип минең хаклыкты,
Болғатмаксы кара халыкты.
Кыйып килгән кемдән көйләп көс?
Тәңреханға тотә кем ул үс?!

Кем ул һанай үзен Алла тип?!
Ахмак башка әнә балта, төп! —
Атап бирең; бөгән донъяла
Хантәңренән башка кем Алла?!

5

Ауған ергә солтан, вәзирзәр:
— О көзрәтле бөйөк! Был ерзәр
Үзе шаһит: һиңә тиң Алла
Булғаны юк әле донъяла!

Хан теле тик телеп айныткан:
— Коро калак мине ялкыткан!
Алла тиеп әгәр белһәгез,
Дәлил ебе менән төйнәгез:

Ниңә мин, хан, ерзә вакытта
Кара халык башын калкыта?!
Күзләй күктән кемде илереп?
Сыңратып саз, ярым тилереп

Кем арбай ул уңда ялпыны?
Йөрәгемде өтә ялкыны —
Бармы рья һеззең һүззәрзә?
Әллә юкһа ғәйеп беззәрзә? —

Килеп етһен шуға бер яуап.
 Акыллыға булыр мең һауап.
 Етмәй калһа кемдең акылы —
 Башы үтер балта аркылы!

6

Уйға сумған солтан, вәзирзәр —
 Тәхет таянысы — дәү ирзәр.
 “Былбыл” тиргә һис кем базмағас,
 Һүткән шук йән: “Ул бит табағас!” —

Һарайзың был булған алыото...
 Акыллылар шымған кан йотоп.
 Һандуғасты тотоп асырға,
 Шуның менән даузы бақырға

Итһәләр зә, уктар үтмәгән.
 Ә һандуғас өс көн килмәгән...
 Өс көн буйы ирзәр уйлаған,
 Акылдарын бергә туплаған.
 Килгәндәр, ти, уртақ фекергә:
 Дөйөм бер һүз төйнәп илтергә.

7

Баш һарайға кәңәш йыйылғас,
 Дүңгәк менән балта куйылғас,
 Вәзирзәрзең иң-иң олоһо
 Сығып сәскән фекер орлоғо:

— О көзрәтлем! Ерзә бер Аллам!
 Дәлил өсөн һинән нур алам!
 Шул нур менән һызып күрһәтәм,
 Күңелеңде үргә үрләтәм:
 Баксы, ханым, ни бар дөм күктә? —
 Тәңре үзе гәмһез бейектә.

Кайза Көн, Ай, кайза һандуғас? —
 Һине нурлап, һиңә дан койғас,
 Хөрмәт итеп төнгө йокондо,
 Асманынан улар йолкондо.

Хатта Былбыл! — бәйле тик һиңә:
 Килһә килә “Аллам” тип кенә!.. —
 Тигән вәзир. һарай баш эйгән.
 Хан күзенән татлы йәш килгән.

8

Тик ошо мәд, уттай бөркөлөп,
 Күкрәп киткән җорур бер көлөү.
 Дер-какшаған диуар, һарайзар.
 Барса баштар үргә карайзар:

Ишетелә үрзән моң сазы,
 Уңда Былбыл — Хаклык остазы!
 Сиртелә лә һүнә серле йыр.
 һарай өсөн бүтән төрлө йыр...

Хан, йотоп кан, йәнә йома күз.
 Баһа асып, алда — таныш йөз:
 Төштә уны быуған дәү, сал карт,
 Арысландай алғыр, усал карт.
 Ике катил — ике яғында,
 Ә кулдары — балта һабында...

9

— Кем һин бәндә, бында килгәндә
 Оңталманың нисек келәмдә? —
 Тигән, ти, хан йөзө сыйралып.

— Әйтһәм тағы, аума кыйралып:
 һин һөймәгән теге Хаклык мин!
 һәм Былбылмын — моңло сафлык мин!

Көлгән, ти, хан зәһәр, бот сабып:
 — Колом бит һин, һары корсаңғы!
 Көллөгөзгә үзем — тәңрехан!
 Ерзе-күкте айкай минең заң!

Ә һин, меҗкен, тик бер саң ғына
 Түшәлергә табан астыма!
 Шул көйөңсә “Былбыл мин” тиһең,
 “Хаклык” ләкәбен һәм тылкыйһың...

Ха-ха-ха-ха! — Күрең бер мәзәк:
 Кайзан килмеш әрһез берәзәк! —
 Канатлымы, тиһәм — һакалбай.
 Мөгөз, тиһәм — һәмһөз тукалбай. —
 Һин бахырға һурмаҫ кылысын
 Анау торған иң хөрт һуғышсым!

— Уның карау үзең һурырһың,
 Тишһәм әгәр һүззең турыһын.
 — Алай икән... — тигән, түзеп, хан, —
 Базап кара, кыйһаң, бөзөк кан:

Таныныңмы Аллаң тип мине?!
 Диуарзарым — донъя сигеме?
 Минең һарай — көндөң күркеме?
 Шулай икән, — ниңә бер көндө
 һары шәүләң, сирғып юғары,
 Аша үтте изге диуарзы? —

Барыһын да туғар йәшермәй!
 Йома калһаң әгәр, йә шөрләй,
 Шәйлә анау дүңгәк, балтаны:
 Язығыңдан калыр кан табы!

— Һоғон, һаким, коро калактан! —
 Диуар менән үзен каматкан
 Бәндә әллә Алла буламы?
 Булһа булыр бура комағы!

Ялағайзар вәзир һаналған,
 Солтаңдары сүпкә сорналған,
 Тура һүззең мороно канаған
 һарай көндөң күрке булырмы?
 Булһа булыр кәбер короғо!

Алты китға аша ураған,
 Нурын, йырын ергә сирмаған
 Һак ауазлы Былбыл-һандуғас
 Диуарзы сик һанап калғығас —
 Һак-Былбылы ерзең булырмы?
 Булһа булыр сыуал коромо!

10

Һан, ағарып, картка күрһәтә:

Камтар, катил, башын дүңгәккә!
 Типкеләһен иләү шашынып
 Туп урнына башын шакшының! —

Көр өн биргән катил күкрәктән.
 Тик һарайзы капыл тетрәткән
 Сыйыр өзгөс көлөү тауышы.
 Җласыңдың канат кағышы
 Төсмөрләнгән был бер көлөүзә,
 Күк күк(е)рәп йәшен телеү зә —

Һарай һағы шомға сорналған.
 Һакаллы карт күззән юғалған.
 Тетрәнгән хан, һары һандуғас
 Тәзрә ватып күккә сорғолғас...

11

Баш вәзир, ти, көскә хәл алып,
 Тибрәткән тел: “Яһил был халык!
 Көн күрһә лә хан бар аркала,
 Хан яурыны аша айкала.

Әлеге карт бының сәбәбе.
 Елгә ошон һүззең кәбәге!
 Тороп калһын төптә саф алтын!
 Кайырайык карттың канатын —

Кулға беззең төшһөн һандуғас!
 Алтын ситлек сыңлап ябылғас,
 Хаклык кошо күндәм каңғырыр,
 Без тигәнсә көйө яңырыр.

Китғаларға китер хан даны,
 Донъя таныр тажлы Алланы!
 Бының өсөн безгә яу кәрәк!
 Кузғалырға фарыз иртәрәк!”

Төшкән баһа хандың батманы:
 — Асың иртән ете капканы!

12

Ете якка куба ете яу —
 Алты солтан һәм хан бик уяу
 Ете юлдан кырып баралар.
 Алыҫая һаман аралар.

Етеһе лә ләкин бер заңда:
 Ете ситлек аңдый бер “саң” ды —
 Тотоп алған — булыр аллахан!
 Күззәр тонған — ағы канланған:

Күккә баға, тентей ерзе лә,
 Үткәрмәйзәр һис бер ирзе лә —
 Башын кыркып һакал карайзар.
 Былбыл көсәп карға һәрмәйзәр,

Тотолмай тик һары һандуғас...
 Тотор өсөн уны таң тыуғас,
 Ете ғәскәр — кырғын юлында.
 Алтын ситлек сиреү кулында.
 Алты солтан, бөйөк тәңрехан
 Кармай күкте, баһып күзен кан...

13

Ете якка купкан ете яу
 Ерзе кырсып үтеп юл урау,
 Хозайзыңдыр булып көзрәте,
 Юл остарын бергә сеймәлтте:
 Ете юл бер сагка тоташты,
 Осраштырып ете корзашты...

Ете юлдың еткәс сатына,
 Тап була хан ғиллә картына:
 Һакал — билдән, таяк таянып
 Баһып тора гүйә каялык,
 Баһып тора гүйә ур-кәртә —
 Акылыңды йый за бор тәртә!

Тик бормай хан, килә тукталмай,
 Кылыска ла ара күп калмай.
 Тайшанмай һис картглас, тик тора:
 — Боролоғоз тиз! — тип кысқыра. —

Кубарһа яу ете мәмләкәт,
 Етеһен тиң көтә һәләкәт.

Алмаһағыз асы ақылды,
Күрмәһегез асыл, хак юлды!

Солтандар күп, хандар етерлек —
Бөтәһе лә бәндә бер төрлө:
Таж һәм бүрек кенә айыра
Ер кортонан — шунда айырма.

Барыһы кол Тәңре-атаға,
Тәңре үзе — Бөйөк Аллаға!
Бөйөк Алла күктә ултыра,
Бөтәбеззең өстән бойора.

Бөйөк Алланан мин илсемен —
Хаклык-Былбыл шуға исемем.
Хаклык-Былбыл ергә — бер генә...
— Һәй шук кошсок, башың бир миңә! —

Елләнеп хан һелтәй кылысын.
Сирғылтып тик әжәл коросон,
Күкрәп китә шашкын бер көлөү —
Әйтерһең дә, йәшен төртөлөү.

Хан — ханлығын кыла һуңғы кат:
“Кулға төшһөн Былбыл-Хаклык карт!” —
Яу әмере уңал яңғырай.
Куркышынан куштан калтырай...

14

Тылсыммы был, әллә мөгжизә:
Ете ғәскәр йөзгә — йөз килә
Ете юлдың хәтәр сатында.
Оноткандар корлок хакында —

Каршы яузар, имеш, осрашкан...
Кылыс һура ете тарафтан...
Бер-беренә кинәт ете яу
Ябырыла, белмәй һис аяу.

Күзе тонған алты солтандың,
Күзе тонған һәм дә был хандың —
Бер-береһен улар танымай,
Койола кан — дуңғыз канылай:

Туған киçә башын туғандың,
 Накал төбөн юллап шыуғандың.
 Хаклык-Былбыл әммә тотолмай,
 Ситлеккә лә кереп котолмай...

Көн яктыһын ябып ук оса,
 Тирмәләрге, кабып, ут коса.
 Кылыс һына тейеп кылыска,
 Иреп аға хатта корос та.
 (Күзе тоноп илде ил кыя...
 Хаклык-Былбыл булған зым-зыя...)

15

Ауып бөтөп һәр йән, һәр кылыс,
 Көн үзәге кала тып-тыныс.
 Алты солтан һәм хан берайкан
 Төкәләшә ете тарафтан,
 Төкөшөүсе ете тәкәләй...
 Етеһе тиң кынын һәрмәләй,
 Тик юк кылыс һәм юк ғәскәр зә.
 Емерелеп бөткән шәһәр зә...

Әллә инде тылсым басыла —
 Шарзай булып күззәр асыла,
 Шак каталар танып бер-берен...

Күрә улар: ослап ер түрен
 Ашкан күккә — тап зур бағана! —
 Аумай калған сорғол манара.
 Манараның алтын башында,
 Канат кағып Былбыл шашына.
 (Манараның ете ишеге
 Өндәп тора нәк күк тишеге.)

16

Алты солтан менән алғыр хан —
 Илдәр кырып шөһрәт арттырған:
 Һәр береһе “бөйөк” булғандар —
 “Хан — мин!” — тиеп иғлан кылғандар.

Етеһе лә башка таж кейгән!

Етеһе лә: “Алла — мин!” — тигән! —
 Аулар өсөн Хаклык-Былбылды,
 Һайлағандар актык был юлды...

Ете яктан бәреп инәләр,
 Ете һаплам барып менәләр.
 Һәр береһе үргә кул һуза,
 Тик ни кылды ергә был Хоҙа:

Саз да тымды, Былбыл-кош та юк.
 Төшөр өсөн юллы тош та юк —
 Ете баҫкыс киткән ишелеп.
 Упкын ята аҫта тишелеп...

Күрә быллар, — тағы ни хикмәт! —
 Етеһен дә тота бит бикләп
 Күк төбөндә устай бер майзан!..
 Изге әмер булып Хоҙайзан,

Кап уртала калка шул сал карт —
 Баш бирмәгән Былбыл -- уҫал карт.
 Ете сиргә текләп ул баға.
 Үзе ергә ымлап баш қаға...

17

Куш кулдарын картка һонғандар,
 Тотоп алыу өсөн был хандар.
 Өйткән улар: “Шунда эш төбө:
 Етебез зә ерзең кеңдеге!

Ете диуар корзок был ергә —
 Калды фәкәт күкте бүлергә!
 Етә ине изге был минут —
 О! — бөлдөрзең беззе, Былбыл-мут!..

Күрзең әммә тажлы көзрәтте,
 Кемгә буйһонорға кәрәкте!
 Һакалыңды һалып бер ситкә,
 Керерһең, шәт, бер шәп ситлеккә!

Хаклык булыуыңдан туктарһың,
 Былбыл булып кына сыңарһың:
 “Тажлы хан ул үзе — Хаклык!” — тип!
 Етебез тиң ғәмгә баттык тик —

Белмәйбез һис хәзер: таң тыуғас
 Кем ситлеген һайлар һандуғас?
 Саңқыр сазы кай таж шанына?
 Кай тәхеткә йәне табына?"

18

Һакаллы зат көлә тағы ла:
 “Таждарға тик колдар табына! —
 Һез ине ул тәхет, таж коло.
 Һорурлығы ерзең, акылы —
 Һез “кол” тип кыл төйгән халыкта³!..
 Һыйманы ул һеззең калыпка —
 Осто-китте ерзән, кырсылып...

Йөрөр булһа елдән кыуылып, —
 Кот қундырмаҫ халык был ергә.
 Хөр йәшәргә, йәки үлергә! —
 Бына илгә язған ике юл.

Юк! Туктауһыз булмай булып кол! —
 Әнә ята бының өлгөһө —
 Буйһоноузың һуңғы билгеһө —
 Ханға калъя булған ете ил”...
 Тажы кубып, һынды ете бил...

Көлдө лә карт осто мөнбәрзән,
 Канатланып шуңдук өлгәргән!
 Былбылланып күккә атлыкты —
 Тыйып, кыйып кара Хаклыкты!
 ...Тупрак булды тузрап ете таж,
 Тәгәрләне ямға ете баш...

19

Бәндәләргә булһын, тип, фәһем,
 Был хикәйәт йәшәй, күрәһең.
 Үткәндәрзән — килер көндәргә
 Йөрөп-ятыр телдән телдәргә...

1971.

³ Борон заман, кол қасып китмәһен өсөн, табанын телгеләп, туралған кыл төйөү йолаһы булған.

КЫЗЫЛ ЕҢГӘСӘЙЗӘР

Тәнәйзәргә.

1

Беззең Урал биштә — биш йәштә,
Серле уның йөрөр юлдары.
Башын эймәй Урал тиктәскә —
Тота Урал башын юғары!

Гөрләп тора кала... Урамдар...
Ағизелдең текә яр башы...
Йылға аша сыкһаң — урмандар...
Тыуған ерзең көләс Кояшы

Көтә, көтә сихри сер һалып,
Алпан-толпан баҫкан Уралын.
Йырлай бөгөн малай кыуанып:
“Әй Уралым минең, Уралым!”

2

Атайзарзың бөгөн ял көнө,
Әсәйзәрзең бөгөн ял көнө —
Байрам, байрам бөгөн Уралға! —
Атлай Урал, атлай алкынып.

Килеп етә улар бер өйгә,
Сыға унан ағай һәм еңгәй.
Бишәүләшеп киткәс йөрөргә,
Күңел дә шат, көн салт, юл ыңғай.

И матур за инде еңгәһе —
Күзләй, күзләй Урал, күз йоммай:
Сәм-кызылдан — кейгән күлдәге,
Ике бите алма, йөзө Ай.

“Кәйнешем!” — ти үзе, етмәһә,
Суп-суп үбә битен Уралдың.
Ал итәген уйнап ел йәйһә,

Алһыу нурға мансый урамды.

...Урамдарзың иңен айбарлап,
Килә атлап алсак биш кеше.
Әйтерһең дә, улар — биш бармак,
Ал йондоззоң нәк биш мөйөшө!

3

Барып инә бишәү музейға.
Кызык бында, ингәс урамдан:
Мамонт әйтә: “Әйзүк, без өйзә!” —
Азау тешен һона Уралға.

Куркмайбыз тик унан: ул — һүрәт.
Үлеп бөткән бахыр мамонттар...
Айыу тора тотоп зур көрәк —
Бал көрәргә әзер алыоткай!..

Барзыр бында таштан имәндәр,
Комташ булып каткан йыландар.
Былтайышып, түргә менгәндәр
Акмамыктай йомшак куяндар...

Музей буйлап еңгәй етәкләй —
Ал Кояштай алһыу итәге.
— Анау нимә, әйтсе, еңгәкәй?
— Башкорт тирмәкәйе бит, йәнем!

4

Карап тора Урал кызығып:
Тирмә тигән — кейез йорт икән.
Усағында көйрәй кызыл ут,
Һиртмәһенә бишек эленгән.

Бешә унда бер кыз көбөсәк,
Өстөндә — нәк еңгәй күлдәге!
Көбөсәктә бешә кымыз шәп —
Уралдың бар әсеп күргәне

(Барзы Урал быйыл ауылға).
Матур икән әсе тирмәнең!

Күреп калды Урал тағы ла
Бер “кәкере, озон нәмә”не.

Уртаһынан ялпак юнылған,
Ике башы киртләп уйылған.
Нимә икән кәкере был ағас?
Ниңә икән һөйәп куйылған?

Башы ката, ката Уралдың —
Ауылда ла быны күрмәне...
Белмәйенсә серен коралдың,
Китә алмай ташлап тирмәне...

5

Етәкләп тә улды карайзар,
Һөйрәкләп тә уны карайзар.
Купмай, купмай Урал урындан.
Аптырайзар атай, ағайзар.

Тоя фәкәт матур еңгәкәй
Уралды ни бында тотканын:
— Кәйнешкәйем, алып көйәнтә,
Һыу ташырға әллә туктаның?

Аңдай алмай Урал был эште:
— Һыу ташырға?... Кран ни өсөн?
— Ауылда бит йылға-инештән
Килтерәләр һыузы, кәйнешем!

— Ауылда мин булдым кәрсәмдә,
Ала ул да һыузы крандан.
— Элек, кран юкта әсәң дә
Ташыған һыу күрше урамдан...

6

Күп эшләгән ул сак көйәнтә —
Килтерешкән безгә мул һыузы.
Урыны бөгөн — музей-төйәктә,
Ял итергә бына көн тыузы.

“Вақыт, — тине уға донъяһы, —

Әсәйзәрзең билен язырға!
Крандарға Изел йылғаһы
Торбаларзан тейеш ағырға!

Бер крандан килһен эсе һыу,
Бер крандан килһен һалкын һыу.
Кәрәк икән — койон ваннала,
Кәрәк икән — кыяр, шалкан йыу!”

Әйткән йәнә йәмле донъяһы:
“Көйәнтәгә урын — музейза!”
...Ауылда ла бөгөн бормаслы
Кран куйып йортто төзәйзәр!

7

Барыһын да Урал аңланы,
Китергә тик һаман теләмәй:
— Калай итеп һыуға барғанын
Был көйәнтә ниңә һөйләмәй?

Матур итеп көлдө еңгәһе:
— Кара-кара, кәйнеш ни теләй!
Көйәнтә, кил, телгә кил әле!
Кәйнешемә һөйлә һин, һөйлә!..

Ятты менеп һары көйәнтә
Ал күлдәкле еңгәй иңенә.
Кирт-урттары тейгәс күнәккә,
Асылып та китте теле дә:

*“Мине иңләп, инәй-анайзар
Йүгерә-йүгерә һыузар ташыған.
Таш атмаһын юлга малайзар,
Ашыгам мин, һыуға ашыгам!”*

*Минең менән инәй-анайзар
Агизелде өйгә килтергән.
Минән эсеп үскән малайзар,
Минән эсеп кыззар өлгөргән!*

*Минең менән инәй-анайзар
Хушлашһа ла, иштән юймайзар.
Ил кәзерен белһен малайзар,
Ил кәзерен күрһен кызыйзар!”*

Эй, йыр йырлай, йырлай көйәнтә,
 Сыңғыр-сыңғыр, еңгәй иңендә;
 Ал һағышлы моңдар көйләтә
 Уралға ал әкиәт илендә...

8

Музей калды. Бишәү юл алды
 Ағизелдең текә ярына.
 Тарта һаман, тарта Уралды
 Кызыл күлдәк әкиәт яғына!..

Кызыл ғына кызыл күлдәгең
 Ниңә кейзең, ниңә, еңгәкәй?
 Көйәнтәне, терәп иңдәрең,
 Ниңә һөйзәң, ниңә, еңгәкәй?..

Кызыл ғына кызыл күлдәктәр
 Тәсмөрләнә Урал күзенә:
 Көйәнтәләп менеп киләләр
 Ағизелдең текә үренә.

Сыңғыр-сыңғыр килә йырзаны,
 Сыңғыр-сыңғыр көлә кыззаны.
 Кайтып инә имен өйзәргә
 Ағизелдең көмөш һыузаны...

9

Шулай Урал өңдә төш күрә.
 Кызыл төстә никтер хуш күрә.
 Ағай, еңгәй киткән тәңгәлдән
 Пырлап осоп барған кош күрә.

Кайза табан икәү юл алды –
 Ағай, еңгәй китеп юғалды.
 Атай, әсәй һәм дә Уралкай –
 Тик өсөһө генә бит калды!..

Серле уға ағас араһы –
 Әйтерһең, зур тирмә королған...
 Ерзе ятқан төндөң караһы –

Кара күлөгәлә дөү урман.

Шомло булып китте Уралға —
Күренмәй ал еңгәй күлдәге.
Куркһа ла ул кыймай һорарға...
Ағай за юк... Кайза ул тағы?..

Юлды әллә килеп бастымы
Музейзағы айыу һәм мамонт?
Көйәнтәһе һынып кайттымы
Әллә һыуға барған бар халык?..

Алда, артта, янда ағастар —
Карурмандан өсәү тик бара.
Битте сәпәй һалкын ботактар —
Кулын һузып атай юл яра...

Кыскырмай тик Урал, кыскырмай —
Егет тейеш түзем булырға...
Килеп сыға улар, күп бармай,
Кояш ал нур бөрккән тапкырға.

10

Кояш кеүек атай һәм әсәй
Урал-улды алған етәккә...
Тукта! Был ни?.. Юлда — еңгәсәй!..
Сат-йәбеште Урал итәккә:

— Әсәй, әсәй, алда — “бапак” бит! —
Уй, үрмәләй!.. Ал кан — аркаһы!..
Атай, атай, уны тапап кит! —
Аяғымдан килеп капмаһын!

Көлдө һөйөп улын әсәһе,
Көлдө һөйөп улын атаһы:
— Еңгәсәйзең килгән әсәһе,
Көтә уны өйзә балаһы.

Ағизелгә елә туйтаңдап
Кызыл күлдәк кейгән еңгәсәй.
Шуның өсөн торған ул таңдан.
Тормаҫ ине, — ул бит зур әсәй!

Һәм Уралға шул сак тойола —

Еңгәкәйе бит был еңгәсәй!
 Кызыл күлдәгенән таныла –
 Тылсымланып икән ул йәшәй!

Ярза тороп калған ағайы,
 Көйәнтәле йәрен озатып.
 Их, күтәрәп һыуын алаһы!
 Йөк баһаһын иңен, һызлатып!..

— Күрсе, улым, калай интеккән
 Был матуркай, — тине атаһы. —
 Һыузар көйәнтәләп бейектән
 Менгән бит ул, һәм бар кайтаһы...

Таштар ташлап барыр юлына,
 Түктертмәһен һис кем саф һыуын!..

11

Еңгәсәйзе алып усына,
 Һөйә атай уйсан, һак улын:

— Күрсе, һиндәй матур күлдәге —
 Каңдай кызыл; бөрмә — билеңдә.
 Ике төртөк — ике күнәге,
 Көйәнтәһе, әнә, иңеңдә!..

Эй, йүгерә уста еңгәсәй,
 Карай Урал уға һөйөнөп:
 — Был еңгәсәй — миңең еңгәкәй,
 Һыуға барған кызыл кейенеп!

Өстөңдәлер кызыл күлдәге,
 Көйәнтәһе алған музейзан.
 Һүндәргән дә газлы плитәһе,
 Сабып килеп еткән ул өйзән!

Ятып калған ағай диванда
 Гәзиттәрен укып бөтөргә...
 (Бөтөп калһа һыузар краңда,
 Еңгәй-еңгәсәйзәр килтерә...)

Әкиәт тыуа малай күңелендә...
 Әкиәте лә, бәлки, ысындыр.
 Хыялланған Урал илендә

Алыстарға илтер тылсымдыр...

12

Атаһынан алып “һыусы”ны,
Үз юлына Урал ебәрә.
Көйәнтәһе һиндәй тылсымлы!
Күнәктәре калай тирбәлә!

Әкиәтме, әллә тылсыммы –
Өнөндә лә төшә Уралдың.
Алыстарзан килгән йыр сыңы
Күңеленә улдың уралды.

– һау бул, һау бул егәр еңгәсәй,
Күнәктәрең кайтһын туп-тулы! —
Һөйә улын атай һәм әсәй,
Еңгәсәйзәй сөйөп был юлы.

13

Ағизелдән кайта һыу инеп
Урал-малай, атай һәм әсәй.
Ултыралар пижам кейенеп,
Плитәлә тымығып бешә сәй.

Кояш кеүек, өстәл түңәрәк,
Кояш кеүек, икмәк түңәрәк.
Сынаяк та, туҫтақ, батмус та —
Бөтөн табын, тимәк, түңәрәк.

Түп-түңәрәк табын яһында
Ултыралар өсәү — түңәрәк.
Бесәйбикә килде тағы ла —
Тимәк, теүәл дүртәү түңәрәк.

Кояш кеүек көләс балкыйзар
Дүртәүһе лә — өйзә нур тулы.
Өйзә булғас әсәй, атайзар —
Үсә улдар алсақ, көр булып.

Куян каны кеүек кызыл сәй
Сынаякка аға бос бөркөп.

Уралға ла әсәй яһай сәй,
Сәйзә — кара шама бер бөртөк.

Кара шама... Сәйзә бер бөртөк
Йөзөп йөрөй күззең алдында.
Күнәккә лә окшай был төртөк,
Көйәнтә лә һымак калғына...

“Кайза икән беззең еңгәсәй,
Юғалғанмы әллә күнәге?
Ниңә кандай кызыл сәй, әсәй,
Аккан мәллә кызыл күлдәге?..”

14

Күз алдына килә Уралдың
Кара урман, бейек һыу яры.
Еңгәсәйзәр менә һыу алып —
Уй, текә шул, текә юлдары...

Куя Урал кинәт һулкылдап,
Табын түрен кинәт моң баҫа.
Бесәй төшә ергә тупылдап,
Атай менән әсәй шым баҫа.

Карайзар за бер аз аптырап,
Йыуаталар уйсан улдарын:
— Еңгәсәйең кайткан ялтырап,
Ағизелдең алып һыузарын!

Ул да хәзер йылы өйөндә
Балаларын һыйлай сәй менән.
Балалары уның һөйөнә:
“Әсәй барза — тәмле сәй гелән!”

Донъялар был тыныс торғанда,
Көйәнтәләр акмаҫ, күнәктәр.
Еңгәсәйзәр һыуға барғанда,
Балкыр индә кызыл күлдәктәр!..

Тынысланып Урал, бал кабып,
Бөтөргәнсе эсә үз сәйен.
Карауатка ята ул талып,
Косаклай за “мыр-мыр” бесәйен.

Телевизор карай өлкөндөр –
 Зәңгәр уты күзгә сағыла:
 Вьетнамда йөрөй икәндәр
 Көйөнтәле кыззар тағы ла.

Кызыл икән кыззар күлдәге,
 Һәм көйөнтә икән – иңдәге.
 Көйөнтәләп һыумы килтерә
 Матуркайзар алыс илдәге?

Юк! Күнәктәр түгел – миналар
 Көйөнтәләренә асылған.
 Ағайзарға алып киләләр
 Ауыр йөктә ауыр, хак юлдан.

Көбәктәргә һалып атырзар
 Миналарзы яуыз дошманға.
 Дошмандарын кырыр батырзар,
 Әйләндереп үрткә, көл-саңға!..

Кызыл еңгәсәйзәр яңынан
 Мина түгел -- өйгә һыу ташыр.
 Вьетнамдың тыныс таңынан
 Бәхет нуры ергә тоташыр!

...Йоко алмай улды бик озақ —
 Төптө булмай торған хәл була.
 Әсәкәйен генә ул тыңлап,
 Йомолмаған күзе йомола...

15

Һары таңдан Урал бит йыуа —
 Каскан икән ниңә йокоһо?
 Атай менән әсәй сығыуға
 Йыйыштырып куйған койкаһын.

Бына низә икән мөгжизә:
 Карурманда һаман ул гизә.
 Йәне менән — түгел ул өйзә,
 Ә пальмалар үскән джунглиза!

Тирмә үргән үргә бамбуктар —
 Ер өстөндә кара төн ята.
 Йокоһоз тик коштар, маймылдар —

Туптар шартлап йөнде һыҙлата.

Самолеттар күктән уजारлай —
Бомба яуа йөшел кырзарға.
Ауылдарзы дошман ботарлай —
Һөрөм саңы яткан юлдарға...

Джунглиза дөнә бер үзе —
Ут әсендә гизә Уралкай.
Йөшел тышлы китап индерзе
Джунглиға уны Уралдан...

Башын әйгән Урал китапка —
“Вьетнам” тип унда язылған.
Көйөп ауған бамбук ботактар,
Лианалар ергә һығылған...

Шат һыу акмай йөшел арыктан —
Һыу башлаусы хужа өйзә юк.
Һөрөм генә төтәй казыктан —
Янып бөткән, бамбук өй зә юк.

Кемдең икән ғәзиз йорттары
Һөрөм һөрөп, каплай күк йөзөн?
Дөгөлөктөң киткән һыузары
Әсеттереп дымлай кем күзен?!

— Көл иткән кем тыныс төйәкте,
Ком кылған кем арык буйзарын?
Көйәнтәләп тулы күнәкте,
Еңгәсәйзәй һылыу кыззары

Кайтмай ниңә Меконг-йылғанан?!
Был ил өсөн, әсәй, мин янам.
Көйгән бамбук, кипкән йылғалай,
Һыҙланам мин, атай, һыҙланам!.. —

Тип мөлдөрәй Урал күззәре
Һәм китапка ике йөш тама...
...Китаптағы һүрәт үзгәрәп,
Килә унда бер бик йөш бала —

Көйәнтә, куш күнәк иңендә,
Кызыл күлдәк кейгән бөрмәле.
Ул кыз һыуһыз кайтып килгәнгә,
Уралдың күз йөше бермә-бер

Тултырзы ла ике күнәген,
 Көйәнтәһе китте һығылып...
 Кызый, кызый, Урал күз йәшен
 Түгә күрмә юлда йығылып!..

Мөлдөрәмә алып кайтып ет —
 Берен һип анау янғынға,
 Икенсәһен үзән байытып һип —
 Әйләнһен ул сөмгөл ағынға.

Калкып сыкһын бында яңы өй,
 Йәш бамбуктар ботак ебәрһен.
 Көйәнтәләр йыры — моңло көй
 Яңғыратһын Меконг тирәһен!

16

Әсәй менән атай тын тора
 Китап аскан улы янында.
 Күз йәштәре тамды, тик Урал
 Тыныслана алмай һаман да.

Ниңә икән бындай шомло хис, —
 Йылға әллә тағы корормо?
 Кабынырмы ауыл тағы кис,
 Бамбуктары төгәп торормо?

Ниңә, ниңә бындай шомло уй?..
 Асма, Урал, асма был битте!
 Аһ!.. — күрәмһең: етмәс һинең буй,
 Йығыу өсөн яуыз бандитты!..

Дөрләй һүрәт: күктә ут юлы —
 Ярып бара кара самолет.
 Аста — ауыл, йылға саф һыулы —
 Самолеттан ерзе ялмай ут.

Көлөп бара, карап шуларға,
 Самолетта Джон-долларсы.
 Ялланған ул ярты долларға —
 Шуның өсөн булған бомбасы.

Бомба ташлай бамбук өйзәргә,
 Бомба ташлай зәңгәр йылғаға.

Бөрмә билдәр яна ерзәрзә,
Көйөнтәләр аға йылғала...

Шашып көлә Джон-долларсы —
Ярты доллар кайткас аласак.
Канлы күнәк тотоп, бомбасы
Баксаһына һыузар коясак.

Куш күнәкле кызыл еңгәсәй
Килеп сыкһа, тапап изәсәк.
Карап торһа Джек-ул, әсәй —
Үзен-үзе мактап көләсәк...

17

Аса Урал китап биттәрен —
Аскан һайын йәнен ут ялмай.
— Ниңә, — ти ул, — Джон-әттәрен
Күктә килеш ғәзел ут алмай?!

Атай менән әсәй, әйелеп,
Күрһәтәләр яңы һүрәткә:
— Төшкән Джон, әнә, кәйелеп,
Түзә алмай ғәзел көзрәткә.

Самолеты киткән һибелеп,
Парашиотта Джон язлыккан.
Ултырған ул, күктән төңөлөп,
Төтәп торған бамбук казыкка...

Уяу икән ватан батыры —
Һаклай уны йәшел Ер-әсәй.
Һалдат булған Вьетнам матуры —
Кызыл күлдәк кейгән еңгәсәй!

Көйөнтәһен ләкин һалмаған,
Көйөнтәһе һаман иңендә.
Көйөнтәләр йыры тынмаған
Ут-ялкынлы Вьетнам илендә:

*“Мине иңләп, инәй-анайзар
Йүгерә-йүгерә һыузар ташыған.
Ут атмаһын илгә янкизар,
Ашыгам мин, юлга ашыгам!*

*Минең менән инәй-анайзар
Меконгыны өйгә килтергән.
Минән эсеп үскән малайзар,
Минән эсеп кыззар өлгөргән!*

*Минең менән инәй-анайзар
Хушлашмаган: бергә атлайзар.
Көйәнтәләп кыззар, малайзар
Патрон ташый – илде һаклайзар!"*

Эй, йыр йырлай, йырлай көйәнтә
Кызыл еңгәсәйзәр иңдә.
Һөйгәненә асыл бүләктәр
Көйәнтәләп илтә кыз төндә.

Сайпылмай тик ауыр “күнәге”:
Тос ракета — һөйөү бүләге;
Тейер барып дошман башына,
Төшөр ауып Джон таш һымак!..

18

Куя Урал еңел тын алып:
Ракетала кызыл йондоз бар.
Йондоззарзы әллә нурлаймы
Кызыл күлдәк кейгән был кыззар?

— Ил имендә һыуға барғанда —
Көйәнтәле һылыу ул, әсәй.
Ере-күге илдең янғанда —
Кызыл һалдат икән еңгәсәй.

Бая бит шул сөйзә ракета —
Осо ап-ал, кызыл йондозло.
“Каурый” зарын һукты боркота —
Бәреп йыкты Джон-козғондо.

Йыйып ала алмаң долларын —
Ярты доллар кайтмаң өйөнә.
Тишәп кергәс Джон салбарын,
Утлы казык һүнгән, тинеләр...

19

Кояш бата. Элә ак шәмдәр
 Шат электр калам күгенә.
 Балкып китә изән, түшәмдәр —
 Шәмдәлдәрзән аклык түгелә.

Баксаларзан, Изел буйынан
 Йырлай-йырлай кайта шат халык.
 Малайзар за туйған уйындан —
 Телевизор карай тын калып.

Уралдар за оло бүлмәлә:
 Тартып тора зәңгәр экран.
 Экранда... Вьетнаммы әллә?
 Ниндәй һуғыш тағы мин күрәм?!

Емертәләр ниндәй каланы?
 Үлтерәләр ниндәй баланы?
 Дөрләй-дөрләй алтын баһыузар —
 Дөгә, әллә бойзай янамы?

Самолеттар бара кап-кара,
 Яуа ергә кара бомбалар.
 Ауылдарзы дошман актара —
 Казыктары төгәп калалар...

Вьетнаммы әллә экранда?
 Ер-күк тора ниңә тетрәп?!
 Кара самолеттар осканда,
 Йөрәккәйем һызлай иңрәп...

20

Кино бөткәс кенә Уралға
 Һөйләп бирзе быны атаһы:
 — Тотондок без, улым, коралға —
 Алып калдык һаклап Ватанды!

Күрзең әле шуны кинонан...
 Будды беззең Ватан һуғышы...
 Бомбаларзан, пүлдән, минанан
 Иңрәй ине илдең һәр тошо...

Бөтөн халык карғып тормаһа,
 Йыға алмаһ инек яуызды.

Гитлер яуын алғас тырмаға,
Әжәл қасып беззән, таң тыузы.

Һуғыштық без йөрәк кушқанса —
Еңеу яулап акты ал қандар!
...Бомба ташлай бөгөн Вьетнамға
Кисә безгә атқан дошмандар...

21

— Атай, атай, қыйын инеме?
Ул дошман да Джон инеме?
— Фриц ине уның исеме.
Икеһенең тик бер есеме...

— Атай, атай, ниңә был — Джон?
Атай, атай, ниңә ул — Фриц?
— Икеһе лә, улым, хак дошман.
Икеһе лә, улым, бер — фашист...

Карамы ул, әллә ак тәнле,
Джонмы, йә Фриц исемле —
Икеһе тиң һатлык-кол йәнле,
Икеһе тиң вәхши есемле.

Һатлык йәндең була һәр төрө —
Кара тире, һары, ак тире.
Ә бомбалар бер үк — кап-кара,
Яра һалып ерзе актара...

— Атай, Джон кемгә һатыла?
— Донъяла бар, улым, Капитал.
Табына ул һары алтынға.
Уның өсөн кеше — һатлык мал...

Қаңдалалай күпкән корһағы,
Қан әсергә әзер ул тағы.
Йыйып алып фриц-джондарзы,
Койоу юлын эзләй қандарзы.

Күрһәтә ул шакшы аксаһын
("Доллар" тиеп тәңкә атала),
Малдай қыуып әйзәй барсаһын
Вьетнамға, йәки башқаға.

Кыуанышып китә Джондар:
 Ярты доллар хужа бирәсәк!..
 Үртәлһә күп кала, ауылдар,
 Бөтөн доллар бүләк итәсәк...

Джон өсөн ер һәм күк йөзө —
 Доллар төслө һары түнәрәк.
 Ярты доллар өсөн ул үзе
 Өзәм һуып йөрөй мүкәйләп.

Уның өсөн ерзә юк әсәй,
 Көйәнтәле кызыл еңгәсәй.
 Ләззәт тата һөрөм тәменән,
 Кан есенән алып ул сәсәй.

Йылғалар за ағып тормаһын,
 һузып өйгә көмөш торбаһын.
 Еңгәсәйзәр, йөкмәп көйәнтә,
 Йүгерә-йүгерә һыуға бармаһын —

Джон аңы шулай сейәлә.
 Джон теле шулай көрмәлә:
 “Көйәнтә лә һынһын, торба ла!
 Еңгәсәйзәр булһын төрмәлә!”

Ауыр быны аңлау Уралға —
 Ерзә ниңә Джон, Доллар бар?..
 (Күп тотонмақ Джон коралға —
 Үсә, үсә кыйыу Уралдар!)

22

Офоктарзы аллап таң ата —
 Тыуған илдең матур ал таңы.
 һандуғастар һайрап уята
 Йәйрәп ятқан башкорт ватанын.

Яңы көндө котлай ауылдар,
 Яңы көндө котлай калалар.
 Радиолар һөйләй лауылдап,
 Боқло ак-һөт әсә балалар.

Өйбөрөнсә, шакып тормайса,
 Тәзрә һайын қояш-көн керә.
 Қояш менән бергә сәй әсеү —

Күңелле лә инде бигерәк!

Атайзар бар өйзә, әсәйзәр,
Балалар за теүәл һәр өйзә.
Тыныс тормош короо йәшәүгә
Был донъяла, дуҫтар, ни етә!

Ялы ла бит әле ике көн —
Тыуған илем биргән зур бүләк!
Кайза барам тиһәң — юл иркең,
Булһын ғына хыял һәм теләк!

23

Сыкты улар тағы урамға —
Кисәгеләй, йәнә биш кеше.
Кәнфит бирзе еңгәй Уралға —
Бик ярата шул ул кәйнешен.

Урам тулып бара биш кеше —
Атай, ағай, Урал һәм әсәй.
Бишенсәһе — көнгә иш кеше —
Кызыл күлдәк кейгән еңгәсәй.

Урамдарзың иңен айбарлап
Атлап бара алсаң биш кеше.
Әйтерһең дә, улар — биш бармак,
Бер йондоззоң нәк биш мөйөшө.

“ТИР⁴” язулы якка ыңғайлай
Кызыл күлдәк — еңгәй-еңгәсәй.
Әйәрәләр атай һәм ағай,
Һәм, әлбиттә, Урал-ул, әсәй...

Мылтык биреп, “ТИР”-за аттырта
Кавалерист булған дәү ағай:
— Был мылтыктар аткан тапкырға
Үтә алмаҫ дошман-комағай!

“ТИР” күгенә, ана, калкынған
Кайзан килеп кара самолет?
Ялмау кәрәк уны ялкынға —
Кара козғон күктә булһын ут!

⁴ “ТИР” — мылтыктан атып күнегеү урыны.

...Колап төшә күктән дүрт козгон.
 Бишенсене — һаман һауала.
 Мылтык бирә атай: “Тот, улым,
 Якты күген илдең караула!”

Дер-калтырап, Урал кул һала
 Атай тошкап тоткан мылтыкка.
 Күз алдында уның кузлана
 Кисә күргән кино, китаптар.

Күзен ыуып, тағы караһа,
 Кыскырмай сак Урал: “Кил, әсәй!” —
 Көбәк буйлап йүгереп бара ла
 Көйәнтәле кызыл еңгәсәй!

Көйәнтәһе икән бамбуктан,
 Күнәк түгел — элгән миналар!
 Башкынсыны ғәзел шул уттан
 Каплай алмаҫ һис бер коймалар!

Еңгәсәйен һөйөп күнелдән,
 Сакма телен басты бала нык.
 “ТИР” иленең бейек күгенән
 Төштө колап кара самолет!

Күз-каралай һаклап сиктәрзе,
 Тейеш без төз ата белергә.
 Бөтә булған джон-фрицтарзы
 Ерзән-күктән гүргә һөрөргә!..

24

Калам урамдарын айбарлап
 Атлап килә алсак биш кеше.
 Әйтерһең дә, бергә биш бармак,
 Бер ал йондоз нәк биш мөйөшлө.

Бара улар баһып һак көйгә:
 Яктырыр көн Вьетнам илендә.
 Көйәнтәләр күсер музейға
 Кызыл еңгәсәйзәр иңенән!..

Һак укыусым! Кайза барһак та,
 Имен булһын илдәр, тип телә.

Һуғыш булһа — һына бармактар,
Йондоз мөйөштәре кителә.

Тик, теләүзән генә яралмай
Тыныслыктың татлы емеше.
Хезмәт, көрәш, атыш аша атлай
Тыныслыкка табан хөр кеше!

Тоғро улы, кызы Ватандың
Ғәйрәтләнеп үсһен һәр йортта!
Именлеген улар һаклаһын
Ер йөзөнөн, курсап ут-йоттан!

...Урамдарзы бара айбарлап
Атай, ағай, еңгәй, ул, әсәй.
“Имен булһын илдәр!” — тип йырлап,
Йүгерә юлда кызыл еңгәсәй.

7.01.1972.

ЯҢЫРТЫЛҒАН ИҢКЕ ЙЫР

Пролог урынына (1979)

I

Етмеш өсөнсө йыл язған инем
Бер поэма — тап кырк йәшемдә.
Океан артындағы корзашымды
Өрләгәйнем, буғай, мин шунда.

Вьетнамда һуғыш бөткән ине
“Янки” зарзы еңгән ул йылда,
Тол калдырып һалдат катындарын
Колорадо⁵, Меконг⁶ буйында.

Вьетнамдар иңдән канын йыуһа,
Кырсый ине АҠШ⁷ бысрағын.

⁵ Колорадо — Америкалағы йылға.

⁶ Меконг — Вьетнамдағы йылға.

⁷ АҠШ — Америка Кушма Штаттары.

“Бысрак һуғыш”ка ул колағынан
Баткайны шул, тамам бысранып.

Хәтеремдә: Ак йорт⁸ әйләнәһен
Ветерандар һырып алғандар.
Түштәренән “бысрак мизал” дарын
Ергә атып, тапай табандар.

Полктарзы нахак яуға кыуған
“Карсыға”лар тапты ләғнәтен.
Мизалдарзан һарккан кан-бысракка
Билдән батты Ак йорт дәүләте...

Ләғнәт орзо кулһыз, аякһыззар,
Ләғнәт орзо хатта телһеззәр;
Вьетнамдан ярты үлеп кайткан
Маңдай күзһез, күңел күзһеззәр.

Ә кайтмаған ирзәр джунглизарза
Кәберзәрзән атты ләғнәтен.
Колорадо һыуы кайнап торзо,
Меконгының йотоп нәфрәтен.

Һәм шул мәлдә Вьетнам тупрағында
Ләғнәт орзо мең-мең әсирзәр.
Вьетнамды еңәм, тиеп килеп,
Еңһез тороп калған “шәп” ирзәр.

Шунда ине миңең тиҫтерзәрем —
Полковниктар — “бысрак” яу заты.
Боғазына тиклем букка батты
Акшай күзле АКШ һалдаты...

II

Дэвис Анджелла һәм Джейн Фонда⁹ —
Ике йондоз ярғас күк йөзөн,
Һүтер төслө ине был һалдаттар
Пентагондың¹⁰ “бысрак” нигезен...

Мин уйланым: тынмаҫ ветерандар,

⁸ Ак йорт — АКШ президентының йорто.

⁹ Дэвис Анджелла һәм Джейн Фонда — АКШ-тың Вьетнамдағы “бысрак” һуғышына каршы көрәшеүсе ғәййәр катын-кыззлары.

¹⁰ Пентагондың — АКШ ғәскәрзәренең баш штабы урынлашкан йорттоң.

Кайтыр ярһып әсир һалдаттар.
 Муйындарын борғас, “карсыға” лар
 Кабат канат кирә алмастар.

Колорадо-йылға Меконг менән
 Сафлык һыуы йәнә алышыр.
 Кәберзәрзе калын үлән баһыр,
 Язлыккандар кабат кауышыр.

Һәм әсирлек-хурлык «бысрак»тарын
 Оноторға теләр тиһтерзәр...
 «Иһке яраларзы яһыртмайык, —
 Тинем, — минең йырым иһкергән!»

Шул язылып бөткән поэмамды
 Һалып куйзым һалкын архивка.
 АКШ дуһтар менән был донъяны
 Килтерербез, тинем, тәртипкә...

III

Күрәм ләкин шуны биһ йыл үткәс:
 «Карсыға»лар кирә канатын!
 АКШ-тағы аһыш корзаштарым
 «Бысрак һуғыш» аша ала тын.

Һәм кинәнеп улар баға төслө
 Ут сәсрәгән якка мут-бурзай:
 Вьетнамдың канлы сиктәрендә
 Кытай танкылары тыкырзай...

Емерелә ауыл һәм калалар,
 Сабыһзарзың башы сабыла.
 Һәм шул утлы, канлы картиналар
 Ак йорт тәзрәһендә сағыла...

Киһсәү һузып океан аръяғынан,
 Болғаталар уттың күмерен.
 Доллар каршыһында юк тин тора
 Кемдәрзеңдер ғәзиз ғүмере...

Ут-ипкенгә куйып «карсыға»лар
 Йылытканда бысрак устарын,
 Ярһып ниһә ләғнәт ормайһығыз,
 Тиһтер американ дуһтарым?!

Һүтеп ташлап нәфрәт тиҫбеләрен,
Тулдымы урт тәмле аштарға?..
Пентагон бит тағы тешен кайрай
Вьетнамға һеззе ташларға!

Буддығызмы әллә полковниктан
Алтын ука кайған генерал?
Яңы быуын «йәшел берет»тарзы
Кызыктырзы мәллә «шәп корал»?!

Еңелеүзең әсе әсирлеге
Акыл биргән ине ләбаһа!..
Хәтер архивтарын саң каплаһа,
Халыктарзан сорғоп кан аға...

Онотмайык, тиеп, Меконгыны,
Һәләк булған һалдат башкайын,
Архивымда куззай көйрәп ятқан
Иҫке йырзы кабат башлайым!

Архивымдан иҫке йыр: Вьетнамдан табан тайзырған американ корзашыма (1973)

1

Бамбук яғып, джунглиза
Еймәк булдың кыр ашын —
Табан бақтың Вьетнамға,
Американ корзашым...

Утыз икенсе йыл тыуған
Һин, мин — ике китғала.
Гитлер билен һындырғанда
Дусар буддык йотка ла.

Күрешмәһәк тә һис касан,
Йөрәктәр тоташ ине.
Беззе талпытқан, ярһытқан —
Иң изге һуғыш ине.

Һинең атай — Колорадо,

Минең атай — Волганан
 Эльбағаса атлап узып,
 Кулды кулга ялғаған.

Эльбаларза ике ватан,
 Ике йөрәк осрашты:
 Һинең атай, минең атай
 Косаклашып душлашты.

Алып кайтты илгә улар
 Ғәзел язуың дауылын,
 Океан аша күрештереп
 Фермаларын, ауылын.

Хыялланды ике атай,
 Душлашһың, тиг, уландар.
 Кара-каршы акмаһын, тиг,
 Колорадо, Волгалар.

Тулкындарын океандың
 Каршы ярзар какмаһын.
 Китғаларзың канауынан,
 Тигеп, Аллам һаклаһын!

Әйе, «һалкын һуғыш» боззо,
 Калкып сығып боз таузай...
 Әммә изге уйза ине
 Эльбалағы атайзар!

2

Һүз теймәһен атайзарға:
 Будды улар баһадир!
 Ә уларзың уландары
 Һин — полковник,
 Мин — шағир.

Атайзарзың хыялдары
 «Үтәлеүгә» ирештек:
 Күңел менән океан аша
 Елеп үтеп күрештек.

Тик күрешеү тәңгәлебез
 Хәтәр ине — ут ине.
 Күрешеүсе беребез — кот,

Икенсебез мут ине...

Ҳин, полковник, осоп килдең
Бомбалы «Б...» оскоста.
Мин кыскарттым араларзы
Толпар-атым Пегаста¹¹.

Эльба түгел, лотос-гөллө
Меконг һыуы арбаны.
Тик ул гөлгә һинен күззәр
Прицель аша караны...

Курғаш төслө ине йөзөң,
Өстән аткан карашың.
Бомба таккан йөрөгөңде
Тартып торзо парашют.

Кнопкаға басканыңда
Тешең киршәп йылмайзың.
Тишеп төштө бомбаларың
Лотостарын тын сайзың¹².

Ә ул тын сай буйзарыңда
Моңло төн ята ине.
Донъяның бар пегастарын
Кыйғас каш тарта ине...

Тулған Айзай сөм күззәргә
Донъя тулырлык ине.
Полковник та, һәм шағир за
Әсир булырлык ине...

3

Корзаш-корзаш, атайзарзың
Эльбаларын юйғанһың.
Кыйғас кашлы һылыулыктан
Көстө өстөн куйғанһың.

Һөйөүзе лә, һылыузы ла
Алмак булдың тик тартып,
«Көслөнөкө — донъя!» — тиеп,

¹¹ Пегаста — шиғрият толпарымда.

¹² Сайзың — йылғаның.

Йә куркытып, йә һатып.

Бына шунда һынды, һынды
Атайзарзан терәктәр.
Бомба шартлап сөйгән утка
Каклығышты йөрәктәр.

Яраланған йөрәгемде
Канлы ергә терәнем.
Парашютта килеп төштө
Һинең курғаш йөрәгең...

Котһоз күктән кон ялбарып,
Кулдарыңды күтәрзең.
Әммә ерзә корттай калып,
Күз алдында бүскәрзең.

Һукыр инең сөм күззәргә,
Ярым Айзай пар кашка.
Ә баш әйзең көбәктәге
Бер йомарлак курғашка...

Матурзарзан батыр тыуа,
Мөхәббәтгән үс нығый:
Полковникты әсир кыла
Мылтык тоткан бер кызый...

Ах полковник, вах полковник,
Курғаш йөрәк һин -- әсир!
Әсир итмәгәс йөрәгең —
Бер корт кына һин, тәксир!..

Утлы ерзән бара әсир,
Бахыр иткән хәр башын.
Парашютың тишек булған,
Американ корзашым!

Ашын ейеп джунглизың,
Еләйәсәк күп айзар.
Шуның өсөн биргәнме кул
Эльбалағы атайзар?!.

4

Көндәр үтте, айзар үтте...

Әсирлектен ыу-ашын
Ашай-ашай, ирек көттөн,
Американ корзашым.

Колорадо буйзарында
Туғандарың кан йотто,
Ниңә бомба бизнесына
Ебәрзек, тип, алыотто.

Азиаттар кеше ашай,
Тип тә хатта курктылар.
Күрешептә өмөттәрен
Тамырынан кырктылар.

Ултырзы тик уландары
Дүрт йыл иҫән һәм имен.
Вьетнам дөгөһөн ейеп
Зауыкланды «супермен¹³»...

Ашап туйғанһыңдыр инде
Джунглизың кыр ашын?..
Дүрт йыл буйы акыл йыйзың,
Американ корзашым!

Дүрт йыл аша Эльбағаса
Атайзар бит юл үткән.
Ә һин тишек парашютка
Дусар булдың нилектән?..

Көс юк түгел, бик күп ине
Һине илткән оскоста.
Ниңә бындай мәсхәрәле
Будды юлың һәм кыска?

Әллә серек аэропорттан
Төбәлгәнме юл башың?..
Уйлан әле ошо хакта,
Американ корзашым!

5

Һинең хакта көтәм хәбәр
Гәзит-мәзит битенән:

¹³ Супермен — кешенән дә өҫтөн кеше, әзмәүер.

Вьетнамда һуғыш бөткәс,
Кемдәр азат ителгән?..

Полковниктар кайта илгә
Унарлап та йөзәрләп.
Тик һин ниңә күренмәйһең,
Эштәр әллә бик һәләк?

Якшы якка боролһон, тип,
Көтәм яңы юл башың.
Үлтереүсе булһаң да шул,
Һин бит минең йылдашым.

Язмыш язып, булалманык
Икебез тиң баһадир.
Кеше булып калһак ине,
Һин — полковник,
Мин — шағир...

6

Тукта, тукта,
Гәзитгәр бит
Хәбәр һала яңынан:
Көтөү-көтөү әсир кайта
Тағы Вьетнам яғынан!

Пегасыма тартты кабат
Канатланмыш тойғолар:
Кырк йәшлек кырк кеше улар —
Утыз ике йылғылар!

Беззең тиҫтер полковниктар
Әсирлектән котола.
Мәсхәрәле табандары
Вьетнамдан йолкона.

Илтә конвой бахырзарзы —
Мөмкин түгел тыйылғы! —
Кырк йәшлек кырк вьетнамлы
Утыз икенсе йылғы!..

Азым һала кырк йәшлеләр
Планета биленә.
Килер кырк йыл Ер ғүмере

Яткан ирзәр иңенә.

Донъя ниңә тиңһез былай —
 Тиң түгел кырк йәшлеләр?!
 Кырк куш күззән оскон оша,
 Кырк куш күззәр — йәшлеләр...

Кырк куш табан баҫкан һайын,
 Ер йәшәреп тын ала.
 Кырк куш табан баҫкан һайын,
 Ер өтөлөп, кан кала...

Кырк куш кулда — Ер тезгене,
 Кырк куш кулда — үрт эзе...
 Кырк һәм кыркка айырылған
 Алты китға ер йөзө.

Волгаларзың, Эльбаларзың
 Кемдәр күген түңкәргән?
 Меконгыны ер йөзөнә
 Яра ярып үткәргән?

«Һалкын һуғыш» тынһа, һулыш
 Ут-һуғыштан қурыла.
 Уйландыңмы, американ
 Корзашым, шул турала?..

Һин дә, мин дә уйланмаһақ,
 Был донъянан ни калыр?
 Именлек бит икебеззең
 Игелектән торалыр!

7

Кайттың тыуған тупрағыңа,
 Американ корзашым.
 Колорадо ярын ятып
 Үпкәнһеңдер бер шашып.

Төрлә икән, әйе, юлдар,
 Башланһа ла бер Ерзән:
 Шан данлаһа атайзарзы,
 Һине канлы кер бөргән...

Кара канлы итегенде

Йыу һин тыуған йылғала.
 Балык белһен, халык белһен
 Кан акканын донъяла.

Хәйер, һеззең АКШ-та бит
 Тәскә карап һуялар.
 Ак тән түгел яраларзан
 һыу аға тип тоялар...

Туғыз грамм курғаш хақы —
 Кара-негр ғүмере.
 Кызыл тәнле индейзарзың
 Төтәй кара күмере...

Хәйер, ап-ак тәнлеләр зә
 һынык эздәй сүплектән...
 Әллә үтә рәхәтлектән?..
 Әллә доллар күплектән?!

Тайғаныңда Вьетнамдан,
 Әйттең: “Быны онотмам!”
 Күзең асып кара, корзаш:
 Әйөңдә бит Вьетнам!..

«Бысрак һуғыш» тузандарын
 һелкеп ташлар сағыңда,
 Яңы караш атһаң ине
 Әйзә тирә-яғыңа!

Донъялар бит өр-яңыға
 Түңкәредде кырк тапкыр.
 Бөгөн ерзә — Намыс түрзә!
 Ерзә бөгөн юк бахыр!

Пентагонда оя үреп,
 Булһаң һин дә «карсыға»,
 Колорадо ярзарынан
 Илең каны тамсылар.

Атайзарзың Эльбаһынан
 Ерзә шул сак ни калыр?..
 Кырк йәшлеләр быуынына
 Етте вакыт уйланыр!

Колорадо буйзарынан
 «Карсыға»лар осмаһын!..

Волга буйы «бөркөт»тәре
Ауламаһын дошманын!..

Кул кысышып күрешһең, тим,
Океан аша һәр ил, йорт!
Алты китға — булһын ине
Туғанлыкка аэропорт!

Бар бит беззең Волгалар,
Бар бит беззең Эльбалар.
Меконгыларза осрашмаһын
Беззән тыуған балалар!..

Эпилог урынына (1979)

I

Яңыртылған иске йырзы
Бөттөк көйләп ни ара!
Шул арала Ливанда һәм
Никарагуала яу бара.

Шул арала Афғанстан,
Курдистанда ут дөрлэй.
Утлы куззар Африкала
Оло янғынға үрлэй.

Вьетнам сиктәрен йәнә
Утка тотта пушкалар...
Дөрлэй илдәр... Самолеттар
Әжәл йөкмәп осалар...

Нахаклыктың көбәгендә,
Канатында — бер тамға:
Пентагондың тырнактары
Сыйған, батырып канға...

II

«Карсыға»лар каркылдаша
АКШ-тың Ак йортонан.
Ут йөрөтә илселәре

Ебәк итәк астынан.

Ракета һәм танкылары,
Кәмәләре тоҗкаулы.
Донъяны ут-көл кылырға
Дәжжал тубы ясаулы.

Майзандарза маршлайзар
Яңы «йәшел берет»тар.
Генералдар — маршаллыкты
Маткырға уй йөрөтә...

III

Яңы хәбәр: Пентагонда
«Йылғыр корпус» төзәлә.
Яндырыузы, үлтеревүзе
Кәсеп итмеш үзенә.

Теләгән бер илгә уны
Була, тизәр, осороп.
Теләгән бер хөкүмәтте
Була, тизәр, төшөрөп.

Теләгән бер ил байлығын
Тартып алыу — теләге.
Донъяларға әзерләнә
Ажар әжәл һемәге...

IV

Хәбәр йөрөй... Ә һин кайза,
Американ корзашым?
Йылғыр башланыңмы әллә
Илле йәшлек юл башын?..

«Йылғыр корпус» тыуа әллә
Һинең канат астыңда?..
Онотма тик Эльбалар һәм
Меконгылар хақында!

Волга менән Колорадо
Барлығын да иҗтә тот.

Сыкһа улар ярзарынан,
Булмаясак туктатып!

Тейә алмаҫ телең хатта
Әсирлектең ашына.
Етмәһен, тим, йылғырлығың
Үзеңдең үк башыңа!

Кара-каршы килмәйек, тим,
Һин — генерал, мин — һалдат.
Шағир килеш калһам ине,
Һин дә ир булып калһаң!..

Бынан һуң, тим, яңырмаһын
Теге шомло иҫке йыр.
Тыныслык һәм дуҫлык өсөн
Яңы йырзар табылып.

Корзашкайым, корзашкайым,
Маршаллыкка ашкынма.
Кеше булыу язһын безгә
Кешелектең хақына!

31.03.1973.

1979.

БАШКОРТ БРУНОҢЫ ЙӘКИ ДАРЫЛЫ ПОЭМА

Дары тураһында сәсмә фәлсәфә

Урал үзе — үртле дары мозгайы, тупрагыбыз хәтәр дары бөртөктәре: орандарын ора алмай гүргә кәргән батырзарзың комарының комга калып ыуалыузан дарыланган, патронланып тынкысланган, таштай каткан йөрәктәре хасил иткән дарыларзы!..

Кешеләрем, тыңлағыз: ороп оран оролмаһа — брунолар ауызынан “Ер әйләнә!” тиеп хаклык сорголмаһа, йөрәктә үрт, тынкысланып, хәтәр дарыга әйләнә, ә шартлаһа донъя көлгә әүерелә... Хатта Урал батырзың да орандары әйтелмәйсә калып ергә күп күмелгән, шуға күрә Урал таузың йөрәк башы тәңгәле бит ылғый ғына дарынан... Шул дарылар ер аҫтынан китгаларга кубарыла — вулкан булып планетаның төрлө остарында хәтәр ақтарыла; дарыланган кулдар менән шул дарылар ез гилзәле патрондарга кыштап-кыштап тултырыла — гөрһөлдәүек дары шаңы, түгел беззең боғаззарзан, — корос көбәктәрзән ярһыу аттырыла һәм патрондан сорготолоп үзе жыйлап оса кеше — кеше һынлы ясауланмыш патрон йәки снарядтан шартлап кырт өзөлгән йәзрә... бит ул шул ук **кеше башы**... Әгәр, тимен, был донъяла кешеләрем “Ер

айланә!" тиен һәр сак аяк терәп каты торһа, Брунолыгын үтәп изге оран орһа, намысының, наһак-дошмандарын кырһа, дарыланмаҫ ине, бәлки, йөрәктәре, патронланмаҫ ине бәйле көзрәттәре, ут ләүкетмәҫ ине әжал көбәктәре... Кешеләрем, кешеләрем, дарылатмайыксы йәнле йөрәктәрзе!..

Әммә... әммә... тоткан берем, баҫкан ерем — дары гына, һулыш алган һауаларым дарылана...

1

Озон юлда бара каруаным —
 Әзәм ғүмере буйлык текә юл.
 Намыслылар үтә текәнән,
 Текәләрзә һирәк түтә юл.

Текәләрзә күберәк сая юл —
 Кылысланып һыртын кабарткан.
 Ут сәсрәтә сая азымдар —
 Табандарзы сағыл кузарткан.

Көнөн бара каруан туктамай,
 Төнөн бара каруан йокламай.
 Сыңрап ауа ғүмер тәүлегә —
 Көнөм-төнөм аға йылғалай...

Көнөм-төнөм аға йылғалай,
 Текәләрзе тетә ел калай!
 Баш осомда Айым, Кояшым —
 Минең менән куша юрғалай...

Уралымдың зәңгәр текәһе
 Зәһәрләтә Күтем көзгөһөн.
 Төн караһын курған Кош Юлы —
 Текәләге минең эзлегем!

Биттәремде елдәр шыраулай,
 Сәстәремде силдәр кыуарта..
 Имән кеүек текә кыркылған
 Маңдайымда моңло һыр арта...

Баһам кылыс-сағыл йөзөнә,
 Аһта — уткын, торам сайкалып.
 Арка терәр янда сағыл юк,
 Күкте кармай кулым, айкалып.

Унда — йыһан... Кояш һәм Айым —

Тотонорға йәтеш кулсалай.
 Минән улар ләкин тотгортмай,
 һаман-һаман алға юлсалай...

Кәңгерләйем кылыс йөзөнән,
 Йөгөм ауыр... Яңғыз мин каруан...
 Иңбашыма тынмаҫ выжданым
 Ауыр Бруно¹⁴ йөгөн туғарған.

Инквизиция утында
 Янған, тизәр, бергә бар ғаләм...
 Тик янмаған, көлгә осмаған —
 Калған икән Намыҫ Тәғәләм!

Быуын-быуын күшме бруно
 Илткән уны, һалып иң башка!
 Бруно барған, гәрсә булһа ла
 Милләт башка, китға, ил башка.

Бруно барған. Ә мин — кыл оста...
 Кылыс йөзөндә гел сайкалам.
 Аҫта — угкын, тамук-йәһәндәм...
 Табанымды ялкын-ут ялай...

Джордано нисек түзгәндер...
 Түзгән ләкин — йөгөн бирмәгән:
 Фани өсөн үртәп намыҫын,
 “*Ер әйләнмәй, тәксир!*” — тимәгән!

“*Ер әйләнә!*” — тигән ул ғорур
 Һәм көл булған тамук утында.
 “*Ер әйләнә!*” — Бруно оранын
 Оранланы ғорур токомдар!

Әммә... әммә... аҙмы Галилей
 Ыҫпайлыҡтың будды өлгөһө:
 “*Ер әйләнмәй, тәксир!*” — тип, уттан
 Һыуға төшөүзәре билгеле...

2

¹⁴ Джордано Бруно — Италия философы һәм шағиры, бөйөк материалист. Уны сиркәү инквизицияһы 1600 йылдың 17 февралендә Рим калаһының Сәскәләр майҙанында тереләй яндырып үлтерә.

Ерем ләкин һаман әйләнгән,
Ирзәр янған, Намыс үлмәгән!
Мин дә янам! Табан — ялкында...
Дөрләй инде, ана, күләгәм!..

Яна дөрләп, Урал, салғыйым,
Кемдән генә терәк алайым!
Аһ Туйгилдем¹⁵! Бруно-олатам!
Һин аңларһың мине, моғайын!..

Намысыңды һаклап кәргәндә
Инквизиция утына,
“Ер әйләнә!” — тигән оранды
Уртлап менгәнһең һин уртыңа!

Табаныңды ялкын ялмаған,
Салғыйыңды ялкын талаған,
Кара сәсең утка алланған,
Әммә оранды ут алмаған:

“Ер әйләнә! Барыбер әйләнә!” —
Ләүкәгән ут дөрләү уртыңдан.
Башкорт-бруно илткән Хак-Намыс
Ил иңенә менеп ултырған.

Дары төтөнөнән күк Урал
Бруноларын алған монарға.
Ирзәр янған — Намыс янмаған,
Яңы бруноларын һынарға...

3

Кылыс-кылдан бара каруаным —
Брунолар үткән текәнән.
Бруно заңы зыңдай йөрәктә,
Бәгер битен сыйып күптәндән:

*“Булһа булһын ауыр һәм болғауыр —
Намыс юлы тик бер юл бит ул!
Намыс аклығына иң бирмәгән —
Кара хыянатка кол бит ул!”*

¹⁵ Көсләп сукундырылған башкорт Туйгилде Юлаковты, үз диненә кире кайтканы өсөн, 1738 йылда Екатеринбург кәлғәһенең үзәк майзанында тереләй утта яндыралар. (Русская старина, 1878/10, 309 — 313-сө биттәр.)

*Башкортостан-илем — Намыс иле,
Урал батырзың саф аклыгы.
Йөрәгемдең ике яртыһында —
Ватан кайғыһы һәм шатлығы!*

*Иң башымда илтәм ил Намысын,
Үрт өтһә лә кара таптанмаҫ.
Халкым өсөн кисәм ут кисеүен —
Табандарым таймаҫ, тайпылмаҫ!*

*Мин халкыма тәрән тамыр йәйзем,
Түгел ләкин уны имергә.
Тамыр йәйзем, мәңгел йәншишимәнән
Йәнһыу алып илгә һибергә!*

*Мин халкымдан үргә олон үрзем,
Түгел ләкин уны капларга.
Олон һуҙым, Көндөң аклығынан
Ак нур алып ерзе пакларга!*

*Мин кулыма хәләл кәләм алдым,
Көнгә мансып, төнгә язырға.
Баштар китһә — китһен, Намыс калһын
Ил шәмдәлен нурлап янырға!"*

4

*Йөрәгемдең кайғы, шатлыктарын
Кыл осонан илтә юл йыры.
Байраклатып Намыс паклыктарын,
Текәлектә гөлтләй ал нуры.*

*Ут дәрийәһен йыра Намыс-йөгөм,
Сикәләрзе ялкын камсылай.
Юлым сикәләре — ике сағыл —
Дөрләп торған киршәү кайсылай!*

*Шағор-шоғор йөзөн киршәй сағыл —
Билкәйемдән һығып кыркырлык.
Сигенмәйем! Калкыу иң башымда
Бара лаһа Намыс-Тоғролок!*

Иңем менән киреп айырамын

Сағыл-кайсыларзың асаһын.
 Дүрт яғымда сыңлай кереш-офок —
 Ярылырзай гәлсәр касаһы...

Терһәк терәп бөгәм каяларзы,
 Йыһан сыңын йәндән кисерәм.
 Ут әсендә килеш айныйым һәм
 Ут әсендә килеш иҫерәм...

Ишетелә шунда Серле бер өн:

— Форурһың һин үтә, тәнәкәй!

Кая артылдың да кая меңдең...

— Түбәнләктәр миңә кәрәкмәй!

— Көллә илең түгә тир түбәндә...

— Ә мин каным түгеп юл ярам!

— Бараһыңмы илең елкәһендә?..

— Ил Намысың йөкмәп апарам!

Ятмай Намыс илдең итәгендә!..

— Сағылдарзан бейек — Көн бары...

— Сағылдарзан үзең тәпәш булһаң,

Намыс тауын йөкмәп һин кара!

— Нимә теләй йәнең, тәнәкәйем?

— Торор ерем булһын үрзәрәк!

— Үзеңдән дә бейек дәғүәләрең...

Табаныңды терә ергәрәк!

5

Терәгәйнем, тулғап туланы
 Ер кендеге — нурлы көндөгөм.
 Утлығамын ерем һутынан!
 Терәй түбәм йыһан төндөгөн!

Үсәм, үсәм, үрегеп мин үсәм,
 Сал сағылын узып Уралдың:
 Урманларза төбөм, ә түбәм
 Галактикаларға уралды.

Кирәм күкрәк: кирем коласым
 Куш офокто йыртып канатты...
 Аһ! — кем һуң мин?! Күзем — ут алған,
 Сукышлымын, кыйғыр канатлы!

Талпынаммы осоп китмәгә
Йыһандарға, ерзе калдырып!
(Галактикалар бит тап шулай
Канат киргән ирзәр алғыры!..

Күкрәктәрзә күкрәү кәре бар,
Өһһөззәр тик — ауыз калыплы...)
Аһ! — кем һуң мин? Өнө тығылған
Сағыл мәллә, әллә алыпмы?!.

Бөркөт мәллә күккә карпыған
Кармап алып йоморо Ер шарын?
Күрегеҙсе, гранит кеңдегем
Урал каяһына кушарым!

Әллә өнөм, әллә төш кенәм —
Ярып төндө дөрләй һазағай.
Кеңдек төбөм береш-Ирәмәл
Йәйғорлана гәүһәр қазауҙай...

Ғаләм үзе елә йыһанда,
Серле йомғаҡ һымак тумарлап.
Галактика күзе — Ер шарым —
Минең менән куша йомарлак!

Дарыланған йөрәк башымда —
Йөрәк башы Ерзең — Уралым...
Бөйөклөгөн уның хозурлап,
Тере сағыл — дөрләп барамын!

(Үзем — ерзә, күзем — йыһанда:
Төш тиһәң дә тылсым-төш инде!)
Һәм уйлайым: “Әйтсе, Илаһым,
Ниңә тектең ергә кешеңде?”

Табандан да тарта — тупрак,
Түбәмдән дә арта — тупрак.
Туп(ы)ракта үскән мин бахыр —
Өзөлөргә торған япрак...

Килдем бөгөн, иртән китәмен...
Кала тороп фәкәт Күк Урал.
Сағыллығым осор саң булып —
Саң калынлык калкыр тик Урал...”

6

Ишетелде йәнә Серле өн:

— Тәнәкәйем, ниңә ярһының?

Ниңә әллә ерзә эш бөткән,

Нимә көсәп Күккә карпының?

— Йөгәм ауыр — шуға ярһыным.

Күңелем көр — шуға карпыным.

Ирмен тигән ирзе һыйзырмай

Ғүмер кысаһының тар кыны!

— Ай-һай, дөгүәң оло, тәнәкәй...

Урал данын йәнең көнләшә.

— Үгәй түгел — Урал улымын,

Минең аша Урал өндәшә!

Иңбашымда Урал Намысы —

Мин бит тейеш бейек илтергә!

Һәм хакым юк ошо юлымды

Тәнәйләнеп түбән үтергә!

— Уралдан да битәр бейеклек

Ниңә кәрәк? — тине Серле өн.

— Бөйөклөгөм күреп йондоззар

Мине һөйһөн, минән көнләшһен!

— Арбармы һуң һине, тәнәкәй,

Уралыңдан өстөн итәгәт?

— Өстөнлөккә, Илаһ, ни етә!

Бөйөклөк бир тик бер, бер сәғәт!

Исәпкә ал илткән йөгөмдә,

Исәпкә ал хәтәр юлымды.

Азмы ирзәр уны үтәлмай,

Илтә алмай йөгөн, йығылды!..

— Ярар, тәнәк, — тине Серле өн, —

Кеңдегеңде ерзән өзәйем.

Йондозлокка терәп түбәңде,

Күк-есемле хикмәт итәйем!

7

Шул хикмәткә тарып сорғолдом
 Күк-йыһанда сихри сәфәргә.
 Уралымдың карлы түбәһе
 Калды окшап башлы шәкәргә...

Балкый шәкәр зәңгәр монарза...
 Балкып бәлләү-күктә мин йөзәм!..
 Йыһан йәйгән йәйғор һукмактан
 Бөйөклөккә карай юл гизәм!

Кала аста, кала тыуған як —
 Калккан һайын, ерзән мин өстөн.
 Гәжәп калам карап артыма:
 Шул түбәндә микән мин үстем?!

Булмас, булмас: бынау бейеккә
 Менгән есем аста яралмас!
 Булмыш затым — зәңгәр Күк заты,
 Ергә карап зиһен таралмас!..

...Боҗто Кояш Ерзең артына,
 Зәңгәрлекте кара төн өңдө.
 Кунаксала һары нәжәғәй
 Һуңғы тапкыр канат елпенде.

Аста инде уйһыу үзәндәр —
 Күк шыршылар калды бик түбән.
 Ак шәкәрзәй Урал маңлайын
 Көзгө итте “ем-ем” Етегән.

Ете йондоз бейей эргәмдә —
 О! — был ниндәй тылсым, сихри мәл!
 Ете үлеп, ете тыуһам да —
 Кабатланмас инде бындай хәл!..

Ете йондоз бейей айбарлы,
 Бейейем мин ете уртала.
 Йондоз нуры билгә урала,
 Йор нур һурып һулыш туктала...

Ишетелде йәнә Серле өн:
 — Моразыңа, тәнәк, ирештең.
 Уралыңдан бейек булырлык
 Күк затына тамам керештең.

Бер генә тик тулап тын алма,

Бер генә тик сыңлап моң алма.
Уралыңдың моңон, һауаһын
Онот, онот! Хәзер һин — Алла!

Уралыңдың һомғол һындары
Һүрәтләнер — уға алданма.
Һокланыузы — бәндә зауығын
Калдыр, калдыр! Хәзер һин — Алла!

Килер, бәлки, кире кайтаһың,
Тупрағында аунап ятаһың.
Түбәндер тик һинән был, аңла.
Һин Уралдан бейек, һин — Алла!..

Күк көмбәзе көлөп әүшәйзе,
Ярты якка донъя кыйшайзы.
Күрер күзгә шөңгөр Уралым
Ер төстәрен һирпеп түш яззы —

Йәнкәймә һуңғы йыр булып
Кабатланды ерем бер мәле.
Елберзәне йәшел кайындар —
Күлдәктәре бөрмә-бөрмәле...

Әсәм өнө кеүек Серле өн
Һуңғы тапкыр микән өндәште:
— Ризаһыңмы бөйөк калырға?
Өзмәнеңме бөйөк ниәтте?..

Ни тиергә ләкин белмәнем —
Тулыш ине нурға үзәгем.
Күлдәккәйем хатта ак нурзан...
Саф нур һулап нурза йөзәмен...

Ер әйләнә, зырлап әйләнә —
Бер йомарлак туп ул түбәндә...
Шул йомарлак-тупты комарлап,
Етегәндәр көлә эргәмдә...

Етегәндәр көлә эргәмдә,
Көлмәйем тик — бер мин көлмәйем...
Колағымда һаман сыңлаған
Ерем өнөн генә өнәйем.

Ах был саңкыу! Бөркөт саңкыуы! —
Уралымдың бит был саф өнө!

Ярып үтеп вакыт, арауык,
Йыһанда ла арбай ул мине!

Бишегенән бейек Күтемдең
Тәкмәсләргә түбән мин әзер.
Уралтаузың тыңлап саңкыуың,
Сатнар инде, сатнар таш бәгер!..

Йыһан нуры тулы уртымды
Ерзәгеләй кирә алмайым...
Орандарым каткан таңғайза —
Өнләп ауаз бирә алмайым...

Мин — тауышһыз... Аһ, мин тауышһыз!.. —
Кайза хөр сак?.. Оран ороп сак?!
Йондоззарзың тик нур телендә
Аралашыу йәнде һурасак!..

8

Уралтаузың саңкыуы

Уралмын мин, әйе, Уралмын,
Яу килгәндә — илгә коралмын,
Тыныслыкта — тулы бурамын,
Уралмын мин, әйе, Уралмын!

Һәр ташымды — хатта һине лә
Көр иңемә алған Уралмын.
Йәнһез суйырзарзы терелтә,
Йырлы итә торған Уралмын.

Яралттым мин һәммә йәндәрзе,
Таралттым мин һәммә йәмдәрзе.
Әммә *Кеше* тигән кешене
Яралткансы йәнем шәмәрзе...

Ялым тарап елде быуаттар,
Ярзарымдан азмы һыу акты!
Күзем нуры — күкшелт күлдәргә
Күпме йондоз, Кояш, Ай бакты...

Йәш һуғандай йәшел үләнем
Буй үстәрзе күпме, наҙ көтөп.

Текә шәмдәй шыршы, тирәгем
Ботак ярзы күпме, саз көтөп...

Шәкәрзәй ак сағыл остарым
Азмы торзо киңгәп, түл юктан.
Көтөкләнде киртләс һырттарым,
Тылсым көтөп көллө юсыктан...

Күпме яззар көзгә әйләнде.
Күпме йәйзәр кышка әйләнде.
Йән кундыр, тип, йәмле иңеңә,
Тылсым осо миңә бәйләнде.

Шул сихри мәл, төндә тулғанып,
Йондоззарзы ергә караттым.
Туңған һыузарымды тулатып,
Шылтыр-шылтыр йырын яралттым.

Урмандарым иңен ураған
Таштай өһһөзлөктө таралттым.
Япрактарзың елгә тузраған
Кыштыр-кыштыр йырын яралттым.

Үрзәремдең үркәс бишеген
Бөргән һағыш һырын таралттым.
Шаузыр-шаузыр килеп ишелгән
Таштарымдың йырын яралттым.

Далаларым талып тилмергән
Сихыр торғонлоғон таралттым.
Бер-беренә бәрелеп йүгергән
Камғактарзың туйын яралттым.

Мәңге хисез каткан Күк йөзөн
Ерзең гәме менән каралттым.
Өйөр-өйөр генә болоттар,
Койма ямғыр, йәшен яралттым.

Күк күкрәтеп, ерзе тетрәтеп,
Көндөң күзен ергә караттым.
Офок дуғалатып тартылмыш
Ете төслә йәйғор яралттым.

Етмеш тылсым менән токанып
Йокто ергә йәйғор-көйәнтә!
Ике осо, кыззай осноп,

Һәр кыуакка, ташка көй әйтә!

Шул көй менән тулып тылсымым,
Куш усымды түбән караттым:
Ер йөзөнөң тере тылсымын —
Йәнлектәрен мең-мең яралттым.

Күккә һызып көмбәз тирәсен,
Ергә һузып һырттар киртләсен,
Тылсымыма буйсыл тирәмде
Яттар узмаç урға ураттым.

Тойһон өсөн тойғор есемен,
Тотһон өсөн тоткор исемен,
Тотанағым итеп тоторға —
Терлектәрем төрөн таралттым:

Ялмамаһын өсөн ят бауыр
Тузанымдың хатта бөртөгөн,
Үләнемдең хатта бер төгөн,
Һәр саңыма бағыу булырлык,
Һәр ятына ағыу булырлык
Бөтмәç бөжәктәрем яралттым.

Кайыклының тишеп кайығын,
Таныклының ишеп танығын,
Кимертергә — вайран итергә
Комак, көзәнемде яралттым.

Ят яғылһа ялмау табырға —
Юл яззыртып янға сабырға,
Ят йығылтып кына арырға
Кылый куянымды яралттым.

Тороп баҫһа — койрок болғарға,
Кызыл төсөн төснәп уйнарға,
Ак тамағын теркәп буйларға
Төлкө-түләгемде яралттым.

Яу-йолмандың язып азауын,
Һындыртырға карыш қазауын,
Бөлдөртөргә салыш һазағын —
Һылыу боланымды яралттым.

Ят ятканда арбап алырға,
Быуынына бығау һалырға,

Остан-оска хәбәр кылырға —
Һармак һайысқаным яралттым.

Яу өңөлөп яурын һызлаһа,
Өң төбөнән ят күз бызлаһа,
Яуыз өңдө тапап бозмаға —
Тайыш айыуымды яралттым.

Ояһынан булһа сыкмалы —
Яланда ял йыйнап ятмалы,
Аңшайғанды сағып йыкмалы
Кайыш йыланымды яралттым.

Торам тиһә калкып ят бауыр,
Һыккан һайын йылан-билғауыр,
Боғаз сәйнәп өзһөн, тип, алғыр —
Бүре-бөрөгөмдө яралттым.

Кипһен өсөн ят һүл иңемдән,
Китһен өсөн ят төҫ күземдән,
Бөтһөн өсөн ят нам телемдән —
Комһоз козғономдо яралттым.

Хайуандарым, кейек, коштарым —
Ерзән алып ағас остарым
Мыжғып торор итеп яралттым.
Мыжғып йөрөр итеп таралттым,
Мыжғып үрсер итеп таралттым...

Киңлегемдән күңел көр ине,
Күтем менән Ерем бер ине.
Ситтә қасып Әжәл йөрөнө —
Ғүмер былбылдарын һайраттым!

Күз ташланым тирә-яғыма —
Тулып иңем терлек йүгерзе.
Күз ташланым күкһел Күгемә —
Күк канаттар кирелеп өлгөрзө...

Өнһөз ине ләкин үрзәрем,
Һынағандай көстө юрамал.
Тылсым көттө, текләп күззәрен,
Күк көмбәзле һылыу Ирәмәл...

— Тылсымдарзың тере тылсымы
Етмәй мәллә?.. Нимә бирәйем?!

— Бүләгеңдең бирһәң берзәйен,
Ирәмәлең торор ирәйеп! —

Тине шулай миңә Ирәмәл...
Үзем дә тап шуны уйланым...
Берәгәйле итеп бирергә
Тылсымымдың көсөн көйләнем...

Йөрәгемдең канлы бәгерен
Кыркып алып сөйзөм бүләкте.
Ирәмәлем алды күтәрәп
Тетрәп типкән тере йөрәкте —
Тыузы *Кешем* — Урал йөрәкле!..
(“Башкорт” тизәр ошо һирәкте..)

9

Кеше тыузы, *Кеше!*..
Тылсымдың
Был һуңғыһы ине, моғайын...
Кеше әйтте:
“Урал-атама
Тиң булайым — *Башкорт булайым!*

Донъя яратылған замандан
Заңын һалды башкорт был ергә:
“Башкорт булып базғас тыуырға —
Башкорт калып тейеш үлергә!”

Тыуыу менән Үлеү араһын
Башкортлоктоң — дары тултырзы.
Дары түшәп башкорт йокланы,
Дары һулап башкорт уй корзо.

Кешелеген һаклап калыузың
Сараһылыр, бәлки, ул дары...
Тупрағында дары арттырып,
Һалды башын башкорт улдары...

Дарыланып башкорт йәшәне —
Йәне-тәне ылғый дарылыр.
Бығау һалам тигән залимға
Башкорт-дары шартлап-ярылыр!..

Йәне-тәне көсәй азатлык!

Шуға рухы — дары шаукымы.
Дары ерен басып кERGәнде
Көл итәсәк дары токомо!

Ере-Күге, әскән һыузары —
Үзе кеүек ылғый дарынан!
Башкорт йәнен булмай сүктертеп
Асыу, киҫеү, ут һәм дар менән!

10

Көләүендәр

*Көләүенлек Ерәнсә-сәсәндән килә,
ә уға был -- Көндән бүләк ителгән.*

Халык һүзе.

Башкорт йәне ярһый планетала —
Дарыланған һәр бер күкрәктә.
Урал күкрәүзәре, Ерзе урап,
Китғаларзың төбөн тетрәтә.

Тыя алмай уны кара кеүәт,
Йыға алмай ирзе кылыстар.
“Ер әйләнә!” — тигән итальяндың
Оранында минең һулыштар!

...Кыңғыраузар сыңлай колак ярып —
Корамдарзың изге алтыны:
Шанлы Римдың Сәскә майзанында —
Инквизиция ялкыны...

Сәскә түгел — утын өйә кулдар
Көл итергә тере карыузы.
Калкып ялкын-сәскә уртаһында,
Тора ғорур Ерзең дарыһы.

“Кире кайт!” — тип, “Төңөл!”, “Тәүбә әйт!” — тип
Ялкын йүрмәй йәнгә тәреләр.
Ғорур ауаз сорғой утлы ауыз:
“Ер әйләнә! Тотмай тәңреләр!”

Дары йәндең кара күззәренә
Тәреләнәп ялкын орона.

— Ха-ха-ха-ха! — Көлә дары ауыз. —
Төңөлмәйем! Сүкмәс Бруно¹⁶!

Киләсәктең көләс Гагарины
Еңһен өсөн тоткор ер көсөн,
Ер йәзрәһен үксә менән төйөп,
Дарыланып гөртләй был есем.

Төтөн түгел, Сәскә майзанынан
Сәсрәй Күккә йыһан карабы.
Дөм өс быуат үткәс, шуны бағып,
Кешелегем ала һабағын!

Ә әлегә иске дәүер бара,
Бруно яна, нуры тарала...
Дары кәре, ерзе урап йөрөп,
Сал Уралда кабат ярала:

Шул ук сиркәү... Шул ук шаулы майзан...
Ләүкетәләр ялкын тәреләр.
Дары йәнле башкорт бруноһын
Бастырғандар утка тереләй...

“Кайт, Туйгилде!”, “Төңөл, Юлаков¹⁷!” — тип
Тәреләрзән күзгә куз тама.
— Ха-ха-ха-ха! — Күккә осто дөрләп
Дарыланып тыуған буз бала...

Шул көлөүзән шашып калды ялкын,
Үрт эсендә көлдө шашкын ут.
Ер әйләнде һүтеп быуаттарын,
Көлөү дөрзө, дөрзө ашкынып...

Кара төндә кап-кара майзанға
Көлә-көлә ак нур түгелде.
Тез сүктеләр карғап кара йәндәр:
Балкый йондоз — Башкорт Туйгилде!

Ер циркының бөйөк аренаһын
Арбаны был көлөү мәңгегә.
Көлөүене булып цирктарзың,

¹⁶ Италиян философы һәм шағиры, бөйөк материалист Джордано Бруноны сиркәү инквизицияһы, аллаһыҙлыкта ғәйепләп, 1600 йылдың 17 февралендә Римдың Сәскәләр майзанында тереләй яндырып үлтәрә.

¹⁷ Көсләп сукындырылған башкорт Туйгилде Юлаковты, үз диненә кире кайтканы өсөн, сиркәү әһелдәре 1738 йылда Екатеринбург кәлғәһенен үзәк майзанында тереләй яндыра.

Шартлаясак дары-йән көлә!..

11

Бағам текләп күктән — йондозлоктан
Урал тауға, ерем түренә.
Ак түбәһе акык Ирәмәлдең
Ареналай балкып күренә.

Аренаһы ерзең...
Түп-түңәрәк.
Каралығы баткан төбөнә.
Кешелектең
Хәүеф күзе кеүек
Карап ята заман Күгенә...

Фокусы без һәр өс замананың —
Көн сатрашын тоткан кешеләр.
Замандарзың гөртләр дарылары
Аренаға беззең ишелә.

Ирендәрзе өтә дары-кымыз —
Елендә үк һаумал ут-дөрләү...
Биш китғабыз — ерзең биш туҫтағы
Дары кымызынан мөлдөрәү...

Ауыр баҫа усты дары гере,
Дары кәре үртәй йөзөмдө.
Көләүендәр илткән көләкәслек
Бирһен Хозай! Итһен түземле!

12

Оркестрзар! Көмөш кыңғыраузы
Бер ситкәрәк алып куйығыз!
Күк күкрәтә тартып фанфарзарзы,
Ер тетрәтә дөмбөр һуғығыз!

Көр шаңдауза ярһып яңғыраһын
Кешелектең азым алышы:
Көләүендәр сыға аренаға!
Еңелмәскә тыуған яу — ошо!

Көләүендәр сыға аренаға,
 Быуаттарға башып азымын.
 Күзе менән, көлөп, кыйып үтә
 Катилдарзың канлы казығын.

Көләүендәр сыға аренаға —
 Таш төрбәләр калған ишелеп.
 Тимерйәндең¹⁸ тимер азымында
 Килә алкып ярһыу Кешелек!

Кара йәндәр йәбен йәмшәйтергә
 Йөзөндәге горур нур еткән.
 Көлөштәре дары гөрһөлдәтеп,
 Нулыштары боззо иреткән.

Иңдәрендә йөкмәп алып сыккан
 Быуаттарзан быуған ярһышты.
 Тимер йәнен төйнәп ул үтәгән
 Әжәл менән мәңгел алышты.

Ғәййәрлек һәм ғәзел үткерлекте
 Көләүендәр һатып алмаған.
 Үззәре лә улар һатылмаған —
 Теле менән ялкын ялмаған!

Оркестрзар! Алтын арфаларзы
 Бер ситкәрәк алып куйығыз!
 Күк күкрәтә тартып фанфарзарзы,
 Ер тетрәтә дөмбөр һуғығыз:

Тимерйәндең алтын калағында
 Алкын-ялкын уйнап Ак килә.
 Калак һабын кабып тоткан килеш,
 Наһаклыкты еңмеш Хак килә!

Ак йомортка уйнай шук калакта,
 Зыр-әйләнә — хәс тә Ер шары!
 Кешелеккә шулай глобусты
 Көләүендәр биргән сығарып!

Замок һайын кенәз зауыкланып,
 Үз кендеген Ергә какканда,
 Йөкмәп илткән Ерзе көләүендәр,
 Күсәренән кабып ак таңда.

¹⁸ Тимерйән — Башкорт милли циркының көләүене.

Тимерйәндәй, улар өйөрөлткән
Күз алдында көйләп Ер шарын.
Алып оскан калак-Галактика
Оһозлоктан Ерен, кешеләрен...

Әйе, беләм: Тарих дарыларын
Төйгән йыйып уйын циркы ла.
Бындағы һәр номер өнө менән
Ер илай һәм шашып Ер көлә...

Нәүбәттәге номерзарзың береһе — XVI быуат башы

“Немец аягы баһкан ерзә осраяһак һәр гереро кешеһе — кораллымы ул, аллә коралһыһымы, маллымы, аллә малһыһымы — урынында атып үлтереләһәк. Катын-кыһымы улар, бала-һаһамы — мин береһен дә ебәрмәйәһәкмен, мин уларзы кере һөрәһәкмен һәм бөтәһен атырға бойорасакмын. Герероларға быны мин, фон Трота, кеүәтле империя Германияның бөйөк генералы, иглан итәм!”

“Француз һалдаттары үззәре үлтергән һәр алжирзың башы һакына акһалата бүләк ала. Баштарзы киһеп килтереү кеүек мәһәкәттән арыныу өсөн, үлтерелгәндәрзең колактарын гына кыркып алып тапшыра баһиланылар — был эһ еңелгә төһә. Шуға бәйле рәүештә, һалдаттар араһында кара базар сәһкә ата — епкә тезелгән әһәм колактары менән һауза итәләр. Бер пар колак 10 франкы тора”.

“Портуһалия таһы мәртәбәһенә океан арты биләмәләре яуларға сыһкан мәрхәмәтле Васко да Гама, Ғайһа пәйгәмбәребез руһына изгелекле эһ кылып, христианлык юлынан мәһрүм калмыш көфөр негрзың колактарын үз кулдары менән кыркып таһиланы, урынына карпыһ эһ колактары тегеп куйзы”. (Африка тарихынан.)

Мин — көләүен.
Мин — “ниһгер”,
Кара тәнле мин.
Кара Африкамда тыуып,
Карығып үһкәнмен,
Көнгә бешкәнмен.

Кара ер егенән сыһып,
Көнгә калкканмын.
Һөттәй ап-ак күңелемде
Төпкә япканмын.

Һөттәй ак күңелем минән
Ерзе һөйзөрә.
Ер зә һөйөп-һыйпағанға —

Сәсем бөзрә.

Эсемдәге ап-аклығым
Күззән күренә:
Төндәй күз карам лотостай
Акка төрөнгән.

Ауыр сакта, ташып барған
Аклык көлдөрә:
Ауызымда утыз ике
Ак теш мөлдөрәй...

Аклығымды ак донъяға
Көттөм туғарыу.
Колак куйып тыңланым күк
Диңгез шаузарын.

Көттөм озак ак донъяның
Тәүге илсәһен.
Ап-ак һутлы банандарзы
Уға әрсенем.

Калкты кинәт күк диңгеззән
Һөттәй ак елкән.
Йүгерзем ярға: ак донъя
Миңә тип килгән!

Күк якорзә ак елкәнле
Карап сайкала.
Ап-ак йөзлө ак кунактар
Ярға ташлана.

“Хуш килдегез, ак донъяның
Ак илселәре!
Һеззе көткән ак күңелем
Асылыр мәле!”

Аяк басты ак тән ярға,
Ажарын корзо.
Ак тештәрәм койоп, ергә
Һуғып осорзо.

Аңлай алмай, карашымды
Ак кулға борзом.
Ак кулда ал каным кара
Янғанын күрзем.

Йозрок кара, Күк көмбәзе
 Суйындай кара:
 Йәпләштерә һуккас мине,
 Хахылдап тора.

Күк диңгез төслө күззәре
 Йәнемде һуйзы.
 Күземдең ап-ак лотосын
 Таяғы койзо...

Ятам бына яр башында
 Тешһез зә күзһез.
 Кандарымды ялап шаулай
 Зәп-зәңгәр диңгез.

Диңгез шауы алып килә
 Йырак көйзәрзе.
 Канлы колактан аулайым
 Ғәзиз өндәрзе.

Тоям ләкин: аһ, ғазап мәл! —
 Бысак ышкыла.
 Ак кул ышкып, бер-бер артлы
 Колак кыркыла.

Һелкенә алмайым, ятам:
 Кәүзәм бығаулы.
 Хахылдап көлә ак тәнле...
 Һәм эт сыңлауы...

Колактарзы минең тағып
 Китә мескен эт.
 Ә мин калам эт колаклы —
 Бына был кәмит!..

Хахылдай за аркам буйлап
 Камсы сыйылдай.
 Эт колағым менән тоям:
 Дауыл якынлай...

Тойғор икән эт колағы —
 Миндә эт көнө.
 Айырамын кешене һәм
 Бүре, төлкөнө.

Ак тиреле йырткыстарзы
 Үтәләй күрәм:
 Кара ағыу уртлап улар
 Еремә кергән!

Дауыл якынлай... Мин бығау
 Сыйнырын тартам.
 Амилькар Кабрал булып бер
 Калкырға ятам.

Гвинея-Бисау илен
 Бәтә ер күрер.
 ...Мин — көләүең, мин — Африка,
 “Этколак нигер”...

14

Нәүбәттәге номерзарзың береһе — XVI быуат уртаһы

“...испандар тереләй кулга төшкән мыкты кәүзәле йәш индейзарзың барыһының да ике кулын терһәктән өзә сабып, канлы сабындыктарын эйәләренең кулбаштарына баулап астылар за әйттеләр: “Йә, барығыз, был баулы хаттарзы катындарығызга илтегез”... Испандарзың тағы ла бер сәйер гәзәте бар ине — үзәре кылган вәхшилектән улар ләззәт таптылар, ә һәр береһе йырткыслыкта бер-береһенән уззырырға, кеше канын койоузың яңы ысулдарын уйлап табырға тырышты. Шулай, мәсәлән, улар корбандарының аяк остары ергә тейер-теймәс торорлок һәм муйындагы дар әлмәге лә ахырғаса тартылмаслык итеп зур, ләкин бейек булмаған дарзар төзөнөләр һәм шунда бер юлы, изге коткарыусыбыз Ғайса пәйгәмбәр һәм уның ун ике апостолы хөрмәтенә, бер юлы ун өсәр кешене астылар; һуңынан шул асыулы, әммә һаман да тере кешеләрҙең иңендә испандар кылыс менән үзәренең нисек йылғыр эш итә белеүҙәрен, көстәрен һынап каранылар. Улар бахырзарзың күкрәк ситлектәрен сабып ярзылар, әске ағзаларын тышка койзолар; башкалары шундай ук батырлыктарын бүтән юл менән башкарзылар. Шунан һуң, язаланған, әммә һаман тере корбандарына ут төрттөләр: индейзарзы кәүзәләрен коро һалам менән сырмап үртәнеләр — кешеләрҙе тереләй яндырзылар. Ә берәү... ике йәштәрҙәге ике баланың богазын яйлап кына хәнийәр менән салды, ә шунан һуң сабыйзарзың икеһенең тиң баштарын өзөп, ташка бәрҙе... Испандар... карттарзы ла, сабыйзарзы ла, бала табып ятқан катындарзы ла йәлләмәһе”... (Бартоломео де Лас Касас. *Индейзар тарихы*.)

Дар ағасы дерелдәйҙер,
 Мин тыныс торам.
 Аяктарым осо менән
 Үләнде борам.

Бөгөләләр үлән башы
 Ел бөккән якка.
 Ә мин — Кеше. Бөгөлмәнем.
 Иң хәтәр сакта.

Тыуған ерем үлэндәрен
 Тапаған аяк
 Кыяк остарына инде
 Тейәләр сак-сак.

Йолмак булып үлән һымак
 Минең тамырзы,
 Муйынымдан быуып испан
 Ерзән айырзы.

Индей булып индем дарға
 Мин — көр көләүен!
 Дары кәре кайнай канда —
 Шуны беләмен.

Салынмай Кояш саткыһы
 Кылыс сабыузан,
 Ялкын төрбәһенә төрөп
 Утка яғыузан.

Мин ул сабий — өззө, атты
 Ташка башымды.
 Ярылғас таш кап-уртаға,
 Испан шашынды...

Дар ағасы дерелдәйзер,
 Мин тыныс торам.
 Таш ярығы аша күрөп,
 Башымды борам

Киләсәккә... Таштан унда
 Шәүлә һузылған.
 Кара шәүлә тәнен ярып
 Ак нур һызылған.

Кара шәүлә-корттоң башы
 Франко аталыр,
 Икенсе шәүлә — Пиночет,
 Корттар балталы.

Ит сабалыр ике балта

Бер үк тумарза.
Икеһе тиң гүр корттары
Булып тыуғандар...

Ташты яра һуккан баш бит
Мин ул, көләүен!
Лас Касастың өнө менән
Өндәп көләмен!

Дарыларым таралалыр
Быуаттар узып.
Канлы балталарзың йөзөн
Кайырып-бозоп.

Аренаға сыға икәү
Беззең аранан:
Ибаррури Долорес һәм
Луис Корвалан!

Араларында — ак ташкын
Нурзан койолған.
Марти, Лорка, Альенделар
Корға йыйылған.

Юлдар озонайған һайын,
Ташкын киңәйә.
Минең һында һынланалыр
Башкорт-кинәйә...

Башкорт... дарға асқан дары —
Дары һаман да...
Һалам өйөп ут һалдылар
Бына табанға...

Башкортто бахыр итмәксе,
Бахыр, ут төртөп.
Дары-башым шартлар әле,
Сәғәтем етеп!

...Башым ярған таш ярығы
Аша көн күрәм.
Мин — башкорт, мин — дары улы,
Дарзан ут бирәм!

Нәүбәттәге номерзарзың береһе — XVIII быуат башы

“Рогервик, 1775, ноябрьең 29-ы.

Юлай Азналин һәм Салауат Юлаев тураһында мәғлүмәтнамә.

Был ике яуыз бында Мәскәү Губерна канцелярияһы указы буйынса килтереп ябылған. Пугачев сволочь яуызлыктарында катнашыусылар, сыбырткылап ярылғандар, танаузары, колактары кыркылған, маңлайзарына кыззырып утлы тимер басылған”.

“10 гинуар. Мәскәү, Болотная майзаны. Приговор: бур Емельян Пугачевка үлем язаһы бирергә йәғни уның кәүзәһен тереләй дүрткә тураклап, башын казыкка элергә, калған өлөштәрен каланың төрлө урындарына олактырырға һәм тәғәрмәс астына һалырға, ә һуңынан шул ук урындарында яндырырға”. (Рәсәй тарихынан.)

Мин ул урыҫ!
Мин ул башкорт! —
Көләүене Россияның!
Көллө халкым каршыһында
Кеселекле баш әйәмен.

Янды ла ул, туңды ла ул,
Балта менән һәм сабылды.
Ә шулай за көлөр сакта
Көләүендәре табылды!

Уйын түгел көләүенгә
Бөйөкләнәп килеүзәре.
Еңел түгел бөйөк халык
Өнө менән көлөүзәре.

Курғаштың да иң ажары
Кереп тулды өн юлына.
Эсле-тышлы янған сакта
Олпат булып кара ғына!..

Эсле-тышлы янған сакта
Тыныслыкты һакла ғына.
Күзең кара көйгән хакта
Аклыкты тик якла ғына!..

Ажар еңеп, башкаларға
Ажарланып бакма ғына.
Үз хаклығың — хаклык тиеп,
Ер хаклығын какма ғына!..

Уйын түгел көлөүнгө
 Бөйөклөктө күтөрөүе.
 “Көлөүен” дәр — көллөһө лә
 Бөйөк, тиеп үткәрөүе.

(Көлөүендән — клоундар
 Курпылаған был заманда
 Хак Көлөүен дарылығын
 Наклай фәкәт Хак һаман да!)

“Көслөнөкө — донъя!” — тиһә,
 Кыйын, кыйын түңкәрөүе.
 Акыл көсөн баш хакына
 Ситкә какмай үткәрөүе.

Башты һалып айбалтаға,
 Хаклык котон коткарыуы.
 Үз хаклығың итеп илдең
 Йөз хаклығын аткарыуы...

Шуға күрә батшаларзың
 Тейзем тере теңкәһенә.
 Нисә быуат менеп яттым
 Лобный майзан түтәһенә!

Йондозланып — биш йәпләнеп,
 Балта кәрен тойзо кәүзәм.
 Балкып якут йондоз тыузы
 Минән ауған киҗәктәрзән...

Сабып дүрткә, дүрт тарафка
 Атты катил канлы тәнде.
 Белмәне тик көллө тәнем
 Ылғый дары, үрт икәнде.

Баштарына башняларзың
 Кундым якут йондоз булып.
 Түгел якут! Мин — дары-ут!
 Шартлармын бер кәрем тулып!..

Дүрт кибланың дүрт мөйөшөн
 Атып бәрер дары кәүзәм...
 Көлөүендәр дарыланып
 Күтәрелер ул тетрәүзән!..

...Тиң иткәне өсөн мине

Урыс менән тиң янырға;
Эсле-тышлы янғанда ла
Көләүен булып калырға;

Көләүендәрен донъяның
Бер туған итеп танырға;
Коллок артык һаналғанда
Артмай, көләүен калырға

Тызуырғаны өсөн мине,
Баш әйәмен Россияға.
Минең һымак булып тыуһын
Көләүендәр был донъяға!..

16

Нәүбәттәге номерзарзың береһе — XVIII быуат башы

“...төп карак һәм бунт башлыктары булған башкорттарзың бөтәһен дә рәхимһез рәүештә язалап үлтерергә; гәйептәре зур булмаған калғандарының хезмәткә яраклыларын көнсығышты яулау полктарына тәғәйенләргә, ә утыз йәштән олорактарын Рогервикка ауыр эшкә һөрөргә. Уларзың катындарын һәм еткән кыз балаларын Казан татарзарына һәм башка яҡ татарзарына һәм гәйре динләләргә кейдүгә бирергә, уларынан һәр катын һәм кыз өсөн драгунга яраклы ат йәки аксалата ун һигез тәңкә алырға, ул катын һәм кыззарзы татарзарзан һәм гәйре динләләрзән башка бер кемгә лә, бер сәбәп менән дә бирмәҫкә, сөнки императрица галиә йәнәбәләренең бөйөк мәнфәғәте шулай бойора... Уларзың калған сабий балаларын Рәсәйзең алыс калаларында маңкортлаштырыу өсөн, теләгән берәүгә таратып бирергә, һәм ул карактарзан тороп калмыш мөлкәттә һәм мал-тыуарзы иҫәпкә алып, һатып, аксаһын императрица галиә йәнәбәләренең казнаһына һалырға... Генерал-лейтенант Урусов беззәргә, караклығы зур булмаған һәм егерме йәштән узған башкорттарзың танаузарын кыркып, сыбырткы менән ярып, катындары һәм балалары менән куша үзебезгә итәгәтле старшиналарзың күзәтеүе астында тоторға кәрәктер, тиһә лә, мин уны, генерал-лейтенантты, түбәндәгегә инандырзым: әйтелгән карактар Башкортостанда калһа, уғата бунт һәм караклык кыласактар, шуға күрә уларзың тамырын тамам короторға кәрәк”...
(Генерал-майор А. Соймонов хәбәрнамәһенән.)

“1740 йылдың яз башынан алып 24 сентябрә тиклем:

1702 башкорт дәмөктөрөлгән;

кулға төшкәндәренән 432 кеше язалап үлтерелгән;

1862 кеше әсир алынған һәм коллокка озатылған;

135 кеше көнсығышты яулау полктарына һәм флотка тәғәйенләнгән;

796 кеше, танауын кыркып һәм сыбырткы менән ярып, катындары, бала-сағалары менән куша итәгәтле старшина Бирзеголдоң күзәтеүе астына тапшырылған.

Бөтәһе 4927.

Тартып алынган: 39 дөйә, 1987 йылкы малы, 1060 еткән кыз (мишәрзәргә һәм итәгәтле башкорттарга катынлыкка бирелгән), — бөтәһе 3086; 2903 һыйыр малы, 2110 һарык, — өстәгеләрен дә бергә кушһас, бөтәһе 8099. Йәнә 8 дөйә, 841 ат, 196 һыйыр казактарга хезмәт һакына бирелгән...

Ошо 1737 — 1740 йылдар араһында башкорттарҙан:

18134 кеше үлтерелгән, 3236 кеше әсир алынган һәм Рогервикка ауыр эшкә озатылған, 5983 кеше урыс алпауыттарына коллокка һатылған, байтак кешенең қолактарын, танауҙарын кырккандар. Дөйөм югалтыу 28190 кеше тәшкил иткән"... (Рәсәй тарихынан.)

"...башкорттарҙан теләһә ниндәй сит ил дошмандарына караганда ла нығыраҡ һаҡланырға... улар халкы шул тиклем дә катылык һәм усааллык менән һугарылған, ә үззәре әленән-әле һаман туктауһыз үрсей зә үсә... Шунһыһы куркыныслы: хәзәр инде яһактан касып китмеш бик күп урыс кешеләре лә үззәрен башкорт итеп иғлан иттеләр... Гәрсә хәзәрге башкорт халкын йыуаһайған һымак күрһәк тә, ләкин уларҙы тулыһынса буйһондоролған тип тә әйтеп булмай әле; ошо көнгәсә, бер ниндәй зә указдарга карамай, Россиянан касып китмеш кешеләргә үззәренә кабул кылалар... Сит илдәр менән һугышмаған, кулдарыбыз буш булған бер арала был халыктың һанын берәй сәйәси ысул менән яртылашһа кәметһәк, ә калғандарына тәүзә улар күтәрә алһасһык яһак һалып, һуңынан ул яһакты бер туктауһыз арттыра барһак, бик тә шәп булыр ине... Был Хозайға дошман халыкты Хозай Тәгалә ярҙамында боғазынан бөрөп алһас, бара-тора уларҙы шундай хәлгә килтереп еткерергә лә булыр ине: унда йәшәгән мәлгүндәрзәң береһе лә, үлем язаһы куркынысы астында, үззәрендә бер генә лә мылтык әсәрә тотһаһын һәм ситтән бер кем дә, шул ук үлем язаһы куркынысы астында, уларга бер ниндәй зә мылтык һәм дары алып килмәһен"... (Рәсәй империяһында башкорт мәсьәләһен иң шәп хәл кылыу ысулдары тураһында Казан губернаторы А.П. Волһынский тәзөгән хитәпнамәнән.)

Башкортмон шул,
Бына башкортмон —
Башкорт ере тапһан көләүен!
Карайым да тыуған еремә,
Канлы йәштәр менән көләмен...

Иламайым, әйе, көләмен!
Көләүенгә илау тиң түгел!
Был донһяның барлык күз йәшен
Һыйзырырлык миһең киң күһел.

Был донһяның барлык нәфрәтен
Урғылтырлык миһең ут күһел.
Был донһяның һөйөү ләззәтен
Сорһолторлок миһең шат күһел.

Көләүендәр ерзә узһанды
Берәм-берәм узһым бер үзем.
Көләүендәр бер кат түзгәндә

Бергә алып, мең кат мин түззем.

Ситләмәне мине ут һәм һыу,
Ситләмәне мине баш кыркыу.
Барыһын да барлап үткәнгә,
Бөгөн ерзә мин ир -- башкортмон!

Күзем булды бик йыш бәйләүле,
Өнөм булды бик йыш тығыулы.
Әммә бәй һәм тығын аша ла
Донъя менән булдым бер юллы!

Тамактарға курғаш койолоп,
Балтырзарзы бығау көрмәне.
Әммә курғаш, бығау аша ла
Һөрлөгөгә ирек бирмәнем.

Танауымды кысып кыпсыуыр,
Беләктәрзе ушты йот сынйыр,
Әммә кысқыс, сынйыр аша ла
Дустарыма етә алдым йор.

Көләүенлек рухын илдәрзең
Йөрәк дарыһынан таныным.
Үз дарымды биреп уларға,
Улар дарыһынан байыным.

Көләүенлек заты бер, тиеп,
Хакикәткә килдем был ерзә.
Әзер инем бөтә Рәсәйзең
Көләүене булып үлергә!

Әзер инем бөтә Ватандың
Көләүене булып тыуырға:
Ун етенсе йылда Питерза
Таж-тәхетте йәнсей һуғырға!

Шул юлымда башкорт калдым мин,
Затым — дары, үзем — көләүен!
Салауат һәм Пугач затында
Бөтөнәйеп, йәшәп киләмен.

“Ак батша”лар заты Соймонов —
Калды ул да йәшәп килергә...
Төрлө төскә кереп елергә,
Йөрәгемде миңең телергә...

Салауат һәм Пугач затында
 Рәсәй көләүене — мин торам.
 Килер циркта отоу хакына,
 Елер циркта уйнап отторам;
 Катилдарзан башым кырктырам,
 Колак-танауымды йолкторам...

17

Тарих циркындағы циркачмын шул –
 Көлөп терелтеүсе көләүен!
 Ер шарының котло йоморткаһын
 Калағымда алып килмен!

Табанымда гөртләй Ер дарыһы —
 Йәзрә кәрен иңгә туғара.
 Даулы һыным һынлап һынмастарзы,
 Аренаға дары сығара!

Барабандар “дөм-дөм”... --
 “Дөп-дөп” итеп
 Һуға инде әллә йөрәгем?!.
 Илем биналаған йорт нигезен
 Кыуаныска килә төрәһем!

“Дөп-дөп” каға
 Дары дөргән балға
 Сыуайзарзы ергә батырып.
 Йөрәк-балғам дарым кәрен ялғап,
 Үзем сыуай кағам, ахыры!..

Ниргәләрен һалыр ике кулым,
 Асамайын куша қаушарыр.
 Ак сыуайлы ниргә һәм асамай
 Күк кабағын ергә аушарыр!

...Шәжәрәләр “сыуай”, “асамай”зы
 Бер “асабай”-һүззән сығара.
 Шунан килә “самый”, “особый” һәм
 “Сама”, “аҫаба”, тип туғара...

Тимәк, урыс менән асабалар
 Бер тамырзан тыуып-тарынған.
 Шуға Пугачев һәм Юлаевтар

Яурын терәп барған яурынға!

Һәм замана “самай”-асамайын
 Үз һыңдары аша беркетеп,
 Ете быуын сыуай, ниргәләрзе
 Торғозғандар дары-йорт итеп:

	Е	
	в м	
	е е	
	а л	
	л ь	
	Ю я	
	т н	
	а П	
	у г	
	а а	
	л ч	
	а е	
	С в	
<p>Сәйетйәгәфәр Алдар Килмәк Күсем Акай Баһман * * * * * * *</p>	<p>Разин Болотников Булавин Сусанин Кудеяр Коловрат * * * * * *</p>	

Безҙең йорт был! Бына күрәһегез —
 Ергә батқан ете быуыны.
 Ете быуын-сыуай сикәһендә —
 Ниргә, асамайзар булымы...

Бер караһаң — йорт ул йор кыйыклы,
 Бер караһаң — осло ракета!
 Дарылары барлык быуындарзың
 Унда дөрләй! Күкте көргөтә!..

Туғанлыктың ошо дәү корона

Кулын һузып дошман караһын!
Сәсрәгәнсе татыр ул бер юлы
Быуаттарзың көзрәт-дарыһын.

Азатлыктың бөйөк милләттәре
Яуза — яузаш, йортташ еңеүзә.
Шул берлекте мәңге беркетергә
Сыуай булһын йәнем минең дә!

Физалык бит бирә Ер тойғоһон —
Туған миңә бөтөн кешелек!
Планетамдың дөрләр дарылары
Күңелемә керә ишелеп...

18

Фанфарзарзың бакыр боғаззары,
Моңһоулыкты ярып тулатты.
Күзем ашам, донъям сумған нурға —
Аренабыз йәнә яп-якты.

Тимерйән бит — уйын көләүене —
Осмак булып Айға маташа.
Ракетаның төбөн дары менән,
Эй, тынкыслай, бына тамаша!

Көргөүесен айкап көргөгәндә,
Һуғып йыға һабы күптәрзе...
Тәкмәс атқан көләс көләүендәр
Көңдө нурға мансып күтәрзе!

Эй, көләбез карап көләүенде,
Бармак төртөп көлә ул беззән.
Карабына инеп бикләнә һәм
Тәзрәһенән кулын шук изәй.

Арбап һүнә төндө люстралар,
Тәрән тынлык ергә тоташа.
Байканырзың¹⁹ утлы сәғәтеләй,
Секунд һанап йөрәк маташа...

Бына, бына, карап морононан
Морон һузып көлөр Тимерйән.

¹⁹ Байканыр – космодром урынлашкан ер (Казағстанда).

Ни күрәбез: уйын ракетаһы
Ут ләүкетә! Тамам тилергән!..

Килтерегез йылғыр пожарникты,
Һәмәктән һыу һибеп һүндөрһен!
Тик күрәбез: төптә каты шартлау
Һәм һауаға оса Тимерең!

Тар көмбәззә кәлгән тулы Айға
Ракетаһы барып ултыра.
Тимерйәнде котлап ил кул саба,
Дары ысы залды тултыра...

Көр көлөүе үрзән көлөүендең
Һәм Көн булып ергә төшөүе
Капка аса яңы номерзарға!
Дөрләй цирк – дары көшөлө!..

19

Аренала — айыузар

I

Цирк карап кинәнә
Йөз йәшәгән инәйем.
Уның әйткән һүззәрен
Кинәнеп мин һөйләйем:

“Абау-абау, был ни эш,
Тағы һиндәй күренеш?
Аккош булып айыузар
Бейеп йөрөһөн имеш!..

Айыуын да күп күрзем,
Бүрәһен дә күп күрзем,
Үзем айыу ауларзай
Уландар за үстәрзем;

Айыу менән алышып
Үзе күргән инәң был;
Ауызының салышын
Үзе бөргән инәң был;

Тереләтә айыузы
 Алып кайткан инәң был;
 Төрөлдәтеп төрбөгә
 Илтеп яткан инәң был;

Айыу аңын арбатып,
 Курай тарткан инәң был;
 Азак айыу бейетеп
 Йөрөп яткан инәң был.

Ә шулай за күрмәнем
 Бының ише кәмитте:
 Аккош булып бейергә
 Айыуға ла көн етте!”

Дөрөс, инәй, бик дөрөс,
 Мин дә тәүгә күрәмен!
 Аккошланып талпына
 Айыузары Бөрийәндең!

Йөз йәшәгән инәйем
 Бер аз уйлап алды ла:
 “Әкиәттәр һөйләүе
 Кыйын хәзер донъяла...”

“Ниңә, ниңә, инәйем?
 Әкиәттә бар хикмәт!”
 “Кеше — үзе әкиәт,
 Кеше — үзе зур хикмәт!..

...Әкиәт түгел, өнөмдә
 Күрзем Акъял батырзы.
 Ер астарын актарып,
 Кара алтын арттырзы!..

Һәүбән, байкап һыу аштын,
 Диңгез малын кайтарзы.
 Бөгөн беззең табында —
 Ете диңгез аштары!..

Хатта Зөһрә-кыззы ла
 Барып алдык без Айзан!
 Кеше булган кешегә
 Илем асты киң майзан.

Ерзә көткән көнөбөз —

Үзе оло хазина.
 Дуслык тигән табыштан
 Йөззәргә нур языла!

Урыс, башкорт, йә сыуаш
 Кыймай бөгөн бер-берен.
 Барынан да бағыулы
 Беззә кеше ғүмере.

Кеше, көндәй көләреп,
 Үзе әкиәт булған да!
 Кыйын, кыйын әкиәт
 Һөйләүе был заманда!..”

“Ниңә, ниңә, инәйем?!
 Һөйлә, Һөйлә әкиәт!”
 “Әкиәттән калған, тим,
 Айыуғолак-әкәмәт...”

“Кем ул?” — тигәс, инәйем
 Төшөндөрзө кыскаса:
 “Айыуғолак” әкиәтен
 Һөйләй ине козаса...

...Бер бабайзың әбейе,
 Солок сокоп йөрөгәндә,
 Тәрән өңгә баткан, ти,
 (Бында түгел — Бөрийәндә!)

Тотоп алған әбейзе
 Өңөндөгә карт айыу.
 Бисәлеккә калған, ти,
 Әбей — булған бик кыйыу...

Улы тыуғас айыузан
 Бик зур айыуғолаклы,
 Ай үсәһен көн үсеп,
 Егет булған ул затлы.

Айыу өңөн тарһынып,
 Көнгә егет тартылғас,
 Һөйләп биргән әсәһе
 Донъя, халык хақында.

Айыуғолак кешелек
 Хисен тойоп нурланған.

Алып сыжкан әсәһен
Өңдән, кара урмандан...

Бар тик айыуғолактар –
Бәндәлеген белмәгән!
Кеше булып тыуһа ла,
Айыу өңөн өнәгән...

Кеше йәнле кеше, тим,
Өңдә ятып сызармы!
Цирктағы айыузар
Һалды ғәжәп уйзарзы!

Әллә, тимен, улар за —
Кеше-айыуғолакмы?
Тышы йөнтәс булһа ла,
Әсе нурлы, күңеләкмы?..

Сөнки борон-борондан
Айыузарзы күп күрзем,
Әммә бындай бейеүзең
Күргәнем юк төхөрөн" ...

Әй инәйем, инәйем,
Кинәнесле инәйем,
Әйткән тапкыр һүзеңә
Нимә генә тиәйем?!

Чайковский балетын
Бейей беззең шат кыззар.
Улар ғына етмәһә —
Бөйәндәге айыузар!

Рәхмәт һезгә, тайыштар,
(Кыйын "тайыш" тиеүе!..)
Матур икән, бик матур
Йәш аккоштар бейеүе!

Һеззең килеп бейеүзе
Көтә, тизәр, париждар.
Бөйән балын бөркөтөп
Кайтыр әле тайыштар!

Кеше түгел, айыу за
Йөрөп бөгөн данлана.
Табан имеп ятыузы

Һөймәй беззең замана!

Ә бар бәҗзе бәндәләр
(Бармак төртөп әйтмәйем),
Сыға алмай өңөнән,
Имеп ята тәпәйен.

Ала ләкин умырып
Илдең бәлеш телемен.
“Халкым өсөн хезмәт!” — тип
Даулай тәпәй имеуен.

Үз күлдәге — иңендә,
Өңө — күлдәк тышында.
Уның өсөн бар донъя —
Корһағының әсендә.

Шулай за ул: “Илем!” — тир,
“Беләһеңме, кем мин?!” — тир.
Айыуғолак-шакшыны
Таныу ситен, ситендер...

Тыкрык һайын тертәңдәп
Йөрөп ятыр ил һәрмәп.
Айыуғолак тимәһең,
Трибунанан өн бәрһә!

Айыуғолак уфтаныр,
Планетаны кайғыртып.
Тар өңөн тик биләүләр,
Йоклар өңөн шаңғыртып...

II

Был донъя бик кызык, сәйер нәмә:
Бар хахимы уның, бар хамы.
Айыу тынын өрөп, тәпәй һурып
Һамсып ята быуат тарханы.

Өңө икән имен — донъя бөтөн,
Хет акылдан илдәр язһындар!..
Терәр өсөн артын, тик кабартып
Өң төбөнә ырғыт казмендәр...

Кәрәк түгел уға ил дарыһы,

Быуындарзың даулы көрәше.
Килер көндөң майлы калъяларын
Күңелендә алған өлөшөп...

Көрәгәнән оло туҫтак йолор
Һәм мыйығын борор — “узаман”!..
“Кымыз, каз һәм кыз!” — тип, мәсьәләне
Глобалләп куйыр “бик таман”.

Тархан мэгәр сәйәсәттән хәбәр —
Елдең тоя калай иҫкәнән!
Үрмәләһә өңә ауызынан,
Карпыштарын каплай һиҫкәнәп.

Кейә галстуклы ак яғаһын,
Ак манжетка еңен кайыулай.
Ал флажок болғап баш осонда,
Заман такмағыңда азымлай...

Ил хәстәрен күргән узамандай,
Тар маңлайын һырлап ебәрә.
Йөрөһә лә ыслап ил майзаның,
“Бәйнелмиләл”²⁰ йырлап ебәрә...

Кулға хатта кызыл кирбес ала,
Илтеп һала күркәм нигезгә.
“Массаларзың ярһыу ярышыңда —
Йөрөгем!” — тип өндәү нигезләй...

Әммә тархан — төптән кала тар-хам,
Алдан йөрөй шәхси файзаһы.
Уның өсөн фәкәт һыйлы табак
Ил күкрәткән төзөү майзаны.

Дөп-дөп каккан сыуай балғалары
Бифштекс тукмай тарханға.
Төшөм көсәй кеше кеҫәһенән,
Байрак сөйөп сафта барғаңда...

Өлгөр өйә йылғыр шиғарын ул:
“Минең язмыш — илем язмышы!”
Күзе менән шакып һәр сикәне,
Карбуз һымак һайлай танышты.

²⁰ “Бәйнелмиләл” — Коммунистар партияһының гимны “Интернационал”.

Баллы баз һәм келәт мөдирзәрен
 Ятлап ала кырын иҗәпкә.
 Арткы ишек юлы маһирзарын
 Өйөрә ул бәҗле бер сәпкә.

Колак ялап, әйтә йәнен майлап:
 “Халкым өсөн физә без, терәк!
 Батырзың да ләкин бар тамағы —
 Тити-мити, бал, май, ит кәрәк!..”

Иртәгәһен “батыр” йөрөп ятыр
 “Жигули” ын кыуып елтүбән.
 Арткы ишектәрзән инеп сығыр,
 Сумка ашып, бөгөлөп мөкиббән.

“Бәйнелмиләл” һуҙған көйө менән
 Рәхмәт һузып асыр муксаһын.
 “Илем!” тип түш төйгән кулы менән
 Төрөп тығыр тауык, сускаһын.

Куйынына һаумал кымыз йомор,
 Кеҗәһенә — һары апельсин.
 Универмаг арткы капкаһынан
 “Дефицит”ты һөйрәр “ил өсөн”...

Кайтып керер кырын һукмағынан:
 “Бисәкәй, — тир, — мә, йый тизерәк!
 Халкым улы булған өсөн миңә
 Тити-мити, бал, май, ит кәрәк!..”

Был донъя бик кызык, сәйер нәмә:
 Бар һакимы уның, бар һамы.
 Көнөн күреп, йөрөй тынын өрөп
 Егерменсе быуат тарһаны.

Миллиондар бөйөк ватанымдың
 Көрәш юлын үзенә иш иткән.
 Ә был бәндә хатта бәзрәфенә
 Керә, тизәр, арткы ишектән!..

Егерменсе быуат небоскребын
 Өң яһаған айыу үзенә.
 Ләкин модный нейлон яһаһынан
 Карпыш колағы нык күренә...

III

Айыуғолак, заманса,
Небоскребын төтәтә.
Ил бәлешен умырып,
Үз корһағын бөтәйтә.

Телевизор һәм сервант,
Бүлмә һайын гарнитур.
Электр — көй, кер йыуыр,
Тешкә тиклем тазартыр.

Шүрлектәрзә китаптар —
Ленин, Маркс томдары.
Ләкин үзе был өңдән
Карай алмаҫ юғары.

“Халкыма нур-йондоз!” — тип,
Һәрмәр өңө һөрөмөн.
“Илем өсөн диңгез!” — тип,
Лайға төртөр моронон...

Кешем — алғыр азымын
Айға баҫкан заманда
Айыуғолак өң төбөн
Ыҫлап ятыр һаман да.

Өңөн узып өнәмәҫ
Донъяларзың киңлеген.
Күк кабағы иҫәпләр
Үз өнөнөң төндөгөн...

Шунан узып ни килһен
Уның зәғиф аңына?..
Сәхрәләй киң Ватанда
Ул тар өңөн һағына.

Ватан өсөн калкандай
Куйыр сакта күкрәген,
Айыуғолак көй көйләр:
“Эй өңкәйем, бергенәһең!..”

Планета моңона
Борғанда ил йөрәген,
Айыуғолак һаман шул:
“Эй өңкәйем, һингенәһең!..”

Набат сыңлап Сонгмиза,
 Бәтә донъя тетрәнер,
 Айыуғолак бер көйгә:
 “Эй өңкәйем, һин генә бер!..”

Хунта һуккас Чилиға,
 Биртенер Ер билкәйе,
 Айыуғолак бер көйгә:
 “Эй өңкәйем, өңкәйем!..”

Битен сирткән себендә
 Күрәлер төп яуызды.
 Уның өсөн Арена —
 Түңәрәк өң ауызы...

Өң убаһы аша ул
 Тоймаҫ донъя офоғон.
 Үз күлдәген, үз өнөн
 Көсәп йөрөп буҫлығыр.

Һәм ундай йән йәшәүе —
 Әкиәткә лә тиң түгел.
 (Айыуғолак-айыу за
 Ташлап киткән өң төбөн!..)

Ул йәндең һәр номеры —
 Үткән этап, үле сәм.
 (Хатта тайыш табандар
 Бейейзәр бит бөгөнсә!)

Оло донъя кайғыһы —
 Уның кайғыһы түгел.
 Уға кәрәк “дефицит” —
 Затлы келәм һәм мебель.

Ундайзарға бөтөн Ер —
 Өңөнөң тар һукмағы.
 Кылған кылык артында —
 Карпыш айыу колағы...

I

Тәнәйзәрем, апай, ағайзарым,
Илайыммы, әллә көләйем?!
Күрегеңсе, цирк сихырынан
Инәм йөзө ниндәй мөләйем!

Оноткан ул ауыр үткәндәрен,
Ата-баба йөгө — кайғыһын.
Караған да каткан аренаға,
Йәне-тәне һөйөп тай шуғын.

Әйе, тайзар. Колон түгел, тайзар! —
Калккан икән буйға һәр колон.
Аренаны нурлап, сыжкан һөйрәп
Ергә еткән ялын, койроғон.

Тыпыр-тыпыр суйыр тояктары
Осконлата уйын майзанын.
Дары циркы! Бындай ял-яурынлы
Дарыларзы кайзан һайланың?!

Колактары — киршәү корос кайсы,
Морондары өрә ут кына.
Һарымһактай аҙау тештәренән
Кешнәгәндә ялкын йолкона.

Күкрәктәре — Урал каялары,
Аркалары — арал-һырт кеүек.
Күззәренең бакыр кызылынан
Бүреләрең боҫор корт кеүек.

Ат солтаны Солтангәрәйевкә
Арғымактар ипле һырт биргән.
Акбузаттың туры токомдарын
Әллә инде табып килтергән?!

Һузылып-һузылып саба турыкайзар —
Тере ялкын, ялкын майзаңда!
Ялкын-ялдар дөрләй, дөрләй, дөрләй
Түп-түңәрәк кулса-казанда.

Дары циркы! Буйсан байталдарзы
Кайзан табып, алып кайттығыз?
Шүлгәндәрзән сабып килде микән
Аренаға ярһу атыбыз?!

II

Яуап бирә шаңдап аренаның
Түп-түңәрәк төбө, көмбәзе:
“Быуаттарзың тәрән төпкөлөнән
Быуын-быуын сабып киләбез!

Менде беззе үзе Урал батыр!
Мүйтән, Майкы, Сура, Бағмандар...
Сәйет, Алдар, Акай, Алғушайзар,
Миңлебаев, Кинйә, Салауаттар,
Муса, Сөләймән һәм башкалар...

Күп инек без юлда, бик күп инек —
Ут тояклы дары заттары.
Кылыс берсә һыбай башын кыйһа,
Берсә кыркты беззең баштарзы...

Кыркылһак та, короуп кырыманык —
Үсте менеп беззе батырзар!
Беззең менән киткән Салауаттар —
Муса батыр булып кайтырзар!..

Елдек озак йөкмәп ил уддарын —
Озон булды узыр аралар.
Ошоғаса Зәки һәм Әмирзәр,
Хажихәмәттәр һәм Әүхәзизәр
Беззе менгән килеш баралар...
Һулкый-һулкый канлы яралар...

Эй елдек без, елдек, без елдек,
Берсә еңдек, берсә еңелдек.
Дауза тулап, яуза колонлап,
Дарылыкты һаклап без килдек!

Бәйгеләрзә бейеү бәхете
Иш булһа ла, безгә аз булды.
Дағалары утлы тояктың
Блғый дарыларға кағылды...

Етер өсөн ошо бәйгегә,
Хәтәр юлда хәтһез йонсонок.
Йота алмай сынйыр сыңлауын,
Күптәребез калды тонсоғоп...

Тууғас кына кызыл-һыбайлы,
Һалды безгә хөрлөк эйәрен.
Кызыл йондоҙ таккан шлемы
Барзы ярып заман елдәрен.

Октябрь, тип заман атаны
Өзгән көнөн сыныйыр-коршаузы.
Бында бөгөн килеп еттек без,
Сабып үтеп Питер, Варшаузы...

Бында килеп етеү юлының
Ауырлығын тик без беләбез.
Планетаның дары циркында
Башкорт дарыһы — без еләбез!

Беззең артта — йылдар, быуаттар,
Янған ауыл, ауған калалар.
Порт-Артур һәм Париж, Берлиндар,
Без һыулаған диңгез, йылғалар...

Беззең алда — йылдар, быуаттар,
Калкыр ауыл, торор калалар.
Тояктарзан беззең кубынып
Тороп кала котло дағалар!

Иңдә беззең — һомғол һыбайлы,
Дары циркында ул сыныккан.
Атлы халкы булып китғаның,
Аренаға дөрөп ил сыккан!

Уралының алмас кылысын
Кылды яра кыркып уйнаткан...
Тояктарзың сәсрәү дарыһы
Донъяларға балкый йырактан!..”

Аға, аға һыузай был заман!
Саба, саба аттар йән-фарман!
Урыс биргән һынык кылысын
Айкап үтә Муса²¹ каһарман...

Үтә, үтә, үтә Уралдан

²¹ Муса Мортазин. Ул 1920 йылда Сөләймән Мырзабулатов етәкселегендәге башкорт ихтилалын баһтырыуға әүзем катнашып, хәзерге Усалы районындағы бер һуғышта, үзе үк языуынса, урыс хөкүмәте бүләк иткән көмөш һаплы кылысы менән туғыз башкорттоң башын сабып аузара, ләкин һуңғыһын сапканында кылысы төбөнән һына.

Сакма тояк аттар тезелеп.
Елеп үтә егет... Кыззарзың
Үзәктәре кала өзөлөп...

Һыу алырға төшкән икән кыз,
Сыңгыр-сыңгыр сеңләй силәге...
Их егетем! Кала өзөлмәй
Тулып бешкән курай еләге!..

Толпар үтә, тала көйәнтә...
Егет китә, кала һөйәркә...
...Аренала — беззең һылыузар! —
Яңы номер йәнде көйрәтә...

21

Аренала — башкорт кыззаны

I

Сыңгыр-сыңгыр силәк йырзаны,
Семәрләнеп тора һырзаны.
Йырлай-йырлай һыуға баралар —
Һылыу за һуң илем кыззаны!

Көйәнтәләр гөллө-алмалы —
Иңгә генә ипләп һалмалы.
Вак-вак баһып һыузан кайталар —
Ситектәре сәмсә-каймалы.

Мөлдөр-мөлдөр мөлкөй һыузаны,
Нурланалыр йылға буйзаны.
Кемдә генә икән уйзаны,
Көзгә генә микән туйзаны?..

Һығыла-һығыла һырлы көйәнтә,
Һарыла, һарыла һомғол һөйәркә:
— Һыукайыңдан ауыз иттер, — тип
Сығып баһкан юлға, кейәңкә...

— Егет, егет, ебәр, бирмәйем!
Көтә өйзә һизгер инәйем.
Һыуһаһаң бик, һыуға төшә тор —

Һыукайымды илтөп киләйем!

Юк, ебәрмәй егет, ебәрмәй...

— Куйсы, егет, атам бик әрләй!

— Әрлэгәндәр — китһен әрләнгә!

Һин кал бында! — тиөп битәрләй...

— Юк, калмайым, кала алмайым —

Карап тора ана ағайым.

— Ағайыңдың күзе кылызыр —

Тик бер генә уртлап алайым!

— Уртлаһаң бер, унда ни кала...

Карттай өтеп килә бит ана!

— Карттайыңдың аты акһаған!

— Һыу бөткәнме әллә донъяла...

— Һыу бөтмәгән, йәней, донъяла,

Һинөң силәк кенә йән һала.

— Ана килә кустым кыскырып,

Абау-абау, йөзөм ояла...

— Килөп өтһә кустың кыскырып,

Кәнфит китер төшкә кыстырып.

— Көскәй һөңлем күрһә нимә тир?..

— Тымызырбыз хушбуй тоттороп!

— Бүскә кайтһа һыузан силәгем,

Күтәрәлмәм ғәрзең күмәген:

Атай, инәй, ағай һәм кусты,

Һөңле күзгә карай күрмөһөн...

Карттай төмөскөнөп йөрөмөһөн...

— Атайыңа әйәр һәм камсы

Бүләк булыр күзгә баккансы.

Инәйөңә — яулык һәм камзул,

Ағайыңа — дуслык һонған кул!

Кызыл һаплы бәкә — кустыңа,

Өсле һабын — һөңлең усына

Һәм намазлык — картаң төзенә!

Күззәренөң яуы алынһа,

Күз һалмастар силәк әсенә!

— Абау-абау, өгет, кит инде...

Силәгем бик бөйөк бит инде.

— Бейеклек тиң миндәй бейеккә!
— Йәнем... янам... етте, етте инде!..

Ирен менән ирен игелә,
Силәктәр сайпыла, түгелә...
...Йөз йәшәгән гәзиз инәйем
Бер илай за үзе, бер көлә...

Инәй, инәй, ниңә илайһың?
Йәшлегеңде әллә уйлайһың?
Матур үткән һеззең йәш ғүмер —
Күреп шуны туя алмайһың?!

Аккан тормош шундай тәбиғи...
ФТР²²-һыз, шауһыз тирмә-өй...
Көйәнтәләп һыуға йөрөгәс,
Кыззар ифрат һомғол булған, ти.

Һыузары ла татлы бик, бик, ти...
Аңкымаған хлор, нефть, ти...
Ак тирмәлә ирзәр йыр көйләп,
Ғүмер һөргән кымыз эсеп, ти...

Танһык булып китте шулары,
Шарт-шорт килгән ошо заманда...
Инәй, әллә кире әйләнәп
Кайтайыкмы һеззең байманға?..

ФТР-зан бизгән ейәнен
Тыңламаны шул сак инәйем —
Ауыр һулап тик кул һелтәне...
Күззәр миңең китте киңәйеп:

Цирктың ак экран-йөзөндә
Дары һыззы инәм уфтауы.
Башкорттарзың Битыр батшаға
Хатын бөрктө дары-ут тауы:

“...Ә ул һеззең указда... ошондай әмер язылған: без башкорттарға вә гәйре дин кешеләренә яңы яһак һалырға; бөтә балаларыбыззың йән иҫәбен алырға ла һәр төрлө түләмдәр түләттерергә; кыззарыбыззың туйы өсөн дә калым аксаһынан өсәр һум алырға; биләгән ерзәребеззәге солоктарзы, өйөбөз эргәһендәге умарталарзы, ағай-әнелә булған мунсаларзы язып сыгып, улар өсөн дә беззән оброк алырға; без биләгән Ағизел, Эсем, Өфө һәм башка йылға, күлдәрзә бығаса яһак түләп киләнгән балык тотуға

²² ФТР — фәнни-техник революция.

өстәмә оброк һалырға; шуның өстөнә без тагы, шуларзы иҫәпкә алып язып йөрөүсә өйәз түрәләренең тамагын туйзырыу өсөн, һәр кешенән көн һайын икешәр гривна акса, йәнә лә ике подъячига икешәр алтын, һәр һалдатка берәр алтын йыйырга... Шунан һуң ул әмерзә... без колдарыгыз үззәренең үлгән кешеләрен кырзагы зыяратка түгел, ә... мәсет ихатаһы әсендә ерләһендәр, мәйеттәрзе ерләгәндә мәсет әргәһендә муллалар менән бергә поптар за булһын, уларға мәйеттән хәйер-сазакка бирелһен, тиелгән... Харам үлгән йылкы тиреһенән унар тәңкә, колон тиреһенән унар тәңкә акса йолорға... Мейестәребеззе, ...балык тотоу аузарын, тирмән-мөтәүкәләребеззе, күпер, мәкеләребеззе иҫәпләп-язып сыгып, уларзан да оброк алырга... Александр түрә ауызынан шундай әмерле... языузы ишеткәс, без уга, ундай эште үтәргә беззең хәлебеззән килмәс, ...тип бәхәсләшә башланык... Ошонан һуң беззе йәшелсә баксаһына индереп бикләтте, тирә-ягыбызга айбалта, мылтык менән коралланған һалдаттар карауылын куйзы, баксага бик күп атар туп сыгартты ла, беззе куркытыр өсөн, уларзан озак вақыт аттырзы. Шул сакта без белмәгән һиндәйзәр әсемлек килтереп, без колдарыңа шуны сихәт өсөн түгел, миһнәт өсөн көсләп әсерзе. Быгаса беззең һис һиндәй харам әсемлек әсмәгән кешеләребез ул әсемлектән үлеп тә куйзылар: Нугай юлындагы Саһай ауылынан Кармыш Саһаев тугыз иптәше менән үлдә. Ә иҫереп қолап, йоклап ятқан кешеләрзе мыҫкыл иттеләр, ятқан кешеләргә ут төрттөләр... Александр Сергеев: “Һез әле Мәскәүгә ялыу менән йөрөйһөгөз икән”, — тигән дә... Кадир менән Өзәйзе аҫтырган, калған күп иптәштәрен сыбырткылап ярзырган... Бер кем дә Мәскәүгә бер намә һақында ла ялыу менән йөрөмәһен өсөн, озак вақыттар дауамында бөтә якка сапкындар ебәреп, орандар һөрәнләтте. Мәскәүгә һиндәй зә булһа эш һақында ялыу менән киткән кешене тотоп алып аҫасакбыз, ә бисә-сәсә, бала-сагаларын һөргөнгә ебәрәсәкбез, тип янаны... бөтә юлдарға карауыл куйып бөттө... Зөйә янындагы ауылдарзы нык талағандар, күп ауылдарза һугыш куйқан, катын-кыззы, бала-сағаны әсир алып киткәндәр. Шундай кот оскос кыҫыу, йәберләү, талауга сызай алмайынса, рәһимһез гәскәр кешеләренән касып, кышкы сатнама әсә һыуыктарза үз өйзәребеззән сыгып киткәс, беззең бисара катын-кыззаныбыз, бала-сагаларыбыз өшөп-туңып күп кырылды”...

Көләүендәр тулай манежда,
Сайпылдыртып кыззар силәген.
Ике бөртөк тамсы төшкәндәй —
Дүнән менән тилбер дүнәжен...

Сыулап-сыулап кыззар көлгәндәй,
Егеттәрзең өзөп үзәген.
Ике бөртөк күзйәш тамгандай —
Дүнән менән тилбер дүнәжен...

Егет баштар ергә аугандай,
Һыктандырып кыззар йөрәген.
Ике бөртөк ал кан тамгандай —
Дүнән менән тилбер дүнәжен...

*Береһе — көн, береһе — төн булып,
Тултырғандай йылдар күнәген.
Быуаттарга йылдар һеңгәндәй —
Дүнән менән тилбер дүнәжен...*

*Кара кулын әжал һалғандай,
Быумак булып илем үңәсен.
Бер-береһен кыуып барғандай —
Дүнән менән тилбер дүнәжен...*

*Әй һез йылдар, тилбер уйындар,
Баш бирмәүсе дүнән, дүнәжен!
Түгелттегез кемдең күззәрен,
Тултырзығыз кемдең күнәген?!.*

II

Ә мин һаман Күктә... төптә, төптә...
Шук йондоззар бейей эргәмдә.
Серле өндөң серле сихриәте
Өнөмдә төш кылып биргән дә,

Ятам карап етенсе кат күктән
Еремдәге циркын тарихтың.
Әй Хозайым! Ерзән айырзың да
Уралымдан мине зар иттең!..

Шарт-шорт атып дары пистолетын,
Көләүенем төндән атлыға.
Тимерйәндең осло түбәһендә
Буденовка!.. Ерзе шат даға

Тукылдата! Башкорт аттарында
Елә, елә кызыл һыбайзар!
Күз алдымда турап искелекте,
Кылыстарын айкап-болғайзар!..

Кызыл байрак киреп бара алдан
Ал йондозло ғорур көләүен.
Дер-һелкетә Урал орандары
Дары дармандары дөрләүен.

Һәм ни күрәм?.. Әллә киләсәген
Йәберләнгән ерзең, донъяның?! —
Кызыл ғәскәр яуын һурзы ялкын,

Аренаны тылсым сорнаны...

Пистолеттан шарт-шорт атып калды, —
Уйын ғына икән, -- көләүен...
Тимерйәндең танып шуқлыктарын,
Күз йәштәрәм үтә көләмен...

III

Күнәктәрен куя башкорт кызы,
Көйәнтәһен һала иңенән.
Елән түгел инде: кызың һыны —
Космонаттар һөйгән кейемдә!

Иңдәренән илдең дары кызы
Быуаттарын алып ташланы.
Ашъяулыкка төрөп ап-ак калас,
Көләс көнгә асты капканы.

Ғаләмдәрзең сөмгөл төпкөлөнә
Һуза юлын ерем каласы:
Йыһан карабының рулен тотоп
Сәфәр сыға башкорт балаһы!

Үртле космодромы Ирәмәлдең
Дары төйөп карап осора.
Их, мине дә йыһан бушлығынан
Алып кайтһын ине, оһрап!..

Юкһа, яңғыз — Күктә өһһөз-һанһыз,
Кайта алмай ергә қаңғырам.
Ауһам ине кире Уралыма,
Булһам ине уға саң ғына!..

И Илаһым! Өз һин был төшөмдө!
Йондозлоктан тамам ялкыным!
Анау килгән йондоз-карабында
Башкорт кызы — иң-иң якыным!..

Елә йондоз... Күктә — йәш, һылыу кыз,
Йондоз кызы дары еренең!
Илтеп биреп Күккә Ер һөйөүен,
Сөмөрөр ул Көнгә иренен!

Их, буй етмәс Урал һылыуына —

Йөрһәттәрәм ерзә калғандар...
 Көләүендәр уртлап алыр силәк
 Бейек икән, бейек, туғандар!..

.....
 Абау йәнем! Ергә тарта тәнем!
 Йондоззарға һис иш түгелмен!
 Капланайым Уралкайзарыма —
 Күктә күмһеүзәрзән төңөлдөм!..

Ишетелде шул сак колағыма
 Илаһымдан килгән бер тауыш.
 Ерсән түгел, күксән тауышымды
 Шул тауышка иттем мин кауыш:

22

Серле өн:

Һыктанаһың ниңә, улкайым,
 Ергә һыймай инең түгелме?..
 Бейеклеккә йәнең ашкынып,
 Төйәкләнең үзең Күтемде!

Мин:

Якшы тоймайым һис үземде...

Серле өн:

Бейеклеген, тимәк, азырак.
 Күтемдең мен өскө катына! —

(Күтәрелдем тағы кузрап)...

Серле өн:

Уралыңдан бейек бөйөклөк —
 Һиндә хәзер! Өнөң — нур-шәфәк!
 Урал телең ине — ер теле,
 Калды һинән ул вак мәшәкәт!

Күз һал, тәнәк, тирә-яғыңа:
 Балкый нисек гәүһәр йондоззар!
 Улар теле — һалкын нур теле.
 Улар гел шат, улар моңһоззар!

Күк телендә өнһөз өндәшәп,
Ишет тәбрик, үзең тәбриклә.
Бынан һуң юк һинең нәфрәтең,
Бынан һуң юк һинең йәберең дә!.. —

Тине шулай миңә Серле өн...
Бөйөклөктә калгып мин калдым!
Айырылып Урал саңынан,
Йондоз заңы менән уралдым...

Ниндәй хөрлөк! Күззәр камаша:
Йондоз менән йондоз кайнаша!
Ерзә калған ығы-зығылар —
Тамаша тик миңә, тамаша!

Йондоз менән йондоз парлаша!
Йондоз менән йондоз һайраша!
Ерзә барған ығы-зығылар —
Тамаша шул бары, тамаша!

Үз тиреһен һөйгән кейектәр,
“Иң мыктымын!” — тигән сибектәр,
Тик корһағын төйгән һөлөктәр —
Көлкө генә, көлкө бейектән.

Кара менән Актың ағышы,
Наһак менән Хактың алышы,
Ялкын менән Тулкын сабышы —
Бейектән тик ваклык-байғышлык.

“Уралым!” тип яуға барыузар,
“Урамым!” тип боҫоп калыузар,
“Ораным!” тип қоҫоп айныузар —
Бейектән тик утһыз яныузар.

Ағастарзың ауып уфтауы,
Үләндәрзең һынып һыктауы,
Сүп-саңдарзың осоп сиктауы —
Бейектән тик колак сыңдауы...

Илау, көләү — нимә? Белмәйем...
Иламайым йәки көлмәйем...
Өндәшһәм дә — өнһөз өндәшәм,
Таңғайыма катқан телкәйем...

Көллө йыһан — ғорур өнһөзлөк.
 Шул йыһанда, өнһөз, мин — кендек...
 Серәкәйзәй сеңләп үтһәсе
 Тик бер генә куңғыз-әргендек!..

Тамағымдан һыктау һурылтып
 Сәнселһәсе тырпай бер үлән!
 Дауамланһа бындай бөйөклөк,
 Аллалыкта алыш мин үләм!..

23

Яр һалаһым килә йыһанға,
 Тукмаклатып телем төйзәһен!..
 Бағамын да үрзән Уралға,
 Курайланып сатнай үзәгем.

Тауҙарыма үрелеп карайым,
 Һыуҙарыма һонолоп карайым.
 Сыр-сыуынан йәнем тилергән
 Кейек-коштоң затын барлайым.

Маңлайымда — йондоз заңдары,
 Табанымда — ерзең моңдары...
 Юк, булмайзыр, булмай донъяла
 Уралдан да карғып юғары!

Мәңгел хөрлөк, мәңгел тантана —
 Үзе икән кайғы, бойоклок.
 Күккә генә икән төс бирә
 Ер ғәменән төңгән бөйөклөк.

Һағынамын корттай сағымды:
 Һәр кортонда ерзең — һағыш бар.
 Аһ илаһым, сепей сактарым,
 Сеп-сеп итеп сыккан тауыштар!..

Кайзаһығыз, сырлап көлгән сак,
 Кайзаһығыз, сеңләп илау, зар?..
 Бөйөклөктән арныт, Илаһым,
 Есемемә кире алып бар!

Туған миңә ерем туҙаны —
 Куйыныма керһен йомраны!
 Балағымды бөрһөн йыланы! —

Коткар, коткар мине, Илаһым!

Уралымдың саңын һулайым,
 Үләненән тәпәш булайым,
 Тузанында ятып аунайым, —
 Коткар, коткар, Илаһ кынайым!

“Урал” тиер телем бар ине,
 Моңон тирер өнөм бар ине,
 Илап-көлөр көнөм бар ине, —
 Коткар, коткар — шунда булайым!..

Серле өн:

Үзең даулап алған бөйөклөк —
 Ваклыктарзан затың арсалһын...

Мин:

Теләмәйем! Кайтар еремә!
 “Урал!” — тиеп телем асылһын!

Серле өн:

Бер ваз кискәс ерзән, — Аллаға
 Бәндә булып тура кайтыу юк...

Мин:

Бер таш кына итеп кәйелдер —
 Уралыма төшәм атылып!

Серле өн:

Ха-ха-ха-ха! Быны булдырам!
 Тау башына йәтеш — таш кына!

 Йондозлоктан төшәм тәкмәсеп
 Төнгө Күк көмбәзе астына...

Әйе, ташмың, ташмың, ташмың мин —
 Таш түбәлә ятам -- өнһөз таш.
 Әммә тоям Урал һулышын —
 Уралыма тоташ миң, тоташ!

Таш күззәрзән йәшмә йәш тама,

Таш йөрәктә һүнмәс үрт яна:
 “Бер таш кына булып Уралда
 Ятыуы ла — бәхет, тантана!..”

.....
 Таш йөрәктән якут кан тама,
 Таш күззәрзә ялкын-ут яна.
 Таш боғазы киреп, гәлсәр өн
 Саңкыр сәғәт көтә, туплана:
 Тере өн бар тамак-тупһала!

...Зур сукышын терәп каяға,
 Тырнактарын көрмәп каяға,
 Ирәмәлдең ирәү башында
 Бөркөт ята. Бөркөтташ ята...
 Тамағында өнө шашына...
 Тауыш бирсе, Илаһ, Ташыңа!..

24

Ятам өнһөз... Урал кыразында...
 Таш йөрәгем тибә күкрәгемдә.
 Ер тын йоклай.
 Күкте моң баҗкан.
 Әйләнәмде дәм-төн ураткан,
 Ерзе кармап кара казандай.
 Йоңдоззар за хатта базалмай
 Күз һалырға “казан” төбөнә.
 Һөрөм калжкан Урал Күгенә...

Һөрөм һарған суйыр йөзәмә —
 Быуаттарзың кара һөрөмө.
 Үлеме миң, әллә тереме?
 Күззән каскан донъя сереме.
 Баҗкан әллә ғаләм сереме?..

Тештәрәмде кыҗһам — Ер шартлар.
 Күззәрәмде йомһам — Күк ялтлар.
 Сағылланып каткан йозроғом —
 Көтәм микән Урал бойороғон?..

.....
 Әйләнәмде монар ураткан.
 Казанланып ята Уралтау,
 Убыш Күкте монар төбөнә.

Был казанда — үткән быуаттар
 Юшкын юшай кая егенә.
 Был казанда кубыр дауылдар
 Орлоктары бүртеп күбенә.
 Был казанда йыһан тибенә,
 Ыя алмай коршау-көбөнә...

Эй Уралтау, мәғрур Уралтау,
 Эй Уралтау, ғорур Уралтау,
 Күззәремә һыла төнөңдө,
 Тамағыма төйнә өнөңдө —
 Шүлгәндәргә барып тоташһын,
 Йыһандарға карғып олғашһын, --
 Хәттин ашкан саңкыш-телеңде!

Шул төн аша асык күрәйем
 Мәңге янар якты көнөмдө!
 Таңғайымдан куптар телемде!..
 Өнөмдө, ау, шаңғырт өнөмдө!..

Мине бында тартып килтерзең,
 Күкрәгеңә карпып меңдерзең,
 Аяғымды гүргә һеңдерзең,
 Маңлайымды Күккә тейзерзең,
 Эй Уралтау, мәғрур Уралтау!

Күззәремдең күмер караһын
 Күккә ябың яғып, Уралтау.
 Каштарымдың күмер караһын
 Төпкә ябың яғып, Уралтау.

Урай-урай кара сәсемде
 Карурманың итең, Уралтау.
 Кором кеүек кара тәнемде
 Кара ерең итең, Уралтау.

Мәңгелектең сихри кылына
 Йөрәгемде сиртең, Уралтау!
 Ташбөркөтөң иткән улыңды
 Тас башкортоң иткел, Уралтау!

Ташбөркөттөң саңкыуы

Урал төнө! Ғәзиз төнкәйем!
Миңә кырк йәш, һиңә — миллиард.
Шул миллиард йыллыҡ юлыңда
Күрәм һымак һине тәүге кат.

Карын төбөң — кара нурыңды
Асып ихлас, миңә караттың.
Ятһынмаһын өсөн төнөңдө,
Күззәремде миңең каралттың...

Урал төнө! Булдың төйәгем
Күзем асылмаҫ уҡ сағымда!
Һинең менән яттым карайып
Нисәмә ай әсәм карынында!

Урал төнө! Изге сәғәткә
Тайярланың миңе тыумыштан:
Кендегемде киҫеп, әләгәндә
Кара кулың һинең йыуышқан!

Кунған һайын өйгә серле кис,
Кара төнөң миңе биләгән.
Бишегемдә карыһүзеңде
Кара күзле әсәм көйләгән...

Кара төсөң, Урал, — Ай төсөң!
(Аклығын Ай ала Кояштан.
Аклык бит ул — төсө Шүлгәндең:
Шүлгәнем — Көн, Урал — Ай-кашкә!) --
Һанағандыр шулай бабалар!
Бабаларҙан миңә миф калған.
Бабаларҙы ситкә какмағыз,
Бабаларҙың бабы, тип, ялған!

Кырк йәшемдә, кыркка төрләнеп,
Ала алдым ошбу акылды.
Акылһыҙҙар калды алданып,
Алданғандар кыркка кыркылды.

...Кырк йыл буйы көндө кара төн
Алмаштырған хайран итмәккә.

Таң аскан күз — кисен йомолған
Кара төнгә сәфәр китмәккә.

Кара ергә орлок күмелһә,
Ак Кояшка орлок талпынған.
Ак мейестең кара эсенән
Котло ап-ак калас алынған.

Урал төнөн кара тимәгез,
Аклык өсөн килә ул кара.
Тиккәме ни уның ак көнө
Кара төнгә атын туғара!

Кара кашлы Шүлгән-әсәйзән
Баш тартырға тотта кем иҗәп?!
Урал-атам, Шүлгән-анайым —
Айырылмаҫ көн-төн игезәк!

Урал төнө! Баккан ул мине
Әсәм талып ауған мәлдәрзә.
Улы итеп, иткән урайлы,
Сырмаған һәм мең-мең ғәмдәргә.

Кырк йыл — курсап улын үткәргән
Кырк ак аша — кырк дөм-каранан.
Кырк һауапты карғып кырк язык,
Күңелемде кырк моң арбаған.

Бәҗзе көлгән сакта — илаткан,
Бәҗзе күз йәш һыкһа — көлдөрткән.
Кырк карашлы кулсыр караһын
Бер карашлы кылып өлгөрткән...

Урал төнө! һиңә мең көзрәт! —
Ак күңелем һиңә ялғанды.
Караң үтә һинең танийым
Айырмаһын хактың, ялғандың!

Быуын-быуын үткән кырк ғүмер —
Һинең аша миңә ереккән.
Караң һинең — саф күз карамда
Күзем ағы менән береккән.

Ак һәм кара — миңдә ике нур,
Ғүмеремдең изге талабы.
Ак намысым — күзем алмаһы,

Уралкайым — күзем караһы!

Күз караһын актан кайырған —
 Өүерелер үзе караға.
 Өстөндөгө кара күлдөгө
 Ак күренер ундай карғаға...

Һукырлыктан шундай — һаклаһын!
 Быуын-быуын биреп мең корбан,
 Таныр булдык акты, караны,
 Күзле булдык дәмә һукырзан!

Кара төндән карпый яралғы,
 Тыуа кара әсә карынынан.
 Кара-дөмдән имгән һөтөбөз —
 Донъялыкта актыр барынан!..

Кара ерзең кара куйынын
 Гүр тиһәк тә, төңмәс хак әсә —
 Гүр төнөнән шытып сыкмаймы
 Ер балкытып калккан ак сәскә?!

Акты ғына булһа мактаузар,
 Йә караны ғына карғаузар —
 Бәндәләрзең хакы һукыр тин:
 Иблеслеккә улар корбандар!..

Кемдәр әгәр акты — кара, тип,
 Караны — ак, тиеп баралар —
 Бына шунан сыға “кара” лар.
 Асылалар канлы яралар!

Кайырһағыз акты каранан,
 Күз караһын ак күз-алманан —
 Нимә калыр? — Калыр “кара” йән,
 Юл һораусы йәнһез колғанан...

Күлэгәһен юйған тән — үле,
 Тән караһын юйған көн — етем.
 Ер менән Күк — мәңге кушала,
 Көн менән Тән — мәңге бер бөтөн!..

Урал төнө! Ғәзиз төнкәйем!
 Миллиард йыл йыйғас моңоңдо,
 Күзем асып кыркка еткәндә
 Илатырға булдың улыңды?..

Илат, илат, ғәзиз төнкәйем,
Серзәреңә йәнем қауыштыр!
...Ақ һәм кара битле Айымды
Тирбәлтә төн, миңә таныш йыр:

*Ила, балам, ила бишегеңдә —
Илар сағың һинең яңы әле.
Мамык юрган араһында кескәй
Куз киҫәге булып ян әле.*

*Был донъя ул — бик катмарлы улъя:
Илай унда кай сак зурзар за.
Ә һин, балам, бөтә күз йәшеңде
Илап бөтөр ошо юрганда.*

*Бел һин: илең, башы кәйелһә лә,
Баш әймәгән тормош еленә.
Ғорур егет, батыр егет итеп
Күрергә ул теләй һине лә.*

*Ила, балам, илар сактарыңда
Күз йәштәрен йомоу йүн түгел.
Илама тик ир еткәс һин, улым,
Илаган ир — илгә тиң түгел!*

Күзем асам: ир еткәнмен инде,
Кырк йәшлеккә күз йәш — кот бирмәс!
Коро көйө көйһөн керпектәрем —
Ир башына азмы ут теймәс!

Күзем йомам: ап-ак Ай йомола,
Ялмап ала йәнде серле төн.
Йөрәгемде коскан төнөм менән
Урал төнө — теүәл бер бөтөн!

Күззәрем төн — Урал төнө... Ул тын.
Ишетелә таныш моң бары.
Күз карамдан сыккан караларға
Ақ күз алмам һала юлдарзы.

Миллиард йыл — кара миллиард ук —
Тезелешеп оса ақ юлдан.
Минең улар зыңғыр керешемдән
Минең кырк йыл аша атылған!

Оса, оса, оса ук сылбыры —
 Тыңдай донья оскор ук көйөн.
 Оса, оса, оса...
 Сеү! — сылбырзы
 Сыңратты сың — серле бер төйөн.

26

Һыртаркаһын Урал кинәт турайтты,
 Урайланып, сер төйөнөн уралтты.

Зур уйһыулык — сәхнә хасил уртала,
 Сер төйөнөм шул сәхнәлә бутала...

Бутала ла сылбыр-сылбыр сиселә.
 Сәхнә буйлап фигуралар тезелә.

Әйтерһең дә, сатраштағы таш һындар —
 Аллаларға тәғәйенлек уйындар...

Йөззәрендә борғой йылдар тузаны —
 Ком күсәме, әллә ғүмер узамы?!.

Ер әйләнә, уйын бара сәхнәлә,
 Күрер күзгә был — бик серле мәсьәлә:

Таштарзы ла сәмләп уяттырыр ул —
 Донъяның зур амфитеатры был!..

Карай уны исе китеп Ер, Йыһан.
 Сал сағылдар карай-карай калғыған...

Йондоз-күззәр баға дөм Күк-аралдан:
 Аскан ғаләм зур театр Уралда!..

Сылбырзары сыңлай — сәхнә әйләнә,
 Әйләнә лә фигуралар йәнләнә.

Килеп сыға йор йән — балык канатлы,
 Үзе — балык, үзе — йөрөм-аяклы:

Быуаттарзы сәхнә аша үткәреп,
 Дәүер сылбырында килә һөйрәлеп...

Сыға сыйнап, һалып ажар һәм йәбер,

Динозавр, әллә ихтиозавр!..

Барлап тормай тейеш түгел, тейеште:
Бер һоғоноп йота балык-кейекте...

Йот-аждаһа аза ажар сәсмәгә,
Уның менән дәүер дулай сәхнәлә...

Бөтөрә тик йот-ажарзы яңы дау:
Лап-лоп баһып килә мамонт — тере тау...

Ер әйләнә, эй, әйләнә, әйләнә...
Әйләнгәнә һайын донъя йәмләнә!

Урал һыртын яба кейек, коштары,
Урал күген каға моң-тауыштары!

Сыға шытып һутлы йәшел үләндәр,
Утлап уны кыуаныша мең йәндәр!..

Әйләнә тик, Ерем һаман әйләнә,
Йылдар йылға сылбырланып бәйләнә.

Ята мамонт тауҙай калкып уртала:
Бер сибек йән каршыһына туктала.

Тора баһып — шундай үзе аяныс:
Ике аяк кына уға таяныс...

Јурынында — кырыс тарпан тиреһе,
Йөззә — Шүлгән мәмерйәһе һөрәмө...

Саткылтып ут яна ике кара күз...
Мамонт менән Әзәм килде йөзгә-йөз.

Күреүзәре икән быны имәнәс
(Бәғзеләргәлер ул, бәлки, кинәнәс):

Аждаһаны тапап үткән “тау” тора,
“Тау” каршында себендәй бер яу тора...

Калкыналыр “тау” зың ясы табаны,
Әзәм заты яйлай суйыр балғаны!

“Тау”ға тарып оскон сәсә таш балта:
Әзәм тора, “тау”зан бер ус саң ята...

Исе китеп карай әзәм кулына:
Бакыр балкый суйыр балта урынына!

Юрынынан оскан тарпан тиреһе,
Ап-ак елән — нәк ак Айзың сиреге!

Урал иңен яткан кейез тирмәләр,
Саф бакырзан сыңлап тора тирәләр!

Ак тирмәнән гөжләй курай тауышы —
Тирмәләрзең, тирәләрзең һағышы...

Тирәләрзә йот-ят күззәр айкала...
Сыңлай сүкеш — кыйғыр кылыс тапала...

Аренаға сыға котһоз корал, яу...
Йыһан ярып саңкый бөркөт – Уралтау...

27

Уралтаузың саңкыуы

Уралмын мин, әйе, Уралмын,
Уртаһында ерзең торамын.
Дүрт яктан да килгән дуҫтарзы
Дуҫ итергә әзер урамым.

Дүрт кибланан өргән елдәрзе
Иңем киреп тойған Уралмын.
Дүрт тарафтан дөргән валдарзы
Валсыктарға бүлгән коралмын!

Туғызынсы валдар тауышын
Дәүер-дәүер буйы ишеттем.
Күбөктәрен кактым кирегә,
Електәрен йәнгә иш иттем.

Яландарым мең-мең баскыңдың
Һөйәктәре менән тулғандыр,
Кылғандарым — һурып елеген,
Канын әсеп бүрткән йыландыр...

Табан майлап қасып өлгөрһә,

Куркышынан йәне елберзәп:
 “Башкорт — башкырк²³! Башкорт — кырағай!” —
 Тип үт һыккан йыйын берәзәк...

Башкортмон мин, әйе, башкортмон!
 Урал, башкорт – улар берәгәй!
 Тик үзебез булып калайык,
 Башкаларзан бер ни кәрәкмәй!

Дошманыма — әйе, дошманмын,
 Кырағайға — булдым кырағай:
 Арысландай ажғыр илбасар
 Булды бында йыуаш коралай...

Күзе тонған комһоз килмешәк,
 Тамам кылып һәмһез юлын шәп,
 Йәтеш юйзы башын муйындан...
 Шуның өсөн кылыс койолған!
 Һағауылға Башкорт куйылған!
 (Башкорт тигән кала королған!)

28

.....
 Әллә Урал, әллә корал
 Сағылдарзы сағыулата.
 Ирәмәлдең түбәһендә
 Тотолоп таш төрбәһендә,
 Күктән төшкән бөркөт ята...
 Таш хәленән өркөп ята...
 Таш өнлө ташбөркөт ята...
 Уралының, Уралының
 Өн өрөрөн кетөп ята...
 Ташбөркөтө кетөп ята...

29

Юк, түгелмен ерзән еләгән!
 Иңем менән ерзә ел ярам.
 Йөрәгемә кереп ярһыған —
 Ерзе һаклап алған мең ярам!

Илтәм Намыс — тимәк, илтелә

²³ Башкырк — баш кыркыусы.

Иңбашымда Күк һәм Еребез!
 Ерзе яклап ирзәр Күк ашкан,
 Күкте һаклап гүргә керербез...

Әммә ала күз йәш алкымдан...
 Үңәсемә өнөм тығыла.
 Туйгилдем, әйт, әллә уртымда
 Дәүер дарылары йыйыла?!

Брунолар анты борондан
 Хәтәр йәзрә булып койолған.
 Уртты киреп йәзрә атылған,
 Ыккан сакта палач муйындан...

Йәзрәләнеп тыузым – ташбөркөт,
 Ятам көтөп тыуыр өнөмдә.
 Уралымдан алам тынымды,
 Уралымдан алдым йәнемдә.

“Ер әйләнә!” — тиеп ярһырға
 Хәтәр сәғәт һуға миңә лә.
 Тик нишләйем?! — Сыкмай ораным...
 Тамағымда өнөм төйнәлә...

Кем һуң мин? Кем?! Минме оранһыз?!
 Оранһыззар була коралһыз.
 Коралһыззар кала Уралһыз.
 Башкорттан ни калыр Уралһыз?!.

Эй Хозайым, Урал батырым,
 Иңбашымда — Намыс-Хаклыктыр!
 Оранымды ташка катырткан
 Гөнаһымдың кәрен язлыктыр!

Үтер инем әрһез үрмәләп
 Уралымдың һәр дүрт киблаһын —
 Оранымды ғына оранлар
 Өн-тауыш бир миңә, Илаһым!..

.....
 Шылтыраны шымған шишмәләр...
 Болоттарзы борғоп ел бәрә.
 Күк күкрәне... Йәшен йәзрәһе
 Таш маңлайза килде селпәрә.

Һәм терелдем телһез ташбөркөт,
 Өнөм тыузы аңкау төбөмдә.

Шомло төшөмдән кырт арынып,
Ятам саңкып – телле бөгөндән!

Сағылдарзың төбөн сатнатып,
Хэтәр ауаз ерзе тулатты:
Күптән таныш теге Серле өн
Һиҫкәндертте суйыр колакты.

Ярып үтте ташым төйөрөн,
Һызлап типте йөрәк-бәгерем:
“Белерһеңме инде, тәнәкәй,
Илеңдәге көнөң кәзерен?!.”

Өнө таныш, әйе, Серле өн,
Тик күргәнем юк һис килбәтен.
Күккә мине ерзән сорғолтто,
Мәңгелектең асты ғибрәтен...

“Кем һуң, кем һин?!” — тинем калтырап.
Дүрт киблам тиң китте ялтырап:
“Мәңгелек Карт — үзе буламын.
Был нам, күрәм, һиңә ятырак?”

Мин:

Юк, ят түгел! Һине беләмен
“Урал батыр” тигән Дәү Йырзан.
Йәншишмәнең һыуын һин эскән,
Әжәл һинән һыртын кайырған...

Мәңгелек Карт:

Әйе, шулай, мин — Карт Мәңгелек.
Урал батыр хатта — үлемле...

Мин:

Бөркөтләнеп бая саңкыған —
Урал батыр үзе түгелме?

Мәңгелек Карт:

Урал батыр ине...

Мин:

Кайза ул?

Мәңгелек Карт:

Саңкылды өн мәңгел уртымдан.

Мин:

Үлемле дә Урал, мәңге дә?!

Мәңгелек Карт:

Бының серен хора Картыңдан.

Мин:

Низә сере?

Мәңгелек Карт:

Шунда, тәнәкәй:
Намыс илтте Урал иңендә!

Мин:

“Аклык”, “Якшылык” бар Дәү Йырза?..

Мәңгелек Карт:

Барыны бер улар бөгөн дә!

Хаклык, Аклык, Паклык, Якшылык —
Алған төрөп Намыс уларзы.
Иңбашына һалып Намысты
Урал батыр илтә юғары!

Йәнкаралык, ялған, яманлык —
Хыянатка улар һыйына.
Шүлгән үзе илтә йәмғеһең,
Һырныктырып балак буйына...

Мин:

Дәү Йырзан мин тағы беләмен:
Урал батыр үлгән, Шүлгән дә...

Мәңгелек Карт:

Үлгәндәр һәм мәңге тереләр —
Икеһе лә бара эргәмдә...

Йәншишмәнән эскән мин Картың —
Мәңгә үле, мәңге теремен...

Мин:

Аңламайым...

Мәңгелек Карт:

Мәңгелеге мин
Урал халкының һәм еренең!

Күрәһеңдер: һәр көз үләндәр
Кыуара һәм япрак койола.
Әзәм балалары быуыны
Бер-бер артлы гүргә уйыла.

Әммә үлән-япрак кыуарыу —
Язғы йәшнәүзең саф бөрөһө.
Быуын гүмерзәрен туғарыу —
Яңы быуындарзың көрлөгө!

Ер әйләнә һаман, әйләнә --
Быуындарзың уза сылбыры...
Шул сылбырзың сыңрау йыры ул —
Йәншишмәнең мәңгел урғылы...

Саф һаклаһын өсөн сыңрауың,
Үткәрәмен шуны йөрәктән.
Сәсэнмен мин һәр бер быуынға
Мәңгелек йыр көйөн өйрәткән!

Мин:

Сәсәндәр зә, тимәк, үлемһез?

Мәңгелек Карт:

Донъяла бар мәңгел бер Сәсэн.
Каршыңда ул! Мәңге был ергә

Йәншишмәнең йырын мин сәсәм!

Мин:

Ә башкалар? Һабрау, Карастар?
Улар әллә төптө булмаған?!

Мәңгелек Карт:

Булған, булған! Әммә барыһы
Уртым аша минең йырлаған.

Тыуған улар, үлгән — йыр калған.
Яңы сәсән йырзан йыр алған.
Мәңгелек Карт калған мәңгегә.
Калғандарын йырзан гүр алған...

Мин:

Тимәк, улар иҫке бер йырзы
Кабатлаусы фәкир йырсылар?..

Мәңгелек Карт:

Әйтмәс инем. Улар — каруанды
Ишәйтеүсе сая юлсылар!

Бер кулында булған кылысы,
Бер кулында булған ук осо —
Кул тейзермәй кағыз-кәләмгә,
Йырын сәскән сәсән ғаләмгә...

Каяларым минең, юлдарым,
Урмандарым, аклан, һыузарым,
Даламда һәр уба, ялпы таш —
Мәңгел йырлы китап ул тоташ!..

Һәр сәсәнем йөрәк кылына
Сиртеп, сыңрау яңы юл язған.
Йырзы яңы иткән шул бер юл
Ғүмер талап иткән уларзан...

Мин:

Ә һинән ул талап итмәйме?

Мәңгелек Карт:

Нисәмә мең юл бар Дәү ЙЫрза? —
Шуныңса мең тапкыр үлдем мин.
Һәм терелдем шунса тапкырзар.

Шунса тапкыр һәр бер быуынды
Беректерзем яңы быуынға.
Шунса тапкыр ерем кеңдеген
Берештерзем яңы тыуымға!

Кеңдегенде бына һинең дә
Ошо төндә ергә бәйләнем.
Шуға күрә үркеп үстең һин
Һәм иңләнең донъя ғаләмен!

Мин:

Кулымда бар миңең кәләмем...

Мәңгелек Карт:

Әйе, һин дә — сәсән затынан...

Мин:

Ah! — тик бер юл минән калырмы?..

Мәңгелек Карт:

Бер юл шиғар — киммәт алтындан,
Язһа әгәр уны Намыс-кул!
Хыянатка әгәр булһаң кол...

Мин:

Юк, юк! — илтәм Намыс-кар(а)уан!
Текә юлдан шуға бараман!..

Мәңгелек Карт:

Хе-хе-хе-хе! Ундай “текәлек”
Булһын ине кай бер ирзәргә!
Алда әле иңрәп илтерең
Намыс-Хакты ысын үрзәргә!

Һин тапаған был һырт-текәлек —
 Намыслылар өсөн ябай юл.
 Брунолар менгән бейеклек
 Алда әле! Шуға абай бул!..

Тоғро калып Намыс корона,
 Булһаң Туйгилде йә Бруно,
 Урал батыр, тимәк, үлмәгән!
 Дауам итә Урал йыры ла!

Хыянатка әгәр тәкмәшһәң,
 Серәкәйзәй һазға йәпләшһәң,
 Шүлгән һиндә, тимәк, терелгән —
 Йәншишмәгә әжәл үрелгән!..

Урал батыр үргә калкына —
 Әзәм күңелдәре сағылы.
 Шүлгән заты һүлдә тулкына —
 Бәндә күңелдәре һазлығы...

Табаныңды ялкын курғанда:
 “Сүгәм һазға!” — тимәй һин кара!
 Маңлай менән сағыл ярғанда:
 “Сигәм артка!” — тимәй һин кара! —

Тыуыр шунда һинең батырлык
 Урал бөрккән йәнһыу-тамсынан.
 Урал батыр үзен бөрккән ул,
 Тыуыр өсөн һиндә яңынан!

Мең-мең Туйгилде һәм Брунолар —
 Урал улар меңгә төрләнгән.
 Зат, ил — башка. Әммә Урал — бер,
 Намыс һәм бер — түгел керләнгән!
 Бәтә донъя илтә Намысты...

Мин:

Хыянатка ла тик урын бар...

Мәңгелек Карт:

Намыслы һәр әзәм — Урал ул,
 Хыянатсы — Шүлгән борондан...

Үзәгендә үзәк — Уралың,

Таймайынса аткар йөгөңдө.

Мин:

Улайһа, ник оран-урт йомок?
Өн бир миңә, өн бир, бир инде!..

Оранлайым ярып донъяны,
Сайкалдырып ерем-күтемде!
Мәмерйәләй киреп уртымды,
Оранларлык өн бир, бир инде!..

Мәңгелек Карт:

Кирелмәй үк торһон мәмерйәң —
Өлгө алып күр һин таузарзан:
Өнһөз-тынһыз улар яурындан
Күпме дәүер йөгөн аузарған!

Алтын тулы эсе — Уралтау,
Ялкын тулы төбө — Янғантау,
Береһе лә “әһ” тип әйтмәгән,
Өн әйтмәүзән кәре кайтмаған!

Ә һин түзалманың сәғәт тә...

Мин:

Өйрәнмәгән бындай ғәзәткә...
Эсем тулы ялкын — алығыз,
Хисем тулы алтын — алығыз,
Алығыз за оран орорлок
Өн көзрәте генә һалығыз!
Күпме кәрәк — шунса алығыз!..

Мәңгелек Карт:

Ха-ха-ха-ха! Колак һалығыз:
Кормак була, имеш, был сауза!..
Борсак һипмәй генә тор әле,
Һалып кара йозак аңкауға!..

Капқанланып уртың катканда
Ороп кара ерзең оранын!
Брунолар фәкәт шул юлда
Заңландырған заман Уралын!

Оран бит ул — Намыс коралы!
 Тейешле һин уны ороҗа —
 Донъя һиңә йәзрә аҗа ла!..
 Тейешле һин тымып торорҗа —
 Донъя, кубыш, дәмбөр какһа ла!..

Мин:

Алла талаптары куяһың?..

Мәңгелек Карт:

Куям, тәнәкәйем, еңмешем!

Мин:

Тәнәкәйгә — Алла талаптары?!

Мәңгелек Карт:

Әйе, тәнәк, сөнки һин — *Кешем!*

Мин:

Кеше, кеше... Бары тик кеше...
 Ә аллалар — Алла һәм бөйөк!

Мәңгелек Карт:

Ха-ха-ха-ха! Һинән — кешенән
 Бөйөгөрәк, тимәк, һәр кейек?!

Мин:

Алла, тимен!..

Мәңгелек Карт:

Ә һин “алла” ларзың
 Кем булғанын элек беләһеңдер...

Мин:

Улар — унда, анау Күк түреңдә...

Мәңгелек Карт:

...ерзәге бер, бәлки, селәүсендер?!

Мин:

Тәүбә, тәүбә...

Мәңгелек Карт:

Тәүбә кылырға, мин
Кара менән Акты бутамаған!

Мин:

Аллаларға тел тейзереү — язык!

Мәңгелек Карт:

“Алла” ларзың ләкин күбе ялған...

Дәү Хозай бар бөйөк! Өскө катта...
Донъя-Ғаләмде бит ул яралткан.
Уйлап тапкан әзәм балалары
Ерзең “алла” ларын тик азактан...

Мин:

“Уйлап тапкан”?...

Мәңгелек Карт:

Әйе, ерле юктан...
Белгең килһә шуны, тәнәкәйем,
“Алла” ларзың ғибрәт шәжәрәһен
Күз алдыңдан барлап үткәрәйем,
Миңә — барлау кабат, һиңә — һабак...

Мин:

Ал балсыктан — Әзәм-атабыззы,
Кабырғанан — һауа-әсәбеззе
Хасил кылмыш Бөйөк Аллабыззы...

Мәңгелек Карт:

Хи-хи-хи-хи! — “...күрә алабыззыр!..”
 “Тел көрмәлеп, сак тын алабыззыр!..”
 Ха-ха-ха-ха! —

Күкрәп был көлөүзән
 Кая таштар ситкә кайырылды,
 Күз алдына килде Тигез Үзән,
 Зур мәмерйә унда хасил булды —
 Шүлгән-Таштың төпһөз урт-ауызы...
 Телеэкрән һымак, зур планда
 һүрәтләнәп, дәүер-дәүер шыузы...

29

Һәй, тамаша! Көсә ФТР-ың
 Кайза ғына киләп кулын һалмай!
 Ултырамын Уралтау уртында,
 Сихри кадрзарзан күзем алмай.

Бына Таш Йорттоң²⁴ киң мәғәрәһе,
 Бер туташтың капрон ойоғолай,
 Шыуып үтте минән — дәү туннельгә
 Инәмен тап туташ аяғылай...

Янға килә, шылып, бабаларзың
 Ташка һүрәтләнмеш януарзары.
 Тик йән көйә: стоп-кадр озақ
 һәм тауыш юк... Фәлән алғырзары! --

Кайза режпом²⁵? Оператор нишләй?!
 Эш өстөндә әллә әскән, тәре?!.
 Иң кызыклы сакта өзәп тороу —
 Зәңгәр экрандарзың һөнәрзәре! —

Әйтерһең дә, фатир креслоһында
 Ултырамын — ярһып аяк төйәм.
 (“Кресло короле” тип юкка әйтмәй
 Без-ирзәрзе ярты донья, беләм)...

Һәм ана шул төйөп һелкетәүзән
 Оператор кинәт искә килә:
 Ура! Бабаларзың экранында

²⁴ Таш Йорттоң — Шүлгәнташ мәмерйәһенең.

²⁵ Режпом — режиссер ярзамсыһы.

Һын терелә, тауыш ишетелә!

Кояш Кото²⁶ төшә Ак-Әсәнгә²⁷,
Ялкын ялмап ялын, койроғон.
Әйтерһең дә, Ер һәм Күк кауыша,
Кушылдырып ут, һыу бурьяғын.

Уй, куркыныс: йөзә Кот балығы!
Бешкәк кеүек бешә Ак-Әсәнде!..

Мәңгелек Карт:

Тәнәкәйем, тәүге “алла” быллар:
Береһе — ут, бере һыу есемле.

Йәнә күрең: һыуза — камыш кәмә,
Йүкә көпә кейеп ишә бабаң...
Өстөнә ул менгән Ак-Әсәндең,
Айғолағын Коттоң маткып алған...

Ишкәк менән тукмап бер “алла”һын,
Икенсеһен ярға ул сығара.
Кабырғаһын һүтеп “Алла-Кот”тоң,
Билдәмәһен казанға туғара...

Әкиәткә калды ике “алла”...
Алла эздәй йәнә бабаң ана.
Башын бәреп шөңгөр йылға-йылан
Борғоланмыш Тауға ул туктала.

Күрә, ята бына тормош башы:
Тау-ир — таба, Әсә-йылға баға —
Йәшәй имеп уны һәр тере йән,
Табынырға мөмкин бына быға!..

Һәм йыланды “Әсә-йылға” итеп,
Динозаврзы “Тау-Атакай” тип,
Икеһен тиң “алла” яһай бабаң,
“Әсәй-Атакай²⁸”, ти һуңға табан... —

Мәңгелек Карт өззә шунда һүзен,
Кан капланы сөнки донъя йөзөн:
Киндер күлдәк кейеп алған бабам

²⁶ Кояш Кото — Кот, хәзер уны “кит”, (кит балығы) тибез.

²⁷ Ак-Әсән (ак әсәм, ак әйәм) — Океан.

²⁸ Әсәй-Атакай — Ажи-адахай (Аждаһа).

Һөңгөһөнә аждаһаны алған...

Казанға ит булды ике “аллам”...
 Аждаһанан бары һөлдә ята...
 Аһ, үкереп килә Маман-Ата²⁹!
 Сөйлө морон таузарзы кузгалта!..
 Табандары таштарзы кузлата!..

Куркышынан, күрәм, бабам, бахыр,
 Тубыкланып ергә маңлай ора.
 “Аллакайым! Аллакайым!” — тиеп,
 Маман-Атаһына ул ялбара.
 Һәм ни ғиллә: үзе казған ямға
 “Мамонт-алла”ны ла ул аузара...

Байрам итә, бына, көллө ырыу:
 Калъя — калын, табын күрке арыу...
 Ана шулай “алла” артлы “алла”
 Бабам казанынан үтеп барыу...

Мамонттан һуң бизон сират ала,
 Зубр, тарпан, болан буғаһы ла...
 Әйүптән³⁰ һуң бабам таңға кала:
 Үзенән зур ғәйре юк доньяла!..

Ана Алыб³¹ — тәпәш әзәмеңдән,
 Дүрт аяклы, тәне ергә ләпәш,
 Әммә тырнак! Әммә азаулы теш!..
 Абау-абау, аллалыкка йәтеш!..

Көнө килә — бабам йөкмәп елә
 “Алла”һын... һәм... унан тире иләй...
 Алыбтан һуң — Бүре-Әсә³², Балык³³ —
 Барыһы ла тунлык вә яғалык...

Хатта Әскәр-Абый³⁴ жыйлап үтә...
 “Алла”лыктың тамам кото китә...
 Һеңешәме әллә Күк көзрәте?!
 Их, күрмәскә ине был ғибрәте!.. —

²⁹ Маман-Ата — мамонт, Әсәй-Атай, тигән һүз.

³⁰ Әйүптән — Айбузан.

³¹ Алыб — Лыб, Лев йәғни Арыслан.

³² Бүре-Әсә (барәсә) — барс; юлбарыҫ — сүл барсы.

³³ Балык — волк, күк бүре.

³⁴ Әскәр-Абый — скарабей йәғни тиреҫ куңғызы (боронғо Мысыр мифындағы хозай”).

Мәңгелек Карт шул сак низер әйтте
 Һәм тукталды шомло тамаша.
 “Алла” ларын тамам ейеп бөтөп,
 Бабам ғына тора тау-ташта...

Мәңгелек Карт:

Шәжәрәне күрзең, тәнәкәй:
 Бер ос — Күктә, бер ос — тиреңтә...
 Ике осон бөргән бабайың
 Тора баһып, ана, бейектә.

Ярты һыны Күккә олғашһа,
 Кеңдегенән ергә баткан ул.
 “Алла” ларын табып, юғалтып,
 Инде килеп үзен тапкан ул!

Урал батыр булып етешкән
 Өзәм һынлы уның кәғбәһе.
 Ярты һыны — Хозай затынан,
 Ярты һыны — Өзәм бәндәһе.

Шуға күрә терәп ул тора
 Ерзең йөзөн, Күктең көмбәзен.
 Намыс илтһәң — Урал-хозайһың,
 Тәнәкәйем, тимәк, һин үзең!

Онотма тик ике затыңды:
 Ерзе, Күкте берзәй нык терә.
 Шунда ғына Урал яңыра,
 Шунда ғына оран өлгөрә!

Аллалыкты ғына алһа ир,
 Табаңдары Ерзән айырыла.
 Бәндәлеккә генә калһа ир,
 Ике кулы Күктән кайырыла.

Ике заттың ялкын һәм бозон
 Тоташтырһа ғына йөрәгең,
 “Ер әйләнә!” — тиеп әйтерлек
 Урал оранын мин бирәмен!

Мин:

-- Тыумыштан ук әзер мин быларға!

Мәңгелек Карт:

-- Тимәк, әзер туңыу, яныузарға?!

Мин:

-- Әйе, әзер!

Мәңгелек Карт:

-- Был күренер хәзер
Тәржемәи хәлең көзгөһөндә!

...Ут кабынып экран йөзлөгөндә,
Күз алдыма килде үткәндәрем —
Шымғаным йә һөрән һүткәндәрем...

Оятымдан, берсә, йөз кызарзы,
Берсә, куркыштан сәс үрә торзо...
Ай-һай, еңел түгел барлаузары
Кыл осонда ғүмер-араларзы!

“Иңбашымда Намыс илттем мәңге!
Тик Хаклыкка булдым мин өзәңге!” —
Тип ярырға тамак — иртә икән...
Толпар тиклем толпар илтә икән
Көндөң үзен алтын әйәрендә,
Дүрт тояклы, ныклы үнәрендә
Һөрлөгөп үк ләкин китә икән...

Аһ дустарым, керһез түгел мин дә...
Күпме бушга йозрок йомарланған!..
Телеп һалыр сакта тел тешләнгән,
Ком “дары”нан көзрәт комарланған...

Юк-юк, етте! Кәрәк түгел барлау!
Илһен инде экран башга якка!..
Шалт-шолт! Елп-ялп! — Тарих техникаһы
Яңы (о)сорзо һынлай экран-ташга...

“Кызыл яу»ға керзе инде донья —
Атайзарзың килде заманаһы
Таш Йорт йөзлөгөндә тасуирланып...
Йәш егеттәр үтте хозурланып —
Атай корзаштары командаһы!

Сәнкем³⁵ мәзрәсәһе кейезенә
 Аяк бөкләп, Көрһән юлы аша
 “Капитал” ды улар укығандар...
 Ырымбурза булған кәғбә ташы —

Ғәйһәр большевиктар ойошмаһы...
 Шулай минең атай-олатайзар
 Курс узған кызылдарға табан —
 Белеп үстек быны без, малайзар...

Һәм без белдек: булыр шағир Төхфәт³⁶ —
 Безгә якин Рәдүт ауылынан,
 Күрше Мырзабулаттан — Сөләймән³⁷,
 Өхәт³⁸ — Яңауылда үскән улан,
 Атам Өзһәм, олатайзар Хисам,
 Мусай³⁹, Ғариф⁴⁰, Ғөбәй⁴¹ һәм Каһарман,
 Хәмзә, Сәлим, Суфияндар⁴² менән
 Кызыл гвардия ойоштороп,
 Ак ғәскәргә каршы бергә барған...

Шанлы юлда шәһит китте улар...
 Исемдәре — изге ядкәрзәрзә...

Мәңгелек Карт:

Тукта, тәнәк, ниңә тик бер исем
 Кабатланмай мәрмәр дәфтәрзәрзә?..

Мырзабулатовың булды кайза,
 Кызыл Каширинға әтрәт илткәс?..

Мин:

Ул 1-енсе Кызыл Армияла
 Политъяугир булды, көнө еткәс.

³⁵ Сәнкем — Сәнкем-Биктимер, авторзың тыуған ауылы.

³⁶ Төхфәт — шағир Төхфәт Сенәкәй-Рәдүди.

³⁷ Сөләймән — Сөләймән Шаһингәрәй улы Мырзабулатов, граждандар һуғышы каһарманы, Башкорт АССР-ының тәүге халык комиссарларының береһе һәм 1920 йылғы башкорт ихтилалы етәксәһе.

³⁸ Өхәт — Ғәбдел-Өхәт Ғәбдел-Сибәғәт улы Сәйет-Батталов — Көнъяк Башкортостандағы башкорт Кызыл гвардия етәксәһе, Башкорт АССР-ының беренсе милиция башлығы, шағир һибәтулла Салиховтың 4-се быуын токомо.

³⁹ Мусай — Хәмзә Мусаев, һуңынан Өфөлә Кызыл профессура вузы ректоры.

⁴⁰ Ғариф — Ғариф Бесәнсе улы Сәйфетдинов, һуңынан БашЦИК яуаплы хезмәткәре.

⁴¹ Ғөбәй — Ғөбәйзулла Тажи улы Уразов, граждандар һуғышы каһарманы, Көнбайыш фронтта Муса Мортазин бригадаһының полк комиссары, 1920 йылдың июненән — Башревком сәркәтибе.

⁴² Суфиян Ғәзиз улы Солтанов — әсәһе яғынан шағир Әбелмәних Карғалының 4-се быуын токомо.

Шәрәк халкын туплап кызыл тыуға,
 Шәһит⁴³ менән бергә фронт тотто.
 Ленин сакырыуын алған частәр⁴⁴
 Күреп-тыңлап китте был башкортто.

Мәңгелек Карт:

Ярлынан да ярлы башкорт ине,
 Күкрәккәйе ине бик дауыллы...

Мин:

Башчекаға нигез һалыусылар
 Башлыгы тап шул Сәләймән булды.

Зәки Вәлидовтар йәш дәүләтте
 Үрт эсенә ташлап каскан сакта,
 “Башкортостаным!” — тип коралланып,
 Ялпы халык яуға сапкан сакта,

Урал тауы, һүнмәс вулкан кеүек,
 Ялкындарын ләүкәп дөрлөгәндә,
 Башкортостанымдың дошмандары
 Үрт һибәргә утка теләгәндә,

Бәгзе берәү каскан хөкүмәтте
 Юктап сәсен йолккан, лаф орғанда,
 Бәгзеләре яңы хөкүмәттән
 Калъя көтөп танауын борғанда,

Һукыр сәйәсмәнлек хаталары
 Хакһызлыкка тиклем барып етеп,
 “Аңһыз массалар” зың йәнен өтөп,
 Милли хәрәкәткә⁴⁵ тарығанда,

Ошо башкорт, яңы тыуып килгән
 Башчеканың яугир етәксәһе,
 Ике ялкын уртаһында кала,
 Үз башы һәм үз йөрәге менән
 Эш итергә ғәййәр тейеш була...

⁴³ Шәһит — Шәһит Хозайбирзин.

⁴⁴ 1919 йылда Ленин сакырыуы буйынса Петроградты Юденичтан курсаларға барған кызыл башкорт ғәскәрзәре.

⁴⁵ Милли хәрәкәт — Башкортостандағы 1920 йылғы канлы ихтилалды хатта большевиктар үззәре лә “башкорт халкының милли-азатлык хәрәкәте” тип танырға мәжбүр булды.

Етәкселек бәсен йөкмәп ала
Ихтилалдың... Туплай үз янына
Баш бирмәгән яузы — ил каймағын!
Көрәш дөрләй! Иләү ялкынлана!

Таный Мәскәү ошо ихтилалда
Үзе белгән кызыл яугирзәрзе—
Петроградта, Польша фронтында
Совет өсөн кан койған ирзәрзе...

Йөрөй улар хәзер “банда” ларза...
Бындай хәлгә башкорт ниңә төшкән?!
Кем дуҫ калыр, булғас улар дошман?!.
Нисек карар Шәрәк бындай эшкә?!.

Ә Сөләймән, ябай ялпы улы,
Ошо ерзең ярлы ерекмәне,
Ерекмәнсә ябай уй йөрөтә:
Тороп калһа илем теге ярза,
Нимә калыр яуланған иректән?!.

Үз йөрәген кызыл мандат кылып,
Вулкан уртаһына уза чекист.
Дөрләп торған ялкын араһынан
Хаклык кулын илгә һуза чекист.

Башкорт милләтенең исеменән
Хакикәтте егет ярып һала:
Хаталар за, бәҗзе уңыштар за
Йәшерелмәй, үз урынын ала.

Ысын Советтарзың максаттары —
Ярлы халык максаттары икән.
Урал урмандары даулағанды
Ысын Советтар за яклай күптән!

Башкорт дәүләтенең хокуктарын
Тапанылар “большевик” тар — дөрөҫ...
Кайтарырбыз кабат хокуктарзы,
Тыныс көрәш калыбына кереп... —

Бына шуны тоя хәтәр ыстан
Башчеканың тыныс өгөтөнән.
Ышанмай за булмай: уның менән
Фронттарза азмы юл үтелгән!..

Дуҫкайзарым, тоям мин ошонда
 Етәксенең бөйөк миссияһын:
 Масса менән бер йән, тән булыуҙан
 Килә торған һирәк көс кейәһен!..

Һәм һөҙөмтә: “бандит” ыҫтандары
 Һуқыр дэжжаллыктан коткарыла.
 “Контр” лыкка илткән юл бикләһенеп,
 Кызыл тыу төбөнә тупланыла.

Ғәжәп хикмәт күрә кызыл Рәсәй:
 Баш бирмәүсе “януар” йүгәнләнгән —
 Кызыл Армияның частәренә,
 Кызыл штабына ул әйләнгән!

Тулыһынса платформаһында
 Советтарзың килә хәтәр ғәскәр...
 Кызыл хәрби комиссар Мортазин —
 Парламентер — бара һөйләшеүзәр...

Дарьяланып ағыр ил кандарын
 Ағызмайса, имен көн яулана!
 Уйлайым мин: нишләр ине Урал,
 Башчека ир башка юл һайлаһа?..

Тәүәккәллек, ай-һай, кәрәк сакта,
 Уттан ситкә шылһа ул тәүәккәл?
 Бер кем дә бит ғәйепләмәс ине,
 Мактар ине хатта мәркәз әүәл:

“Принципиаль чекист булды, — тиеп, —
 Айырзы ул акты, — тип, — каранан.
 Баш күтәргән совет дошмандарын
 Кырып һалды шанлы йән-каһарман!..”

Тарих өсөн зур за булмаҫ ине,
 Ул булмаһа, сорлап аҫкан кан...
 Уның карау үзен Лубянкала⁴⁶
 Йәнсемәстәр ине азактан...

Мәңгелек Карт:

Ник йәнсеттең?!

⁴⁶ Лубянка — ВЧК-ның Мәскәүзәге төрмәле бинаһы.

Мин:

Мин бит юк та инем
 Уны алып киткән заманда⁴⁷.
 Унан калған “Большевик” колхоздың
 Буразналарын без ярғанда:

“Сөләй, Сөләй, Сөл-Сөл, Сөләймән...” — тип
 Сыйнар ине һабан тәгәрмәстәр...

Мәңгелек Карт:

Ә һин, тәнәк, нисек сыйнаманың?..
 Аптырайм... Үрә тора сәстәр!

Мин:

Яклай алмаған ул үзен... Әжәл
 Алып киткән, Хаклык көтмәстән..
 Ярты быуат тулып үткәс кенә
 Сер асыла төштө тиктәстән:

Шул төбәктең хөкөм кулы етмәй
 Тороп калған “синфи дошман”ы
 Үзе кылған ысын бандитлыкты
 Яткан уға: “Мин, — тип, — куштаны” ...

Йылдар аша инде мин аңдайым:
 Колхоз төзөү еңел булмаған.
 Башлап йөрөгән тәүге рәйестәрзе
 Кулак обрезадары юллаған.

Обрездан да булған хәтәрерәк
 Ялған “кызыл” дарзың ялаһы.
 Шул ялаға батып азмы янған
 Ак күңелле башкорт балаһы...

Заманыңда уны бит Мәскәүзә
 Вәкил итеп тиккә тотмаған
 Башкортостан⁴⁸! Даһи баш осонда
 Башын әйеп тиккә тормаған⁴⁹!

⁴⁷ Сөләймән Мырзабулатовты 1930 йылдың декабрендә безҙең Сәнкем-Биктимер ауылынан кулга алалар.

⁴⁸ С.Ш. Мырзабулатов 1922 — 1927 йылдарҙа баш калабыҙ Мәскәүзә ВЦИК каршыһында Башкорт АССР-ы вәкиллегеңдә эшләй.

Мин аңдайым: Ленин баш осонда
 Ярлы улы илен уйлаған.
 Илгә кайтып иген игеүзән дә
 Изгерәк юл уға булмаған.

Һәм ғариза биреп хөкүмәткә,
 Кайта ергә, ерһеп, игенсе.
 Үз усыннан муллык орлоктарын
 Сәсеүзәрен ергә күрһәмсе!

Күргән уны минең олатайзар,
 Күргән уны минең атайым.
 Ул һалдырткас ауыл һайын мәктәп,
 Мәсет айы калған янтайып...

Бына шунан, буғай, башланғандыр
 Күрә алмаусылар ялаһы...
 Мәктәп кала. “Большевик”ы кала.
 Бәлә ала Хаклык балаһын...

Мәңгелек Карт:

“Бәлә”... Тимәк, нәфрәт түгел һиндә?

Мин:

Кемгә?

Мәңгелек Карт:

Һаман акланмаған исемгә⁵⁰.

Мин:

Әйе, шулай...

Мәңгелек Карт:

Куркмайһыңмы, тәнәк?

Мин:

⁴⁹ 1924 йылдың ғинуарында Мәскәүҙә В.И. Ленинды һуңғы юлға озатканда Башҡортостан вәкилдәренең береһе сифатында С.Ш. Мырзабулатов та уның башы осонда матәмле карауылда тора.

⁵⁰ Был юлдарҙы яҙғанда “халыҡ дошманы” С.Ш. Мырзабулатовтың якты исеме акланмағайны әле.

Кемдән?

Мәңгелек Карт:

Күрше-күлән ишенән...

Мин:

Мин ышанам: әжәл кул һалмаһа,
Сығыр ине ул йән акланып.

Мәңгелек Карт:

Ышанғас һуң?! Кыркта, ярылып кыркка,
Капкаларын ниңә какманың?!

Мин:

КГБ-ның, Лубянканың мыни?..

Мәңгелек Карт:

Кремлдең хатта таштарын!
Кырклығыңда, курсап Хаклығыңды,
Кылды кыркка ярыр сактарың!

Мин:

Ай-һай, картлас... Кыркта, тигәс тә һин...
Батырға ла, тизәр, йән кәрәк...
Һиңә мәғлүм: фатир алыу кыйын...
Фатир көттөм, булдым иплерәк...

Мәңгелек Карт:

Ә хәзер һуң? Йәшен илле буйлай...
Кағып өлгөр кәрәк капканы!

Мин:

Яңғыз карға карғып кыскырыузан
Кар китәме?!. Һаулык какшаны:

Склероз... йөрәк... подагра...
Калдырайык быны тарихка.

Намысты ла, картлас, илтеп була
Хәлдән килерлерәк тарафка...

Мәңгелек Карт:

Уныһы хак... Әйзә, без улайһа
Еңелерәк яйзы карайык.
Күрәһеңме, якты бер тәңгәлдә
Оло оро тора карайып?

Яңы быуын һорау билдәһе ул
Һәм үпкәһе картлас быуынға:
Үзең әйткән Муса Мортазиндың
Кем икәннен белмәй тыуымдар...

Әйтсе инде: ярак хәлме ошо?!
Шағир-шоғор булып бөттөгөз,
Кемде генә герой итмәһегез,
Тик был ирзе урап үттегез.

Ә бит барзы Урал күкрәгендә
Хәтәр яззарзың да хәтәре.
Мелеховтар⁵¹ ғына ише түгел
Бындай бәғзеләрзең эштәре!

“Тымык Дон” дай әсәр тыумаҫ, күрәм,
Һеззән, склероз ирзәрзән...
Һис юғында ниңә, очерк язып,
Документаль әсәр бирмәскә?!

Мин:

Әйе шул, тим...

Мәңгелек Карт:

Тиһең, тиһең, тиһең...
Төйәһегез һыузы килелә!
Теге — “акланмаған”... Ә был бит һуң
Акланыузан да ак ине лә?!

Мин:

Ә шулай за йөрөй төрлө һүззәр...

⁵¹ М.А. Шолоховтың “Тымык Дон” романының төп геройы Григорий Мелехов.

Мәңгелек Карт:

Ҳин һуң мөнәсәбәт кылдыңмы
Ул һүззәргә: хурлаһалар — яклап?
Йә булмаһа, зурлаһалар — ваклап?
Телең тешләп әллә калдыңмы?..

Мин:

Ил нишләһә, мин дә кылдым шуны —
Булып булмай илдән өстәрәк...

Мәңгелек Карт:

Әйе, шулай... Төбәк “хаклығынан”
Аша атлау өсөн көс кәрәк!

Ә бит белдең: унан юғарырак —
Юғалмаслык Урал Хаклығы!
Муса батырын да юғалтмай, ул
Ғәзел яузың күрзе паклығын.

Ә һин шуны белә-күрә тороп,
Тын күлеңдә тынлык һакланың...

Мин:

Һакламаным! Мин дә тыбырсындым!

Мәңгелек Карт:

Серәкәйзәй — канат какканың...

Мин:

Елгә каршы төкөрөүзән генә...

Мәңгелек Карт:

Утка каршы ирзәр түш кирә!
Ә һинең бит ут торманы алда —
Ғәйбәт буталған тел-теш кенә!..

Мин:

Уныһы хак...

Мәңгелек Карт:

Тимәк, һин беренсе
Тотонаһың зарур ул эшкә?!

Мин:

Өлгөрөрбөз... Тәүзә әйләнһен, тим,
Өзөп кенә кабыр емешкә...

Мәңгелек Карт:

Ха-ха-ха-ха! Буддың йәнгә яфа!
Көшт! —

Киблалар китте әйләнәп...
Экран юлы кире тағатылды...
Әйтерһен дә, кемдер, енләнеп,

Тышка олактырып мине, тартты
Мәмерйәнең ойок башынан...
...Дөһөрзәп таң ата, өнөм кайта!..
“Ха-ха-ха-ха!” — Шаңдау шашына,
Йән керетеп бөркөтташына...

30. Көн

Төштәр төндөгөнән төңөлдөм мин —
Балкып ята алда Уралым!
Нур йылғаһы йырған ак ярзарзай
Пак Өфөмдөң шаулы урамы.

Күк сағылган сағыу тәзрәләре —
Көнгә баккан зәңгәр экран.
Ер шарының фәкәт шатлыктары
Кунһын ине унда, йылтырап!

Йорттар за бит тере йән әйәһе —
Тойоп йәшпәй илем язмышын.
Үзенеке итеп күтәрә ул
Планетаның шатлык, һағышын.

Салт сағыла зәңгәр экрандарза

Океан артындағы күз йәше.
Ишетелә йөрәк һуғызары
Күрше китғалағы ерзәштең.

Полисмендар уны быуған сакта,
Тамағына тылқып ораның,
— Демо-кра-тияаа! — тип сәсрәп сыға
Боғаз йыртығынан бруноның...

Күр: Азатлык статуяһы бит —
Оло күсәк тоткан полисмен.
— Демо-кра-тия! — тип күсәк һуға,
Орандарзы йәнсеп янки-Сэм...

— Демо-кра-тия! — шул лаф ороуын
Күсәк көсә менән нығыта.
Төңөлмәгәндәргә пуля ата,
Төңөлгәнгә доллар ырғыта...

Китғаларзың алып боғазынан,
Тамағына тимер келәп тәйә...
Сеү! Бөгөн бит Планетам үзе
Оран ора:
— Демо-кра-тияаа!..

— Демо-кра-тияаа!.. Демо-кра-тияаа!.. —
Миллиондарзың берзәм ораны
Спиралдәй ерзе әйләндереп,
Планетаның билен ураны.

Параллелдәр буйлап тезелешкән
Кешелектең утлы урттары.
Шулар оранының типкәһенән
Әйләнәлер мәңге Ер шары

Реактивлы бөтмәс кеүәт алып...
Кәрәк, кәрәк ергә брунолар!
Ни эшләрбез утлы урт быуылһа,
Үрт калмаһа оран оранлар?!

Брунолар илткән ил Намысы
Планетанан китһә тәкмәсеп?!.
Оскон ғына Ергә етер төслә,
Ошон өсөн саңы ут сәсеп...

Плазма-оран урай планетаны —

Хәтәр көзрәт бәйзән ыскынған.
 Атмосфера үзе — шартлар дары,
 Ә һәр ауаз — углы оскондай.

Оран менән һөрән төкәләшә —
 Замананың ике тараны:
 “Ер әйләнмәй!” — тиеп әйттертмәксе
 Инквизиция һөрәне...

Ер әйләнә! — Ләкин Ер әйләнә,
 Ваз кичә дә мең-мең Галилей!..
 Сеү! Экранда, оло күсәк тотоп,
 Тора баһып һөрән-кан иле.

Бәтә Америка китғаһына
 Таныш һыны, күсәк-коралы..
 Сеү! — Кешелек-синхрофазатрондың
 Елә ләүкеп плазма-ораны:

- Демо-кра-тияааа!..
- Демо-кра-тияааа!..
- Долой Плуто-кра-тияааа!..

.....

Зәңгәр экрандарзың күзен баһып,
 Тыңдай Галәм, тыңдай Ер уны..
 ...Кремлдә илем кәңәш кора —
 Кызыл фиркәмдең зур форумы.

Бөйөк Конституция бында
 Ил алдына һалып карала —
 Демократияның Төп Кануны
 Заман дарыһында ярала!

Йәйғор уйнай кызыл трибунаның
 Башак кайған Герб йөзөндә.
 Ун биш республикам йөз халыкты
 Кауыштырып һөйләй бер телдә.

Ғәзеллектен теле менән, буғай,
 һөйләй Генеральный секретарь.
 Башак көсөн бөйөк трибунамдың —
 Икмәк есен тоя ер-күктәр!

Әйтелһә дә ябай проза менән,
 Шиғырзарға тиңһез был өндәр!..

Икмәк һәм йыр кеүек, Ер шарына
Йылы илтә илдән был телмәр:

*...“Хәзер совет кешеһе
үзенең бер вақытта ла эшһез булмаясагына,
үз һаләтлектәрен һәм таланттарын
кулланыр эш урыны буласагына,
ауырып киткән хәлдә
япа-яңғыз калмаясагына,
картлык көнөндә
тәьмин ителәсәгенә,
балаларының язмышы өсөн
тыныс буласагына
ышана.
Ләкин былар
без өлгәшкәндәрзең,
шунуң өстәүенә,
без ынтылгандарзың
бөтәһе лә түгел әле...”*

Ни тиклем дә ябай, тәрән хаҡлыҡ! —
Ябай була нигез таштары.
Демократияның хаҡ нигезен
Койоу беззең илдә башланды!

Һәр ватансы азат кризистарзан,
Эшһезлектән, аслыҡ, коллоктан!
Һәр ватансы хаҡлы — якты көнгә,
Дәртле хезмәт, ал-ял, муллыҡка!

Һәр ватансы — тулы хокук тауы,
Зар тулкыны йыға алмаҫлыҡ!
Ике йөз зә етмеш миллион⁵² сағыл
Кая булып ғорур без калктыҡ!

Сағылдарзан хасил Урал тауы,
Тоткан юлым — дуҫлыҡ, тыныслыҡ.
Конституциям тәьмин итә
Безгә Икмәк менән Ҡылысты!

Урал батыр кеүек, иңбашымда
Ил Намысын илтер хаҡым бар.
Уртымдағы үртле оранымды
Кеүәтләрлек батыр халкым бар!

⁵² СССР халкының йән иҫәбе.

Күззәр беззең айкай алыстарзы,
 Күззәр беззең күрә якындан!
 Сағыл төбөн төртһә Ер дарыһы,
 Түбәләрзе Кояш ялкынлай...

31

Мәскәүемдең дәртле куранттары
 һанай вакыт — Ерзең сәғәте.
 Хистәр дауылыма сызай алмай
 Сығам өйзән.
 Нурзар сәсрәтеп,

Сваркалар гөжләй ил иңендә.
 Бөтөн илем — бөйөк төзөлөш.
 Ил йөрәге — тоташ электрод —
 Базырлата йәйғор һибелеш.

Якут йондоззлары ватанымдың
 Нур-саткылар менән уралған.
 Бына ниңә көллө китғаларға
 Якты бөркә беззең урамдан!

Демократтар илткән имен көндөң
 Саф һауаһын һулай Ер шары.
 Ватансыһы булып кешелектең,
 Тыуа Ватанымдың улдары.

Ошо илдә үсеп бил турайттык,
 Горур караш аттык күктәргә.
 Беззең иңдәр инде планетаның
 Күк көмбәзен берзәм күтәрә.

Кирелһәк без — донъя бейегәйә,
 Якыная алыс арауык.
 Һөрәм-һөрән көндө япмаһын тип,
 Ер офоғон киреп барабыз!

32

Дөп-дөп каға балға ак сыуайзы —
 Керә бетон ергә төпкәрәк.

Нигез булып ап-ак бағаналар
Тезелэлэр — йортка төп-терэк.

Шартлап керә ергә ак сыуайзар,
Бәргән һайын балға елтерәп.
Әйтерһең дә, каға минең йөрәк,
Дары шартлауынан тетрәп.

Пүлсәрләнеп быуын-быуын бата,
Заманалар каккан сыуайзар.
Шулай ғорур кереп киткән ергә
Безең нигез — атай-бабайзар!..

Һеңешкәнгә ергә сыуайланып,
Мең-мең быуын ата-бабалар,
Биналанып көнгә калка бөгөн
Беззән тыуған алсак балалар!

Әнә, күрәм, керә минең быуын —
Ап-ак һыны ергә кағыла...
Башкорт менән урыс — ике эштәш —
Тирләп-бешеп йортто һалыуза...

Бер нигеззә тора улар калкып,
Кул кысыһа — бер куш асамай.
Бындай йортто дауыл ала алмай,
Ер тетрәүзән был йорт какшамай!

Бер-бер артлы өстәп яңы катты,
Күтәрелә — йәшел түбәле!..
Һалдат пилоткаһы кейгән мәллә
Йорт кынабыз, күрсе, күр әле!

Дүрт киблаға балкый күк күззәре,
Подъездары иркен ала тын.
Фронт һызыктарын байкамакка
Окоптанмы сыға һалдатым?!

Тыңлап алды: бүртенгәндәй бөрө,
Сихри тынлык бөркә киблалар.
Түбә менән нигез бар килгәндә
Имен була икән донъялар!

...Наз мәлийетеп, Ерзең йәзрәһенән
Сыуай буйлап йылы әркелде.
Һалдат пилоткалы алсак йорттоң

Күззәренән саф нур бөркөлдө.

Егерменсе быуат азағының
 Ерзе котлап тыуған ораны,
 Урак-Сүкеш сыңын бәуелдереп,
 Ләйсән эле булып ураны:

— Де-мо-кра-ти-яя!
 — Де-мо-кра-ти-яя!..
 -- Долой плутократия!..

33

Брунолары бөйөк кешелектен
 Нис касан бит тынғы тапмаған.
 Дары менән дөрлөп орандары,
 Ерзе-күкте мәңге айкаған.

Хәтәр булған дары уйындары,
 Түзгән нисек, тим, ир муйындары?..
 Эйелеп ус кара тупрак алам —
 Тупрак түгел бит был, ылғый дары!..

Эйелеп бер суйыр ярык алам —
 Суйыр түгел, әзәм һөйәктәре!..
 Ағып ятқан анау шөңгөр һыуым —
 Быуындарзың канлы күз йәштәре!..

Күкрәк киреп һулыш алған һауам —
 Дөрлөп торған дары төтөндәре.
 Шуны һизмәй, көнгә һисап бирмәй
 Йөрөгәнмен икән мин элгәре...

Бөгөн күрәм: Ерзең йәзрәһенә
 Сьуайзарым төбө нык терәлгән!
 Планетаның мәңге сарсаузары
 Оран булып бырғый ер тетрәүзән!

Оран аша Ерзең йәзрәһенән
 Кояш йәзрәһенә сорғолабыз.
 Без — коммунист! Утлы спирале
 Булып көндөң, Ергә сорналабыз!..

Шуның өсөн бөйөк замананың
 Талабына лайык был көр оран.

Көйләп урай Ерзең күсәренә
Ул оранды беззең киң, төз урам!

34

Тукта, шағир! Фекер тупла, шағир! —
Шартлай нимә океан артында?..
Полисмендың һөрәм-һөрәне бит
Күсәренә Ерзең тартыла.

Сыбырткылап тарткан ул бруноның
Алкымынан, быуып оранын.
Үз һөрәне менән һөрһөтмәксе
Китғаларзың нурлы урамын.

Саф елдәрен ерзең тағатырға —
Спиральгә каршы спираль.
Бөйөк оранды ул һөрән менән
Алмаштырмак өсөн үс кора...

Зәһәр Хиросима тамуғынан
Һөйрәп алған утлы киҫәүен
Ер уртына тығып болғамаксы
АКШ-полисмендың иҫәбе...

Тәне сатнай Ерзең шул киҫәүзән,
Селпәрәмә килә Күк йөзө.
Киҫәүләнеп Айза төтәп тора
Амстронгтың юл-эзе:

- Америка — азат донъя!
- Беззә иң шәп демократия!
- АКШ илтә демократия!

Ә мин әйтәм:

Дерьмо-кратия!..
Дөмә-кара-төйәк!
Дөмә-кара-төйәк!

35

Демократия!
Ниндәй татлы һүз был — демократия!..
Уның елек майын һурып ташларға
Хыялланған күпме плутократия...

Демократия!
 Яһилдарзы тетрәндергән
 Демократия!
 Юкһылдарзы кинәндергән
 Демократия!
 Галактика һынын оскор спиралләп,
 Ерзе-күкте әйләндергән Демократия,
 Зур хәрәфле, Нур хәрәфле Демократия!..

Күзәнәк һәм атомдарзан протонланып,
 Тышка урғып сыккан Демократия!
 Планетаның азатлыкка сарсауын
 Фаш иттергән ысын Демократия!

Хатта плутократтарзы ла, таһма телләп,
 Майлы кайыш кылған Демократия!
 Һинең татлыларзан татлы төшөнсәң
 Телдән төшмәһ, ысын Демократия!..

Осоп барған коштар саңкып кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Елеп барған күк боландар кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Хатта өһһөз ак балыктар кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Ергә ингән селәүсеңдәр кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Кайын тәлгәштәре сыңлап кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Үлән кыяктары йырлап кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Телеграф-сымдарза ел кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Күктә Кояш, Ай, йондоззар кыскыра:

— Демо-кра-тия!

Хатта сеңде серәкәй зә сең һала:

— Демо-кра-тия!

Хатта плутократия ла лаф ора:

— Де-моЯ-кратия-Я-Я-Я!..

Егерменсе быуаттың ез борғоһо
 Боғазынан һине борғой, Демократия.
 Сөнки һине юкһыныузан Ер һәм Күк
 Критик мәлдә ярһый, Демократия.

Бруноларзың булып йөрәк дарыһы,
 Ләүкейһең һин ерзә, Демократия.
 Кешелектең йәзрә энергияһын
 Туплайһың һин бергә, Демократия.

Синхрофазотроны Ерзең, урғылтып,
 Котло итһен һине, Демократия.
 Икмәк һәм дә кылыс һымак, халыкка
 Хезмәт ит һин мәңге, Демократия.

Полисмендың “күсәк демократияһы”н
 Утка осор алып, Демократия.
 Бының өсөн һүтеп ташла һин Ерзән
 Дәжжал спирален, Демократия.
 Бостон фрак, ак бирсәткә кейеп, тим,
 Дар кормаһын ялған демократия!
 Плутократия!

36

АКШ-та юк көләүендәр... —
 Клоундар
 Көлгә аунай, итек ялай — демократия.
 Полисмендың аяғына һарылып
 Ятыу йәтеш калай — демократия!
 Полисмендың күсәгенең шәүләһен
 Ерзән үбеп шаулай “демократия”:
 — Тулы дерьмократия!..

Бруноларзың боғазынан быуыусы
 Боғалакты косоп:
 — Дерьмократия!
 Кан баһқан күз, осло азау тештәрен
 Үрнәк кылып:
 — Дерьмократия!..

*Америка, Америка,
 Калдың кайһы көндәргә?!
 Әллә, тимен, индейзарзың
 Каргыштары ебәрмәй?..
 Шуға маллә уландарың
 Намыстарын йығалар?
 Көлдә аунап, һүлдә кайнап,
 һумалага сумалар,*

Һөрән алып сыгалар:
 — Америка, Америка —
 Иң шәп демократия!
 Иң шәп демо-кра-тия!..

Эшһез калган, эш табалмай,
 Нисәмә йыл интегә —
 Иң шәп демократия!
 Урамда сүп сүлмәгенән
 Икмәк эзләп бил бөгә —
 Иң шәп демократия!

Йорттан язган, һорап ярзам,
 Узгынсыга кул һуза —
 Иң шәп демократия!
 Йоклай кисен эскәмйәлә
 Йәки һалкын болдорза —
 Иң шәп демократия!

Юлдан язып, сыга юлга
 Юл басырга, һуйырга —
 Иң шәп демократия!
 Быгауланьп, таиш капсыкка
 Ултыртыла ун йылга —
 Иң шәп демократия!

Юл басырга сыкмаганы
 Сыга Брукленд-күпергә —
 Иң шәп демократия!
 Осон баитүбән упкынга,
 Нөктә куя гүмергә —
 Иң шәп демократия!

Был юлдарга басмаганы
 Башын басып уйлана:
 “Кайза демократия?!”
 Флаг күтәрәп, Ак йорттоң
 Капкаһына юллана:
 — Даешь демократия!

Кушыла уга башкалар,
 Урам тулып атлайзар:
 — Беззә демократия!
 Каршы алып полисмендар,
 Күсәк менән һыйлайзар:

— Иң шәп демократия!

Күсәк киçмәгән килкегә

Газлы бомба ташлайзар:

— Иң шәп демократия!

Каучук пүлдәр һөйәктәрзе

“Һындыртмайса” капшайзар —

— Иң шәп демократия!

Туктамаһа, һыу пушкаһын

Аттыртырға башлайзар:

— Иң шәп демократия!

Кургаш ямғырзар яузыртып,

Ғәзиз башты ашайзар:

— Иң шәп демократия!

Йыйып илтә үлектәрзе

Иркен тамук базына:

— Иң шәп демократия!

Клоундар көлән коя

Канлы асфальт ташына:

— Иң шәп демократия!

Америка әмер итә:

“Бруноларзың көнө бөтә!”

— Иң шәп демократия!

Тыумай унда көләүендәр,

Итек ялай клоундар,

Полисменға хезмәт итә:

— Иң шәп демократия!

Доллар емен түгеп була —

“Бруно”ларын бөгөп була —

— Иң шәп демократия!

Бөгөлгәндә, иң башынан

Ил Намысы қолап кала:

— Иң шәп демократия!

Намысынан язган ирзәр

Селәүсенгә окшап кала:

— Иң шәп демократия!

Селәүсенгә окшагандан

Клоундар хасил була:

— Бына демократия!

Көллө илен клоундай
 Көлдөрөргә ниәт кыла:
 — Бик шәп демократия!
 Бөгөлмәгән, көлмәгәнгә
 “Һуңгы сара” гына кала...
 — Һәй, шәп демократия!..

37

Оркестрзар! Алтын арфаларзы
 Бер ситкәрәк алып куйыңыз!
 Күк күкрәтеп тартып фанфарзарзы,
 Ер тетрәтеп дөмбөр һуғыңыз!

Көр шаңдауза ярһып яңгыраһын
 Кешелектең оран тауышы:
 Демократтар сыға аренаға!
 Еңелмәскә килгән яу — ошо!

Ергә кермеш кыркмыш сыуайзарзан
 Сәсрәп сирткән осло саткы-нур
 Профилен сыйып кешелектең,
 Кылыс йөзөләй кырт сағылыр!

Демократтар сыға аренаға,
 Быуаттарға башып азымын.
 Күзе менән кыйып-кисеп үтә
 Катилдарзың канлы казығын.

Ғәйһәрлек һәм ғәзел үткерлекте
 Демократтар һатып алмаған.
 Үззәре лә улар һатылмаған —
 Теле менән ялкын ялмаған.

...Туйгилденең кара күззәренә,
 Йәнен йолоп, ялкын орона.
 Ялкын йотоп оран ора Урал:
 “Төңөлмәйем! Сүкмәс Бруно!”

Меҫкен йәндәр! Яна сатана, тип,
 Сутаналар утка йбуана.
 Китға буйлап ләкин атлап китә
 Көлгә қалды тигән “диуана”...

Азымы киң — аша быуаттарзы,

Самолетһыҙ милдәр елгәрә.
Утлы Ерзә⁵³ төтәй табандары,
Анд⁵⁴ бозлоғон иңе түңкәрә.

Ап-ак Намыс илтә Анд иленә:
Хезмәт халкы, ырыс ал иңде! —
Керә балкып Хаклыг һарайына
Карзай ак күлдәкле Альенде⁵⁵.

Ак-һөт коя кулы сабийзарға,
Ак нур сәсә йөзө карыйзарға:
“Килһен бәхет кара, тар өйзәргә!
Хөкөм керһен алтын һарайзарға!”

Полисмендың ләкин дәү күсәге
Андтар аша аңдып һелтәнә.
Ак күлдәкле заман бруноһына
Яза әзер: дөрләй ут әнә!

“Кайт, Альенде!” “Төңөл, Сальвадор!” — тип,
Ут өстөнә утлы куз тама.
Төңөлмәгән китға демократы
Нур балкытып дөрләй уртала.

Полисмендың ялай итектәрен
Селәүсенә илдең — Пиночет⁵⁶.
Илгә илһам — Бруно орандары!
Пиночеттар һөргән һөрән — сит!

...Оран менән һөрән киршәлеүзән
Китға билән дәһшәт ялмаған...
Планетам бөгөн — Күкте ярып
Ялкынланып барған алмалай...

38. ШӘҮЛӘЛӘР

I

...Йондоззарзың күзән камаштырып

⁵³ Утлы Ерзә — Америка китғаһының көньяк (Чили) ярында.

⁵⁴ Анд — Көнъяк Америка китғаһы буйлап һузылған бейек тау.

⁵⁵ Альенде — Сальвадор Альенде, Чилизың халык һайлап куйған президенты, ул фашистар хунтаһы кулынан һәләк булды.

⁵⁶ Пиночет — Чилизағы фашистар хунтаһының башлығы.

Елгән сакта заман атында,
 Кара башлы кәбер корттары ла
 Якты юлга беззең тартыла...

Кисәгенең мәйет ағыуынан
 Күрә башлай шул сак ер йәбер.
Франко тип кәрлә исемләнеп,
 Герниканы кылды гүр-кәбер...

Муссолини булып мус тупланы
 Абиссинияны һуйырға.
 Кәбер корто **Гитлер** намы менән
 Үрмәлене йөрәк-бауырға...

Башкортостанымда Тәфтиләү тип,
 Вьетнамда канлы “карсыға” тип,
 Индонезияла Сухарто тип
 Кара башлы был корт аталды.
 Башкорт қасабаһы Сейәнтусы,
 Лидице һәм Хатынь, Орадурзан,
 Сонгмизарзан кәбер-гүр калды...

Фашизмдың суйыр тырнактары
 Быумак һаман Ерем алкымын.
 Таш быуатка атып Кешелекте,
 Юймак була күктең балкыуын.

Сантьягола, якты Кояш түгел,
 Кара шәүлә баға күззәргә.
 Чили халкын суйын төйзәһендә
 Измәк булып приклад кизәнә.

Лас Касастың язма тарихтары
 Кайтты өндә индей еренә.
 Фашизмдың кулы бөтәбеззең
 Бөгөнгөһөн быуып үрелә,
 Киләсәген һуйып үрелә,
 Ошо хакта хәбәр бирелә:

Нәүбәттәге номерзарзың береһе — XX быуат азағы

“Сантьягоның эшселәр биштәһенә хунта һалдаттары баһып инде, кешеләргә һунар кылынды. Күмәк бала атаһы Хорхе Сибайлоны өйөнән һөйрәп сыгарзылар, тукмарға керештеләр. Хорхе Сибайлоның береһенән-береһе баләкәсерәк ун бер балаһы менән катыны һалдаттарзан мәрхәмәт һорап ялбарзы, сабыйзары атаһының салгыйзарына йәбешеп иланы. “Якшы, без һезгә мәрхәмәт күрһәтәбез”, — тине

һалдаттар һәм сабийҙарының күҙе алдында Хорхе Сибайлоны автоматтарҙан атып үлтөрөп, канлы кәүҙәһен канауға ыргыттылар”... (Бөгөнгө Латин Америкаһы тарихынан.)

“Һалдаттар йөклө катынды күрөп калды. Улар унан: “Табырың кем — малаймы, кызмы?” — тип һоранылар. “Белмәйем”, — тине катын. “Белмәһең, һин уны хәҙер белерһең!” — тине һалдаттар. Улар катындың корһағын ярып ебәрҙеләр зә дерелдәп торған бала яралғыһын йолкоп алдылар. “Белдеңме инде хәҙер?” — тинеләр һалдаттар, катынды һәм яралғыны утка аттылар”... (Бөгөнгө Көнъяк Африка тарихынан.)

Кайза ғына булһын фашист-козғон —
Тырнак эҙе уның барыбер.
Үләт үткән ерзә үлән үсмәй,
Бүртә унда фәкәт гүр-кәбер.

Муссолинимы ул, Франкомы,
Пиночетмы — фашист барыбер.
Ергә һибеп шакшы шыкылдарын,
Кешелеккә каза гүр-кәбер.

Килер көндө әсә карынынан
Йолкоп быуған фашист үләте
Штык менән ергә Кешелекте
Казакламак була, теҙләтеп.

Теҙләнемәй тик Кешем, юк, теҙләнемәй,
Уйнай алмаҫ канлы рулет!
Саф Альенде булып калка донъя —
Тыпырсына хурлы Пиночет!

Дүрт салғыһын киргән тере мәйет
Һулаһа ла ерзе ағыулап,
Тоткан юлы уның — кәбер төбөн
Тоташтырмыш текә, тар юлак...

Ерзең изге һәр бер саң бөртөгө —
Хунта шартлар дары-мина бит!
Калтыранһын куркып фашизмдың
Кара башлы корто Пиночет!

II

Табут йөзә индей ерен иңләп —
Инктарзың Король юлынан.
Киртләс-киртләс кырлы мавзолейҙар

Баҫкысланып Күккә һонолған.

Сал таузарзы бөгә матәм маршы —
 Ерзең улы ята табутта.
 Уның бөйөклөгө каршыһында
 Башын эйеп каткан Вақыт та...

Бабаларзың изге ташын канлап,
 Азатлыктың уза короле —
 Хак Көләүен керә Пантеонға!
 “Но пассаран!” уның пароле!

“Винтовкаһын яугир Сталинградтың,
 Үлһәм, бергә һалып ерләгез!⁵⁷” —
 Тип йырлаған дары шағирының
 Куз йөрәген услап киләбез!” —

Бейек Андтың дары кырлаһында
 Инк иле азым туктата.
 Океандан — арғы океанғаса
 Компас уғы булып һын ята.

Шкалаһы Ерзең дарыланыр,
 Ук төбәлгән якка кирелеп.
 Чили бөгөн — дары-Неруданың
 Каты кысқан утлы ирене!..

III

Донъя яралғандан алып
 Кояш нисә калкты икән?..
 Кай астроном астрономик
 Был цифрзың осон һүткән?!

Ә Шағир бит белә тәүге
 Кояш тыуған замандарзы.
 Пулемет таҫмаһына ул
 Кояштарын тезеп барзы...

Күңеленән уның ата
 Патронланған кояшлы йыр!
 Кояштарзың кулы-кулға
 Йөрәгендә тоташалыр!

⁵⁷ Чилизың бөйөк шағиры Пабло Неруданан.

Ил пүлсенән йөрәк башы
Пуля-кояш булып оса.
Шәүләләрзе кичеп йыкһа,
Йондоззарым күзен аса.

Дарыларзан дөрләп бара
Киләсәктең кояштары.
Һакланығыз һуғылыузан, --
Йөрәк башым тулы дары!..

Планетам! Шағир үткән
Тупраккайың — ылғый дары!
Суйын көмбәз баҫа төшөп
Шартламаһын Ерем шары!..

IV

Тыныс өң юк бөгөн ер йөзөндә,
Тәпәй һурып айыу ятырлык.
Аяк баҫкан һайын дары гөртләй,
Хезмәткә һәм яуға сакырып!

Бараммы мин милли театрға,
Керәмме йә Башкорт циркына,
Меридиандары Ер шарының
Бикфорд-шнур булып төртөлә...

Өстәлемә кағыз һалам ап-ак,
Кәләм алам шиғыр язырға.
Кағыз битен ләкин йөрәгемдең
Дарылары гөртләп яндыра...

Сәхрәләргә сығам ял итергә —
Ағизелем аға ак һыулы.
Ярҙарында ләкин дары дөрләй,
Ак йөзөндә — Ерзең кан юлы...

V

Гүзәл илем — тиңһез гөлбаксалай —
Былбыл һайрай, назлай гөлдәрем.
Йөрәк ләкин мәңге тыныс түгел:

Планетамдың зарлы илдәрен

Свастика һәмһөз тапағанда
 Үз өнөнә ятыр ни йән кыйып?!
 Һәр бер сикәне ул киҗеп үтә
 Карак бритваһы һымак сыйып...

Айыу йокоһона талыр заман
 Калды тороп тик өң-өйзәрзә.
 Бошмаҗ йән дә тыныс йоклай алмаҗ —
 Башы уның дары-мендәрзә!..

Бындай сакта
 Беззең һәр бер оран
 Континенталь ракетаға тиң.
 Кем ул унда қасып ситтә ята,
 Тырнак сиртеп қылын қыбырлата:
 “Триң-триң-тиң...”

Айыуғолак қына буш боғаззан
 Буш моңдарын тылқый, триң-тиң...
 Бөйөк Кешем!
 Идеяһыз йәшәү — фашизмға
 Хезмәт итеү менән бер үк, тим!

Туғандарым! Комһоз капиталдың
 Суйын көбөн дөргән яугирзәр!
 Дарыланып дөрләһендәр яуза
 Һеззең менән минең йән бергә!

Миллиекте тойған туғанлықты
 Киҗә алмаҗ әжәл — баш қырқым!
 Бруноһы барлық Кешелектең
 Булып барам — дары-башкортмон!

VI

Ике йөз илле миллион
 Йылдар элек йәшәгән
 Тарбак-торбак йән әйәһе —
 Үрмәксегә окшаған...

Тарбактары тарамышлы,
 Тырнактары ағыулы.
 Каяу қазап һура қанды,

Үлемесле сағыуы...

Ике йөз илле миллион
Йыл үткәс тә — бик яман:
Тарбак-торбак дүрт салғылы
Үрмәкселер шул һаман...

Салғылары — *Муссолини,*
Гитлер, Франко, Пиночет —
Туйыналар кеше турап,
Канығалар кан эсеп.

Көндө-төндө каралата
Былар койған кара эз.
Салғысылар шәүләһенең
Тамғаһына карағыз:

Г И Т
Д
Е
Р
* Т
М Е
А Н К О * У* П И Н О Ч
Р С
Ф С
О
Д
И Н И

“Свастика” тип әйтәләр
Ошо котһоз караны.
Үрмәксеһен үрмәләтмәк
Фашизм – гүр карағы.

Әммә “Асаба-Астак⁵⁸” ул
“Свастика” тигәне.
Гитлер-фашист урлап алып,
Үз тамғаһы иткәне.

Әммә башкорт бизәге ул,
Йән биргән Көн-Билдә ул.
Йәнбикә һәм Йәнбирзене⁵⁹

⁵⁸ Асаба-Астак – Асаба-Иштәк йәғни башкорт тигән һүз, “свастика” һүзе шунан килеп сығкан.

⁵⁹ Йәнбикә һәм Йәнбирзе – башкорт еренә тәүбашлап аяк бағкан, башбалаларыбыз Урал менән Шүлгәнде тыузырған тәүбалаларыбыз.

Йәнләндөргән ғиллә ул!

VII

Свастика, Свастика,
Татқан һине бабалар!
Донъя Куласаһы итеп
Баккан һине донъялар!

Свастика, Свастика,
Тормош биреп тыуғанһың;
Бабаларға көндөң, төндөң
Әйләнеше булғанһың,
Бәйләнеше булғанһың!

Ак-караны, көндө-төндө
Табыштырған билдә һин!
Бакыйлык һәм фанилыкты
Кауыштырған ғиллә һин!
Тормош тигән төймә һин!

Свастика, Свастика —
Башкортмдоң билдәһе!
Фашист корто урлап уны
Кылды әжәл ғилләһе...

Свастика, Свастика —
Салғы, имеш, дүрт йәпле...
Кара канын койоп ерзең,
Карғый фашист-үрмәксе...

Илен һуя, ерен һуя
Салғылары әйләнөп.
Кан әсендә доллар коя,
Капиталға яйланып.

Бер үк үле әйләнөштә —
Канлы, йөшлө был кәмит:
Берзәй Гитлер, Муссолини,
Франко һәм Пиночет...

Булһа Урал – булмаҫ улар!
Урал – дары мозғайы!
Дарылыкта шартлап үзе

Фашизмдың хозайы!

Башкорт-улын баккан Урал
Балкыуынан арынмаҕ!
Бөркөт-башкорт саңкыр мәңге!
Карғаланып карлыкмаҕ!

VIII

Һиҫкәнегез, туғандарым, һиҫкәнегез,
Шакшы шәүлә көрмәмәксе Ер шарын...
Дүрт тарафка дүрт салғыһын тырпайтып,
Турамаксы тереклектең комарын...

Баҫкан берен, ерен кара көйзөрөп,
Дүрт табанын карпышлатып кармалай...
Салғыларзан салдыртырға Хаклыкты,
Нахаклыктың үзе бит ул үрмәләй!..

Ак һәм Кара, Көн һәм Төн – бер бөтөндәй,
Уралым һәм Шүлгәнем дә -- бер бөтөн.
Кара шәүлә ләкин теләй, яҫкына
Төнгә генә калдырырға ер йөзөн.

Көләүен дә, Илауын да – игезәк,
Йәшәп кара илап кына, йә көлөп!
Куш икәүзе бер-беренән айырһаң,
Ерең-Күгең төшөр ине кителеп!

Берәгәйле калһын Көн-Төн мәңгегә,
Поэмам да булһын үртле-дарылы!
Дарыланып, карыуланып Ер-Күкте
Иңебеззә тоташтырып барылыр!

7.09. – 19.12.1973.

7.09.1975.

АШКАЗАР

Арка ла ерзең, ай, кәкүге
Осоп кына кулыма кунһасы...

Башкорт халык йыры “Ашказар”.

1

Бала сактан иләс күңелемде
Болокһотто бер йыр — “Ашказар”.
Олатамдың курай һағышынан
Әсәрләнә инем шул кәзәр.

Оләсәйем йырлаһа кушылып,
Ағыла ине сабий йәштәрәм.
Бәләкәстән, баллы балауыззай,
“Ашказар»ға тулышып йәшәнем.

“Ашказаркай буйы бөзрә-бөзрә,
Ағып кына бара һаркыуға...”
Күңелемдең йыртып ак күлдәген,
Ағылдым мин ошо ак һыуға.

Әллә ерзә, әллә күктәрзә шул
Сихри моңда йөззәм өзлөкһөз.
Шашып көлгән шатлык көнөмдә дә
Күкрәгемдә торзо кыз үкһеп:

*“Йәнкәй-йәнәш китте, ай, һунарға,
Ашказаркай буйына шәшкегә,
Э-эй... Ашказаркай буйына шәшкегә.
Шәшкеләргә китеп вафат булды,
Башкынайым калды йәш кенә,
Э-эй... Башкынайым калды ла йәш кенә”...*

Йылдар ғына түгел, быуаттарзы
Һишкәндертеп иҫте ул үкһеү.
Ашказарзың моңло һылыукайы,
Ғүмерлеккә иттең йөрәкһеү!..

Күпме дәүер инде кемһәләрзең
Күңелдәре һиңә тартыла.
Башкорт тупрағының һандуғасы
Һайрауынан төндәр йыртыла.

Азашкандар шунда табышалар,
Сихыр сирен еңә Сак-Суктар...
Мин дә бына, тотоп сал башымды,
Йыр уртларға кайтам сит яктан...

Ашказаркай буйлап йөрөгәндә
Һары камыш башын иҫәпләп,
Һандуғасы өзөлөп бер һайраны,
Башкайымды ғына иҫәрләп.

Йондоз балкып сығыр төслә ине,
Йөрәккәйем шартлап ярылһа...
Быуаттарзың икһез ағылыуын
Тойзом кескәй йылға ярында.

Мәңгелеген йырға һалыр өсөн,
Акык кына һүззәр һайланым.
“Ашказар”зың әммә үз һүзенән
Артык һүззәр таба алманым...

2

Ерзәге бер моңло маяк булды
Һөйгәндәргә был ер — Ашказар.
Ашказар ауылын бер күреүзән
Тулап типте йөрәк шул кәзәр!

Ябай ғына башкорт ауылы был —
Исемкәйе йырға язылған.
Каршыһында калккан Йыр тауында
Үлемһезлек йыры һызылған...

Үлемһезлек... белеп әйтәмме һуң,
Белмәйенсә әллә һөйләнәм?..
Үлемһез тип белгән йырыбыззың
Тамырына балта көйләнгән...

Аркыс-торкос такта кағасак ул
Яңағына тәзрә, ишектең, —
Ошо ауыл “перспективаһың”
Тигән котоскос һүз ишеттем...

Кара мунса ташы һымак был һүз
Бәгеремде канға батырзы.

“Ауыл бөтә икән...”
 Йыр тауына
 Сабыр өсөн балта йөз борзо...

Корос ялтлай һалкын...
 Ә һабынан
 Тотоп күтәрзе кем балтаны?
 Үзебез бит!
 Беззең телдән бит ул
 “Перспективаһыз” аталды!..

“Ашказар”зы тыңлап үскән улдар —
 Илерзекме әллә ашкынып?
 “Акыллы” һүз — “перспективаһыз” —
 Йөрәктәргә йөрөй баш булып...

Ашказаркай буйын буйлай-буйлай,
 Илай төслө бөгөн көй үзе:
 “Һандуғаслы таузың тыуырзаны
 Оноталар әллә һөйөүзе?..”

Юк, һөйгәндәр генә хәл итмәй шул
 Киткәндәрзе, һөйөп, шәшкөгә.
*“Шәшкеләргә китеп вафат булды,
 Ғәзиз башым калды йәш кенә...”*

3

Ашказар ауылын арбап,
 Зәңгәрләнеп таң ата.
 Күк йөзөндә нурзар уйнап,
 Тәбиғәтте уята.

Йондоззар йома күззәрен,
 Йокларға иткән һымак.
 Ай каса кәмә астына,
 Йылға битендә уйнап.

Қасмакланып қыуактарға
 Асылына ақ томан.
 Қыяктарзың күззәренән
 Мөлдөр-мөлдөр бал тама.

Шыбырзашып серләшәләр
 Актирәк япрактары...

Күкүк сакырып шаңгырткас
Ашказар аръяктарын,

Сыбырткынын һөйрәп Ғәни
Сыға ишек алдына.
Иртәнге саф һалкын һауа
Өшөттөрөп кағыла.

Арлы-бирле ырғып ала,
Йокоһон кыуыр өсөн.
Урам буйынан йүнәлә
Һулап муйылдар есен.

Көтөгә мал кыуалайзар
Ялан аяк малайзар.
Табандары сәңгегәнгә,
Һикергәләп карайзар...

Йомортка әрсеп барыусы
Ауыл көтөүсәһенә
Күз кышып йылмая Ғәни:
“Тумыр минең өсөн дә!

Аша, туған, витамин “А”
Күп, тизәр, йоморткала.
Без — хезмәт яугирзәре бит,
Кәрәк нык булырға ла!”

Килеп етә МТФ⁶⁰-ға —
Һәүкәштәр эргәһенә.
Колак һала күнәктәрзә
Һөттөң гөбөрзәүенә.

Карауылсы Хәсән ағай
Мылтығын алып тоскай
(Шаярталыр): “Тукта! Кем бар,
Нишләрһең атып йыкһам?!”

“Ул сак, — ти Ғәни, күрһәтеп
“Һөңгөлө” һылыузарға, —
Тура килер “Һөңгө” ләрен
Осаң менән кайрарға!

Һыйырзарым — йән киҫәгем,

⁶⁰ МТФ (молочно-товарная ферма) — һөтсөлөк һыйыр фермаһы.

Белмәйһеңме ни, ағай?!"
 "Бөтгө баш! Киске һауынға
 Күп һөт алып кайт, дауай!"

Ағыла көтөү капканан,
 Ашығып, ташкын һымак.
 Һауынсы кыззар Ғәнигә
 Калалар яулык болғап.

Колхоз көтөүсеге Ғәни —
 Муллык уның кулында...
 Донъялар һил, имен кеүек
 Ашказар ауылында.

Табындарза бал-май ғына,
 Кот тулы келәттәрзә.
 Алтын алка — колактарза,
 Ез сәғәт — беләктәрзә.

Йылғаһы ла йырлай кеүек,
 Йыр тауы ла көр кеүек.
 Әммә ләкин күңелдәрзә
 Изә низер, әркелеп...

Көн битендә кара таптай,
 Китмәй тора был тойго.
 Хатта кыззар көлөүен ул
 Юшкынлатып, тут койзо...

4

Персей тигән егет алып килде
 Ашказарға ауыр ул һүззе.
 Яз башынан уның буровойы
 Ер астына һуззы мөгөззө.

Үзйөрөшлө заман машинаһы —
 Үзе бара кәрәк еренә.
 Тимер вышкаһын да үзе терәп,
 Бырау бора ерзең төбөнә.

Үз моторы уның үзендә шул,
 Теләй икән — тая қубынып.
 Персей йөрөй шуға күкрәк киреп,
 "Үзем — баш һәм түш!" — тип қабынып.

Ә шулай за таний төп хужаһын:
 “Райбашкарма ағай Ашказар
 Етәкселек итә минең менән!
 Кысылмаһын эшкә башкалар!”

(Район башкармаһы рәйесе шул
 Йыр исемле түрә – кырысйән...
 Ашказарзың булып Ашказары,
 Булалманы илгә ырысйән...).

Таяна ла кырыс түрәһенә,
 Эре яра Персей ярмаһын:
 «Ауыл урынында карьер булыр!
 Башка ерзә былбыл *сайраһын!*»

«Саян»дарзың сая теленән дә
 һаклай белә Персей рәйесен:
 «Ашказар ағағыз янып-көйөп
 Йөрөй ошо һеззең ер өсөн!»

Килтерткән ул бында буровойзы,
 Быраулатып таузы барларға.
 Йыр тауының ап-ак таштарынан
 Заман төзөлөшөн башларға!

Шуға күрә эре сиртә Персей —
 «Перспективалы» хезмәте!
 Быраулаусы автовышкаһының
 Арта ғына бара көзрәте:

Йыр тауының, йырып йәшел һыртын,
 Йөрәгенә батты һерәйеп.
 Һары былбылдарзың котон алып,
 Шырау кеүек тора карайып...

5

Персей үзе гүзәл егет ине —
 Алсак күңелле һәм йор һүзле.
 Был тирәлә ғүмер булғаны юк
 Ундай “зәңгәр-зәңгәр-күк” күзле!

Был тирәлә кыззар күргәне юк
 Ак ромашкасәскә — ак сәсте.

“Наумысыз!” — тип тик бер көлгәйне ул,
Тештәренән ап-ак нур сәсте.

Зевс менән гүзәл Данаяның
Улы булып Персей тыуғандыр.
Ашказарға килеп күренгәнсе,
Өфөләрзе нурлап торғандыр.

Өйрәнгәндер тәрән ер ғилемен,
Геологтар булып китергә.
Кыззар йөрәк геологияһын
Өлгөргән ул бик йор сиртергә.

“Жаным!” — тиеп бәрхәт тауыш менән
Өзәлер йәш кыззар үзәген.
Өзөлгәндең һалыр индәренә
Ак ромашка-сәстәр күбәһен.

“Жаным!” — тиһә, хатта бағаналар
Ауып китер, тизәр, салкана...
Ни эшләтер, кара күзгә капһа
Күктәй зәңгәр күззең ялкыны!..

6

Бына ошо Персей Өфөһөнән
Килде бында ерзе борорға.
Эргәһенә эркелгән халыкка
Карар кылды телмәр корорға.

“Ер майымы, әллә алтын бармы?” —
Тип һораузар тапты яуабын:
“Ошо таузы күккә асыу өсөн
Астына сым-аркан һаламын!”

“Был тауза бит тыуған “Ашказар”-көй —
Исеме лә уның Йыр тауы.
Күлен күккә асқан шайтан кеүек
Каласакмы ошо йорт-ауыл?!”

“Калмаясак”.
“Кайза буласак ул?”
“Күсенәсәк башка яктарға”.
Тамырына балта сапкан һымак
Тәһсир итте был һүз карттарға:

“Сәбәбе ни?!” —
 Балта һағағына
 Каршы калкты күкрәк-калкандар.
 “Сәбәбе шул:
 Перспективаһыз
 Тип ауылды һеззең тапкандар”.

“Райсоветка барып етәсәкбез,
 Ашказар бар унда якларлык!”
 Персей көлдө:
 “Унан кайтырһығыз
 Ағас аттарға ла атланып —

“Перспективаһыз” тигән хөкөм
 Ашказарзың сыгкан үзенән!” —
 Үлтереп тә була, терелтеп тә
 Был донъяла тик бер һүз менән...

Йәше, карты кире таралышты,
 Шомло шойкан йөкмәп Персейзән.
 Ашказарзың муйын тәңгәленә
 Шом-балтаны кайзан, кем сөйгән?!

7

Ысыклы үләндәр ярып
 Йөрөүе, һәй, күңелле
 Таң менән иркен сәхрәлә
 Яңғыз. Шулай түгелме?!

Туған тәбиғәт косағын
 Йәйеп каршылай һине.
 Тирә-йүнде күзәтәһең,
 Таузар башына менеп.

Төн йокоһонан уянып
 Бизәнеүен донъяның
 Үз күзең менән күрәһең,
 Хыялдарға сумаһың...

“Ем-ем” итә ел искәндә
 Саф ысык тамсылары.
 һайрай һары һандуғастар —
 Ашказар йырсылары.

Баш осонда көлөс Кояш
Алтын сәстәрен тарай.
Ҡабантурғайзар, оsonoп,
Сукышын нурға кайрай...

Ғәни көтөүен тәбрикләп
Көллө донъя гөр-килә.
Әммә Ғәни күңеленә
Күңелһез гәм әркелә.

Күзәүһез көзөк энәләй,
Йөрәгенә сәнселеп,
Йөзәтә йәнде, ниңәлер,
Ак ромашка-сәс егет...

Бая ғына буровойзан
Кулын болғап калғайны.
Ә кисә, ти, Зифаларзан
Бал, май һатып алғайны...

Кыззы: “Үзең бал да май!” — тип
Тилерткән дә, тинеләр.
“Жаным!” — тип каяуын кайһа,
Исәрләнер ул, йүләр...

Муйыл күззәре Ғәнизең,
Кором һөрткәндәй кашы
Төбәлә ауыл яғына,
Йөрәге тибә шашып...

Етмәһә, Йыр тауын да бит
Харап итмәксе, тизәр.
Кайзан килеп сыкты әле
Бындай бәлә-илгизәр?!

8

Ғәни эстән янып шулай
Каршылайзыр һәр кисте...
Ашказар ағай ғәйепле —
Райсоветтың рәйесе!

Перспективаһыз, тиеп,
Ашказарзы ул тапкан.

Йыр тауының итәгенә
Буровойзы кайтарткан.

Нефть түгел, алтын түгел,
Эзләйзәр башка нәмә.
Ашказар ауылы иһә
Уларға — тишек кәмә...

Ғәни, киреп яурындарын,
Күбөташты күтәрә.
Тешен кысып, таш токомон
Тау астына түңкәрә.

Таш йөрәкле түрәләрзе
Куптарһаң икән шулай!
Аң-белем алмайса тороп,
Уларға тейеп булмай...

Их, иртә тукталған Ғәни,
Ситләшкән укыуынан!
Егет һизенә: Персей зә
Күбөташ токомонан...

9

Ашказар тип, Гөлзифа тип кушты
Кинийә улын, кызын Акназар.
Укымышлы булған өсөн, үзен
“Зирәк” тип зурланы башкалар.

Нык кушамат булып тороп калды
Акназарға Зирәк ләкәбе.
Уның аша аңды ак донъяға
Асты тәзрә ауыл мәктәбе.

Ғүмер буйына ул — укытыусы.
Дәрес бирзе әсә теленән.
Сафлык әйзәп йылға-Ашказарға,
Терәк булды тыуған иленә.

Дәресендә уның тәзрәләрзән
Һандуғастар осоп инә ине.
Зирәк йәннен кунып яурынына,
Сыңғыр-сыңғыр йырын тирә ине.

Куззай күзле кескәй ул һәм кыззар
 Был мәктәпте мәңге яратты.
 Һандуғастай һайрар әсә телен
 Ауызында улар һайратты.

Синифтарын Зирәк алып менде
 Кускылланып калккан Йыр тауға.
 Нисә быуындарға бәйән итте:
 “Ошо ерзә мәшһүр йыр тыуған!”

Заманалар башка булған ул сак,
 Хан һәм бейзәр басқан төйәкте.
 Башкактарын бороп кайтарғандар,
 Арбаға бал, шәшке тейәтеп.

Татлы балың, асыл шәшке тирең
 Етмәй калһа — кылыс тураған...
 Һылыузарзың атлас ак тәндәрен
 Башкынсының тәне хурлаған...

10

Камалыбуй тигән сая егет
 Буйһынмаған хандар заңына.
 Башкактарының ул һөйәктәрен
 Әйләндөргән һөңгө саңына.

“Ашказаркай буйы — шәшкеле һыу,
 Шәшкеләре шәп!” — тип йырлаған.
 Иң шәп кызын илдең, *Акһылыуын*,
 Гүмерлеккә һөйөп туймаған.

Ашказарзың йылтыр шәшкеләрен
 Һалмак булып йәре иңенә,
 Сығып киткән сая һунарға ул,
 Йока боззоң басып биленә.

Кәләшкәйе — назлы *Акһылыуы*
 Тороп калған карзай ағарып.
 Шул китеүзән кайтмай *Камалыбуй* —
 Аты ғына кайта кар ярып...

Ак бурзайы иһә өс көнбуйы
 Хан юлына карап абалай...
 Ашказарзың кара каранына

Кайғы кергән кара тамғалай...

Шәшкеләргә киткән Камалыбуй
Шәшкеләрен ала алмаған.
Йәшләй генә калған Акһылыуын
Көнө-төнө хәсрәт ялмаған.

Ак бурандар узған котороноп,
Ашказаркай каткан ак карға.
Ак бурзайы менән акбуз аты
Шыңшып, кешнәп көткән азбарза...

Акһылыузың карзай каткан һыны
Язға тиклем сәңкей күк боззай.
Умырзаяларға күзйәш түгеп,
Йырсыларын илдең ул йыйнай.

Йыр тауына улар күтәрелә,
Камалыбуй атын етәкләп
(Йөрәктәрзе өзөр көй сығарған
Йәнгә атты бүләк итмәккә.)

Йыр тауының текә Йыр ташына
Ултыралар, моңға күмелеп.
Кайғыһына лайык көй арнайзар,
Илатырзай илде түгелеп...

Әй, йырлайзар илдең моңлолары,
Үзәктәргә үткес йырлайзар.
Акһылыузың туңған йөрәккәйен
Иретергә улар уйлайзар.

Йырлап бөтә һуңғы йыраусы... тик...
Акһылыу тик... һаман боз кеүек...
Акбузкайы кешнәп ебәрә лә
Бер һандуғас һайрай һызылып.

Күрә халык: табын уртаһында
Һары кошкай сынрап тирбәлә.
Акһылыузың туңған күззәренән
Йәш урғылып, һыктап ебәрә.

Үзәгенән сыға һызылып моң —
Үзәктәрзе генә өзөрлөк!
Шул көйкәйен йырлап йүнәлә ул,
Ярһыу Ашказарға йөз биреп.

Көллө халык, юйып иҫ-акылын,
 Акһылыузы янлап эйәрә.
 Сихырланған килеш килә улар
 Уткын кайнап торған эргәгә.

Текә ярзан һыуға йыр ағыла,
 Тулкындарға китә тағылып:

*“Ашказаркай һыузың яры бейек,
 Йәбешеп сығыр инем, талы юк,
 Э-эй... Йәбешеп сығыр инем, талы юк.
 Кыскырыр за инем, тауышым юк,
 Кул болгар за инем, яулык юк,
 Э-эй... Кул болгар за инем, яулык юк”...*

Һыны катып тыңлай ауылдаштар,
 Үкһеп илай ауыл карттары.
 Сөмөкәйгә сумған кыз артынан
 Тәгәрләшә Йыр тау таштары...

Күк типһәнгә китә арғымағы,
 Күк үләнгә боҫа ак бурзай.
 Шунан бирле йыры Акһылыузың
 Ил йөрәген арбап ер урай...

11

Бына шундай дәрес бирә ине
 Йыр тауында Зирәк Акназар.
 Нисә быуындарзың йөрәгенә
 Тамыр йәйзе моңло «Ашказар»!

Һөйзө улар ауыл-Ашказарзы,
 Иман итеп тыуған еренә.
 “Ашказар” зы йырлап сығып китте,
 Йырлап кайтып инде иленә.

Һәр берәһе ғорур әйтер булды:
 “Донъяла бар ауыл — Ашказар.
 Ашказарһыз ситтә үткән көнөң
 Бәгерәң осло таш казар!..”

12

Акназарға ләкәп -- Зирәк булды,
Ил кәзерен һөйөп һакланы.
Быуындарға тере ядкәр итеп,
Ашказар тип улын атаны.

“Елдәр иҫер, яңы улдар үҫер,
Йөрөр ләкин исем — *Ашказар!*
Сихри йырзы, ерзе иҫкә алыр
Улым исеменән кашкалар!” —

Тип кинәнде эстән Зирәк-ата,
Йырзай һөйөп улы исемен.
Зирәкләнеп үскән малайында
Тыуған ерзең тойзо есемен.

Ул күргеһе килде кинйә улын
Үзенән дә котло, нык зирәк.
Укыу йәше етер-етмәҫ уны
Баш калаға илтте күз терәп.

Интернатка бирзе укытырға —
Тап каласа малай укыны.
Каникулға кайткан сактарында
Шартлатып сит телдә тукыны

Зирәклеген ата-әсәһенә...
Ихлас улар улға кыуанды.
“Әсә теле касмаҫ! Фән телендә
Сыныкһын!” — тип Зирәк йыуанды...

13

Бсынлап та, фәнгә сая булды —
Алтын мизал менән Ашказар
Баш каланың иң зур вуз ишеген
Уззы, абынғанда башкалар.

Шунан кызыл тышлы диплом алып,
Карар итте илгә кайтырға.
“Ашказарзың иләҫ-миләҫлеген
Күмәсәкмен, — тине, — ак нурға!”

“Хватка”һы, ай-һай, каты ине —
 Тиз үк тойзо шуны кашкалар.
 Ө бер йылдан һайлау — райсоветка
 Рәйес булып уззы Ашказар.

Тотондо ул янып якшылыкка —
 Аң-белемен илгә бирергә.
 Районды ул тейеш күтәрергә,
 Көнгә карай күкрәк кирергә! —

Гәзитгәрзә сыкты фекерзәре,
 Эфирзарза ерзе ураны.
 Уның эш планы булып ятты
 Мәскәү түрәһенең ораны:

“Хыял етмәс агрокаласыктар
 Төзөргә без тейеш күп катлы!..” --
 “Һүнгән” ауылдарзы бергә кушып
 Дөрләтергә эзләй форсатты.

Ләкин Акназар, карт укытыусы,
 Улы өсөн куя һыктанып:
 “Һүнгән” ауылдарзың кәберенә
 Ашказарзы илтөп тыккан ул...

Нисек итеп быға кулы барған —
 Тамырына балта сабырға?
 Зирәклектәр әллә артып киткән,
 Үскән кеүек артык кабырға...

Таш кала ла бында гәйепһеззәр,
 Үскән өсөн улда таш йөрәк.
 Ауылда ла брак сығып куя,
 Суйыр тәрбиәгә баш терәп...

Ярай әле кинйә кызы ипле —
 Үзе һымак, үргән ауылға.
 Пенсияға киткән Акназарзы
 Алмаштырзы Зифа хак юлда.

Үзе һымак, һайрап укыта ул
 Балаларға әсә телкәйен.
 Ул укыткан улдар, кыззар уңыр,
 Хур итмәштәр телен, илкәйен.

Ашказары-улы ғына шырау —
 Кереп баткан бәғер итенә.
 Ниңә үзе һайрап укытмаған
 Улын — картлас шуға үкенә...

...Төндәр буйы уфтай укытыусы,
 Үзгәреүен уйлап улының.
 Таш калала катып өзөлгәндәй
 Иң нескәһе йөрәк кылының...

14

Ғишык тоткайны йәштән үк
 Ғәни тилбер һылыуға.
 Аяк астына һалам тип
 Йөрәген, килде уға.

Аяк астына кыз ләкин
 Йөрәген һалдыртманы.
 Йәлләне, буғай, егетте —
 Йөрәкһез калдыртманы.

“Мә, укы, — тип һондо китап, —
 Килерһең миңә шунан.
 Һөйләшербез рәхәтләнеп,
 Телгә байырак булһаң”.

Китапты укығас, егет
 Һылыуға сәләм бирзе.
 “Һөйләшәйәк рәхәтләнеп,
 Телем байыны!” — тине.

Йылмайып көлдө лә һылыу
 Әйтте егеткә йәнә:
 “Ин укыуға. Аң үстергәс
 Килерһең, — тине, — миңә”.

Һәм киске укыуға егет
 Керзе ғариза язып.
 Дәрестән кайтып барышлай,
 Килде һылыуға сабып.

“Урта мәктәптә укыйым,
 Аңым үсәлер, — тине. —
 Һөйләшергә рәхәтләнеп

Вакыт етәлер?" — тине.

Тапты кыз тагы сәбәбен:
 “Булһын укыуың тамам.
 Шунһыз безгә рәхәтләнеп
 һөйләшеү теймәс һаман”...

Йөкмәтте шулай Ғәнигә
 Бик кызыклы вазифа
 Алһуу йөзлә, муйыл күзлә
 Укытыусы кыз — Зифа...

15

Йылтыр етен сәсле Персей тора
 Көтөү ағылыуын күзәтеп:
 “Һумалалай ялбыр яллы егет
 Өзәлер күп кыззар үзәген...

Мыкты уның кандай яруындары —
 Йыр тауында калккан каялай.
 Кара күзлә кара каштарының
 Калынлығы булыр аялай.

Сыбырткыһын болғап шартлатканда
 Кабактары күктең калтырай.
 Шул сыбырткы осо ялмағандай,
 Тәкмәс атып китер ялтыр Ай...

Алып килеп Өфө һылыузарын,
 Бактыртырға ине батырзы!
 Язырзар за ине һуштарынан...” —
 Шулайырак Персей уй корзо.

Һокланды ул ихлас көтөүсегә,
 Көнләп куйзы хатта Ғәнизән:
 “Тыумағанмын бында мин ни өсөн,
 Төсөн алып кара, саф ерзән!”

Һәм уйланы Зифа тураһында,
 Үз янына кыззы яткырып.
 “Их, үбәһе ине ауызынан,
 Ерзе-күкте, төндө шаштырып!..”

Тормошто мул татып үскән Персей

Һәм үткән күп утты, һыузарзы,
 Бының ише әммә һутлы сейә
 Ирендәрзе күргән булманы...

Уйлай китһәң, вақыт өйләнергә,
 Ғаилә ғәмәлдәрен тартырға.
 Һөнәр, эш юк кулынан килмәгән —
 Геолог та үзе, шофер за.

Кәрәк икән — тимер йәбештерә,
 Бирә короп вышка-мазарын.
 Кәрәк икән — үзе пиротехник,
 Аз ватманы Урал таузарын.

Белореттан — Шишмә тимер юлын
 Каяларзы ярып үткәрзе.
 Шул ук сакта күпме һылыузарзың
 Каяларын һүтеп түңкәрзе...

Райсоветтың каты кул рәйесе
 Эшкә уны белеп сакырған.
 Йыр тауының төшөп төбөнәсә,
 Тейешле ул серен асырға!..

16

Һәм Ашказар намлы шул түрәнең
 Етер килеп уға фарманы.
 Йыр тауының дөрөп үзәгенә,
 Ғөрәфәтте шартлау ярғанын

Торор күреп өнһөз һыу-Ашказар —
 Тау түбәһе, ырғып, баш казар...
 Ә шулай за перспективаны
 Күрә белә пред. Ашказар!

Йәшәү рәхәт бындай түрә менән —
 Карай белә тура алыска!
 Персей уйлай: нисек Ашказарзың
 Шул һеңлеһен кармап алырға?..

Зифа уға хәләл ефет булһа,
 Булыр ине пред. кайнаға.
 Кайнағаны бында терәк кылып,
 Тайыр ине улар калаға.

Зифа укытыр, ул эшләр ине
 Берәй җилми йортка тағылып.
 Бай төбәктән өйгә ит, бал, майзар
 Торор ғына ине ағылып...

Ә был Ғәни...
 Булһа-булмаһа ни
 Уның өсөн Зифа, йә башка!
 Сәсен бәйләп берәй һауынсыға,
 Кәнәгәт буласак тормошка...

Шундай ерсән хыял көйләй Персей,
 Буровойзың тыңлап борғанын.
 Башкарманан кетә Ашказарзы,
 Көткән кеүек якын туғанын.

17

Был донъяның мең-мең серзәре бар —
 Сисеп кенә түгел бөтөрлөк.
 Тузан остого ла хатта ерзең —
 Мөҗизә ул хайран итерлек.

Ғүмер буйы арбай мөҗизәләр
 Тыуып кына үскән был ергә.
 Бер мөҗизә булып килә кеше,
 Мөҗизәләй керә кәбергә.

Киткән йөрәктәрзе килерзәргә
 Бәйләп тоткан сым бар — мөҗизә.
 Ошо алтын сымдың моңон тартып
 Ак һыу аға, шаян ел гизә.

Ошо алтын сымда тамак ярып,
 һандуғастар сәсрәп һайрайзар.
 һабантурғайзары ошо сымдан
 Сорғолошоп, суқыш кайрайзар.

Ошо сымға тейһә килеп йөрәк,
 Күкрәктәрзе ярып моң сыға.
 Акһылыузар тапкан “Ашказар” зар
 Мәңге үлмәс өсөн юл сыға...

18

Узган сакта Ғәни Йыр тауынан,
 Таң-иртәлә күрзе мөгжизә:
 Йыр койола сыңрап Йыр ташынан —
 Сихри сымдың сыңы ил гизә!

Тынып тора хатта буровой за...
 Әйтерһең дә, сихри йыр тыңлай!
 Будка эсендәге Персей әллә
 Ошо йырзан ятып һулкылдай?..

Көтөүенән калып, хайран кылып
 Бакты Ғәни таузың түбәһен:
 Йөзәрләгән сағыу-һары йондоз
 Сорғоп күккә, тартты үзәген.

Канатлы шул тере йондоззарзан
 һабантурғай йыры койолдо.
 Уралдың бар моңло турғайзары
 Йыйылғандай бында тойолдо.

Ә уртала, текә Йыр ташында,
 Талир сыңын тирзе һандуғас.
 Күкте сөңмөш еңмеш турғайзарға
 Ер -- кеүәтен тиртте, ул булғас.

Әллә һиндәй купты мөгжизәлек —
 Йыр тауында таштар терелгән!
 Кускыла үләндәрзең кулкайзары
 Бер-береһен косоһ үрелгән!

Тау үзе лә ырғый төслә ине,
 Шатлығынан шашып, күктәргә:
 Турғайзары менән куша уны
 Үлмәс моңо ерзең күтәрә!..

19

Будкаһынан сыкмыш Персей-ирзе
 Алды Ғәни ымлап сакырып.
 Йыр ташына төртөп күрһәтте ул,
 Мөгжизәһең үзен бактырып.

Һушы китеп ауыр төслө ине
 Персей ошо мәлдә Ғәнигә.
 “Һаумысыз”, — тип ләкин мөңрәне лә,
 Тора бирзе баһып бер көйгә.

Тойманы ул Йыр тау сихриәтен —
 Сыңрау моңло сымды, ғәжәйеп!
 Изге ерзең иңрәп-сыңрауын да
 Ишетмәгәс... Кемдә һуң ғәйеп?!

Тотонғайны Ғәни, аптыраштан,
 Төртөп бармак тауға, һөйләргә,
 “Жаным!” — тине лә ул кул һелтәне. —
 Һанайсыңмы мине йүләргә?!”

Тиртеп Қояш офок қабағынан,
 Манды нурға күкте шул вакыт.
 Тағы тылсым: сорғол турғайзарзы
 Нурзарына алды Көн тартып...

Шылды Персей вышка ышығына.
 Көтөүенә Ғәни тартылды.
 Яңғыз калған Йыр тау һандуғасы
 Сутылданы һаман, талпынды...

Йырлы йөрәктәрзе бер-беренә
 Бәйләп тотар сым бар — мөғжизә.
 Мөғжизәле сымдар моңон тартып
 Ил һузары аға, ел гизә...

20

Көтөүенән кайтты Ғәни был көн,
 Алмашсыһын кушып, иртәрәк.
 Ишек какты килеп Зифаһына:
 “Мөғжизә бар! Шуға һин кәрәк!”

Бирзе һөйләп серен Йыр тауының,
 Тейеш уны без, тип, һакларға!
 Қызыл галстуклы йәш дуһтарын
 Теззе Зифа тығыз сафтарға.

Һәм әркелеп Йыр тау итәгенә,
 Мөғжизәне улар караны.
 Сорғол коштар тиргән урғыл йырзар

Балаларзың йәнен арбаны.

Тәбиғәттең ысын дуҫы улар —
Ант иттеләр таузы һаҡларға.
Сал сәстәрен сайкап, Аҡназар карт
Фатихаһын бирҙе сафтарға...

21

Күп китап укыны Ғәни,
Күк үләндәргә ятып.
Токсайында том-том байлык
Йөрөй тулап һәр ваҡыт.

Иркенләп тик мауығырға
Теймәй иркенлек уға:
Камасау артынан яңы
Камасау килеп сыға.

Томорала, “безләп”, һыуға
Йүгерәләр һыйырҙар.
Ғәни зә йүгерә... Ваҡыт
Етмәй кала укырға.

Һулауза иһә һауынға
Киләләр һауынсылар.
Ғәни ярҙамынан башка
Эшләй аламы улар?!.

Шәм яғып әммә өйөндә
Ултыра, кайтҡас, Ғәни.
Алмаһа яңы мәғлүмәт
Көн һайын — тынмай йәне...

Геология фәндәрен
Өстәүенә актара.
Бик тәрән тау катламдарын
Ятлап таңды аттыра.

Персей менән һөйләшергә
Теләй ул, әмәл табып.
Йыр тауын асмаксы булған
Арканға үзе “кабып”,

Табандары тейер-теймәс

Торһон ине шул егет!
Күрер ине Зифа мәгәр
Елгәнен кем ел егеп...

Уйнарға ла сыкмай инде —
Ултыра һаклап мөйөш.
Аптыраша әшнәләре:
“Ғәни, был һинең ни эш?!”

Йәш вақыттың бел кәзерен,
Уйнап-көл, тигән карттар.
Юкһа, клуб эргәһендә
Етепмәй беззең сафтар!”

Кыzzар за узалар көлөп:
“Кайза һин, егет, әллә
Язылдыңмы монахлыкка?..
Язылма, беззе йәллә!..”

22

Персей, ятып буйзак будкаһында,
Әйләнә дә генә тулғана.
Күз алдына куйып Зифакайзы,
Татлы хыялланып уйлана:

*“Ал сейәләй сихри ирендәрзе
Алды икән кемдән был Зифа?!
Алма-алһыу, моңһоу биттәренә
Килде икән кайзан мул сифат?!”*

*Кара камыштарзың караһынан
Яндырып та бага күззәре.
Ынйы кеүек тештәр араһынан
Һайланып та сыга һүззәре.*

*Ашказарзың кара каранылай
Һызылып та киткән каштары.
Ашказарзың тере шәшкеләй
Йылтырайзыр толлом-сәстәре.*

*Елгә иңен киргән активәктәй
Һығылалыр һомгол билкәйе.
Күлдәк тиртеп, сәскә-томбойоктай*

Бүртеналер баллур түшкәйе...

*Ашказарзың һыуын әскәнгәлер,
Селтерәп тә сыга тауышы.
Шул тауышты тик бер ишетеүзән
Күңелкәйем моңло, һағышлы...
Харап итә мине -- байгышты..."*

23

Бергә үскән Ғәни генә кыззы
Итә ине иләс-миләскәй.
Ул укыткан мәктәп тәңгәленән
Үтә ине егет һирәкләп...

Берәй китап һорап алған була,
Укығанын йәки килтерә.
Балаларзы һөйөп, икеһе лә
Бер-беренә карап тилмерә.

Телдәре тик тирмәй теләктәрен —
Йөрөй, ситләп, якын тирәлә...
Китә инеп Зифа сиңыфына,
Кыңғыраузан көмөш тирә лә.

Өзөлгәндәй тына ез кыңғырау,
Икеһен тиң итә яманһыу.
Ниңә икән йәшләй һөйөүселәр
Йә йөрәкһеү һәр сак, йә моңһоу?..

24

Зифаға тик һуңғы вакыттарза
Һыуыңандай Ғәни тойолдо.
Каникулға тиклем түзәргә лә
Үкһәргә, тип, кызый йыйыңды...

Иңке-тиңке килеш йөрөгәндә,
Балаларзы сыкты ул алып
Экскурсияға Йыр тауына...
Буровой янында тукталып

Күзәттеләр бырау әйләнәшен,

Катламдарзан керен⁶¹ сыкканын.
Ак ромашка сәсле Персей үзе
Укытыусы кыззы котланы

“Перспективалы язмыш” менән...
Кыззы, имеш, үсеш көтә шәп!
“Жаным! — тиеп бакты зәңгәр күзе, —
Был төбәктән һеззе көнләшәм!”

“Төбәк түгел — тыуған ерем миңә!
Исемә лә уның Ашказар!”
“Ашказарға карап алданһыңдар
Перспективаһыз башкалар!

Ағайың да, ана, акыл еккән,
Киткәс сығып ошо ауылдан.
Исемем Ашказар, тип тормаған —
Искелеккә каршы яу булған!

Перспективалы ауылдарзың
Төзөгән ул үсеш картаһын.
Районды без уның менән бергә
Киләсәккә табан тартабыз!

Бөтәсәктәр бындай вак төбәктәр —
Үсәсәктәр агрокалалар.
Тәпәй баҗкандан ук асфальттәрзә
Йөрөйәсәк беззең балалар!

Шуның өсөн бына мин һәм ағаң
Тырышабыз бында икәүләп!
Ике-өс көндән күрең: был буровой
Йыр тауынан төшөр мүкәйләп!

Шуның өсөн анау “Йыр ташы” тип
Һез йөрөткән сукай каяны
Шартлатырмын тәүзә! Буровойым
Перспективаны һайланы!

Мүкле йәндәр генә сат-йәбешеп
Ята сыбырткыға, кәшәргә⁶².
Ә һез тыуған башка йырзар өсөн!
Баш каланы бизәп йәшәргә!”

⁶¹ Керен — керн, бырау кергән ерзән алынған током.

⁶² Кәшәргә — мал азбарына.

Яуап бирзе көлөп беззең һылыу,
 Ә күңеле булды болокһоу.
 Персей күззәренен зәңгәрлеге,
 Ак ромашка — ак сәс болото

Һүрелмәслек калды күз алдында...
 “Керен” уға Персей тотторзо:
 “Миллион йыл элек аккан һыузың
 Булалыр был кырсын токомо!

Миллион йыл типкән йөрәгемде
 Шаштырырлык хәлдә һез бөгөн!
 Ташты ла һез хатта иретерлек!
 Ут-ялкында дөрләй ер-күгем!..”

Зифаның тик кермәй колағына --
 Осто елгә егет бузлауы.
 “Ах, Йыр ташын икән шартлатмаксы!..” —
 Йөрәгенә үтте һызлауы...

Ак керенде — һалкын таш катламын
 Йөрәгенә кысты Гөлзифа...
 Кыз артынан калды карап Персей:
 “Ох какой сын! Какой бил зифа!..”

25

Унынсыны “тунай” егет,
 Онотмай көтөүен тик.
 Бошона: накыс һауыны
 МТФ һөтөнөң, тип.

Шул һөттө арттырып алға
 Сығыу юлдарын эзләй...
 “Зав. МТФ” көтөүсенен
 Эзләнеүзәрен һизмәй

Йөрөй буркаһын бөркәнәп,
 Арғымағын юрттырып,
 Буденныйға окшайым, тип,
 Сал мыйыктарын бороп.

Кавалерист булған ағай
 Һуғышында Ватандың:
 “Шайморатов ғәскәрендә

Арғымакка атландым!”

Кәйефе килгән сактарза
 “Егет” булып та ала.
 Кындан кылысын һурғандай
 һелтәнеп, һөрән һала:

“Кавалерия, по коням!” —
 “Ат”ка атланып саба...
 Иртәгәһен, ах-вах килеп,
 Мунсала тәнен саба...

Бирсәләрзән “тауыш бирә”
 Унар суйын ярсығы.
 Ауған мыйығын йүнәтә
 Ирзең түзмер карсығы...

Сәй эскәндә самауырға
 Көзгөләй текләп карай:
 “Ысынлап та Буденныйға
 Окшап барабыз, малай!”

Ә малдар туйына алмай,
 һөт һауындары артмай...
 Ихлас хезмәте Гәнизең
 Казаныш булып кайтмай...

Уңышһызлыктың, уйланып,
 Сыкты осона егет.
 Кисләтеп кайткас, мыйыклы
 Мыктыға әйтте килеп:

Көтөүзе кырзан ауылға
 Кыуабыз, ағай, ниңә?
 Алты сакрымды һыйырзар
 Ер саңын ескәп килә

Иртә-кисен... Шу л сәбәпле
 Туйына алмай һыйыр”.
 “Һе! Әләйһә яландарзы
 Ауылға якын, — ти ир, —
 Тарттырайык!..”

“Күсерәбез
 Кырға ферманың үзен!
 Йәйләтеп шунда малдарзы,

Кайтырбыз алып көзөн”.

Теңкәһенә был һүз ләкин
Ағайзың килеп тейә:
Эш юктан эш арттырыусы
Кустыларзы кем һөйә!

Етмәһә, МТФ беззән
Китә, тигән хәбәр бар.
Перспективаһыз калып,
Бөтә, тизәр, Ашказар!..

Китәм-бөтәм тип торғанда,
Йәйләүе кәрәк ниңә?
Етмәһә, парлы мунсаға
Якын булғыһы килә...

26

Моңло-моңло, уйлы кайта һылыу
Буровойлы Йыр тау янынан.
Персей биргән затты — ак керенде
Тотоп-тотоп карай яңынан.

Ак күңеле һымак Акһылыузың,
Акык кына икән Йыр тауы.
Шул аклыктан микән “Ашказар”зың
Йәнкәйзәргә үтеп сыңлауы...

Шул аклыкты, тимәк, буровойзың
Каралығы бороп тишәсәк.
Сыңрап сыккан ак моң урынынан
Кара һөрәм сорғоп китәсәк...

Карьер асып ауыл урынында,
Ак таштарын кырға ташырзар.
Ситкә ситнәтелгән ауылдаштар
Кайғыһынан алыып-шашырзар...

Зәңгәр күктән сыңрап йыр һурыусы
Һабан турғайзары таш катыр.
Ауып төшөп йырзар бишегенән,
Йөрәктәргә кара таш батыр...

Мөмкинме һуң быны кисерергә?!

Күреү кәрәк сара һуңламай!
 Зифа эште аҗаһы Ашказар
 Башлап йөрөүен дә һанламай...

Ғәни, Ғәни! Терәк фәкәт Ғәни!
 Кәрәк уны йәлеп итергә!
 ...Осрашалар икәү һәм күрәләр:
 Икәһе тиң бер үк фекерзә!

27

Ғәни иһә көн элгәре
 Тарыған был кайғыға.
 Һаклап калырға Йыр тауын
 Йөрөткән эш яй ғына:

Комсомолдың ялкындарын —
 Тиҗтерзәрен йыйнаған.
 Йөрәгендә һәр берәһе
 Уртақ фекер төйнәгән:

Ауылдаштар араһында
 Аңлатыу-эш башларға.
 Мақсаттары — буровойзы
 Таузан алып ташларға.

“Ташларға, тигәс тә, тура
 Аңламайык, егеттәр.
 Шыма төтөн йөрөтөргә
 Тейеш беззең кеүектәр.

Шул шыраузың әрнетәүен
 Күңелдәргә тойзортоп,
 Күтәрәйек мәсьәләне,
 Дөйөм йыйын йыйзыртып.

Ауыл халкы исеменән
 Сығартайык бер карар.
 Халык һүзе — хаклык һүзе,
 Уға каршы кем барыр?!

Райбашкарма рәйесе бит
 Үз кешебез, етмәһә!
 Их, Ашказар аҗайыбыз
 Изге эште йөкмәһә!..

Олактырҗа буровойзы
 Лайыклырак бер ергә!
 Ашказаркай һәм Йыр таукай
 Тейеш түгел үлергә!" —

Шулай кушты Ғәни. Берзәм
 Хупланылар егеттәр.
 Башланды эш... Өйзән-өйгә
 Йөрөнөләр өгөтләп...

Һәм Йыр тауы тарафына
 Күзле йозак куйылды:
 Алмашлашып пионерзар
 Аңдынылар зур юлды...

28

Әммә теге ғәме лә зур —
 Тынғы бирмәй Ғәнигә:
 Калай кылып һыйырзарзы
 Күсерергә йәйләүгә?

Йосоп ағаның ишеген
 Шакылдатты күпме кат.
 Мыйык бороп кына ләкин
 Һөйләшә бит мыкты карт...

Бирмәй һырт ағаң: "Борондан
 Йөрөнә кайтып көтөү!
 Әммә көр булды мал-тыуар,
 Мул әйзе һыйыр һөтөн!"

"Борон хәзерге баһыузар
 Булмаған — ялан яткан!
 Ауылға тиклем һыйырзар
 Күк үлән ялмап кайткан".

"Кускыл үлән юл саңына
 Үстертәйек, булмаһа?!"
 "Их һин ағай, кире бөткән
 Бүкән булғанһың даһа!.."

...Иртәгәһен һауынсылар
 Түрәгә яу һалалар.

“Ғыйырзың һөтө — телендә!” —
Тип мазаһын алалар...

Кайтһа өйөнә, бисәһе
Куймай самауыр уға:
“Көтөүзе ниңә йәйләүгә
Кыуалатмайһың, коза?!”

Кис булһа, тәзрәне кағып
Асып ебәрә елдәр.
Йәштәр, елдәргә эйәртеп
Йырзарын, былай тизәр:

*“Ағай бөркәнгән буркаһын —
Итәге-салғыйы юк.
Ферма малдары ябыға,
Ә уның кайғыһы юк.*

*Йосоп ағайзың мыйығы
Ярты метрға үскән.
Мыйык ашатып малдарзы
Көрәйтмәк була микән?!”*

Белмәй нишләргә ағабыз,
Бөрсәләй һикеренә,
Эйәреүсе табылмай тик
Мөдирзең фекеренә.

Көллөһө тиң тарта кырға,
Һүз берләштергән һымак.
Саба Ғәнигә ағабыз,
Сығынсы аттай тулап:

“Ятма котортоп халыкты
Етәкселеккә каршы!
Тукмайһың тимер таяклап
Унһыз ауырткан башты!”

Каушамай егет (белә бит
Ғәзәтен түрәһенең):
“Һәленгән асқа мыйығың, —
Ти уға, — күрәмеһең?”

Көзгөнә алып өстәлдән,
Ағай кулына һона:
“Мыйығыңды төзәйт. Төзәт

Ебәргән хатаңды ла!”

Йосоп ағай, кырт боролоп,
Өндәшмәй сығып китә.
Кыуыла көтөү йәйләүгә,
Әммә... дау барып етә

Ауыл Советына. Унан —
Райондың йәптәренә:
“Тәрбиә эше етешмәй
Ашказар йәштәренә!

Үзбелдекле кыузырткандар
Малдарзы азбарынан.
Уныһы ғына етмәһә,
Йәбешеп таузарына,

Яңылыкка каршы улар
Сыкмаксы була, тизәр.
Искелеккә сат-йәбешеп
Ятмаксы ғына, тизәр.

Йыр тауынан буровойзы
Аузартмаксылар икән.
Райүзәкте таш карьерһыз
Калдыртмаксылар икән!..

Сәйәси аң акһай, тимәк,
Бозоп заман талабын.
Балта саба тамырына
Кемдәр агрокаланың?!

Райбашкарма рәйесенә
Тейә килеп таш-хәбәр...
Таштай катып, сыға юлға
Каты түрә Ашказар...

29

Ғәни ул көн ветеринар менән
Мал дауалай ине йәйләүзә:
Укыраға каршы һуғыш асып,
Креолин менән эшләүзән

Ауа яззы арып һәм тонсоғоп

(Шундай зәһәр һаҫы ул дарыу...)
 Һәүкәштәрзең хәлен күрсағанда
 Мөмкинме һуң кулды каушарыу?!

Тик, кис булғас, һыйыр йәйләүенә
 Килде “төтәп” бер йәш сапкынсы.
 Хәле бөтөп, шуны һөйләп бирзе
 Йыр тауына куйған сос һаксы:

Персей таузы иртән шартлатасак,
 Йырыбыззың етеп башына.
 Шуның өсөн бөгөн әзерләнә
 Перспективалы машина!”

Персей әйтә: “Тиштем тау күкрәген,
 Дары кабы унда төшәсәк.
 Ә шунан һуң... таузың соңкаһында
 Йәшен уты сәсрәп китәсәк!..”

Тау шартлаһа, ағай, һандуғастан,
 Һабантурғайзарзан ни калыр?!..” —
 Йәшүсмерзең йәшле күззәренән
 Өзөлгәндәй булды әс-бауыр...

“Бар, ос! — тине Ғәни. — Ауыл халкын
 Йыр тауына йәһәт йыйығыз.
 Артыңдан ук мин дә кайтып етәм —
 Иҫән калыр йырлы тауыбыз!”

Эштәрен ул кушып алмашына,
 Велосипедына атланды.
 Йыр тауының тартып тылсымдары,
 Тоймай калды нисек кайтканды...

Ашказарза — тыуған ауылкайза —
 Серем итә халык эштән һуң.
 Клуб янындағы акланлыкта
 Сыңлай ине гармун бик ярһыу.

Тура шунда килеп төштө Ғәни —
 Кызған ине йәштәр уйыны.
 Йыуынмаған, кейенмәгән килеш
 Тәү күрәләр ине кис уны.

Креолин еҫе аңкыуынан
 Бөлдө кыззар, каплап танауын.

“Ветврач!” тип кемдер ирештерзе,
Гармун белде сыйнап уйнауын...

Тура барып Ғәни гармунсыға,
Кулы менән бақты күректе:
“Бәлә килә, дуҫтар, Йыр тауына!” —
Тип өззә ул моңло берлекте.

Бейеүселәр шундук туктанылар,
Өйөрөлдө йәштәр бер тирә.
“Кем ул унда бәлә халып йөрөй?!” —
Тип екерзе Персей, түш кирә.

“Һин халаһың икән ул бәләне,
Бырауыңа баулап Йыр тауын!”
“Фу! — тине дә: — Ассенизатор! — тип,
Персей тотто нәфис танауын. —

Үз эшендә бул һин, бар, тай, *жаным*,
Йөрәмәсе бында буталып!”
Гармун тағы сыйнай башламаҫмы,
Берсә ярһып, берсә тукталып!..

Ни арала кубып Персей тайзы,
Һиззертмәстән, Йыр тау яғына.
Әшнәләре ләкин тороп калып,
Ызғышырға итте яңынан.

“Ташлағызсы шундай ваклыктарзы!” —
Тип уйынға ине бормаксы,
Тертләп китте Зифа: Йыр тауының
Түбәһендә дәрзә бер саткы...

“Апай, апай, таузы шартлаталар!” —
Тип кыскырзы бер һак-пионер.
Иҫтәренә килде шунда йәштәр...
Ғәни кеүек дөрләп бермә-бер,

Ташландылар шомло саткылыкка,
Гранаталай йөрәк тотошоп.
Әйтерһең дә, рота яуға бара!
Әйтерһең дә, Ватан һуғышы!..

Райсоветтың етез газигында
 Елә үзе — рәйес Ашказар.
 Арттан саба тейеш кешеләре —
 Милиционер һәм башкалар...

Ауыр уйға һала Ашказарзы
 Ауылына шулай кайтыуы.
 Уйлап караһаң бит, халык өсөн
 Яна-көйә эшләп ятыуы...

Дөрөс, Ашказарзы күсертергә
 Исемлеккә үзе теркәне:
 Ауылдаштар агрокалаларза
 Йәшәйәсәк белеп көн тәмен!

Дөрөс, Йыр тауына буровойзы,
 Алдан күреп, үзе ебәрзе.
 Бороп төшөп, Персей асыкланы
 Тау йәшереп яткан серзәрзе:

Буш әкиәт кәсен алып атһаң,
 Көтә унда оло хазина.
 Бер шартлатыу ғына етә безгә
 Кереү өсөн байлык базына.

Ситкә күсеп ауыл ултырасак,
 Оло карьер унда буласак.
 Йыр тауынан сыккан ак кырсындан
 Йырлы юлдар район һузасак!

Быға тиклем илде ни йүнкетә?
 Тик бер оло сәбәп — юлһызлык.
 Космос тизлекле был заманала
 Юлһызлык ул — ике кулһызлык!

Ак кырсын юл илтер селтәрләненп
 Райондан һәр төбәк, ауылға.
 Ауыл менән кала араларын
 Тоташтырыу бәйле зур юлға.

Ауыл теләгән һәр мохтажлығын
 Заман юлы аша тултырыр.
 Игенсе һәм малсы теләй — өйзә,
 Теләй — калала кис ултырыр.

Һәм етешкән икмәк, ит, һөттәрзе

Тоткарламай юлдар елдерер.
Шул ук юлдар шаулы калаларзың
Мартен малын бында килтерер.

Таш һәм асфальт юллап китмәс йәштәр —
Тыуған ерзә нығыр тамыры.
Юкһа, йәштәр китеп бөтә, тиеп,
Көйөнәбез күпме қаңғырып.

Юк, һыйзырмай беззе иске исәп,
Яңыса без тейеш йәшәргә!
Искелектең ниңә тайы типкән
Ашказарза яткан йәштәргә?!

Комсойошма (хәйер, үз һеңлем бит!),
Партойошма насар эшләйзер.
Пенсионер атам — карт коммунист —
Әкиәткә һөрһөп йәшәйзер.

Шулай булмаһа һуң, йәш быуынды
Алмаз ине гөрөф шаукымы.
Идеяға беззең аяк сала
Камалыбуй-феодал катыны!..

Әллә булған, әллә булмаған ул,
Әллә баткан, әллә батмаған.
“Ашказар”зы йырлап булмаймы ни,
Әкиәткә уны такмаһаң?!

31

Бына шулай бара янып рәйес,
Ауылкайы өсөн йән атып.
Ашказарзың йыры, легендаһы
Кишкән кеүек кыйғыр канатын...

Килеп инә ауыл осона ир,
Картласының туктай өйөнә.
Акназарзың балкып тәзрәләре,
Улы кайтыуына һөйөнә.

Карт яугирзең ләкин ак күңелен
Ашказарзың өнө карайта:
“Атай, ниңә һыртта шау-шоу бара? —
Йыр тауында халык ни айкан?”

“Уныһын һин үзең беләһеңдер,
Улым, — тине тыныс Акназар. —
Һиңә каршы бөгөн ағыласак
Хатта эскән һыуың — Ашказар!

Йыр тауына хаслы кул һалыузы
Бая ғына үзем ишеттем.
Һәм уйланым: Белмәй тирбәткәнмен
Кинийә улым яткан бишекте!..”

32

“Атай, атай! Һин бит карт коммунист! —
Ашказарҙан кара тир бәрзе. —
Акыл һүзе әйтеп тыйыу кәрәк
Тәртә тишкән йүнһез-йүләрзе!”

“Һин ул тәртә!.. Бындай мурт тәртәне
Үзем дә мин тибеп һындырам.
Юлға бырғып йырзы тапатырға
Бер кемгә дә ирек куйзырмам!”

Ашказарзы бынан күсертеүзең,
Йыр тауынан юлдар һалыузың
Күпме миллион һумлык илгә файза
Бирәсәген — заман талабын

Күпме генә тылкып аңлатырға
Тырышһа ла улы Ашказар,
Атаһы нык торзо. Үзгәргәйне
Танымаһлык булып Акназар...

“Йәштәрзең һин, — тине, — таш, асфальткә
Бәйләмәксе икән йөрәген.
Әммә, өзгәс уны Йыр тауынан,
Таш йөрәктең һиңә кәрәге?!..”

...Ахырыһы, район исеменән
Рәйес улы унан һораны:
“Йыр тауына менеп, йор һүз менән
Туктат һин, коммунист, боланы!”

“Бола башын кәрәк туктатырға —
Ул һин үзең! — тине Акназар. —

Әкиәт тип һанға һукмағаның —
Хәжикәт ул! Үлмәс Ашказар!”

33

Кара янып сығып китте рәйес:
“Атай, көтәм һине шулай за!”
Милиционерға низер әйтте
Йыр тауына менгән ыңғайза.

Ә тау башы мәхшәр килә ине:
Персей буровойын уратып
Шаулай йәштәр... Бырау вышкаһына
Сым таккандар, эште зурайтып...

“Сымдан тартып бөтә ауыл менән,
Аузарабыз!” — тиеп янайзар.
Озон сымға килеп тотонғандар
Йәштәр, карттар, хатта малайзар...

Өстәүенә, һорап тормайынса,
Йыр ташын бит Персей шартлаткан...
«Объект әзер!» тип, райсоветка
Рапорт биреү эшен шәпләткән...

Ашказарзың күреп килеүен, ул
“Бола башлығы”на боролдо:
Һизмәй калды Ғәни, Персей кулы
Яғаһына уның бөрөлдө.

Шытырзаны күлдәк... Ғәни, ярһып,
Йәберсеһен һелтәп осорзо...
Ауыз-морононан каны боркоп,
Персей йәһәт тороп ултырзы.

Тап шул мәлдә милиционерзың
Кулы ятты Ғәни иңенә:
Машинаға уны елтерәтте,
“Әйзә, киттек!” кенә тине лә...

34

Купты шау-шоу...

Зифа ағаһына
Илай-илай килде йүгереп:
“Канунһызлык!
Персей башлап һукты!
Барығыз тиң быны күрзегез!”

“Ярар, һеңлем, барғас аңлашырбыз! —
Сырай һытты кызға Ашказар. —
Бөтәгез зә тиз үк таралығыз!
Персей дәүләт эшен башкара!”

“Юк, китмәйбез!
Тартып аузарабыз
Йыр тауынан һөмһөз тимерзе!” —
Сеңләп сыккан Зифа һөрәнәнә
Төркөм-төркөм халык йүгерзе.

Иң алдағы сап-сал башты күреп,
Иркен һулыш алды Ашказар:
Кире уйлап, улы өсөн һызлап
Килә, буғай, атай Акназар...

“Атай, әйтсе!”
“Әйтәм! — тине картлас. —
Мин торамын кызым яғында!”
“Аполитик һүз был!” — тигәс берәү,
Абайланы рәйес алдында

Озон мыйык асқан “завферма”ны...
Урталыкка тартып сығарып,
Бирзе фарман:
“Булһаң кавалерист,
Хәкикәтте, ағай, әйт ярып:

Ашказарзы касан какканы бар
Райбашкарма — Совет власы?”
“Какканы юк!”
“Һезгә түгелме ни
Төзөләсәк агрокаласык?!”

“Безгә, әйе. Агрокаласыкты
Теләйбез тиз төзөп керергә!
Матур йорттар, таш юл файзаһына
Немедленно таузы бирергә!”

“Һәй афарин! Қандай ақыллы баш

Йосоп ағай!" — тине Ашказар.
 "Акыллы баш түгел, ә суйыр таш —
 һинең кеүек!" — тине Акназар...

Ағас аяклы бер ағай карпып,
 Буровойға төрттө таяғын:
 "Был дэжжалды тартып аузармаһақ,
 Беззе лә ул ашар май яғып!.."

"Шыр әкиәт!" — Көлдө Персей унан...
 "Әкиәттән дөрә хәкикәт!
 Йыр тауының гүзәл әкиәте
 һуғышта ла бирзе көс-кеүәт!

Власка мин каршы һөйләмәйем,
 Әйтәм ләкин ярып тураһын:
 Фронтта йот-фашист кәүзәләрен
 "Ашказар"зы йырлап тураһым!

Иләкләнәп кәүзәм киҫелһә лә,
 Ярсыктары тейеп минаның,
 Тере кайттым, тере Йыр тауының
 Сыңрау тылсымына инанып!"

"Дөрөс, корзаш! — тине сал Акназар
 Сығып бақты халык алдына. —
 "Аполитик һүз" тип хәкикәтте
 Буяп булмай дегет затына.

Мортазиндың һыбай ғәскәрендә
 Байраксыһы булып мин барзым.
 Муйынымды казак шашкалары
 Сапканда ла яугир мин калдым.

Как түбәмде кулак сукмарзаны
 Ярғанда ла дөрләп мин яндым.
 Күкрәгемде фашист пулялары
 Йырғанда ла яугир мин калдым.

Нисә быуын өсөн сәс ағартып
 Салланһам да, яугир мин калдым.
 Ошо ерзең сөнки тупрағынан
 Дәрт алдым да моң-йыр мин алдым.

Тыуған ергә туған йырзар менән
 Тоташкандыр йөрәк тамырым.

Шул нескә сым, елгә елтерәтмәй,
Тотоп тора илем бәҗерен!

Өзһәк әгәр сымын Ашказарзың,
Күтәрмәс ер шомло тетрәүзе.
Үз күкрәгем үтә быраулағыз
Йыр тауының йәшел күкрәген!" —

Шулай тине лә карт ергә аузы.
Сыңлап китте шунда моң-сымдар.
Йыр тауына, гүйә, килеп меңде
Ашказарзан купкан тулкындар...
.....

Иртәгәһен күрзе көллә халык
Аллап таузы хак таң атканын.
Шом-бырауы һынык буровойзың
Тау астында аунап ятканын...

Райүзәктә иһә Ғәни, Зифа
Какты иртүк райком ишеген.
Партияның райком секретары
Бюро йыйып эште тикшерзе.

Ни булғанын унда һөйләмәйзәр...
Ашказар-ир сыккан бойоҗоп.
Рәйеслектән уны бушаттылар,
Баш каланың үтәп бойороҗон.

Шылдырзылар ирзе башка якка —
Булды шулай район әхүәле.
“Йорттан сүп-сар сығармағыз!” — тигән,
Тапкыр икән урыс мәкәле...

Ауылда һуң? Ауған буровойзы
Озаттылар кире, һөйрәтеп.
Хәбәр сыкты район гәзитендә,
Оскан үзе, текә үрзән, тип...

Персей китте әллә Персияға,
Әллә тап Өфөнөң үзенә...
Ошонан һуң, тизәр, ак Йыр тауы
Ак төшөргән зәңгәр күзенә...

Йыр тауының котон коткарырға
Өйбөрөнсә акса йыйзылар.

Йыр ташының купкан ярсыктарын
Бетон койоп кабат куйзылар.

Ашказарзан сыккан һынсы-рәссам
Баш каланан кайтты “ah” ороп.
Йыр ташына сихри Акһылыузың
Мәрмәр һынын куйзы бақтырып...

35

Кыр-урмандар бизәнәләр
Көз матур буяузарға.
Баһуза йомартлык көлә,
Шатлык уйнай таузарза.

Донъяла туклык... Көр оса
Һауала кейек коштар.
Һәр кайза тора яңғырап
Кыуаныслы тауыштар.

Байрам итәләр ауылда,
Кунактар сакырышып.
Яусы ебәрә егеттәр,
Бер-беренән ярышып.

Еткән кыззар за ауылда
Бөтөп баралар тамам.
Ә Зифа беззең күңелһез —
Яңғызы йөрөй һаман...

Ғәниә, бөтөп сыкһа ла
Синифтың унынсыһын,
Күп итеп иген алһа ла,
Ебәрмәйсе яусыһын...

Тап килгәндә лә һиззертмәй
Тәрән хистәрен уға.
Йөрәгемде бирәм, тимәй
Әлеккеләй, һылыуға.

Кыз, көтә-көтә егеттең
Тәқдимен, арып бөттө.
Иптәштәре аркылы ла
Серле һүзен еткертте...

“Ғыуынды микән әллә? — тип,
 Куркынып куйзы үзе, —
 Вакытында сара күрмәй
 Озайткан өсөн һүззе...”

Ләкин егете шат, гәмһез
 Яһаны уға визит.
 Өстөндә — яңы костюмы,
 Кулында — китап, гәзит.

“Жыу!” итеп китте йөрәге
 Зифаның, быны күреп:
 “Тапканһың йөрөр вакытты
 Акыл-макыл күтәреп!”

“Йөрәмәй нишләйем? Үзең
 Мәжбүр иттең укырға...”
 “Кем кушкан һиңә, укып та,
 һукыр-мукур булырға?”

“Һукыр тип... һукыр түгел мин...”
 “Әш, улай булғас, низән?
 Йоклап йөрәмәс инең бит
 Уйымды минең һизһәң!..”

“Шуға ла килдем шул инде,
 һөйләшер өсөн яйлап...”
 Зифаның какты йөрәге
 Әллә нәмәләр уйлап...

Хыялдар күленә сумды
 Мәйерәп, йомоп күзен...
 Әйтмәсе борон ишетте
 Ғәнизең әйтер һүзен...

Уятып уны йоконан,
 Мут дауам итте егет:
 “Теләнем йөрәк хисемде
 Сисергә һиңә тезеп...”

Йөкмәттең ләкин миңә һин
 Бурыс артынан бурыс.
 Бығаулап тоттом йөрәкте —
 Акылым булды корос.

Зур рәхмәт: һинең аркала

Таныклык алдым кулга.
Тар һукмағымды калдырып,
Төшәмен оло юлга.

Бөгөндән йәғни үземә
Йөкмәнем яңы бурыс.
Бығаулап куйзым тойғомдо,
Акылым тағы корос!

Һыйырзарымды калдырып,
Өфөгә тиззән китәм:
Вузда укып сығыу миңең
Изге бурысым икән!..”

...Күңелһезләнде кызыбыз:
“Хисләшеү булыр касан?
Егет түгелһең, йәшереп,
Хисеңде алып касаң!..”

Егет йөкмәтә был юлы
Кызына вазифаны:
“Кер һин дә Башпедвузға, — тип
Өгөтләй ул Зифаны... —

Техникумың менән генә
Бара алмашһың йырак.
Тыуған ауыл мәктәбенә
Юғары белгес кәрәк!

Укып сығайык бергәләп
Юғары укыу йортон.
Шунһыз безгә рәхәтләнеп
Хисләшеү теймәс буйтым”, —

Ти ул, Зифаның күзенә
Үтенес менән карап...
Егет карашында — һорау,
Иркәләү, һөйөү, талап...

36

Йыр тауынан төштө икәү,
Тағалтып йөрәк һүзен.
Шундай матур булып атты
Хушлашыу таңы бөгөн...

Йыр тауының итәгендә —
Йәштәр ултырткан туғай.
Зәңгәр шыршы ылысына
Кунып талпына турғай.

Сут-сут һайрай һандуғасы
Иңендә Аһылыгузың.
Ғүмер һанай кәкүктәре
Яз башынан көнозон...

Шәшкеләре Ашказарзың
Йөзөп уйнай һыуында.
Яңы бишектәр тирбәлә
Ашказар ауылында...

Изге сәфәргә икәүзе
Озата ауылдаштар.
Ак юл теләйзәр сал карттар,
Ак яулык болғай йәштәр.

Моңһоу ниңәлер бөтәһе
Автобус каршыһында:
“Күрешә алмабыз инде,
Кайтмаһығыз һез бында, —

Тизәр карттар...
“Тартмаһ һеззе,
Укығас, ябай ауыл”, —
Тизәр йәштәр...
“Таш каланан
Йолкмаһ хатта ел-дауыл...”

Йылмая Ғәни ихластан:
“Дуһтар, һис кайғырмағыз.
Вузға дәреслектәр алыу
Өсөн генә барабыз.

Ситтән тороп тамамларға
Буддык зур укыу йортон —
Һүкәштәремде йөрәктән
Ташлайым һисек кыркып?..”

“Мин дә укыуһыларымдан
Яза алмам, ти Зифа. —
Тыуған ергә тамыр йәйеп

Үсеу — беззең вазифа!

Ошо ерзә, дуҫкайзарым,
Илде лә байытайык,
Күңел хазиналарын да
Арттырып нығытайык.

Һәр ауылдаш — булһын ғалим
Үзенең хезмәтендә!"
Ғәни косаклай Зифаһын —
Бәхетле бына кемдәр!

Автобус кузғалыр алда
Яр буйына киләләр.
Ашказарзың һыуын сайпып,
Кыуаналар, көләләр.

Һызыла күңелдәрендә
Йыр тауының моң сымы.
Шул моң-сымдар илтә имен
Сәфәр сыккан юлсыны...

Яңы һалған кырсын юлдан
Машина йор кузғала.
Йыр тауы ла имен тора,
Таш түшәлде юлға ла:

Якындағы рудниктарзан
Сыккан отвалдар күпме!..
Шул таштарзан юлдар һузып,
Артты райондың күрке!

"Агрокала" лар калһындар
Әкиәт донъяһында!..
Йыр таузары әйләнмәһен
Иблестең улъяһына!

Акһылыузың ак күңеле
Һыҙһын мәңге: "Ашказар..."
Камалыбуй шәшкеләрен
Куркытмаһын башкалар...

Һары һабантурғайзары
Күктән мәңге тирһен йыр.
Мәрмәр һынға һандуғаскай
Кунып сыңратһын талир...

Сихри моңдан типһен сеңләп
 Йөрәге һәр кыз, улдың!..
 ...Күзләп бара Зифа, Ғәни
 Сағыу төстәрен юлдың.

Елә автобус — күкрәге
 Киңлектәр бара ярып.
 Тоташкандар Ашказарға
 Донъяның офоктары!..

12.03.1957.
 1981.

ДАУЫЛ ПЛАНЕТАҢЫ

Быуат калейдоскобы.

I

1900 — 1914

1

Был егерменсе быуат...
 Туплы-кылыслы быуат.
 Ут-куркыныслы быуат...

Китғалары дөгүәле,
 Океандары оранлы,
 Бәндәләре кораллы, —
 Комарлана ут, булат...

2

Өйөрмәләр Ерзе ураткан.
 Китғаларзы койон тураклай.
 Таузар ауа,
 Ярзар ишелә.

Биш китғаның канлы түшендә
Һәрәйешеп тора кешеләр.

3

Төрлө төскә керә флагтар —
Милләттәрзең керә төсөнә.
Ерзең билен кармай Капитал,
“Милли” флаг бөркәп иңенә.

Рәсәй әләменең астынан
Йырткыс томшок төртә таш һымак;
Бирсәткәле батша бармағы —
Карағоштоң кәкере тырнағы.

Британ штандартын бизәгән
Лавр япраклы сук сәскәлә
Арысландың азау тештәре
Һалкын нурын сағып киршәлә...

Герман барондары бураһын
Кара курғаш-борсак тултырған.
Кайзер Вилгельмдең тәхете
Пушка лафетына ултырған...

АКШ байрағынан, акшайып,
Гангстерзың айкай йот күзе;
Һәр йондозо — пушка ауызы,
Йотор кеүек ялмай ер йөзөн...

Өрәкләнеп, һелтәп мөгөзөн,
Канға күзе тонған Капитал
Ак донъяға кара тамға һала:
— Һук!
— Йык!
— Тала!
— Кеше — түгел кеше, ә кандала!

Төстәр төрлө,
Ләкин шөгөл берәү:
Көслөнөкө — донъя,
Туптар — терәү!

II

1914 — 1917

“Көслөнөкө — донъя!
Туптар — терәү”!.. —
Көбөктөрөн бора пушкалар,
Доллар һуғып уттар осалар...

Китғаларзың сәсрәй ал каны,
Канға мансый дәжжал донъяны.

Ерзең йөзөн киҫә окоптар,
Унда — Фред, Иван, Якуптар...

Билдән батып ал кан эсенә,
Ата улар, ата үс менән.

Белмәй ләкин кемгә атканын...
Кем эскәнен ерзең ал канын...

Әйзәй яуға “милли” флагтар,
Флагтарзан алтын юлактар

Һузылалар алтын муксаға.
“Браво!” — Капитал мут кул саба...

III

1917

Егерменсе быуат, Егерме!
Дауылдарың Ерзе елдерзе!..

Ун етенсе йылдың елдәре...
Һиҫкәнә ер, ярһый илдәре.

“Икмәк!”, “Ирек!”, “Ер!” — тигән
Комастарзы даулы ел киргән.

Ленин аңы айкай донъяны:
“Корасакбыз тормош өр-яңы!

Кеше булыр ерзә төп терәү,

Йыға алмаҫ уны һис берәү!”

Китғаларҙы туплап-айбарлап,
Ер шарына кирҙе ал байрак:

“Хезмәтйәнгә ерҙә бер дошман —
Эшләмәйсә теһләп тулышкан!

Штыктарҙы ваҡыт борорға,
Корһағынан уның бырғырға!

Канын коҫоп ауһын Капитал!..”
...“Аврора”нан сорғоп атты таң...

IV

1917 — 1945

1

Ал байрағын киреп атты таң,
Сик үткәрҙе ерем яңынан —

Ғәзеллек һәм Дуҫлыҡ сиктәре.
Ситкә сикте сикһез төндәре.

Тыуҙы күкрәп илдә колхоздар,
Домналар һәм гигант заводтар...

Кырк беренсе йылда кузғалғас --
Йортобозға әжәл-ут һалғас

Капиталдан шыткан шакшылар
(Фашист корто тигән вәхшизәр) —

Кылыстарҙан безҙең туралды.
Ер шарында һындар турайҙы!

Күкте терәп калкты Кешеләр —
Прометей һәм Урал ишеләр!

Булды шулай, булды барыһы.
Ғәмдең тыуҙы ләкин яңыһы...

2

Карурмандар, джунглизар
 Уяналар сәсәп йоконан:
 Ер биленә һөрөм сорнап
 Атом бәшмәктәре йолкона —

Күккә кара шәүлә һузып,
 Кәберенән көрмәй Капитал...
 Кыл аяғын Ергә урап,
 Канын эсә, сәсәй йотоп кан...

Йәнә “милләт байрактары” —
 Шәп кәфенлек шашкын китғаға...

Китғаларзың, котлоларзың
 Йөрәгенә көбәк тоҗкала:
 — Бирелегез!
 — Сигенегез!
 — Тез сүтегез!
 — Сүкмәһәгез — булыр бөтөүегез!
 — Юк көнөгез! —
 Көбәклеләр һөрән һала,
 һөрәндәре йәнде ала...

“Ак йорт” тарзан кара тарала,
 Караларзан фашист ярала —
 Капиталдың кәбер коткоһо...
 Ерем тертләй, Ерем йокоһоз...

Каяланып калка биш китға.
 Бишеһе лә сыйрап теш кысқан.
 Ерзә — фашист, кәбер коткоһо!..
 Ерзә — хәүеф, Ерем йокоһоз!..

V

Кеше килде

1

“Джунглиза Джон хужа,
 Диңгеззәрзә — дредноут!” —

Канун шулай... Дредноуттар
Көбәгенән дөрлэй ут...

Шул канунды камыр кылып,
Кирә күкрәк китғалар.
Аһ, нишләрбез, китғаларзы
Тағы утка тотһалар?!

Хак байракты, Хак байракты
Канға атып йыкһалар?
Яз йырзарын, яз йырзарын
Ерзән мәңге йолкһалар?..

2

Капыл сыңрап
Сыйыр өзә
Яз елендә Ер иңе:
Кирелеүен баһадирзың
Кире бөгөү мөмкинме! —

Октябрза кеүәт биргән
Көзрәт көндән эркелде,
Ергә терәк, тиң килде:
Ысын Кеше — Ир килде!

Бер караһаң — төндәй кара,
Бер караһаң — ут-кызыл,
Берсә Көндөң һарыһылыр,
Берсә ап-ак йондоз ул;

Бөтөн йәйғор төсөн йыйған,
Китғаларзы котлап янған
Ысын Кеше — йондоз ул,
Ғорур Кеше — тиңһез ул!

Ер һиңкетеп басты табан,
Китғаларзы тулатты:
— Ергә — Хаклык язы мәңге!
Туғанлыкка юл астык!

Яз еленә күкрәк киреп
Алды һулыш һәр китға:
Язлыкмаҫ Ер, эшсән йозрок
Ер язмышын нык тотһа!

3

Егерменсе ярһыу быуат,
 Китғаларҙы кузғаттың!
 Ярһыу оран ороп, Ерзең
 Яраларын кузлаттың...

Мөмкин түгел инде тыйыу,
 Тотоу Ерзең ал таңын!
 Ярты донъя тәбрик кыла
 Алһыу таңдар атканын!

Ярты донъя юлға сыға
 Каршыларға ал таңды.
 Ярты донъя каршы уға —
 Капиталға ялланды...

Айкап дөрә океанды
 Яз ярына биш карап.
 “Броненосец Потемкин»ға,
 “Аврора»ға иш карап!

Ал байраклы биш крейсер —
 Бөгөн эшсән биш китға!
 Һынмаҫ Хаклык колоннаһы
 Бара бөйөк походта!

VI

Дауыл аша

Кешелектең изге орандары
 Ер талабы булып яңғырай.
 Эшсән синыйф, йәзрә-йозрок төйөп,
 Хаклык фронтында яу кора!

Хәкикәттең алыш һызығына
 Сыкты сорғоп яутир һәр китға.
 Азатлыктың алһыу байрактары
 Планетаның йөзөн яктырта.

Кузрау-кызыл канлы биш китғабыз
 Хаклык фронтында дауыл яра.
 Шытып сығып дауыл орлоғонан,

Планетабыз бөрө яра!
Тормош бара! Көрөш бара!

1981.

БӘҒЕР ТАУЫШЫ

1

Аэропорттан елә лимузин,
Мине илтеп калам яғына.
Ун йылдан һуң кайтып киләмен.
Үзем бизәм... үзем һағынам...

Илем — торғон, үзем “ултырғын”, —
“Таш капсык” та озақ ултырзым.
Волчок⁶³ үтә карап донъяға,
Кара йылдар һанын тултырзым.

Саңға осто йәнем волчоктан,
Күкрәгемдә калды валсығы.
Ике күзем — кара куш тишек, —
Бәгеремдең бағыр волчогы...

Бағамын да калғып канаймын:
Калды икән кайза гәмһез сак?!
Волчок үтә керә үткәнем,
Дуҫ-иштәрем ишла, һанһыз сак!

2

Волчок үтә керә йәшлегем —
Сағылып та кала дүрт дан-йөз:
Азат, Якузат, Тимер һәм *Терәк*...
Терәге — мин! Нык дүрт бакан без!..

Дүрт сая йән! Алтын бакандар!..
Кайырзы ел әммә дүрт якка...
Акыл йыйғас волчок артында,

⁶³Волчок — төрмә камераһы ишегендәге күзләүек-тишек.

Кайтам бына... һынык-мурт-хата...

Хаталыкты илтә лимузин...
Канат киреп көтә ак кала.
Ак түгел, юк! Һыймай волчокка,
Кара шәүлә-йорттар сайкала.

Күз сағылткыс донъя аклыгы —
Ак салма тик кара мәкергә!
Мине бит ул тибеп аткарзы
Кара волчоклы таш кәбергә...

3

Ак кала, тип, әйе, килгәйнем,
Ап-ак күлдәк кейеп, ауылдан.
Ап-ак күңелемде шар-асып
Йөрөнөм шул шаран-ак юлдан...

Ағизелдең аклап пак ярын,
Муйылдарзың ағы кабынғас,
Йөрәгемә төртөп сукышын,
Ак йыр койзо ап-ак һандуғас:

“Ана, ана, хәләл аккошоң —
Шалкан муйын, толوم, бил нәзек!
Алтын тешен сағып йылмая...
Алтын алка, алтын беләзек” ...

Уйламағыз, шайтан балкышы
Айыткан, тип, мине -- Терәкте.
Юк! Зәп-зәңгәр күктәй күззәре
Һүреп керзе тиле йөрәкте.

Азау алтын... тимәк, карт бисә,
Тип шәйләү зә булыр яңылыш.
Машинала ауып имгәнәп,
Теш куйзырткан һылыу — шунда эш...

Сильва ине назлы исеме --
Операнан, йәнде тилерткән...
Ауазында -- Кальман моңкайы --
Һандуғастай һайрай был иркәм!

Табыштык та алыып кауыштык...

Акыл -- арттан бындай минутта...
 Кәләшемдең һалкын акылы
 Яндыралыр мине гел утта...

Һул һукмактан байман бағына
 Киһгән егет, тип тә әйтмәгез.
 Фатир-матирзарзы уйламай,
 Никах сиратынан үткәнбез.

Алып кайтты Сильвам “сельва”ға –
 Гөл-баксалы йорт, хан һарайы.
 Эте сыкты өрөп... Көтмәгән
 Көтөктәрзең йөзө карайзы.

Мәгәр мине тәүге күреүзән
 Көлгән кайным: “Һабан үтезе” ...
 Әсәһе дә кызын тиргәгән,
 Рисуай кылма, тиеп, нигеззе.

Аңларға ла быны кәрәктер:
 Нәзәкәтле һаилә борондан!
 Бәрәкәтле кейәү көткәндә,
 Кемде һөйрәй Сильва урамдан!..

Каса-боһа йәшәп йөрөнөк...
 Һөйөү беззең мәгәр саф ине.
 Сильва-йәнем буһас гөманлы,
 Бүлмә таптым эзләп...
 Ах, мине

Кылыр өсөн тамук киһәүе,
 Торған икән кәйнәм һағалап:
 Өй кейәүе булып керергә
 Мәжбүр кылды — еңде был талап...

Калдым шунан көн-төн тамукта,
 Ожмахәтле булып тыумағас.
 Баһқан һайын кыйыш баһамын —
 Уңып булмай икән, уңмағас...

Ташсы һөнәремде ташлатып,
 Төшөрзөләр картуф баһына:
 “Директорға тиклем үрләһең,
 Акылы эһ кылһаң аз ғына!”

Картуф ине ул сак “дефицит” --

Аткарабыз “һулға” баззарзан.
 “Акыллым!” тип кәйнәм йүпәләй,
 Төшөм төшөп торғас базарзан.

Әммә ап-ак акыл-кылығым
 Кара базға һыймай “каторзо”:
 Арка бирзем мутйән кәйнәғә,
 “һул” эштәргә тороп оторо...

4

“Һәй үз һүзле — үгез күзле!” — тип
 Кайыҙлайзар өйзә, эштә лә.
 “Ниңә көллә ил “ак” тигәнде
 Тезәһең гел кара кәштәгә?!”

“Сөнки комак була алмайым --
 Комаклыктан торам юғары!”
 “База тигән базза картуфтан
 Алтын яһай ирзәр комары!

Ә һин, ахмак, бәләш бешмәгән!
 Комак түгел -- меҫкен сыскан һин!
 Шау-ебәккә төрөр Сильвамды
 Киндеркүлдәк итеп косканһың!..”

Теште кысып күпте күтәрзем...
 Тыузы бына көткән улыбыз.
Идеал тип куштык без уға,
 Бәхетлебез, елдәй алыуыбыз...

...Алыууланып бер көн кайтыуға
 Сумазаным тора тупһала.
 “Хуш, инде һин килеп йөрәмә —
 Кызым йәшәй башка калала!

Һинең кеүек үгез күзленән
 Котолоуын тапты якшырак!”
 Эшләпәмде аяк астынан
 Алып кейзем, тәнем калтырап...

Һәм карама көлө бер күнәк
 Һибеп калды кәйнәм артымдан...
 Ах, машина ауған...
 Сильвамдың

Гүмеркәйе юлда кыркылған...

Һәм күрмәнем гәзиз улымды --
Кәйнә-кайны япты ишеген...
“Идеалым!” тиеп бузарам,
“Сильвам!” тием, -- Мәжнүн ише мин...

5

“Сильвам!” тиеп сеңләп уянам,
“Сильвам!” тиеп өңләп тулғанам...
Идеалым, улым, кайза һин? —
Атай-әсәйһез бит азаһың!..

Терәк улы булмай үсәрһең,
Бәгеремде көн-төн киҗерһең...
Ер шарына һыймай йәберем,
Канай, канай һызлап бәгерем...

Ап-ак ине лә һуң был донъя --
Каралыкка бирзе ник улъя?!
Аклыктарым көйрәп караям,
Якты урамдарым тарая...

Ак күлдәгем -- кәрле тышымда,
Кара кайғым зарлы әсемдә...
Карыулашып шайтан өңдәшә:
“Каршылашма — килеш, мут йәшә!”

Тыны өтә ике колакты:
“Башыңды эй — онот юк акты!
Мәңге булған донъя -- куласа,
Әйелмәгән башты ул баһа!”

6

...Алыс төштәй генә тойола, —
Озатканда кала юлына,
Әсәйемдең күзгә бакканы:
“Һез инегез илдең баканы!
Азат, Яузат, Тимер һәм Терәк —
Иш инегез илгә бигерәк!

Дүрт урамға ырыс дүрт малай,
 Күк көмбәзен терәр, тип, калай
 Дүртегезгә тигез инандык.
 Тәңренән үк булып һайландык,
 Изге айза бит һез тыузығыз,
 Бишектән үк тулап торзоғоз!

Ил күрке дүрт кызыл партизан —
Хәмзә, Хисам, Салим, Суфиян —
 Сәсегеззе алды бәкеләп,
 Һәр бәпәйгә әйтте ак теләк:
 “Илаузары калһын бишектә,
 Тулаузары сыкһын ишектән!”

Исем кушкан көндө клубта,
 Дүрт сал әйтте нәзер халыкка
 (Ялкынлы һүз көнгә иш ине,
 Һәр иш һүзе — бәпәй исеме!):

“Яу-зат барза йәшәр ил *азат*.
Терәк булыр ергә *тимер* зат!
 Бирәйек без шул дүрт сифатты
 Дүрт уланға, кушып дүрт атты⁶⁴:

Азат, Яузат, Тимер һәм *Терәк* —
 Дүрт бакандай торһон ил терәп!” --
 Тине карттар. Ауыл хупланы,
 Исемдәрзе һеззең ятланы”...

7

Шул дүрт бабай кушкан исемдән
 Тарамыштар микән ишелгән —
 Елеп килде беззең егетлек...
 Егелдек без эшкә, егелдек...
 Купкайны шул Ватан һуғышы...
 Өтгө беззең, өтгө һулышты...

Каршы куйып кара язурға,
 Буразналар һуззык Ер-шарға,
 Табандарзы таңдан канатып,
 Тир һәм кандан башак шаулатып!..
 Һуғыш бара сөнки Ватаңда —

⁶⁴ Атты — исемде.

Ватан үзе баткан ал канға...

8

Тукмалғандай талып кайтабыз,
Баш астына һалып ятабыз
Һөйәлләнгән һөймән-кулдарзы...
Көнбайышка бағлап уйзарзы...

Көн дә барлай ыстан көн гәмен:
Нисә гектар кем ер һөргәнен,
Тырматканын. Күпме еп ишкән
Бәкер бабай. Үгез бирешһә —
Фашиска кул биреү ул, тимәк...
Тап фронтса фарыз эш итмәк...

Усал Вәкил -- район түрәһе
Байкап йөрөй кыуыш тирәһен:
“Аттар арык... Хузмәт нормаһын
Үтәү фарыз! Болғау ондарын
Ыумас кылып конюх⁶⁵ эсмәйме —
Гитлерға ул хезмәт итмәйме?..
Мал алдында булһын болғау мул —
Йокламаска тейеш комсомол!
Фронт калай — шулай бында ла,
Һуғыш бара тәрән тылда ла!..”

Кисен кайтып күззәр йомолғас,
Йоко туйыр төслө тойолғас,
Ах, кысқарған ниңә төнө дә! --
Сыбырткы һап күткә төйөлә:
“Дүрт бакан! Тор! Атлан кашкаға!
Төнгө “һабан” һезгә баш қаға! —
Һөрән һала Нурул-бригадир,
Сталинград үтеп кайткан ир. —
Таң аткансы, сәсеү орлоғон
Ташып куйыу — фронт бойороғо!
Егетлеккә, тимәк, бир сират!”
Егетлектә булдык без көр ат...

9

⁶⁵ Конюх — ат караусы.

Үтте инде, үтте ул көндәр --
 Егетлектә елгән көн-төндәр...
 Буддым бына “волчок” валсығы,
 Әллә инде табан балсығы...

Аэропорттан елә лимузин —
 Волчогымдан карап мин киләм.
 Кала йорттарының волчогы
 Кире каға мине – мин беләм...

Күпер тығынлығы -- зур сират...
 “Жигули” зар, кара “Волга” лар...
 Азаузарза алтын ялкылдай,
 Юрындарза — йылтыр камалар...

Тимер “ат” тар тешен ыржайта,
 Узмаһын, тип, күршем бер азым.
 Лимузинға һарка һөрәмө —
 Кара шәүлә быуа көн ағын.

Сәсәй-сәсәй карға һибелә,
 Лимузиндан бырғып, юл халкы.
 Кара карза ятам мәтәлеп...
 Кармай мине кара кул һалкын...

Ах, был ни хәл?! Елгә остомо
 Башымдағы болан бүрегем?!
 Кара кулын һузып, ялбырйөн
 Тунымды ла һәрмәй береһе...

Бында ла, тим, мыжғый, күрәһең,
 “Коммунизм төзөү” лагеры...
 Лагерзан һуң кайтып лагерға,
 Азат “зәк” тың канай бәғере...

10

Тик бер якты өмөт — *Идеалым...*
 Үсмерләнеп улым еткәндер.
 Атаһының кайза катканын
 Өләсәһе, беләм, әйткәндер...

Күрмәскә лә хатта ризамын,
 Ишетәйем фәкәт барлығын...
 Тегенән бит азым хат язып,

Язған берем кайтты язлыгып...

Баш төртөргә, ярай, ярык бар —
Яузат дусым йәшәй калала!
 Милиционер ул — аяуһыз
 Аралаусы акты каранан.

(Шуның аша көнгә бағырмын...)
 Аяктарым уға тартыла!
 Тик тартынам, шарф бөркәнеп,
 Фатирына тура карпырға —

Таныш түгел миңә ғаиләһе...
Тимер дусты тапһам, исмаһам!
 Уның йәмәгәте Алһузан
 Тартынмас та инем һис касан...

Тиреп килә янда юлдашым:
 — Туғаның да инде ят һәм сит.
 “Туған” һүзен хәзер башкөлләй
 Алмаштырзы алкаш “дефицит”...

11

Ах дефицит, вах, дефицит,
 Алкаш-малкаш түгел инең бит!..

Киндер ыштан ине — дефицит...
 Киндер күлдәк ине — дефицит...

Безең кулдар ине — дефицит...
 Һылыу кыззар ине — дефицит...

Ирлек — түгел ине дефицит!
 Кеше булыу ине дефицит!

12

...Аэропорттан елгән лимузин
 Керзе гөрләп күпер түренә.
 Ағизелде сыккан урында
 Халык мыжғығаны күренә.

Туктаттылар яман һүгенеп,
Һеперелеп ирзәр төштөләр.
Иләү илергән шул тәңгәлгә
Бер-береһен тапап үттеләр.

Даһи табутына барғандай,
Йөзәр-йөзәр Ир-ат — зур сират...
“Нимә көсәйһегез, йәмәғәт?” —
“Дефецит”ка торзок, әхирәт” ...

Тешегешеп тештәр кысылған,
Волчок комһозлоғо — күззәрзә.
Тегендә лә былай булманы...
Передача бүлгән төндәрзә...

Их һез, кемдәр... кибет көсәүләп
Ваклайһығыз алтын ғүмерзе!..
Яңылышам әллә мин үзем?..
Был зур сират — яуға керевүзәр

Арттырырға Ватан ырысын,
Игелектән ташып талактар?!
...Сәғәт һукты! Йозак асылды,
Сайкалып та китте халыктар...

Ах, аракы! Асы аракы
Тарткан кибеткә был өйөрзә!
Шешәләре шылды шылтырап,
Куйындарға кереп өлгөрзә...

“Амбразура” — дүрткел тишекте
Каплай, карпып, ирзәр күкрәге...
Дошман пулеметын көл итеп,
Матросовмы әллә күкрәне?!

Шешә ауызынан эсәләр...
Бер сал карсык тора калтырап.
Без йәш сакта күпме ғәзиз йән
Астан үлдә шулай нан⁶⁶ һорап...

Юлтоксайзан ризык сығарам:
“Аша, инәй, Себер каласын!”
«Абау-абау!..» -- һуғып осорзо
Каласымды, киреп коласын!..

⁶⁶ Нан — икмәк.

Биш тәңкәһен ташлап бер мутка,
 Бер стакан алды койзортоп.
 Горколдатып йоткас бер юлы,
 Тиргәп китте мине: “Ер йоткор!”

13

Аһ, ни күрәм! Койоп биреүсе —
 Окшап тора дусым Тимергә!..
 Шешә төбөн тигез бүлешеп,
 Ылыкты ул кыңгыр өйөргә —

Һелкеп йыкты аһак бер картты..
 Түңкәрелә ерем... әллә мин?..
 Бетон стенаға һарылып,
 Намыс дефицитын шәйләйем...

Касма, Тимер!..
 Кемгә кизәндең?!
 Кисерерме беззе атайзар?!
 Эй Илаһым! Хәрби орденды
 Шығырзатып карға тапайзар...

Каты карза калгып ултырам..
 Уйзарымды ялгап уй корам,
 Фекер-дарым дөрләй канымда..
 Иңсәктәр шаулай алдымда...

14

Ах, был көнгә кайзан тарынык?!
 Кырлык алдык, биреп тарыны!..
 Кем ғәйепле быға?.. Был быуын
 Муртайғас, кем сөйөр ил тыуын?

Муртландык шул, әйе, үзебез..
 Кызарманы, буғай, йөзөбөз,
 Киермәне выждан ғазабы —
 Дүрт партизан-кызыл бабаны
 Себер ебәргәндә наһакка..
 Лайык быуын алдык шул хакка!..

“Бөйөк” тинек көйөк-мәкерзе,
 Күз йомошток “күрмәй” йәберзе.
 Тез сүктертеп рухты, теш кыстык,
 Тотконлокта тотток намықты...

Был йылда ла, кырсып бураны
 (Һәр бөртөгөн фронт һораны...),
 Ил игенен иңдән осорғас,
 Аслык гиззе котто осорғос:
 Майшәм һымак һүнде сабыйзар
 (Исәпкә лә кермәй карыйзар)...
 Һәм бер көндә -- мәйет дүрт йортта.
 Киләсәген илдең гүр йота...
 Дүрт бакандың нәк дүрт кустыһы
 Һүнде... Киләсәктең йырсыһы...

...Камыр баһып әсәй күк ондан⁶⁷,
 Кағыззай как йәймә катырған —
 Күренәлер үтә һәр бере,
 Әйтерһең дә, сабый ғүмере...

Асы йәшкә мансып кабабыз,
 Әсәй һүзе асы самаһыз:
 “Бәхилләргә һәр дүрт мәрхүмде,
 Дүртәр калак колхоз он бүлдә” ...

15

Их, бер көнгә ниңә кайтмайзар
 Фронтта ут кискән атайзар?!
 Атайзарзан калған клубта
 Дүрт тәнәкәй ята кабыкта,
 Дүрт урамдың ярып бәгерен...
 (Их, белмәйбез ғүмер кәзерен!..)

Кәбер қаза бакан — без, дүрт “ир” ...
 Килеп етә Нурул-бригадир,
 Фляганың аса бормасын.
 Дер-дер килә кулы... ыу хасын
 Сокортайға кыуып хитлана:

“Әскәйзәрзә, беләм, ут яна...
 Волга ярындағы мәхшәрзә

⁶⁷ Күк ондан – күк төстөгә сыскан тарыһы (мысай) оннан.

Тура килде миңә “йәшәргә”,
Умырткансы бынау уң кулды...

Күпме ғүмер шунда кыркылды...
Мәгәр бындай йөрәк яныуын
Беренсе кат, дуҫтар, таныуым...
Йотоғоз! Был — нарком нормаһы.
Һез зә һалдат — яуға бараһы!”

16

Танау яра хәмер быуланып,
Ултырабыз дүртәү уйланып.
Күз алдынан күсә үткәндәр —
Илап-көлөп донъя көткәндәр...

Төсмөрләнә һәм дүрт аһакал —
Береһенән бере дәү һәм сал
Дүрт олатай — кызыл партизан:
Хәмзә, Хисам, Салим, Суфиян —
Тура баға беззең күззәргә:

“Без түгелме һеззе күтәргән,
Кырып алып бәпәй сәстәрен?!
Һөртмәнекме без ил йәштәрен,
Илар сакта канлы йәш менән?!
Ял алманык иллә шешәнән!..

Мәңге булған донъя, мәңге — Ер,
Миңрәү булмаған тик бәсле ир!
Кан туһа ла уртка, ут-бабаң
Канын йоткан, хәмер йотмаған,
Һалдат булып, яу-зат булып та!

Әжәл асы һәр бер быуатта.
Әммә ләкин беззең бабалар,
Әжәлдәрен ғәййәр яғалап,
Хәмер менән бәгер баҫканмы?
Юк! Айыкйән барған яҫканып!”

Тойзо бакан тоғро телмәрзе, —
Котко-ыуын оторо этәрзек!
Сырт-сырт килде Нурул керпеге,
Өтөп үтте һәр һүз бөртөгө:

“Бөркөттөрзе күрәм каршымда!
 Үземде лә беләм... Барыһын да
 Тарих кылып тирер киләсәк...
 Ә мин — тарихтан тик мөнәжәт...
 Мине бер үк ғәфү итегез!..”

Нурул-һалдат кирза итеген
 Лапылдатып китте юлына.
 Кустыларзы күмдек шым ғына...

17

Күззән олаккас Тимерем,
 Калам буйлап атланым:
 “Танымағандыр ул мине --
 Күпме йылдар кайтманым”...

Кунакхана капкаһына
 Куш карашым капланды:
 Казна йорто кабул кылыр
 “Казна йорт”тан кайтканды...

Алғырланған, -- калам хайран! --
 Илдә “сервис” буталы! --
 Неондар каш һикертеүзән
 Зиһендәрем буталды.

Паркетының ялтырына
 Кыйып аяк баскыһыз.
 Көзгө кеүек тәзрәләре,
 Шәмдәлдәре — баккыһыз.

Зыр-зыр килә телефоны,
 Өйөрөлә кыз-орсок.
 “Дефицит”ы кызығырлык —
 Буржуйзарзан уззырзык!

Түш яланғас, һай, ялманғыс!
 Бот ялтырак -- исең кит!
 Кеҫә һәрмәнә әрмәндәр --
 Әжер көтә дефицит...

“Урын юк!” — Ах, как һөңгөһөн
 Казалтты был тарафка.
 Кайзан килеп кергән был “зәк”

Дефицитлы карапка?!

Сәләм бирзе дефицитка
Куңыр тәнле ир миңдәй...
Африканың алмастары
Азауында емелдәй.

Бызау сәйнәгән “джинси”
Төшкәс туташ алдына,
Узып китте “люкс”ка мут,
Тылсым-аскыс алды ла...

“Ах дефицит, вах дефицит!” —
Һуштан яззы һылыуым.
Сепрәк ыштан төбөн үбеп,
Сак-сак һурзы һулышын...

Кейеп алды, бейеп алды —
Уйнакланы тос оса.
Африканың негры ла
Йәшәй белә! Яңыса!

Көшчөз икән алтын йыуып
Тапкан миңең тәңкәләр.
Тәңкәләнеп тәгәрләйем
Төнгә карай, әшнәләр...

*Ах дефицит, дефицит,
Кылдың миңең ниңә сит?!
Дефицитка калган йәшлек,
Өйрәтмәнең миңең ник?!.*

18

*Тимер корзаш! Зинһар, хәтерлә!
Хәтерзә бит беззәң, хәтерзә
Бәғерзәрзе телгән теге көн...*

Кырк бишенсе йылдың игенен
Игергә тип иртән торғанда
Шомло хәбәр гизә ыстанда:

“Бер ток орлок төндә урланған,
Йолған уны әммә бурзарзан
Миңкәй-комсомолдың сослоҗо —

Кайтарылган сәсеу орлоҗо!"

Кырандаска һалып дәлилде
Вәкил⁶⁸ үзе килде! һәм илде
Шак катырып катты дәлилен:
"Арағызза һатлык! Үз илен
Һаткан, тимәк, Гитлер-өрәккә,
Кулын һузып изге орлокка!.."

Һәм бактыртып үзе танытты
Ток тамғаһын — таныш языгузы:
«Азат» тамғаланған ток-капсык!..
Телде теһләп дүртәү шак каттык...

Шундай токтар сөнки бар беззә —
Башлык яһап кейзек ямғырза,
Тамға һалып, колхоз токтарын...

"Азат -- түгел бур-зат!" — Коткарып
Калыр өсөн купты һәр бакан.
"Хөкөм кулы үлсәр бар яктан!" —
Камсы сыжлай Вәкил кулында.
Азат-бакан — төрмә юлында...

19

Иҗәңдәме, Тимер, елтерәп
Тәгәрмәсте тотток, тик терәк
Етмәне шул... Аузык һөрлөгөп...
Азат өнә калды өзлөгөп:

"Сәсегез көр Еңеү игенен!
Ни эһләргә үзем белермен!" —
Узаманлык булған егеттә!
(Дефицитһыз йәндәр инек тә!..)

Сәсеп, кисен кайтһак кыуышкә —
Бригадирзан аңкый көмөшкә...
Көрөшкәгә һөйләй ул хәбәр:
"Их туғандар, ауыр шул кәзәр!.."

⁶⁸ Вәкил — һуғыш вакытында колхозсыларзы каты күзәтеп эһләтеү өсөн район үзәгенән ебәрелгән кеше.

Булһа иҫән дүрт карт партизан,
Ил алыымаҫ ине йонсоузан,
Быумаҫ ине нахак хаклыкты!..”
Күзебеззән йәштәр атлыкты,
Какты йөрәк, йәнде тулатып...

...“Дошман улар!” — тиеп бер вақыт
Дүрт бабаны алып киткәндә,
Тел теҫләүзе белмәҫ мин бәндә
Һөрәнләнлэгән инем сарбайлап:
“Дошман түгел! Кызыл бабайзар!..”

Кайыш алды атай... Тәү тапкыр
Арка һабак алдым мин бахыр...
“Их!” — тине лә атай уфтаны —
Шешәһенән кат-кат уртланы,
Баҫыр өсөн янған йөрәген...

Азатты ла тартты, күрәһең,
Дүрт бабаның хәтәр язмышы...
Иртән торһак — Нурул тауышы:
“Озон куллы контр белеңде —
Үзе хөзгән⁶⁹ Миңкәй игеңде!..” —
Хаклык килде... ләкин эш үткәс...

Бөркөт сағылына, ти, еткәс,
Бөркөт-Азат оскан баштүбән
Тарлауыкка... Ғәрһез йәшәүзән
Артык күреп сая үлемде...
Бирзе донъя безгә ғилемде...

20

Дусым, дусым! *Яузат* туғаным!
Юк итергә золот йыланын
Теләй инек бала сактарзан.
Теләкте һин көнгә аткарған!

Азат дуҫты гүргә һалғанда,
Комарлығың кайнап ал канда,
Каптың бер ус кара тупракты,
Бурыс менән бурап күкрәкте:

⁶⁹ Хөзгән — урлаған.

Кыңгырлыкты⁷⁰ кыркып өзөргө
 Ант иттең... һәм кылмай хыянат
 Комарланы изге һинең ант:

Ал погондар һалып иңеңә,
 Ауыр наган асып билеңә,
 Ғәзеллектен булдың яугире!
 Баш каланың һынмаң дан-ире!..

Ах, шулай за, дуһым, шулай за
 Уйланым йыш: Яузат, һин кайза?!
 Тайзың кайза беззең аранан?
 Әллә безме — ярык барабан?..

Һине, мине касан юғалттык?
 Баканлыкты юйзык, йә һаттык...
 Ваклыктарға бирзек индәрзе,
 Ваклай-ваклай эре йәндәрзе...

Яузат дуһым!.. Күрмәй һин калдың,
 Һөрлөгөп бит төптән мин аузым...
 Волчоктан да бактым доньяны...
 Алтын йыузым, айкап тундраны...
 Төшөнмәһең тезеп бирмәһәм,
 Күззәр менән миңең күрмәһәң...

21

Башы булды миңең ауыузың
 Картуф базының зур ауызы...
 Блат аша булып бур-мөдир,
 Картуфтай серенем мин, мут ир...

Юк, туғаным, тыуған сакта ук
 Һуғылғандыр безгә сакма ут
 Һүнә алмай дөрләп янырға...
 Базланым мин картуф базында...

Тейзе йөнгә бына ни нәмә:
 Картуф серей, картуф күзләнә!
 Ә зур залда алкыш тирәләр,
 Мутланышкан алкаш түрәләр...

⁷⁰ Кыңгырлыкты — кырын кылык, ғәзелһезлекте.

Гәзиткә хат яззым тәүге кат.
 Кайтты кире ләкин минең хат,
 “Урында, — тип, — сара күрергә”...
 Сакыртылам бына түрәгә...

Айык баштан ярып әйтәмен:
 “Хисап бирзең — “план үтәнем”,
 Ә базыңдың серей яртыһы!..”
 “Пардон, яртыһынан артығы”.

“Тимәк... был ғәм — миндә, һеззә лә?”
 “Дүрәкләнмә, Терәк! Ул “бәлә”
 Табыш булып тиззән кайтасак:
 “Дефицит” лык илдә артасак! —
 Һөйзә түрәм хатта арканан. —
 Һәй, ауылда ятып картайған!
 “Дефицит” ты ла бит белмәгәс,
 Белемкәйең әле бәләкәс!..”

— Һез — алдаксы! — тинем түрәне.
 — Һин — яласы! — тине ирәбе...

.....

“Яла яккан ят” ты сабырға
 “Мунса” әзер — түзһен кабырға!..
 Кесерткәнле миндек — һәр сығыш,
 Һүтә мине, Һүтә йыйылыш:

“Әсмәй, тартмай, ләкин һин кара! —
 Сүпте өйзән тышка сығара!
 Баз йылыһы боҙа Терәкте”...
 “Шылдырырға тышка дүрәкте!”

.....

Таңдан тороп тышта эш кырам,
 Ергә терәп табан! Кыш, буран
 Которғанда өс көн туктамай,
 Көрәнем юл көн-төн йокламай,
 Сөнки айык — тамсы әсмәйем,
 Тамсы-тамсы тамып эшләйем...

Ә бройлерза байрам! — Йор төркөм
 Ак шешәнең көрәй күк “көрт” өн,
 “Көрәшә” һәм бергә мут түрә.
 Йырлап кына төркөм көн күрә...

Кайырып та асам ишеген,
 Шешэләре төшә ишелеп
 һөймәнемдең һөмһөзлөгөнән:
 “Юл тазарткыс баткан биленән —
 Катмаң борон барып алығыз!
 Премияғыззы һалығыз
 Илтеп бөгөн кабат кассаға!
 Кабырһығыз юкһа киссаға!”

Өйөрөлөп йозрок болғайзар,
 Тибәрергә яһил янайзар.
 Йыһам һуғып әммә икеһен
 һәм татыйым өйөр типкеһен...
 Иртәгәһен фарман ишетәм:
 “Терәк-дворникка һык шелтә!..”

Шелтәһенән мәгәр куркманым,
 Шуның өсөн тағы уртланым
 “Һуңғы шелтә” тигән ядкәрен...
 Баһылмағас әммә ут-кәрем,
 Бирзе түрә тамам кәрәкте:
 “Бушатығыз әштән дүрәкте!..”

Бына шулай, Яузат дуһкайым,
 Каланың да йоттом уткайын...
 Аңдаманы мине йәмәғәт!
 Күз буяузан булып кәнәғәт,
 Йыйылдылар йылдың башында
 Тантаналы сәһнә кашында:
 “Зур уңыштар өсөн был йылда”
 Кызыл байрак кабул кылырға...

Кыуылһам да әштән, мин килдем,
 Хаклык — миһнең әшем, тип белдем...
 Күрһәң ине, Яузат туғаным,
 Күкрәгемә нәфрәт тулғаным:
 Күззәрен дә йоммай, түрәләр
 Алкаштарға байрак бирәләр!..
 Дер һелкетә залды куш устар,
 Устар гөрөн көрмәй алкыштар...

Дүрт партизан — кызыл олатам
 Күз алдыма килеп, мин калкам
 Туктатырға һөмһөз сараны...
 Көлдө генә түрә яраны...

22

Гәлсәр сыңлай банкет залында...
 Кызыл байрак тора алдымда —
 Калдырғандар бында онотоп...
 Тыузы шуңда хәтәр минутым:
 Ағасынан һүтеп әләмде,
 Ураттым да күкрәк тәңгәлде,
 Алып киттем туным астында...
 Даһи торзо хуплап каршымда...

Таң атыуға башып ятакты,
 Тентенеләр: “Сығар байракты!..”
 Таптырзылар: “Кайза ал байрак?!”
 “Йөрәгемә йомдом йомарлап!” —
 Ошо булды биргән яуабым...
 Хәтәр статьяның һауабын
 Күрзем озақ һалкын тарафта.
 Намыс калды минең карапта!

23

Волчогымдан бағам калама —
 Танымай тик улын ак кала.
 Волчогымды каплап кара йәм —
 Кара шайтан сөнки сайкала.

Башыңдалыр болан бүрегем —
 Кейеп алған лагерь паханы...
 Куныр урын тапмай қаңғырам,
 Дүрт бабаның һыңар баканы...

Берәзәктәй, төшөп вокзалға,
 Йыуынғыска төртәм кулымды
 (Әлеп куйып янда зур сөйгә
 Ялбыр йөнлө тундра тунымды.)

Ни ғәләмәт?! Йылтыр һемәктән
 һыу түгел, ә зәһәр ыу аға.
 Фенол тигән зәхмәт урғылған
 Эсер һыуға, һулар һауаға...

Ағизелем — ағыу изеле...

Казһаң коҙок — карпый диоксин...
 Бөртөгөнә әжәл бөрөлгән
 Башкорт ере биргән икмәктең...

Булы һүлгә сайып битемде,
 Кейенергә итеп әйләнһәм...
 Сөйзән оскан туным!.. Йә хозай!
 “Зэк” тар менән тулы йәһәндәм!..

Артымда ук кара базары —
 Иске көпө төртә бер малай.
 Ялбыр шарфыма алмашып,
 Кейеп алам... Гулаг бында ла!..

Их, бая, тим, Тимер тайғанда
 Төшмәгәнмен ниңә артынан?!
 Вокзал эскәмйәһен косаклап,
 Уй артынан уйзар артыла...

Кайһы көнгә калдык, туғандар,
 Кайза беззең эшсе, һабансы?
 һабан тора, сүкеш тутыға...
 Илде тунай карак, ялғансы.

Хужа булған илгә “дефицит” ...
 Сепрәк-сапрак... бутал-келәймә...
 “Вокзал” да бит йәшәй бөтә ил...
 Поезд көтөп... билет теләүләп...

Йәне Ерзең алмай йөрәктән,
 Ғәме Ерзең сыймай бәғерзе.
 Ил тоткаһы? — Юк! Без — пассажир...
 Платформа кылдык был ерзе...

Батан түгел — вокзал төбөндә
 Төтәтелгән махра ыуындай,
 Химпромдан тамам быуылып
 Ер, һыу, һауа, урам уфылдай...

Бабаларзың асыл һөйәге
 Гүрзәренән кубып тапала.
 “Әсәй” тип тә әйтә белмәйсә
 Балиғ була, алыып, буз бала...

Күңелдәрзән бысқый фреон⁷¹,
 Һүреп намыс-озон⁷² катламын.
 Антиузаманлык — үлтерә-күк⁷³
 Мур шәүләһе йәнде капланы...

Карғыш ниңә набат какманык?
 Яу сапманык хаклык кырында?
 Амбразураларзы япманык
 Күкрәк менән кәрәк урында?!

Узаманлык калды дефицит,
 Ил “дефицит” көсәп елгәнә.
 “Джинси” зан корап королдо
 Күңел карабында елкәндәр...

...Шаулай вокзал, халык ағыла...
 Платформа кылдык был ерзе...
 Бер нәмә лә тартмай йөрәктән,
 Бер нәмә лә телмәй бәгерзе...

Калам һалкын... керер урын юк...
 Каңғырырға ниңә вокзалда?!
 Ауылыма ғына кайтайым,
 Сафлык көтә мине байсалда!

Дүрт баканды баплап тыузырған,
 Исем биргән Намыс ауылы
 Юймағандыр керһез намысын!
 Йылы табыр күңел был юлы!

Рухлайзыр дүрт кызыл партизан,
 Сафландырып бәндә йәндәрен!
 Өр-яңынан унда тыуырмын,
 Балкытырмын тормош йәмдәрен!

Йөрәк дарслай, йөрәк шашына!
 Кайтам, кайтам шишмәм башына!
 Сабый сактың сафлык һауаһын
 Эһәм, бәгер табыр дауаһын!..

24

⁷¹ Фреон — атмосфераның озон катламын юк итеүсә үлемес.

⁷² Озон — үлемесле үлтерә-күк нурзарзы йыһандан ергә үткәرمәүсә атмосфера катламы.

⁷³ Үлтерә-күк (ультро-фиолетовые лучи) – үлемесле нурзар.

Ауылымда йөрөп ятам бына...
 Най, үзгәргән ерем, үзгәргән!
 Үзгәреште күрәм тирәктәрзән,
 Үзгәреште күрәм йөззәрзән.

Мин киткәндә минең буйлык кайын
 Терәп тора инде күктәрзе.
 Туғанлыкты күреп танымайым
 Күззәрендә йәндәй күптәрзең...

Күңелдәрзән килә кар һыуығы...
 Әйтерһең дә, яззар килмәгән.
 Хәмер есе аңкый ауыззарзан —
 Мин күрмәгән элек, белмәгән...

“Бартер” тигән шайтан сыккан сөнки —
 Тауар алып тауар бирәләр.
 Эш хакына хатта шешәләтә
 Хәмер артып ауыл кинәнә...

Урамдары калған һирәкләнәп,
 Быуындары өзөк сылбырзай.
 Хәмер сылбырзары араһында
 Һирәк-мирәк йәндәр кыбырзай...

Ишетелмәй сабий сыңраузары —
 Әллә инде тыуым тукталған?..
 Йәштәр зә юк гармун тартып узған —
 Ауыл һүнгән... ауыл йоклаған...

Йоклаған ул, йоко менән түгел,
 Иңсереүзән ята һаташып.
 Карт-королар кайта “лафка” яктаң,
 Шешә тотоп, йырлап-маташып...

Һалғандармы айык заманамды,
 Кәбер казып, әллә ләхеткә?!
 Котолайым, тиеп, кәһәрәмдән,
 Киттем, ахыр, изге мәсеткә.

Мәсетте бит элек клуб яһап
 Тилерешкән ярһыу комсомол
 Картайған да бөгөн, шул клубты
 Мәсет итеп дингә аскан юл...

Намазлыкка мин дә бағтым бер сак
Тундрала — алтын йыуғанда...
Осратырмын изге корзаштарзы,
Тимен, изге мәсет юлында.

Яз кояшы битте саға кыйыу,
Аяк асты ята мәйерәп.
Күк үләне тиззән күзен асыр,
Кар һылыуы китер әлһерәп...

“Ат бүлгә” калкып сығыр ине,
Кар мәреһә, әүәл заманда.
Хәзер иһә шешә, шешә, шешә,
Шешә ята сыйнап табанда...

Нимә күрәм: йома намазына
Кыйыш баһып карттар киләләр.
Хәзрәткә лә, аксалата түгел,
Шешәләтә хәйер бирәләр...

Доға араһында табын йырын
Көйләп алды бер дин әһеле.
Намазлығында һәм йоклап калды
Бер нисәһе...
Башкорт нәселе

Хак исламға шулай кайта, тизәр...
Киттем сығып! Аллам һаклаһын!..
Йөрәк яныуымды баһа алмай,
Зыяратка карай атланым:

Шунда йәнем, бәлки, арыныр, тим,
Көрмәп алған шомло мизгелдән.
Зыяраттың ләкин юлында ла...
Шешәләрзән маяк тезелгән...

Рәхмәт төшкөр әммә ауылдаштар
Исләгәндәр кызыл дүрт картты —
Ак мәрмәрзән тора обелиск
Һәм дүрт исем нурлай зыяратты:

Хәмзә, Хисам, Салим һәм Суфиян...
“Олатайзар! Канай бәгерем!” —
Һалкын ташты барып косаклайым
Оноторға донъям йәберен.

Әммә, әммә... Күззе аскан һайын
 Бары кайта кабат каршыма:
 һәмһөз шешә һәм кырлы стакан
 Карап тора мәрмәр башынан...

Мосолманға, мәслә “поминка” лап,
 Килеп кергән кафыр гәзәте.
 Лас төкөргөм кырлы козоғона,
 Юйып ташлап әхлак-әзәпте...

Аллакайым! Һис бер юк котолоу!
 Йөрәк тотоп ауам ак карға.
 Бәгер тауышымды фәкәт ерем
 Ишетергә әзер, якларға...

Кар астында, тоям, донъя геүләй,
 Гүр-убалар уттай яналар.
 Тыңлап төптән бәгер тауышымды,
 Ирлек көсәй ата-бабалар...

25

Килеп төшәм кабат вокзалыма,
 Ауылымды артта калдырып.
 Калам геүләй, минән низер теләй,
 Йөрәгемде куззай яндырып.

Киоскыға ир-ат — шәп сират!
 Һәм матбаға бына — кулымда!
 Йәшәйбез шул илгә “гәзитә” —
 Икмәк һымак зарур заманда.

Шаузырлатып кузын актарам,
 Тәүге биттән башлап, әлбиттә!
 Оскононан тота осколок —
 Йотом-йотом сафлык йән көтә.

Шакырайған кара хәрәфтәр...
 Керә хәрәф кыркып бәгергә.
 Уф! Аңдыған минең кайтыузы...
 Ниңә бөгөн?.. Ниңә хәзерзән?!

Их, булғанмын икән диуана,
 Баззан көргөп мут “һул” яктарзы!..
 Баззан карпып инде кыңғырлык

Кырынайткан өскө каттарзы:

Төйәк тотмош иң зур түрәбез
Түрөндә мут алдап тотолған.
Тотолған да... фиркә билетын
Кәртә кылып шыма котолған...

Баш күтәрәм! Тамук утына
Киçәү кылам зыңкыу башымды!
Ни өсөн һуң шаулап канымда
Тыумыштан ук йыһат⁷⁴ шашынды?!

Яузат дусым! Теркә яуыңа!
“Волчок артынан” тип тартынма.
Ауыр наган асып билемә,
Каралыкка каршы карпынам!

.....
Бына подъезд. Миңә кәрәк кат!
Көплө ишек, котло сыңғырлак.
Кнопкаға басам. Асылһа,
Йөрәккәйем тулар йыр йырлап!

“Сыңғыр-сыңғыр” ... — Тулай... тулайым...
Яузат дусым, өн бир! Кайза һин?
Волчоктарзан карай күршеләр —
Кем был боҙа йорттоң мазаһын!

“Командировка” ла дуçкайың”.
“Касан кайта?”
“Кайтмаç тиз-тилә...”
Кузлы юлым изел ярынан
Кала зиратына һүтелә...

26

Ябай ғына гүрзә Яузатым...
Баш осонда калай йондозо.
Кем уйлаған, гүргә һалыр тип,
Арысланды заман дуңғызы...

Исемен тик әле белмәйем —
Әйтмәненләр бая күршеләр.
Юк! Белермен! Хөкөм кылырмын!

⁷⁴ Йыһат — изге һуғыш.

Йәшәмәһен уның ишеләр!

Бына бәлә... йәнә эргәлә
Йөрәк өзгөс йәнем кәбере...
Төйөлдөртөп алды алкымдан
Йәшлегемдең йәмһез йәбере.

Калдым катып кәбер кырында —
Был ни ғиллә?! *Сильвам*, ни булды?!
Кәберкәйең ниңә бозолған?
Һәйкәлкәйең ниңә йығылды?

Кем мәсхәрә кылып онтаған
Аккоштай пак мәрмәр һыныңды?
Гүреңдә лә тынғы бирмәйзәр,
Ни булды һуң безгә, ни булды?!.

Ултырттым да ташын торғозоп,
Килдем зыяратсы янына.
Уфтанды ул: “Кәбер талаузар
Керзе наркомандар канына...

Кемең ине?.. Ғәфү үтенәм...
Алтын тешен алмай күмгәнһең...
Булыр, тиеп, выждан — дефицит,
Күрмәгәнһең алдан, күрәһең...”

Их, башкайым зыңкып әйләнә...
Ерме, күкме әллә бәйләнә?...
Мәрхүмәмде гүрзә талаған
Кара шайтан талай мине лә...

27

Эзләп табып Тимер фатирын,
Подъезында һалып унтамды,
Барып кергәс йылы өйөнә...
Әйтерһең дә, йөрәк тукталды...

Ултырамын Алһуу алдында,
Тимер әле кайтып инмәгән.
Бакыр балдак Алһуу кулында —
Бәгеремде өззә кинәттән.

Никах балдағы ул *Сильвамдың* —

Төсөм итеп сүкеп биргәйнем.
Гүргә һалған сакта Сильваны,
Бармағында килеш күргәйнем...

Ябырылам алыу Алһыуға:
“Кайзан килеп һиндә был бакыр?!
Сильвам менән гүргә кергәйне...”
“Наркоманда ине был бахыр...”

Һинен хакка, Терәк, был затты
Ғәшиш⁷⁵ биреп һатып алдым мин.
Калғанына хәлем етмәне...”
“Калғаны ни ине?”
“Алтындың

Иң юғары ине пробаһы —
Ағалтынлы ырмау һәм тештәр...
Тимер аша карак аткарзы
Таныш ювелирға... вәт эштәр”...

“Кем ул карак?”
“Әһем... *Идеал*...”
Үз малайың, тимәк...
“Пытыуы”⁷⁶
Бәтмәс борон, гүрзәр актарып,
Өзөлөп тә калды укыуы...”

Ах *Идеал!*.. Улым... — Бәһергә,
Әйтерһең дә, хәһйәр батырзы...
Тинтерәкләп сыккас подьезға,
Күрөп калдым йолкош-бахырзы:

Ялбыр йөнлө минең унтаны
Кейеп тайзы күзем алдында...
Һалып киткән китек итеген
Тотоп торам...
Алһыу янымдан

Уззы жыйлап... Тимер артынан
Уклау ушлап сапты туп-туры:
“Калдыр унтаны, тим, короғоро!
Һай алкашник, кәһәр сукқыры!”

“Һис зыян юк, — тимен, — унтаһыз

⁷⁵ Ғәшиш — наркотиктың бер төрө.

⁷⁶ “Пытыуы” — профессиональ-техник училище.

Еңел булыр — бына яз етә!
Тимер дустың каты-котоһо
Булыр әле миңә йәтеш тә!..”

Көйләп аяктарға кейгәндә,
Асылды яй күрше ишеге.
Сал олатай тора баш сайкап:
“Алып касты Тимер, тиһеңме?”

Алмаштырыр “ярты” хақына
Унталарзы тишек быймаға.
Урлап бөттө һис ни калдырмай —
Күрше хақы — сүп был шилмаға!

Ул ғынамы! Үзен караған,
Фатир алып биргән йән дусын
Ултыртты ул һатып «ярты»ға —
Яузат тигән йәғни корзашын” ...

“Яузат?!”
“Әйе. Мафияның шул
Ғазраилы ине узаман...
Ошо Тимер уның фатирға
Ғәшиш илтөп һалған бер заман.

Тентеү килеп, “табып” ульяны,
Ашанылар башын Яузаттың”...
Хәлем бөтөп: “Хуш, карт!” — тинем дә
Күзем тоноп йорттан олактым...

28

Хәнейәр казалған дәү Ер шарым
Канап бара йыһан юлында.
Ерзең асы бәғер тауышы —
Бүре боғазлаған колондай...

Йыһандың да түзем сите бар —
Кара йотоп йыһан талсыккан.
Карайтырға был ақ донъяны,
Кара йондоз баға волчоктан...
Кара мәкер кайта толчоктан...

ХАКЛЫК

I

Урал кызы! Һинең нәзәкәтле
Бармактарың — әсәр битендә.
Сейә кеүек алһыу ирендәрең
“Мөхәббәт!” тип тылсым тиртерзәй.

Түгелерзәй утлы хәрәфтәргә
Ике тамсы кайнар күз йәшен.
Сәскә сигеп шиғыр ситтәренә,
Сирғылырзай кәләм-көндәшем.

Һулышыңды һурып кағыз бите
Дөрләп китер төслә ут янып...
Их, укығың килә поэманаң
Ғишык-Ғишрәттәрен уфтанып!

Һөйөклә дуҫ! Бының маһирзары —
Бөзрә-көзрә көзөк шағирзар.
Күңелеңде кылдай нескәртәрлек
Мелодрама, бәлки, язырзар.

Һин өнәгән аллы-гөллә юлға
Юлығалмам, ахыры, һылыуым.
Хаклык кылысының йөзөн кайрап,
Каштарыма кунды кылауым.

Ылғый ыузай асы Хаклык һалып,
Хаиндарзы салыр кылысым.
Ә һин, һылыу, ырғыт был хитапты!
Табыр әле әүзем укыусым!

Урал әле ярһыу — миңрәнмәгән!
Етер, тимен, яугир ир заты.
Былбыл балы илде бәлиеткәндә
Бөркөт саңкыузары бик татлы!

II

Хаклык! Һинең асы асылыңды
 Күтәрерлек ирзәр бик һирәк.
 Нахак менеп баһа иң башына,
 Эйәбез бит башты тизерәк...

Шул аркала аунап кала Хаклык,
 Нахак табанынан тапалып.
 Ер катламын казып караһағыз,
 Кат-кат ята Хаклык катламы...

Ер үзе бит — үкһеп каткан Хаклык...
 Нисек әле күсәр күтәрә!
 Ер күсәре булыр инсандарзы
 Нахак кулы аҙмы түңкәрә!..

Быуат-быуат ерзе быуған Нахак,
 Быума сирен һалып йәндәргә.
 “Эйгән башты кылыс кыркмай”, — тигән
 Коллок кыуы һеңде кәндәрға.

Быуын-быуын шытты алашарзар⁷⁷ —
 Кап корһаклы, катын йөрәкле.
 Бәндәбикә⁷⁸ һымак ысын ирзәр
 Бөгөн дә бик илгә кәрәкле!

III

Хан ғәремен ғәрһез һөйгән током
 Башкортлоктан калған маңкортка.
 Әсәһен дә һатып ебәрерлек
 Етешкән “ир” аҙмы был йортка!

Хаклыктың ул баһқан боғазына,
 Үз башына Нахак ултыртып.
 Зыялыһы булып маңкортлоктоң,
 Хан замандан килгән маңкортлок.

Замананың “хан”ы ғәременән
 Бөгөн дә бит сыңдай яһил зат:
 “Тамырһыз мин! Тамыр һис булмаған!
 Камғаҡ һымак бөйһез зат — азат!” —

⁷⁷ Алашар — хан ғәремендә хәзмәт итеү өсөн бестерелгән ир кеше.

⁷⁸ Бәндәбикә — Ил Инәһе тип аталған мәшһүрә, Ерәнсә сәсәндең хәләл ефете.

Азатлығы уның — камғаклыкта:
 “Искән елдәй иркен тәгәрлә!
 “Башкортостаным!” — тип кеңдегеңде
 Бәйләп куйыу — коллок кәһәрле!” —

Тип тылкый ул... ялап “хан” дың усын,
 Үтәп алашарлык бурысын...
 Ғәрем азатлығын мәзехләргә
 Илтеп ялғай токос йыр осон...

Шуның өсөн уға -- хан һынығы:
 “Алтын йондоз” сәпәй күкрәккә.
 Алтынының арты -- карағурғаш,
 Ағыуынан илде тетрәтә.

Тәхет төбөндә ул, маңлай ороп,
 Тәхетмәндең ялай итеген.
 Ауызына калын калъя кунһа,
 Иле яһһың, иле интекһен!..

Табан саңын татып яткан көйө,
 “Мин азат!” -- тип өтөк этләнә.
 Халкын маткып шундай “азатлык” ка,
 Азаплана, яһил хитлана.

“О азатлык!” -- Ошо татлы һүззе
 Әфиүндәй өрә күңелгә.
 “Азат” икән, тимәк, һин бәйләүһез
 Бабаларға, ергә, телеңә.

Үз корһағын курсап хан юлында,
 Темәскенер рухи алашар...
 Ғәременән шытып ғәрһезенең,
 Ғәрлеләргә хатта юл башлар.
 Әйтеп кара шунда “юлбашсы” ңа,
 Кем — ысын ир, ә кем — алашар...

IV

Алашарзың котһоз алалығы
 Төһйоратты Хаклык-кояшты.
 Йолконошоп йокло тамырзарзан,
 Алашарланды күп уйнашлык...

Ил мейенен ала-колалыкка
 Калдырып ул тартты курайын.
 Хан кылысы кыйзы ир баштарын,
 Айык ирзэр калкһа турайып.

Ырысыбыз ыкты кулыбыззан...
 Баһу булды кысыр башаклы...
 Уйнашлыктан тыуған томаналар
 Үстерзек бит оло кашыккы...

Үзе кыркып ерзән үз тамырын,
 Аунай елгә камҕак-томана.
 Ер шарын ул тибеп китер ине,
 Атланалһа аккан томанға...

Шул томанға илен атландыртмак,
 Кырсып ташлап Хаклык хәтерен.
 Хәтерһеззең хәтәр хәтеренән
 Королалыр башкорт кәбере...

Алашарзың хуплап алашаһын,
 Касанғаса калыр бурьяклык?!.
 “Тамырым бар!” — тимәк, — бар ул Хаклык!
 “Тамырым юк!” — тимәк, — Нахаклык!

Һөйөклө дуҕ! Дары мозғайындай
 Шартлар өсөн йөрәк кабара.
 Алашарзар менән асыл ирзәр
 Араһында хәтәр яу бара!

V

Уй юлағы накыс ундайзарзың —
 Уйлап та ул, ахыры, карамай.
 Хәтер кыскалығын хәтерләтеп,
 Иңрәп тора анау карағай...

Юк, карағай түгел — кары ағай,
 Яу уттарын уртлап карайған.
 Керпек-ылыстарзың араһынан
 Бабаларзың күзе караған,
 Тимәк, Хаклык үзе караған,
 Күңелемә һызып йырлаған:

“Тыңда мине, тыңда мине,

Киләсәккә күскән түлем!
 Нахаклыктың тырнағында
 Канһыраным — бөлдө илем.

Хаклык яулап баш күтәрһәк
 Батшалыктың қағып көлөн,
 Хаклык менән куша аузы
 Баштарыбыз — киште үлем.

“Хаклык!” — тигән һайын, Нахак
 Йолкоп алды ирзең телен.
 Хаклык мәгәр калкты кабат —
 Хаклык даулап үсте түлем.

Урал — илем, азат үзем —
 Хаклыкты мин шулай күрзем.
 Шуның өсөн тау актарзым,
 Мал көттөм мин һәм ер һөрзөм.

Шуның өсөн кан һәм тирем
 Түгеүзе мин Хаклык тинем.
 Дошман дөрһә — онтакланым,
 Дуҫ-иш керһә — шатлык, тинем.

Хак көндәрзән, ак көндәрзән
 Күп булды тик кара көнөм.
 “Үлде Хаклык!” — тиһә дошман,
 Хаклык даулап сыкты өнөм!
 “Үлмәйсәк Хаклык!” -- тинем!

Тыңда мине, тыңда мине,
 Хак заманға килер түлем!
 Карар күзем кара көйөп,
 Көттөм озақ Хаклык көнөн;

Нахаклыктан курсап түлем,
 Золомдарға бирмәй билем
 Алыштым мин — белә илем!
 Белһәң ине, белһәң ине
 Хаклығыңдың үткән юлын!..

...Сөйгән осло һөңгөләрзең,
 Аткан оскор ут-уктарзың
 Айға етер сағы булды,
 Тик йән кыйғыс Нахаклыктың
 Йөрәгенә етмәне шул...

Йондоз йолор кулдарым да
Кулһузымдан үтмәне шул,
Буйкайзарым етмәне шул...

Бөтгө шуға сабырзарым,
Канһыраны бәгерзәрем.
Белдем ләкин Хаклығымдың
Илдә иҫән калырзарын,
Минән һиңә барырзарын.

Тик һин, күрәм, шәйләмәйһең
Бәхетендең тамырзарын.
Белһәң ине, белһәң ине
Хаклығыңдың кәзерзәрен!..
Тарихыңдың тәкбирзәрен⁷⁹!..”

VI

Тарих, тарих! һиңә тарытмаҫка
Алашарзар кулы ау кора.
Тарихтан ил төңһә — Тамыр шиңә,
Тамыр шиңһә — Халык канһырай.

Канһыратып канды һура камҫак,
Тамырһыз ул — елгә козаса...
Камҫаклыкка илде калдыртмаҫка
Әйләнәлер тарих-куласа.

Әйләнә лә баҫа хәтерһеззе —
Тыпырсына шул сак алашар.
“Зыялы”ның бизеп зыянынан
Ил төкөрһә, кыу йән ни ашар?..

Дәүерзәрзән һеңгән ил кандары
Курайзарзан тамып торғанда,
Быуат-быуат тарих куласаһын
Әйләндереп бабам корғанды

Юймаксылар хәтер юлағынан!..
Хәтерһеззәр хәтәр юл ала!
Башкорт әгәр башлап манкортланһа,
Башкаларға, тимең, ни кала?!.

⁷⁹ Тәкбир — ололау һүзе.

Шашынмаһын ғәрәм шакшылары —
 Шакшы шауын тыйыр кеүә бар.
 Башкорт хәтере — сал Урал, Шүлгән
 Хәтерзәре менән бәрәбәр!

Уралда бит Ерзең йәзрәһенә
 Имән кеүек кереп баһқанбыз.
 Таш быуаттан атом быуатына
 Ошо ерзән күззе аһқанбыз.

Без эйәһе булыу аркаһында
 Рәсәй үзе эйә был ергә.
 Хаклык булыр, әгәр барһак бергә
 Наһаклыкты йығып еңергә!

VII

Хаклык тыуын сөйөп Башкортостан
 Йәшәрер мәл — алда, адале!
 Әммә көнәм... уйын түгел бөгөн —
 Хаклығымды даулап яузамын!

...Көнсығыштан, йәки Көнбайыштан
 Китға иңен инһә көйзәрөп,
 Наһаклыкка каршы көр калкындык,
 Кыркыр өсөн Наһак һеңерен.

Һораһағыз тарих биттәренән
 Үткәндәрен ғорур халкымдың,
 Әйтер улар: башкорт тыузы, үлде
 Наһак кулын бырғып алкымдан!

Урал-билбау менән бил быуған ер
 Калқан булды күпме йорттарға!
 Европаны йырткыс урзаларзан
 Каплап қалды ул, қан йотһа ла.

Шаһит быға Кытай стенаһы,
 Шаһит быға Карпат таузары.
 Босфор боғазы ла исләй һаман
 Башкорт кырған кара яузарзы.

Скиф бабаларзың тамырында
 Типмәгәнме беззең уртақ қан?!
 Уртақ Хаклык яқлап тоқомдары

Азмы койзо уны тупракка!

Уртак Телдән телдәр айырылды,
Араларзы йырзы дин сиге.
Ә шулай за беззең бабаларзың
Каты булды хәтер енсеге —

Баһып кергән Батый урзаһына
Ур булдык без хәтәр вакытта!
Урыс илен утыз йыл һакланы
Башкорт аткан мәргән ут-уктар!

Мин ул тарихтағы Мүйтән батша --
Хаклык өсөн калккан канһырап!
Башкорт партизаны Бошман үлде,
Тыуһын өсөн урыс Коловрат...

Урал тауы менән Мәскәү һыуы
Мең сакрымдар аша тоташты.
Ил ирзәре кызыл тыу⁸⁰ сөйгәндә
Ир намысы булды юлбашсы.

Онотолдо ләкин, онотолдо
Егетлеге ерзә башкорттоң...
Кисә туған — бөгөн булды дошман,
Бауырымды талап баш кыркты...

Баһкактары татар-монголдарзың,
Алайзары Акһак Тимерзең,
Казан яктың комһоз козғондары,
Күсемдәре⁸¹ һалкын Себерзең;

Һәм кап-кара йәнле “ак батша”һы
Без коткарған маңкорт-Рәсәйзең
Башкорт канын әсер өсөн килде,
Киште телен башкорт-әсәйзең...

“Сүк!” — тинеләр, “Төңөл! Бөт!” — тинеләр,
Ләһнәттәре тизып төйзө йәнде.
Башкорт йәне ләкин төңөлмәне,
Әйтте: “Килер, йөрөр Хаклык мәңге!”

⁸⁰ Кызыл тыу — кызыл байрак. Боронго бабалар азатлык жуына кызыл тыу күтәреп сыккандар, мәсәлән, Е.И. Пугачев һәм Салауат Юлаев етәкселегендәге Крәһтиәндәр һуғышында ла шулай булған.

⁸¹ Башкорт хандарын үлтәреп казак кулына күскән Себер ханлығының һуңғы ханы.

Шул ғорурлык һаклап калды илде
 Йылан булып бөгөлөр йылдарза,
 Болан булып егелер йылдарза.
 “Хаклык!” — тифәк башты сапты балта —
 Әйләнмәнек ләкин колдарға!

Көйзөргөс ут янды күззәрзә,
 Оранлы үрт бүртте телдәрзә.
 Ер уфтанды: “Килмәй ниңә Хаклык?!”
 Хаклык кәрәк тыуыр көндәргә!”

VIII

Һәм... Хаклыктың күреп килеү көнөн
 Аймылышты иләү бер заман:
 “Урак менән Сүкеш кауышыуын
 Теләй икән Үзе узаман!..”

Бара ине ерзә канлы уйын...
 Яһил бойом
 Барыр төслө ине мәңге-һаман...
 Килде ләкин, килде байман⁸² —
 Ир еткерзе беззе заман!

Үткер штыктарзан тукылған,
 Урак-сүкештәрзән кайылған
 Кызыл тыуын киреп таман,
 Ишетелде Хаклык һүзе —
 — Етте!

Канлы уйын тамам! —
 Нахаклык-мор
 Ил иңенән
 Аузы яман!
 Килде байман!

Китғаларзы елөп үтте,
 Есерзәрзе егет итте
 Инкилаптың бөрө эле.
 Һәм ул түгел миңә генә —
 Миндәйзәрзең бөтәһенә
 Ирек бирзе, ирлек бирзе —
 Толпар-аттарға меңдерзе!
 Елдерзе!..

⁸² Байман — үз аллы иркен тормош, бәхет.

Хаклык үзе
 Ерзе кызыу әйләндерзе:
 Илде — илгә, кулды — кулга,
 Сәсте сәскә бәйләндерзе.
 Алашарзан халыктарзы
 Арсап алып ирәйттерзе,
 Тез, билдәрзе турайттырзы,
 Ерзе-күкте нурландырзы!
 Хыял — булмыш, максат — табыш
 Араларын берләштерзе!
 Кырк атаның балаларын
 Бер туғандай гөрләштерзе!

Күр: без ниндәй бахыр инек —
 Яраланған батыр инек.
 Ярһыу атка ырғып менһәк,
 Тәкмәс атып ятыр инек...

Тыумыштан ук сапкыр инек,
 Һыбайлы ир-тапкыр инек.
 Ерзең үзен ауызлыклап
 Елерзәй зә яу-кор инек.
 Ер әйәре Уралкайға
 Быуын-быуын калкыр инек.
 Тибелеп тик Нахаклыктан,
 Таш бәғерзең таш тояғы
 Типкеһендә ятыр инек...
 Кара гүргә батыр инек...

Күр: кара ер төпкөләнән
 Карпып көнгә калккан халык,
 Толпарынан нисә колап,
 Толпар менеп сапкан халык,
 Хак-йөрәге дөрләп янып,
 Ике күзе балккан халык —

Иңен кирзе, билен кирзе --
 Ерзең үзен әйәрләп елдерзе!
 Куш куллап, сөм-якты Күктән
 Илгә Көндөң нурын тирзе!

Бөркөлдө нур иргә кот-кояштан
 Ап-ак юлык, тулкын-тулкын булып,
 Туптай тығыз беләктәрен,
 Бит-муйынын, көллө тәнән йыуып.

Ус-бармактар остарынан
 Табан төптəргəсə лəйсəн койоп,
 Ерзе кинəндереп нур бəркəлдə,
 Нур эркелде!

Нур күркəндə — кара-кускыл кулы,
 Кара сəсə,
 Кара күзə,
 Кара янған йөзө
 (Тарих һөрөмдərə һырған көйө!),
 Ер-толпарзың кабырғаһын
 Типсегән тос аяктары,
 Кулындағы төз курайы,
 Билендəгə кəкрə кылысы,
 Өзөлəм-өзөлəм тип тибрəнеп
 Торған һүзə — тел осо
 (Бөтəһе лə, бөтəһе лə!) —
 Бер караһаң шуңдай сəйер ине,
 Шул ук сакта нəк Хаклык — көр ине,
 Шөңгөр ине! —

Һыбайлынан комарланып,
 Йомғак кеүек йомарланып
 Нурға эркелеп елеүсə толпар-Ер зə,
 Ирзең йəпле кулдарынан кытыкланып
 Алтын сəсен тузғылтыусы ал Кояш та —
 Икеһе лə, икеһе лə
 Кыуанышып көлөштөләр:
 — Ниңдəй хозур!
 — Ниңдəй горур!
 — Ниңдəй зарур! — тиештеләр.

IX

Әммə, әммə... Ғəзиз бабаларым,
 Булманымы һеззə яңылышылык?
 Ерзе һалып Ленин елкəһенə,
 Һезме, әллə безме яңылыштык?..

“Күсəрендə Ерзе өйөрөлтə!” – тип
 Һөрəнлəргə ниңə күнектəк?
 Бəндələктән хозай тыузырышып,
 Яһанык бит ялған бөйөклөк.

Ялған хозайзарзың тирəһендə

Тәкбир әйтеп азы уранык?
 Йыргып ташлап хәләл йырыбыззы,
 Йыргыктарзан йырзар коранык
 (Алашарға кушылып йырланык):

“Иң бәхетле быуын булып тыузык,
 Козғондарзы ерзән, күктән кыузык,
 Ленинизм иле булып уңдык!” —
 Тип данланык көндө (кызыл кыуык!..)

“Ырыс ләйсәндәре ерзе коса,
 Күк бөрөләр тулап керпек аса,
 Бузгурғайзар бузрап-сыңрап оса —
 Шул сафлыкка Ленин сафлығы
 Ирештерзе!” — тип йыр саңкыны...

“Тулкын-тулкын кояш нуры аға,
 Нур сәсрәтеп арыш мыйык қаға,
 Бөртөк-бөртөк туклык күзгә баға —
 Шул муллыкка Ленин хаклығы
 Туйындырзы беззе!” — тип тағы...

“Күпереп тә икмәк-калас бешә,
 Имен йортка егәр килен төшә,
 Күкрәк киреп алсак ир етешә —
 Шул көрлөккә Ленин хаклығы
 Тейендерзе!” — тинек йотлоғоп...

“Донъям тыныс — көләс Ер, Күк-һауа,
 Тынлык ярып илап бала тыуа,
 Бәхет үзе кеңдек инәй уға —
 Шул бәхеткә Ленин хаклығы
 Койондорзо!” — Йәнем шатлығы...

“Кот-тупһанан сабий сабып сыға,
 Әйләнә шат егет-һабансыға,
 Зур заводта йәки сүкеш һуға —
 Шул шатлыкка Ленин хаклығы
 Һөйөндөрзә!” — тинем мин тағы...

“Үз ер-һыуын, күген — Ватанын
 Курсап койһа хәләл ал канын,
 Сабып өзә Нахак алкымын —
 Еңеү яулай Ленин хаклығы!” —
 Тип һөрәнләй юлдар сатлығы...

“Төштә генә батша, хозайзар
 Ер күсәрен бороп уйнайзар.
 Беззең кулда бөгөн Көн, Айзар —
 Титандарға хезмәт кешеһен
 Тиңләштерзе Ленин хаклығы!” —
 Тип туктауһыз тел-теш сарлаузар...

“Йөз телле — без, берәү — илебез,
 Мактап туймаң уны телебез,
 Физа уға ғәзиз йәнебез,
 Урың — ағай, уға эне — без! —
 Ленин хаклығылыр үзебез!” —
 Тип асылды аслан телебез...
 Ләкин... ләкин...
 Инде беләбез...

Кызыл олатайзар кызамығы
 Алмаштырзы, буғай, Хаклыкты...
 Алашарлык — бөгөн азашырлык,
 Иблес бәйләй күзен халыктың.

Ватан бөлә... Унан илдәр көлә:
 “Туйзырзымы Ленин каласы?..
 Ак батшаның йортон утка тотоп,
 Корзоғозмо кызыл аласык?..”

Эйе корзок... Кызыл аласыктың
 Табындары ләкин талымһыз.
 Аслы-туклы үзгәртеп короузың
 Кызыл йыры инде яғымһыз.

Яғымһызға әммә йомок күззәр,
 Ә ауыззар – асык арандай.
 Һәр беребез, баһып котһоз маршка,
 “Капитализмға” тарбаңдай...

Болғаныша әзәм балалары,
 Таный алмай иблес, аллаларзы.
 Рәсәй-әсәй тигән ватаныбыз
 Канһырата канлы яраларзы...

Үзе — хәтәр, үзе хозур кеүек...
 Күңелдәрзе әммә бозор кеүек...
 Юл башлаусы “башлы даһи” зары —
 Юлға төшмәң әлек тузыр кеүек...
 Алашарзар узыр кеүек...

X

Кызыл бабаларзың ал томаны
 Быузы, буғай, күззе минең дә.
 Етмеш йыллык кызыл кыңғырлыктан —
 Дөйөм алашарлык илемдә...

Егерменсе быуат замандашым!
 Таш йортгарзың фатир хужаһы!
 Катлы-катлы ожмах косағында,
 Күзгә терәп ерзең дүрт яғын да
 Йәшәйбез шул, әйе, “нужаһыз”

(Безең өсөн бары әкиәттә
 Тороп калған кабык аласык).
 Тәзрәләрзә күлкеп тулай кояш,
 Табындарза — кояш каласы:
 “Их, йәшәһен, әйзә, власы!” —

Фанилыкка йәнде алмаштыртып
 (Хаклыкты, тим!), Нахак көлмәйме?!
 Алашарзар һүткән көн йырынан
 Алашарлык рухка һеңмәйме?

Телең дә юк — ана, ят телеңдә
 Ләпелдәшеп үсә сабийың.
 “Башкортостан” тигән илеңдә лә
 Алмаштырыр “өлкән ағай” ың...

Хаклык бизмәнендә үлсәүзәрзе
 Онотоп ук, ахыры, барабыз.
 Үлсәйексе көндө,
 Үлсәгәндәй
 Йәнен һалып уны бабабыз!

Баһаланык мәле икмәк тәмен,
 һауа тәмен, эскән һыу тәмен?
 Баһалаһак, ниңә онотабыз
 Мәғәнәһен “Хаклык” тигәндең!

Тыныс һәм тук көйө уйланыузың
 Кыйын икәнән дә беләмен,
 Уйланайык ләкин, уйланайык,
 Уйланайык, туған, без, йәме:

Сарсап эскән ебәк һыузарыбыз,
Икмәгебез, һулар һауабыз
Кайзан килә?! —
Хаклык аркаһында
Хак-эш менән уны табабыз!

Хаклыкка без хыял туғарабыз,
Калас итеп өйгә алабыз.
Кандай алһыу-кызыл кирбестәрзән
Хаклык калалары һалабыз.

Түгел ләкин бәндә “хак” лығы ул,
Фиркәләрзең түгел “хак” лығы --
Улар бурһый...
Фәкәт Дәү Хозайзан
Төшкән Хаклык һаклай сафлығын!

Быуын-быуың, быуат-быуат ашың,
Алып килә беззе был Хаклык.
Бөгөнгөмдә Хаклы булһам ғына,
Иртәгәмә кермәс Наһаклык.

Бөгөнгөлә кайнай иртәгәмдең
Ут бураны һәм һөт паклығы.
Үткәндәрзе, килер-көткәндәрзе
Тоташтырған — ысын Хаклык ул!

Хаклык — түгел көмөш шалтырауык,
Йәки бутал кершән кылырлык.
Бәтә көндәремдең йөрәге ул —
Лөп-лөп типкән ал кан тамырлы.

Урал улы — ата-бабаларың
Хыял иткән тормош ул — Хаклык.
Шул тормошто Хак кул төзөмәһәк,
Булыр ине үзе Наһаклык.

Ерем елә Быуат Капкаһына!
Нимә йөкмәп унда кем керер?!
Үз йөрәгең әйтһен дәрә-дәрә қағып:
“Хаклык яклап яуға мин өлгөр!”

Алашарзар ғәрем караулаһың,
Ырғып тороп иңгә һал йөктө!
Торғонлоктоң ойоу талғынлығын

Төрһәк терәп йыртыр мәл етте!

Янып-ярһып йәнде көл итергә!
 Ауыр тартып йөрәк ярырға!
 Хаклык даулап, ялкын-метеорзай,
 Кара төндө ярып барырға!

XI

Батандашым минең, хак-корзашым,
 Кыззырмаймы бер хәл каныңды:
 Ярһыу ғәскәр берзәм атлағанда
 Кемдер ақһай, бозоп азымды.

“Их, өс көнлөк кенә был донъяла
 Типтереп кал! Йолкоп ал, аша!” —
 Шул мут такмак менән көнөн башлай
 Алашарзан шыткан алашар.

Тәмәкеһен кабып аркырыға,
 Эш көнөнөң ыслай яртыһын.
 Ярты көскә “һөрөп”, “ярты” кәгә —
 Баға шулай “йөрәк ярһыуын”.

Сәғәт һуға — цехтан сығып һыза:
 “Без — эшләнек! Бир ял тиҙтергә!
 Минең хокук илдең Төп Кануны
 Менән гарантия ителгән!”

Келәм менән көплө фырт фатиры,
 Асфальт менән каплы урамы.
 Аяғын, күр, калай иркен һуза,
 Иркен киреп илдең юрғанын.

Ауызына төйөп зур калъяны,
 Күк экрандан күзләй Күк йөзөн...
 Режиссер бит уның өсөн уйлай,
 Уның өсөн актер көлөп-илай —
 Гарантиялы бит был үзе!

Гарантия унан көтмәгез тик —
 Маңкорт тыуыр унан, тыуһа ла...
 Шундайзар шук шытыу аркаһында
 Башкорт калыр бер көн тупһала...

Хәтерһез йән хәтәр икәнлеген
 Белә тороп, быны үстәрзек.
 Еребеззең мең йыл егәрлеге —
 Уға тик бер уртлап әсерлек.

Юк! Ғәйепһез ул да! --
 Алтын Йондоз
 Алашар бит уны шыттырзы.
 Шул шытымдар баһып ил баһыуын,
 Наһаклыкты бөгөн шаштырзы.

Бишектән үк Наһак көйөн көйләп,
 Алашарлык көнгә моронлай.
 “Тамырың юк!” — тип ул һабак бирә,
 “Тамырың зур!” — тиер урында.

Үткәне юк икән — көткәне юк,
 Көткәнһез ер — көзөк майзаны.
 “Аккошом!” — тип коскан кара кошо
 Көзөклөктән тирә файзаны.

“Азатлык” тип кола камһаклыкты,
 Болғай⁸³ ерен бәғзе балалар:
 Башкортто бит бөгөн алашарзар
 Башкортлоктан азат кылалар...

Ак йортонан, ана, кара козғон
 Канаттарын қағып кубына.
 Хаклык бөлгән ерзә халык үлә —
 Кара козғон шуны һағына.

Бөлдөртмәйек, дуһтар, сын Хаклыкты!
 Уралым — сын Хаклык төйәге!
 Ук-һазағын һалмай кулдарынан,
 Бабаларзың ята һөйәге!..

XII

Гизә әле, гизә ерзә Наһак,
 Козғон кеүек аңдып Хаклыкты.
 Бәндә менән бергә Айға менә,
 Йыһандан ул һалмак хаслыкты...

⁸³ Болғай — болға (аксаға) әйләндерә, һата.

Уралымды, изге Хаклығымды,
 Йөндөй күрһәм, тимәк, — Ер аман.
 Йөрәктәрзең утлы балғалары
 һукһын, һукһын ярһың, узаман!

Без терәмәй, Күкте кем терәһен?!
 Беззәй шашып Ерзе кем һөйһөн?!
 Шуның хакка (йән-тән булһын физа!)
 Керәм утка — әзер мин үзем!

Нахак һалһа кулын Хаклығыма,
 Үзем кылыс — йәнен киҫәмен!
 Был көнөнә сөнки бөгөнгөмдөң
 Алып килгән мең йыл киҫәгем!

Юк, төңмәгән әле ерзә Нахак —
 Хаклык-кылыс зарур был ергә!
 Һәй, иртәрәк әле Хак-кылысты
 Алтын ука менән төрөргә!..

XIII

“Өс көнлөк” тәр! Камһак-алашарзар!
 Һезгәме һуң иңләү Хаклыкты!
 Күтәралмаҫ елкә сокороғоз,
 Кайыш аяғығыз камыты!

Хаклык бит ул түгел йылы имсәк
 Йәнең изрәп имеп ятырлык.
 Хаклык бит ул — кылды ярыр кылыс,
 Кыныһынан сыккан ялтырап.

Ер-Күк тора Хаклык аркаһында!..
 Сын Хаклыкты ялған хаклыкка
 Алмаштырып күпме бастык буква,
 Колаккаса баттык һазлыкка...

“Коммунизм” тинек шул һазлыкты...
 Хаклык кына тартып сығарыр.
 Юғарынан әммә сукый козғон
 Соңкаларзы, калһак юғары...

Тукталмабыз ләкин, тайпылмабыз!
 Арка терәге без донъяның!
 Хаклык булһа қанда, нахаклыктар

Ала алмаҫ беззән ульяны!

Тәкбир әйтә, ана, Урал кызы:
«Хак-ирзәрзең күркен һағындым!
Хөкөм һөрә ниңә алашарлык,
Егеткәйем, мүкләп аңыңды?!»

Хак-ир булһаң, Хаклык-кылысыңды
Мүгеңә сап илдән әлгәре.
Намысыңдан кырсы канһыратып
Гөһаһ шомлоғоноң түлдәрен.

Хак-ир булһаң, илең гөһаһтарын
Кырсып ташла — тайып-тайшанма!
Кыңғырлыкты кырмай, эш бөттө, тип,
Каушарырға кулды тамшанма!

Изеүеңде сисеп ик игелек —
Языклыкты күмһен изгелек.
Мәңге эштә, мәңге-гел көрәштә
Илеңде илт төптән егелеп.

Нахаклығын көндөң тураklarға
Тутыкмаһын Хаклык-кылысың.
Сүкеш һабы, һабан тоткаһында
Ойомаһын ике кул осоң.

Бүрәнәнең, ана, ауыр башы...
Күтәрәп ал — булыр был Хаклык!
Еңел башына бит атланышып
Хөкөм һөрә Мутлык, Нахаклык!”

Күк Уралым -- башкорт яралған ер,
Ғәзиз илем -- Башкортостаным,
Һеззең өсөн йәнем-тәнем физә --
Хаклык һағында гел постамын!

.....
Ғаләмемә буламын таймаҫ күсәр —
Шашып ташһын көнгә шатлығым!
Ер шарын мин иңемә күтәрәм —
Бына Хаклык! Минең Хаклығым!

ҮТКӘН ЙЫЛДАР МОҢО

(Ак шигырза роман)

I

КИТАП

Һөйләйем мин фәкәт булғанды —
 Күрмештәрен туған халкымдың...
Китапсынан.

Сәғәт һукты, ахыры, миңә лә —
 Сәнкем-Биктимерзә тыуып үскән,
 йәш сағынан
 “әсе тормош һурпаһы”н мул эскән,
 кыу яланда һыуһауға күнеккән,
 карурманда Көн йөзөн оноткан,
 силәкләп койма ямғырза
 күлдәксән йөрөгән,
 тундырып өргән буранда
 өйөнә кермәгән,
 язын бозло ташкындарға койонған,
 кырк сирләп, кырк тапкыр һауыккан,
 кырк үлеп, кырк тапкыр терелгән,
 апрелдә гәрәбә бойзайзарын сәсеп,
 августта алтын уңышын йыйнаған,
 йәйгеһен
 һөйәркәһен көткән кеүек һағынып
 ямғыр көткән,
 көзөн болот араһынан
 Кояш эзләп күз талдырған,
 иртүк тороп, хезмәткә тотонған,
 кисен ятып, иртәһен уйлаған
 ябай игенсе балаһына —
 сәғәт һукты, корос перо алып,
 ак Көнгә һәм кара Төнгә мансып,
 маңлайымды һызлаткан уйзарзы,
 йөрәгемде тулаткан моңдарзы
 ак юлдарға асыл алмас һымак тезеп һалырға,
 дәфтәр биттәренә кайып язырға!

Егерме бер йыл буйына йөрөттө
 башкорт ере мине — йөктө күтәрәп.
 Яланаяк, сабата, итек кейеп,

йәйәү, һыбай, арба йә сана егеп,
 ут-көндәрзә, каранғы төндәрзә,
 канға мансып зәңгәр Күкте
 шәфәк калккан кисәләрзә,
 йыр һәм илау кеүек моңло иртәләрзә
 муйыл баксаһындай хуш еҫ-әрәмәтле
 һауаһына иҫереп,
 шашкын хистәр кисереп,
 болоттарзай тузғык уйзарыма сумған көйөмсә,
 уның озон юлдарын мин буйланым.

Килтерәләр ине юлдар
 үзем һымак
 хезмәт өсөн тыуып-тулап,
 хезмәт менән көн күреүсе инсандарзың өйөнә.
 Үз өйөмдәй,
 тартынмайса,
 инеп йөрөнөм мин ул ызмаларға,
 бер табынға ултырып, ихласланып
 татлы йүкә балы менән сәй эстем
 шул кешеләр менән бергә мин -- иркен;
 һөйөклө туғаным булдылар
 һәр береһе уларзың.

Бишмәттәре
 алтын менән каймаланған түгел
 был кемдәрзең,
 энциклопедиялағы
 борма-һырма һүззәр менән
 улар һөйләшмәй, —
 хәкикәттәй аңлайышлы телмәрзәре,
 язғы Кояштай йылы һәм
 йомарт асыла йөрәге.
 Икмәк валсыктары койолһа табынға,
 улар уны
 асыла таштар һымак кәзерләп сүпләйзәр!
 Кояш сыккан сакта:
 “Уңыш килтер игендәргә!”
 “Үсеш килтер тыуымдарға!”
 “Тыныслык бир илдәргә!” —
 тип теләйзәр...

Иген, иген!
 Йәшәү эликсире
 тип атарға кәрәк булған һине!
 Мендәр һымак күпереп бешкән икмәк

ятһа табынға, кем теләп ултырмай,
 Кояш кеүек һары карауайзы
 күкрәгенә терәп телгән сакта
 кем иң бай һәм
 иң бәхетле итеп үзен һанамай?!
 Ашап торғас уңған күмәстең
 бер-ике телемен,
 беләктәрендә кем кеүәт-көс тоймай?!

Иген, иген!
 Иген, тиеп, беззең атайзар
 кулак баһузарында бил бөккәндәр,
 һәр карышын изге башкорт еренең
 әсе тирзәренә улар кандырған,
 буразнаға төшкән һәр бер орлокто
 йылы тынын өрөп улар шыттырған,
 алтын нурға койонған һәр башакты
 үз кулдары менән һөйөп йыйнаған,
 тик гәрәбә бойзай һаклай алмаған
 буралары уларзың,
 тәпәндәре йомшак камыр әсетеп кинәнмәгән...

Үткәндәрзе мөмкинме һуң онотоу!.. —
 Халык хәтерендә ул мәңге,
 мәңге ята юйылмайынса,
 үрт ялмаған дала һымак карайып...
 Шул бошонко замандың бер киңәген
 бурысланы һезгә ошо йөрәгем
 һөйләп бирергә — билгеһез бер ауылда
 тыуып үскән ябай-ялпы улына,
 мин-колона!

Йөгәм ауыр.
 Таймам микән хәлдән,
 күрә алмай осон юлымдың?!
 Саң-тупракка күнеккән кытыршы
 кулым игә алырмы икән һуң
 уйкайзарымдың тос орлоғон,
 түкмәй-сәсмәй, акык кағызға?
 Һүзем-ыңйыларым араһынан
 таушалмағандарын табырға
 тапкырлыккайзарым етерме?..
 Тәңрем ләкин быға килтерзе —
сәгәт һукты!..

Беренсе бүлек

Эпиграф урынына

Борон заманда үлем
бик иркен йәшәгән, ти:
нимә килһә башына —
тоткан да эшләгән, ти...

Уның баш-баштаклығын
көскә күтәргән донъя.
Тормош менән *Мөхәббәт*
кәңәш иткәндәр шунда:

*“Ғүмер бирәбез кешеләргә без,
һөйөү бирәбез кешеләргә без.
Был донъяла тик икәү — һин дә мин
хакимлык кылырға тейешбез!
Әммә-тик Үлемдең кылығы
беззең ак хезмәттән күберәк.
Короткос кулдарын залимдың
Шакарып кысқартыу бик кәрәк!”*

Һәм икәү һүз куйышкан —
осраткан һайын, тотоп,
кайызларға Үлемде,
һыу әскеһез какшатып.

Тап шул көндән һуң Үлем
тап булырға курка, ти,
Тормошка, Мөхәббәткә!
Йәшеренеп юрта, ти

икененә артынан,
күләгәләй калмайса...
Ләкин кара эштәрен
башкара, ти, талмайса:

Тормош ғүмер тыузырһа,
әжәл сирен куша, ти.
Мөхәббәт һөйөү бирһә,
ағыу бөркөп боһа, ти...

Уңайлы һәр форсаттан
файзаланырға әзер,

икеһенең артынан
калмай йөрөй ул хәзер...

1

Аз йоклайзар Сәнкем ауылында
алтын кауырыйлы әтәстәр...

Диңгез артындағы илдәрзән
килеп, Кояш үткер нурзарын
йәмле һакмар буйына тиртһә;
кара урманлы Билән таузың
кая-кутырлы таз түбәһендә
шаян шаңдак уйнай башлаһа;
таң еленән һығылып-һығылып зифа
тирәктәр шауларға тотонһа;
яр ситендә талдар, әүешеп,
толомдарын һыуға мансыһа,
уяналар за таң әтәстәре
һузып кикерүкләй башлайзар,
әйтерһең дә, төндө тизерәк
кыуып ебәрергә теләйзәр...

Таң әтәстәренән иртә тора
ярлы кызы һылыу Сәлимә,
зәңгәр таңда бай утарында
һыйыр һауа һәр сак Сәлимә.

Талған тәне һызлана ял һорап
һәм күззәре карыш йомола,
ә күңелен биләй бер уй ғына:
“Их, йоклайһы ине тағы ла...
тағы ла... тик бер сула ғына” ...

Байғуралар мамык түшәктә
теләгәнсә назланһын өсөн,
баш калкытып яткан урындан,
баллап хуш сәй эшендәр өсөн,

ак кулдарын “ғәрле” хезмәткә
кағылдыртмай, бойороп, екереп,
илдең маңлай тире ашлаған
ләззәт емешен өзһөндәр өсөн,

таң әтәстәренән иртә тора

ярлы кызы һылыу Сәлимә.
Таң йокоһон донъя йоклағанда,
һыйыр һауа байға Сәлимә...

Камыш кеүек һомғол бармактары
етеҙ һығылып уның йөрөйзәр,
тик аҙакка табан арийзәр,
ағас һымак катып әрнейзәр:
таңғы сулала ул унлаған
һауынлыкты үткәрә шул кулынан...

Малдарзы кыз кыуалай көтөгә,
ысыклы саф үләндәргә эз ярып.
Курай уйнап көтөүсе олатай
тәбрик итә уның килеүен
тымык таңды моңға тултырып,
әрәмәлә көндө каршылаған
“сут-сут” һандуғаска кушылып...

Мүк каплаған суйырға сүгәләп,
гүзәл ауаздарзан шәрбәт әсә кыз;
туған таузар араһында тыуған
моңло көйзәр һыға назлы йөрәген,
һынландырта көйзәр тирбәлеүе
бала сактан әсе күргәнен.

...Уңдырышһыз яланғас каяла
шыткан кайын һымак ул үсте
яфа сигеп... Кесе йәштән үк
“һужа бабай” барзы яғылып,
күлгәләй уға тағылып...

Баһма бар тип баһқан һәр ерендә
лайкау һазлык кыззы аңдыны,
азымкайы һайын, астамак
тәрән сокор ятты һағынып.
Бәгеренә катқан хәсрәттәрзе
һанай-һанай катты тәкәттәре...

Ете йәштә, етәкләп кулынан,
абыстайға уны илттеләр:
“Изге ғилемдәрзе өйрәнергә
вакыт етте, кызым”, — тинеләр.

Шул көн уға ызалы тормоштоң
башы булды... Карт абыстайзың

әйләнде ул бәләкәс колона,
карышыуһыз йомошсоһона;

кайза кушһа — шунда йүгерзе,
нимә әйтһә — шуны килтерзе,
ә кистәрен, һукыр шәм алып,
изге сүрәләрзе ятланы:
“Алла”, “ен” һәм “әүлиә”, “пәйғәмбәр”
тигән йөктө башына тупланы...

Бала йәнен ғәрипләгес үле
“ғилем”гә баш бирмәй, акылы
бесәй тырнағына эләккән
кардуғастай каты талпынды...

“Әсәйемдең бишек йырҙарынан
башлап откан телем барында
ниңә миңә ят ғәрәп теле?” — тип
һораны ул...
“Башкорт һабансыһы
һөйләшкән тел ғилем өсөн түбән, —
тиеп уға яуап бирзеләр. —
Был тел тау һәм урманда тыуған
һәм шунда ук үлер!” — тинеләр...

Өйрәнде ул шулай аң-белемде
ун икегә кәзәр...
Һуңынан
“ғилем йорто”н калдырып, яланға
сығып ките һары таң менән,
атай-әсәкәйе менән бергә
Көнгә янып урзы игендәр,
корткаларзың йыуан корһағына
яңы май катламы кундырып,
тиргә һызып аккан йәшлеге
менән туған ерзе һендереп...

Ғимыранға шунан ялланды
ун алтыла, булып көнлөксө.
Байзың күмәк һыйырҙарын һауып,
көн артынан шулай көн үтте...

Куркып япрак ярған саф сабыйлыҡ
атты күкрәп йәшлек сәскәһен,
һокландырғыс булып зифа буйы
һомғолланды, озон толومдары

кыуандырып ятты журынға,
 үбеу көтөп тығыз биттәре
 алһыуанды... Көнгә күззәре
 уйсан хыял менән төбәлде...

Тәмле төштәр кызға күренделәр
 хыялайлап:
 көслә һәм сибәр
 егет баға уның күззәренә,
 утлы һулыш алып – токанып,
 комһоз мөхәббәт менән янып...

“Һөйәм һине, һуштан язып һөйәм,
 кулыңды бир, йөрәгенде бир!” —
 тип шыбырзай егет ирендәре,
 үртәп көлөләр серле күззәре,
 тауышында — теләк һәм үтенеү,
 һорау, сакырыу, дәрт, талап итеү...

Һәм Сәлимә кулын тоташтыра,
 имеш, мыкты егет кулы менән...
 Етәкләшеп тауға менә улар
 кырағай кейектәрзең эзенән...

Әллә өндә, әллә төштә, әллә
 хыял диңгезендә күрәләр:
 юлдарына гөлдәр һибәләр
 кылыс асқан хатта түрәләр:

“Хәйерле кыл! Бәхетле кыл!” — тизәр,
 “Озон ғүмерле, татыу бул!” — тизәр,
 дуҫ йылмая бәндәнен һәр бере,
 уңыш байрамындағы шикелле...

Һокланалар таузың түбәһенән
 киң донъяның матурлығына:
 көмөш йылға, емешле урманнар,
 бил тиңентен үләнле болоннар,
 иген һарылығы баһузарза,
 купшы өйзәр йыйнак ауылдарза
 балкып тора сағыу һүрәттәй,
 мөхәббәтләләрзең алдарында...

Кулын һоноп әйтә егет уға:
 “Бөтәһе лә һинеке бында!
 Йәшә, кыуан, мәңге бул бәхетле,

тик һөй мине, тик мине кыума!”

Һәм кыуана кыз, һәм ләззәтләнә
һизелдертмәй килгән бәхеткә;
елгә карыш шаярған зәп-зәңгәр
умырзаяларзы ул косаклай,
күлдәк итәген үрелеп үпкән
кускыл кыяктарзы ул һыйпалай,
бар доньяны өһһөз туйзырыусы
һутлы ерзең ушлап тупрағын,
алма-кызыл биттәренә баҫа,
бүртектә-тиртеү күкрәгенә кыҫа...

Хистәренәң кылдарына сиртеп,
алсак йөзлә йәштәр йырлайзар,
ялбыр кыуактар артынан, көлөп,
хәйләкәр еңгәләр карайзар...

Ә күңелдә бер тамсы хафа юк:
әйтерһең дә, үзе *Хәзерәт*
һаклай уны фәкирлек гәренән,
хан кызылай һөйөп, кәзерләп...

2

Бер язғы таң уны һыуалғыста
тоташтырзы бәхете менән:
Төштә түгел, өндә егете
килеп етте кыззың эзенән...

Язмыш үзе беркетте икәүһен
яр ситенә: Ул ат һуғарырға
төштә бер мәл Сәлимә менән...
(Иркен һакмар буйзарына һукмак
һис кемгә лә бит өзәлмәгән!)

Ғәжәп матур әкиәт ине ул таң,
йәмле һакмар аға ине тын,
һары “көсөк” ләгән күк талдарзан
ысык тамсыланы бал һыман.
Назлы йыуып шыма һыу биткәйен,
Күтәрелә ине ак томан
йылым-каранынан йылғаның.
Әллә кайзан ябырылған бәхет
әйләндерзе башын уларзың...

Янар караштары менән генә
 аңлаштылар икәү үз-ара —
 кайнар күкрәктәге хис дауылын
 ябай һүзләп кем әйтә ала?!

Изге тойғоларға тымык һыузы
 шаһит итеп озақ торзолар,
 вакыт тукталгандай, офок сите
 алланыуын һизмәне улар...

Алды Харис тулы күнәктәрзе —
 акрын атлап ярзан меңделәр.
 “Бәхет мәлен озағырак ит!” — тип,
 Тәңреһенән өһһөз үтенделәр...

Йөрәктәре типте кабаланып,
 аяктары ашыкмаһа ла.
 ...Билән таузың түбәһендә шаңдак
 алһыулана төштө тағы ла...

Саф, һалкын ел йомшак һыйпап үтте
 үләндәрзең ебәк сәстәрен,
 аръяк туғайза бер моңло кәкүк
 һананы кемдеңдер ғүмерен...

Һәм арғымак — озон араларзы
 кыска итмеш егет йән дусы,
 аңлағандай хәлен хужаһының,
 йомшак кына баһып тын барзы...

Тапты шулай кыззы бәхет мәле
 тормош караңғыһы эсенән,
 Көңдө тойоп тәүгә йылмайзы ул
 май сәскәле сихри хис менән.

Бәгеркәйен кишкән кара нужа
 йыуылғандай булды ямғырға,
 яз Кояшы менән балкып тыузы
 алдарында ялан һәм кырзар,
 сихырланы сихри моң-йырзар...

Талға кунған һары һандуғастар
 уға ғына тик һайранылар,
 серзәштәре яктырған йөзөнә
 ғәжәпләненп һак каранылар...

Һәм мөхәббәт ялкынына яттар
кул һалмас, тип йән арбанылар...

Таң нурзарын һалып иңдәренә,
һыуалғыска килде иркәһе,
тәүлек буйы тулышкан хистәргә
ирек бирзе улар шул мәлде.

Ярзарынан урғылған ташкындай
акты, ярһып, һөйөү һүззәре,
йөрәктәре берегеп типкәндә
тоташтылар ал ирендәре...

Харис кулы тулкынлы сәстәрен,
иркәләтеп, кыззың һыйпаны.
Өмөт сағылткан уйсан күззәрен
комһоз үбеү менән капланы...
Һакмар һыуы, ак тирәктәр генә
торзо һынап ул назлаузарзы...

3

Ә был иртә беззең Сәлимәгә
шат күрешәү өмөт иттертмәй...
Башын әйеп, йөрөй ул төшөнкө,
өмөтө өзәлгән кешеләй:

әлек алһыу йөзө — етендәй ак,
эсе йәш томалай күззәрен,
“фекерзәрем һүз булып донъяға
сыкмаһын” тип, кысқан тештәрен...

Ғимыран бай кисә “йотто” уны
ас бүреләй, убып күззәре...
 (“һылыуһың да инде, һәй, гөлгенәм!
Йәш бисәм булырһың һингенәм!”).
Хихылданы... Кулдарын уйнатып,
ыумак булды тиртеү күкрәген,
ялсылыкка кыззың хәләл тәнен,
ак намысын һатып алғандай,
яңы табыш артып елтерәне...

Ғәрлегенән күз һымак кызарып,
шомло уйзар кызый уйланы.
Тар һикегә ауып аласыкта

һулығып-һулығып озақ иланы
яңғыз калып... Йыуатыу хакына
һис бер бәндә якын килмәне, —
бөтә донъя, бармак төртөп уға,
көлә төслә ине был мәлдә...

Һәм әйтә кыз бына һөйгәнәнә
үзенәң һәм уның хәсрәтен:
баш өстөндә һөмһөз кара болот
куйырыуын.. Гишык-ғишрәтен
көл итергә афәт яскыныуын,
ағыу бөркөп ғәйбәт йөрөүен,
ә төндәрен ауыр кара төштәр
баҫлыктырып, йәне өшөүен...

“Яусы килә, тизәр, Гимырандан,
әйт, бәгерем, ни хәл итәйем?..
Асылынып үлеү артығырак
карттың куйынынан! Башкайым
ауырыуға һабышты күп уйлап,
тик һис фекер төйнәй алмайым...
Гүр куйыны көтә микән әллә
йәшлегемде?!. Шулай аңлайым” ...

Харис маңлайына был һыктаузан
тәрән буразналар буйланы,
тимерләнеп утлы ирендәре
кысылдылар... Бысқып күззәрзә
куркыныслы оскон уйнаны;
йозрок йомарланы егет, һуғып
кая емерергә иткәндәй,
көллә донъя шуны көткәндәй,
боғазынан сыкты тәүге кат
“Мәңге булмаҫ улай!” — тигән ант...

“Сәлимәкәй, нығын, йый сабырлык —
күззәреңде илап бөтөрмә!
Ун кат үлһәм дә, мин юл куймамын
мәсхәрәгә! Һинең хакыңа
мең тамукты әзер үтергә!
Яуыз йәндең кулы киҫелер,
йәки йәнем физә ителер!”

Ғимырандың малы, ақсаһы күп,
 “хужаһы” ул Сәнкем ауылының...
 Ер қалтырай уның азымынан,
 гөлдәр көйә уның асыуынан,

ул “ак” тиһә — бүтәндәр “ак” тизәр,
 ул “күк” тиһә — бүтәндәр “күк” тизәр,
 “земский түрә” уның кулын қыса,
 ғүмер теләп мулла доға қыла.

Бөтәһе бар байзың, тик маңлайын
 буразналай яман фекерзәр.
 Шатланмай ул, әүәлгеләй карап,
 шығырым тулы келәттәренә,
 йорттоң һыйлы мөлкәттәренә;
 малдарының ишле ырысы ла
 күңелкәйен уның йыуатмай,
 қапқан ашы үтмәй тамағынан,
 кара көйөп гелән йөрөй бай...

Йоко бирмәй уға, йәшеренеп
 килгән картлык, фани донъяның
 ләззәтенә кинәнеп қалғыһы
 килә... Ләкин ике бисәһенең
 икеһе тиң үтә тузғандар,
 Ғимыранға байлык йыя-йыя,
 такта һымак қатып қалғандар...

Сәлимәгә төштә күзе байзың:
 “Ах, был һылыу һиндәй пак, назлы!”
 Таңғы ысык һымак саф баланы
 упмак булып бай комһозланды
 (көтмәгәндә бозло ямғыр шулай
 һуға иркә, шат ужымдарзы...)

Тәңрегә ул иртәнге намазын
 укыны, һай, шул көн бирелеп!
 Йортһоз эткә аш сығарып һалды,
 аруахтарзың рухына, тиеп.

Донъяға кул һелтәгән изгеләй
 ипле баһып муллаға килде
 намаз бөткәс. Тәрән тойғоларын
 бәйнә-бәйнә ул һөйләп бирзе.

Гәпләштеләр яйлап дин һакында,

изгеләрзе хәтерләнеләр,
хәйерселәй һузып кулдарын,
күктән именлек теләнеләр.

Тулы тәпән май һәм бер батман
бал эләккәс хәйергә, мулла
ак доғалар укып фатиха
бирзе Ғимыранға йәш бисә
алып өсөнсөгә йәшнәргә,
кәйеф-сафа һөрөп йәшәргә...

Һәм бай сығып киткәс тә ул озақ
абыстайға мактап ултырзы
уны... “Уңыш бир йәш кейәүгә!” — тип
изге теләккәйен теләне.
Бына шулай хөкөм ителде
Сәлимәнең ғүмер күләме...

Ошо көндән Харис күрмәне
йәнқиҗәген һакмар буйында,
иртә һайын изге сулала
атын һуғарырға төшһә лә...
Елдәр өзгән һары япрактай
китге осоп егет бәхете,
өмөт тойған йәш күнеленә
һағыш юшкындары йәбеште...

Уйзар, уйзар очһоз-кырийһыз
һағаланы уны һәр мәлде,
хағаларын тәрән быуаға
батырып та касаһы килде...
Ун туғыз йәш ләкин тулғанда
касып кына буламы инде...

5

Ә ауылда, күсеп өйзән-өйгә,
шомло хәбәр йөрөй: «Ғимыран
Сәлимәгә яусы ебәргән», —
тел кағалар...
“Йәнтимер балаһын
тота икән бикләп өйөндә
туйға саклым”, — тизәр... Хозай, касан
бөтөр икән золот был ерзә!

Кисәләрен, серле шәүләләй,
 һағаланы егет, йәшертен,
 Йәнтимерзең капка төбөндә
 һөйгәнәненең сығыу мөззәтен.

Тик тынғыһыз йөрәге уның
 һукты бушка, булып сатнарзай:
 асылманы капка... сыкманы...
 Кызырынып төнгө урамда,
 ошондай уй егет уйланы:

“Көндәр, айзар, йылдар үтә бара,
 тыуалар һәм үләләр кешеләр,
 атайзарзың “ah!” орған юлына
 балалары килеп төшәләр,
 шул ук йыр һәм ыңғырашыу менән
 шул “һужа һурпаһы”н әсәләр...

Тулыр микән сабырлык туҫтағы
 был халыктың?! Күпме түзәргә
 мөмкин инде! Канды һурыусы
 һөлөктәрзе вакыт изәргә!
 Үс кылысын башлап күтәрерлек
 ир яралыр микән был ерзә?!

Үткән быуаттарза ирек илткән
 бабаларзың сәмен йәшәртеп,
 елер касан кызыу юрғалар,
 далаларға йәшлек йәшнәтеп?..

Етһен, етһен һисаплашыу көнө,
 атһын, атһын түзмәй көткән таң,
 иҫһен, иҫһен тазартыу елдәре,
 үҫһен, үҫһен туғанлык гөлдәре —
 шулар өсөн көрәш усағында
 йәнем-тәнемде мин йәлләмәм!”

6

Сәнкем ауылы, күззәрен тырнап,
 таңғы йокоһонан уяна.
 Мөрийәләрзән төтөн тирәктәре
 күккә терәлеп борғолана.

Ак ысыкка сәңгеп аяктары,

көтөү кыуа әрһез малайзар;
 купшы көйәнтәләр иңгә һалып,
 йәш киләндәр һыуға баралар
 (сыңғырлаша тәңкә-талирзар) --
 һакмаркайзың сихәтле һыукайын
 күнәктәргә һирпеп алырға...

Язмыш иртән нимә килтерәһен
 Ай-Кояшка карап әйтеүсе
 сал олатай, капка төбөнән,
 Көндөң калкыныуын күзәтте.

Ул күззәре менән тотоп алды
 Билән тауза сапкан атлыны —
 серле тойғоларын сәхрәлә
 сыуалтырға сыккан юлсыны:

күкрәгендә дөрләгән ялкынды
 елгә һуғып басмак булғандай,
 тезгендәрен бушатып елә ул
 Билән таузың таз түбәһенән,
 сакма сағып, оскон-ут сәсрәй
 сакма тояктарзың астынан.

Күтәрелеп килгән кызыл Кояш
 алһыу канға буяп юлсыны,
 сакрымдарға һузып күләгәһен,
 ялан ясыһына яткыра,
 тымык һыулы көмөш күл бите --
 кара шаршау һымак томора:
 атлы калкытһа камсылы кулын —
 күләгә-кул калка шул тошта,
 сөкөрәйеп баткан өйзәрзе
 ынтылғандай һелтәп ташларға...

Ел-дауылдай елә ир текәнән
 һәм һикертә тәрән сокорзан.
 Арғымағы сапкыр һәм дыуамал,
 әкиәттәге батыр атылай,
 оскон көлтәләре туззырып
 дағалары ташка сакылдай,
 тибендиһә — ерзе тетрәтә,
 бышкырзиһә — күкте күкрәтә...

Кем ул, кем ул — бүре һукмағынан,
 куркмайынса, тура юл һала,

дуслашкандай таштар менән, елөп,
тарлауыктар аша ырғыла,
карурмандың кырағай тауышын
матур көйзәй тыңлап карғыла?..

Кем ул, кем ул — таң тишегенән
Билән тауға менгән йөрәкле,
мәжбүр иткән уны ошоға
башһызыкмы, әллә теләкме

кыйыулығы менән бар ғаләмде
шак-катырыр өсөн сәмләнгән?
Йә булмаһа, ерәнеп, мысқыллап
көлөүеме керле замандан?..

Харис ине шагкын был һыбайлы:
башын быраулаған уйзарға
түзә алмай, юрғаһын әйәрләп
зәңгәр таңдан юлға сыкты ул,
таш һәм ағастарзы серзәш итеп
дөрләү тойғоларын сакты ул...

Озақ, озақ талпынды шашынып,
кайза һуғылырға белмәстән.
Меҫкен атын күбеккә батырып
баш караған якка саптырзы,
касқан бәхетен юллағандай,
серле һукмактарзан кызырзы,
килмәне тик көткән тыныслык —
ярлы башын хафа ташлармы?..

Арғымағын ебәрөп утларға,
йомшак үлөнгә ул һузылды
һәм сәскәнән-сәскәгә канығып
оскан бал корттарын тыңланы.
Јуза ауып калған һуғышсылай
ятты озақ, һис кыймылдамай.
Аты тыныс утланы яһында,
һимез кәрешкәне ялмалап.

Әле күтәрелөп, әле кайткан
диңгез кимәләләй, ярһузар,
бер-беренә окшамаған хистәр
иззе егетте... Төшөнкөлөк
томаланы руһын, әркелөп,
әйәренән ырғып калмайса;

катты йәне, тормош сокоронан
сығыу юлын таба алмайса...

*“Һинһез йәшәп килгән фани донъя
йәшәй бирер һинһез ары ла!
Бөтәһенә төкөр һәм башыңды
баш китерлек эшкә багышла!*

*Юлдарыңды дошман каны менән
һуғар! Маһайған һарайзарга
ут һал!.. Исемен, күк күкрәүеләй,
сүгәләтһен залим бәндәне!
Золом кылып күнгән йәндәрзе!*

*Аяк басылмаган төбәктәрен
Уралыңдың ыстан-төйәк ит.
Корбан эзләп ауға ояһынан
оскан горур тау бөркөтөләй,
юлдарга һәм ауылдарга ыргыл,
қан имеүсе һөлөктәрзе һыт!*

*Бошонма һис гәйбәттәргә — айыу
колак һалмай себен сеңләүгә!
Иске зиратты тигезләп бакса
ултыртканда һиңә һәр бәндә
екерһә лә, агастар калкынып
гөл-баксага шул ер әйләнгәс,
шул ук йәндәр шул ук тәңгәлдән
хозурланып атлап йөрөрзәр
һәм зур раһмәт һиңә әйтерзәр...*

*Ә йәшлеген?! Батша һалдаттары
әттәй итеп атып үлтерһә?
Эләген йә ажар жандармга,
төрмәләргә башың сереһә?*

*Йәшәп өлгөрмәстән харап кылыу
гүмереңде — якшы булмас бит!
Һин үлерһең, дошмандарың көлөр:
“Йәшәй белмәне был һармак!” — тии...*

*Әйтһендәрсе! Башказыгы кылып
какһындарсы бындай һүззәрзе!
Әйләнәңдә кайнашкан ағыулы
йыландарзың азғын азауы*

*йәнең йәрәхәтләгәндә, көндәр,
айзар буйы, һелкенмәйенсә,
йәнһез тумар булып ятыуы —
оло хурлык үзе түгелме?!.”*

Елгә кыштырзап, егеттең битен
кытыкланы назлы тау гөлө,
хушбуй бөркөп көлдө наз теле --
мәжбүр итте, өзөп уй сылбырын,
гүзәллегә менән һокланырға,
хуш ескәйен йотлоғоп һуларға...

Гөлдөң биле һындырылған ине
төньяк еленең зәһәрәнән,
яңы тамырзар ебәрәп ләкин
һауыккан ул каты сиренән.

Ерзең тәмле һутына кинәнеп,
Кояш нурзарына йылмайып
ултыра гөл, узғынсыларға
мөлдөр-мөһәбәт тажын һузып...

Үптә егет уны бәбәгенән,
һылыу Сәлимәһен үпкәндәй,
иркәләп тә сикһез яратып;
канатланды егет йөрәге
яңы ниәт, яңы теләккә,
көс тойзо ул ике беләктә
зар-бығауын өзә һуғырлык!

Һәм атланды арғымағына.
Киң йылмайыу ятты тағы ла
ирендәренә, бизәп йөзөн.
Күккә оскандай тойзо үзен.

“Буйһонмаһска! Рух һындыртмаһска!
Көрәшергә, еңеп сығырға!” —
тип һүз бирзе егет үзенә,
тура карап яҙмыш күзенә...

..һукмак буйлап төшә таузан һыбай,
баһып йылтыр өзәңгеләргә.
Бит остары баһык-калкыу уның,
әйтерһең дә, таштан юнылған.
Күззәрендә йәшерен ут быһкый —

хэтэр фекер унда йомолған...

.....

Икенсе бүлек

1

Ниндэй халык елә юлдарзан,
толпарзарын тиргә батырып?
Хәбәрселәр улар сабалар,
яңы хәбәр алып баралар
күрше ауылдарға осортоп:

— Тиззән, күрелмәгән зур байрам
Сәнкем ауылында буласак,
табындарза кымыз, асы бал
йылға һымак ташып ағасак,
йыр һәм курай тауыштарынан
ауыл күге гөрләп торасак,
егеттәрзең котороп бейеүен
изәндәр күтәрмәй һынасак —
ишетегез, кешеләр, тыңлағыз,
белмәнек, тип әйтер булмағыз!

— Көрәшселәр, салт йүгеректәр,
уттай янғыр атсабыусылар,
ярыштарға әзерләнегез —
беренселектәрзе дауларға,
асыл бирнәләрзе яуларға!

— Гармунсылар, бармак әһелен
арымаҫка күнектерегез!
Тальянкағыз йәштәр йәненә
ут һәм корос һипһен көйзөрөп,
түңәрәккә тартып һәр кемде --
тыпырзатһын сап-сал кәүемде!

— Курайсылар, һакмар буйынан
кыркып алығыз төз курайзың
иң һылыуын! Кабып тартканда
таш иреһен уның шаңынан,
донъя моңон йыйған йырсылай
илаһын вә көлһөн был курай!

...Асылалар ишек, тәзрәләр,
капкаларзан сығып йүгерәләр —
йәше, карты, булып йоторзай,
һөрәнсенә һәрмәй һәм тыңлай:

— Батша балаһының тыуыуын
тамғалаған байрам түгел был,
иген уңышына арналып
самаланған байрам түгел был —
Ғимыран бай ала йәш бала
бисәлеккә — шуға туй була!..

Халык мыжғый,
халык кайнаша:
“Ха-ха-ха!
Ха-ха-ха!..
Булыр бына бер зур тамаша!”

Тау һәм урманнарға тарала:
“Урыс байыһа — сиркәү һала,
башкорт байыһа — бисә ала,
ха-ха-ха!
Ха-ха-ха!..
Ғимыран бай йәш бисә ала!”

Кабаланып байзар тоталар
һимез һуғым көтөүзәренән;
май есенә күмеп һауаны,
ялсылары казы тултыра;
йүкә мискәләрзә сәмле бал
әсетәләр күбекләндереп,
баллы сәк-сәктәр бешерәләр,
карбаззарға май төшөрәләр.
Йомарт бүләк көтөп еңгәйзәр
килен төшөр көндө һанайзар...

Ярлы йорттар иһә бер килеш
дауам итә фәкир тормошон,
йөкмәгәндәй хозай карғышын:
әзәмдәре, тороп көн һайын,
урман, баһузарға тарала,
кабым икмәк көсәп үткәрә
көнөн ир зә, сабий бала ла...

Тамсы һайын, әсә зур тамсы
ер-әсәкәй әзәм тиренән,

ыңғырау һәм уфтау — тынмас “йыр”
 булып йөрөй ярлы эзенән.
 Ялпы-йәнгә хезмәт һаман шул
 миһнәт-яфа булып һанала...
 Берзәй -- сал да, сабый бала ла...

2

Сәлимәнең атаһына ялбарыуы

*“Атакыйм, һәләк итмә мине,
 йырткыс тырнагына ташилама!
 Ғәзиз башкайымды ашама!
 Килтергәстен был донъяга, кабат
 тартып алма йәшәү хокугын!
 Буйлатмасы залим мутлыгын!*

*Көн нурзарын күрергә рөхсәт ит,
 гөл естәрән һуларга рөхсәт ит, —
 ниңә мине язалайһың, атай,
 һинең менән мин дуҫ инек бит?!*

*Дуҫ инек бит һинең менән, атай,
 исеңдәме минең бала сак?
 Йөк атындай арып кайта инең
 эштән һәр көн, ләкин йөзөңдән
 китмәй ине йылмайыу. Әйелеп
 минең кескәй ястыгыма һин
 һорай торған инең: “Үсәһеңме,
 кызым?” — тиеп; ә мин: “Үсәм!” — тиип
 әйтә инем... Сыулап шаярырга
 башлай инек унан икәүләп,
 дала аңкый кейемдәреңдән,
 тупрак аңкый зур кулдарыңдан...*

*Бишенсе йыл?! Баяр утарзары
 ялкын теле һуза башилагас
 йөзөң нисек яктырып йөрөнө!
 Һәм — еңеләү, өмөттәр өзөлөү...
 караңгы төн һәм ишек шакыу...
 Наган болган, мыйыклы яһилдар
 әйттертергә һинән италәр
 башлыкларзың исемен... Булмагас,
 акса тауы алга өйәләр,*

ә һин, горур төкөрөп байлыкка:
 “Намысымды һатмайым иблескә,
 әфәнде!” — тип яуап катаның.
 Атай, атай, ниңә хәзерен
 туган кызыңды һин һатаһың?..

Исеңдәме, кисәләрен озон
 әкиәттәр миңә һөйләүең?..
 Йылғалай мул, тигез ага ине
 гәүһәр өндәр һинең ауызған;
 тәпәш өйөбөз алтын һарайга
 әүерелә ине хыялымда;
 бәләләрзән мине аралаусы
 батырға һин әйләнә инең!
 Һәм – еңеүсе Хаклык яуында!

Әкиәттәрзә һинең дейүзәрзә
 еңә ине һәр сак фәкирзәр,
 күрмештәре уларзың якты көн,
 бәхет менән ослана ине —
 ниңә кызың йәшилеген, атайым,
 томаларга гүргә теләйһең?!
 Ниңә малдай һатаһың мине?!“

Балаһының үкһеп илаузары
 өзгәс йәнен, барзы Йәнтимер
 кәңәш итеп муллаға: “Нишләйем,
 кире қағыу якшы булмаҫмы
 байзың нәфсеһен?” — тип һораны ул...
 “Маңлайыңа язылған язмыштан
 уҙмыш юк шул... — тине хәзрәт. —
 Аллаһы Тәғәлә бәйләп қуйғас
 Ғимыранға кызың сәстәрен,
 қарышыуы гөнаһ... Балға-майға
 сумып йәшәр уның қарауы.
 Теге донъяла ла йәннәткә
 керер рухы изгеләр менән.
 Қарышыузың арты қарулы
 (бурыстарың башыңдан ашқан бит
 һинең,
 башың булла, шул хакта ла уйлап
 қарар инең”...)

Һәм Сәлимә бына ситлектәге
 кошкай һымак бикле ултыра...
 Эһәрсенһез ишек алдына ла
 сығармайзар уны... Калтырап
 тапма тапкан һымак, көнөн көтә...
 Туйзы көсәй бай шымсылары --
 йәш башкайын ашаусылары...

*“Нишләй икән Харис, белә микән
 минең халде?.. Күреп әйтергә
 бер ауыз һүз мөмкинлек бирмәйзар...
 Тимер ситлектәге тутыйгоштай
 тилмерәмен карап урамга,
 йылы һүзкәй алып, йыуатырга
 әхирәттәрәм йә килмәйзар...”*

*Моңдарым да үзем... Йөрәгемдең
 яныуына түзеү бик ауыр —
 серзәрәмде кемгә һуң һөйләйем?!
 Ишетмәй ел минең заркайымды,
 һәм тоймай Ай минең янғанымды,
 котолоузан өзөп өмөтөмдө,
 Тәңренән тик әжәл теләйем...”*

Яңғыз үзе интекте ул шулай
 хәсрәттәрзән йәнен талатып...
 Күз йәштәре тамды тып та тып...
 Минут һайын, минут үтә барзы,
 тик кайғыһы уның үтмәне,
 яраланған йөрәге һулкылдап
 канай торзо... Тамсыланып тамған
 йәштәренән күззәре кипмәне...

Телһез шаһит — кескәй турғай көн дә
 куна уның тар тәзрәһенә.
 Озақ, озақ текләп ултыра кош,
 кымшаныуһыз, быяла үтә.
 Кабаланып тышга сакырғандай,
 сукышкайы быяла сиртә...

Коштоң өнһөз өндәшеүзәренә
 бәхетһез кыз күптән күнекте.
 Янар күз карашын осраштырып
 уның моңһоу карауы менән,
 тәүлек буйы йыйналған зарзарын

йотлоґоп, йотлоґоп һөйләне:

*“Баләкәсем, бирһәң ине миңә
еңел-елпе канаттарыңды, —
тар зинданды калдырып, йыракка,
киң сәхрәгә осор инем мин,
гөл-сәскәләр менән асыл коштар
араһында көн итер инем...”*

*Кайза яз һәм мәңге гөлдәр гөлтләй —
шунда гизеп йөрөр инем мин,
яфаларзы онотор инем,
йөрәгемде йылытыр инем,
таңды котлап искән елдәр генә
ил хәбәрән һөйләр ине миңә...*

*Әллә, дуґскай, онота алмам микән
кисерелгән бәхет мәлдәрән?..
Һүнеп барган усақ токангандай
караңғыла балкып яңынан,
хәтирәләр күңелем кылдарын
сиртер микән, иңрәтер микән?..*

*Кешеләрзе һагынып, кабаттан
был тормошка кайтмаммы икән,
сәхрәләрзең йәнһез буш иркен
һәфрәтләһеп атмаммы икән?..”*

Болоттарзы шәфәк алһыуланы,
киске шау-шоу бақты ауылды:
баґыу улдарының бисәләре
һыйырзанын өйгә әйзәне
саң боркотоп кайткан көтөүзән...
Кауғаланды капыл тын үзән...

Имсәк теләп бакырыштылар
бәйләп куйылған йәш бызаузар,
кемдер ярзы малайын, әсе
сыйнау менән урам ярһытып...

Бары тынды...
Алсак йылмайып
Ай калкты таузар артынан.
Шәм алманы Сәлимә. Һалкын Ай
нуры ғына төштө тәзрәнән...

Бик һак сиртте кемдер тәзрәне:
 “Ах гәжәп кош, йәнә һинме был?
 Калдыр мине, калдыр гәмем менән!”
 Кош түгел, ә әзәм күләгәһе
 как изәнгә һузылып ятты:
 бала кулы, тал кеүек бөгөлөп,
 ярык үтә ак төргәк атты.

Алысдашты тәпәй тауыштары,
 һалмағайып, бакса артында.
 Сәлимәнең кулы дерелдәне:
 әйтерһең дә, йока кағыз түгел,
 тере ялкын яна усында...

*“Язмыш! Алып килгән хәбәркәйең
 шатлыккамы, әллә кайгыга?!”*

4

Харистың хаты

*“Исәнмеһең, күз нурым! Был
 хатты язам
 яныуына йөрәгемдең
 сыҙамауҙан.*

*Дошман беззе айырырға
 мәкерләһә,
 башкайҙарҙы ашарға тип
 әзерләһә...*

*Өмөтөңдө өзмә, нык бул
 тик һин, иркәм,
 туйҙан алып касасакмын
 һине иртән!*

*Был эшкә тик дуҫ кызыңды
 бағышландыр,
 баксаға сыккан тәзрәңде
 асык калдыр.*

*Мәжлес шауы менән халык
 болғанганда,
 бай: “Ирештеһ теләккә!” — тип*

уйлаганда,

*осорттор беззе ауылдан
сапкыр аттар
һәм Мөхәббәт, юлдаш булып,
беззе һаҡлар!*

*Бирешмә һәм ышанып көт
мине, иркәм,
таш яуһа ла килермен мин
һиңә иртән!"*

Һуңы микән ни был меҫкен кыздың
Ғазаптарҙан изелеүенең?..
Ишек шығырҙап асылған һайын,
катылының көтөп инеүен,
йомғаҡ кеүек бөрөшә ине ул,
төн эсендә нисә кабат тертләп
уяна ла һаташыуҙарҙан,
һалкын тиргә батып, таң атканын
күз йоммайса көтә торғайны,
текә ярҙан ташланып һаҡмарға,
үлә ине фекерҙәрендә...
Һуңғы юлға ниәт корғайны...
Шулай ук тиз аралар микән ни
язмыш уны ауыр бөтөүҙән?..
Арыны йән өзөлөп көтөүҙән...

5

Сәлимәне кейәү каршыһына
кейендерә әхирәттәре
һәм сеңдәйҙәр көсләп бирелгән
бәхетһез кыз бала һаҡында,
бөгөн уның йәшлегенең һуңғы
кисе янасағын һыҡтайҙар...
Ә ялсылар ишек һаҡлайҙар...

Сәлимәкәй тик һаңғырау хәҙер
ауаздарға... Уны зиһене
тарта ситкә. Сирендәргә сыккан
тәҙрәнән алмайса күзҙәрен,
караңғынан көтә һаҡ һызғырыу,
Харисының көтә килеүен.
Йән дуҫкайы Хәйерниса ғына

белә серзе. Хәленән килгәнсе
тынысландыра ул Сәлимәне;
аңлаусан йылмайып: “Килер тиззән,
шикләнмә!” — тип баға күзенә...

Балаһының кайғыһынан янып
бөкөрәйгән меҫкен әсәһе
күз йәшенә сылатып яулығын
инеп-инеп сыға бүлмәгә.

Һалкын ирендәре менән үбә
балаһының әсе маңлайын
һәм мөйөшкә карап: “Сабыр иткән
Хозай, һин дә сабыр ит”, — тиә...

Кейәү бүлгә, тип кейҙертелгән
алтын беләзекте һындырып
ырғыткыһы килә Сәлимәнең
йөззәренә... “Юк! Һис сабыр итмәм,
аждаһаны алығыҙ үзегез,
ә мин иһә бәгеремде көтәм!” —
тип әйткәһе килә асыу менән.
Тешләп ләкин ирендәрен түзә,
кысып ләкин йөрәккәйен көтә...

Күрше өйзә иһә туй -- козалар
кымыз һәм бал эсеп дыу-кубалар,
курайкайзан гөжләп моң ағыла.
Төн куйыра... Ағастар ябына
сер япмаһын... Ике йөрәк көтә
кауышыузы, дерелдәп, шул төндә...

6

Никах мәжлесе

Катырғанан — катырғаһынаса
белә хәзрәт изге Көрбәнде...
Ен-бәрейзең кара мәкеренән
доғалары һаклай һәр йәнде.

Тыуыр булһа бала мөхәлләлә,
һак юлына уны баҫтыра,
ә донъянан китә икән бәндә —

йыназалап гүргә яткыра:
 һәр хәлдә лә хәйер, тоякланып,
 таба һукмак уның йортона...

Нисек тәйнәй хак никах тәйөнөн!
 Уның никахы кауыштырған
 хәләл ефеттәр зык-кубышканда,
 һакалын йә сәсен йолкошканда,
 һыу һибеп тә айыра алмашың!..
 Шуға нисек хайран калмашың!..

“Тигез” гүмер шулай кисерерзәр,
 каш астынан кырын карашып...
 Сабырлығын юйған меҗкен бисә:
 “Айырылам!” — тип баш күтәрһә,
 язған ғаризаһы “онотолоп”
 йылдар буйы ята мөфтизә,
 хозай “йәлләп” вакытһыз бөгөлгән
 колон ала “теге донъя»ға —
 тәйнәй шулай тәйөндә аға!..

Хәзрәт бына Йәнтимер өйөндә
 никах мәжлесендә ултыра...
 Тиҗбетартып сәғәт тултыра.
 Ебәк салманың ак кәбестәһе
 “ғалим” башын бөхтә сорнаған,
 мөләйемлек, изгелек, рәхимлек
 шәүләләре йөзөн нурлаған...

Әйтерһең дә, йомортка баҗалар —
 аяк бөкләп күбек меңдәрзә
 ултыралар кунактар, бөртөкләп
 хәзрәт ағай һипкән “әниә”не.

“Кайһындай шәп беззең хәзрәт!” — тиеп
 Ғәжәпләнә һәр кем; үзенә
 күсерергә уның киәфәтен,
 хыялланып баға күзенә...

Һимез һурпа торғанда боҗланып,
 козаларзың таркау зиһене —
 бесәй һымак морон йыйырып
 ескәй улар майлы һауаны.

Корһактары менән тыңлайзар
 никах вәғәзен мут мулланың,

ласкау көйгә һалынған аңланмас
 гәрәп доғаны әйләндерә
 башкайзарын -- әфиүн төтөнө
 мейеләргә, бигәйни, өрә...

Хәзрәт иһә һала, һала аузы,
 ыскынмаҫлык кылып нык һала,
 әйтерһең дә, йыйын ен-бәрейдәр
 тора янап өйгә тупһала...

Был йәтмәнең куркыныс ептәре
 гөрөф киндеренән иләнгән,
 был йәтмәнең гер-батырмыстары
 наҙанлығыбыҙҙан төйнәлгән,
 был йәтмәне быуаттар буйына
 хәйер карғалары көйләгән...

Сәлимәнән һораманылар,
 ризаһыңмы барырға, тиеп:
 алмаштырҙы уны Низамый,
 сәтин шаршау артына инеп...

Асы балдан тап тирмән ташы
 һымак тығырзаһа ла башы,
 “баш төзәтеү” мәле етерен —
 бер туҫтаҡ бал әсеп китерен
 өмөт итеп, шәйләп көттө ул
 шомло өйзә йола үтеүен:

Хәзрәт (майлы тауыш менән):

Алла коло Ғимыран ризамы
 Алла коло Сәлимәгә хәләл
 ефет һәм дә хужа булдырға?

Ғимыран (һакалын һытырып):

Риза.

Хәзрәт (каштарын емереп, шаршау яғына):

Алла коло Сәлимә ризамы
 Алла коло Ғимыранға хәләл
 ефет һәм өһһөз кол булдырға?

Низамый (шаршау артынан бар көсөнә):

Риза! Риза! Бик риза!

Хәзрәт:

Йә, бәйләһен сәстәрен йәштәрзең,
оҙон кылһын ғүмерен йәрзәрзең,
татыу тормош, тигез картлык бирһен
Аллаһы Тәғәлә. Амин.

Козалар (бер ауаздан):

Амин!

Низамый (“махмур” башын сыгарыт):

Амин! Амин! Һә-ә-әй, башым!..
Карасәле, хәзрәт, бер туһтак бал
койоп бирсе Аллаң колона!
Уй башым! Уй йәнем!.. Бал ғына...

7

Теләк

Төнкәй, караңғырак бул,
йәшер кайык-Айыңды —
егет тормош сокорон
ашатларға йыйыңды!

Никах туйы тулаған
Йәнтимерзең йортона
килде, куйып аттарын
арткапканың артына...

Нимә икән һағалай
киләсәгендә уны?..
Уңһын, тиеп теләйек
тогкан рәхимле юлы!

Дошманы танымаһын
йәрен алып касканда,
аттары арымаһын
юлдар буйлап сапканда.

Ике йөрәк кауышып,
тигез донъя көтһөндәр!
Бер-береһен бағышып,
етәкләшеп үтһөндәр!

Карамаға бәйләп эйәрле
ике атты, Харис, һактабан,
әрем араһынан йүнәлде
Йәнтимерзең өйөнә табан.

Уңлы шәм йәлләмәй һары нур
коя ине ишек алдына,
табын геүләй һәм иҫсәректәр
үкерешә ине табында,
шәүләләре йыш-йыш салынып
китә ине корған тәзрәлә,
бейеүзәрзән һығыла һәм уфтай,
калтырана ине ағас өй...

Табын йыры

*...Һай, һай, һай,
йәшәһен Ғимыранбай!
Кама бүркең асыл икән,
кемдән тектерзең, ағай?!*

*Ерзе ябып йөрөгән
мал кемдеке, тиһәгез,
күкте ярып бакырған
мал кемдеке, тиһәгез,*

*әйтеп һезгә бирәйем:
Ғимыранбайзың малы ул,
Ғимыранбайзың малы ул,
илгә ашкан даны ул!*

*Һай, һай, һай,
йәшәһен Ғимыранбай!
Кама бүркең асыл икән,
кемдән тектерзең, ағай?!*

Ғимыранбай кейгән тун

*тас каманан торалыр,
Ғимыранбай әйткән һүз
ил колагын боралыр,*

*Ғимыранбай аш һалһа —
Алтмыш кунак туялыр,
Ғимыранбай таш алһа —
ер калтырап куялыр.*

*Һай, һай, һай,
йәшәһен Ғимыранбай!
Кама бүркең асыл икән,
кемдән тектерзең, ағай?!*

*Ғимыранбайзың келәте
лыка-тулы игендән,
ә йортоноң түбәһе —
дыңғырзауык тимерзән.*

*Гөбөләре гөбөрзәй
кызылдауык кымызга,
мискәләре мөлдөрәй
семелдәүек сәм-балга.*

*Һай, һай, һай,
йәшәһен Ғимыранбай!
Кама бүркең асыл икән,
кемдән тектерзең, ағай?!*

*Тәбрик итәбез һине,
сын күңелдән, бай ағай,
озон гүмер теләйбез
шат йәшәргә, бай ағай.*

*Себен кеүек үрсенен
мал-тыуарың, кош-кортон,
бәлә-каза күрмәһен
аш-һыуга йомарт йортоң.*

*Йәш кәләштең куйынында
ләззәт татып һөр гүмер.
Ожмахына кергәндә
кайгың булһын көл-күмер.*

Тупылдатып уландар

*үстерегез бергаләп.
Тагы ла бер йәш кәләш
булһын һинең әргәлә!*

*Һай, һай, һай,
йәшәһен Ғимыранбай!
Кама бүркең асыл икән,
Үзең дә асыл, агай!*

Тешен кысып, койма артынан,
нәфрәтләнеп Харис күзәтте
был һүрәтте... “Алып зур һуйыл,
селпәрәмә килтерһәң ине
табыңдарын!.. Өзөп йырзарың,
козаларзың һимез битенә:
“Ашағыз!” — тип төкөрһәң ине!..” —
тип ярһыны, янып әсенән,
ләкин кымтыны ирендәрен,
итте сабыр, кысып тештәрен...

Янкапканы асып һак керзе
баксаға... Кыймылдап сирендәр
кул бирзеләр, янактарынан
калды үбеп япрак-ирендәр.

Ситкә каушарып сук ботактарзы,
тын тәзрәгә егет күз һирпте.
Йокоһонан тертләп уянғандай,
йөрәккәйе тынысһыз типте,
ком сүлеләй, тамағы кипте,
күз алдары караңғыланды:
танһык тәзрә — Уның тәзрәһе
асык ине! Ул көтә ине!..

Дан Аллаға! — босоп һызғырыуын
ишеттеләр!.. Бүлмә төбөнән
якынлашты йәһәт Сәлимә һәм
серле төнгә карап йылмайзы...

“Күз нуркайым, һағынысым минең,
килде бына өзәләп көткән мәл!” —
Йәһәт, йәһәт талпынды йәш йөрәк,
колас йәйеп... Изге был әмәл!

Бына-бына кулдары уларзың
беркей, косоп, йәш йөрәктәрен,

бына-бына эсе ирендәре
ялкынлата хис-теләктәрен!

Көслө кулдарына алып кыззы
тәзрәнән ул тышка төшөрөр,
ярһыу аттарға менеп сабыуын
Төн күрер зә берәзәк ел күрер!..

Хәзер... Ах, караңгы кыуактарзан
сыкты боҗоп ике күләгә,
Аллакайым, кара кыуактарзан
сыкты боҗоп ике күләгә!..

Күсәк тоткан кулдарын ашығып
күтәрзеләр улар юғары,
Аллакайым, кулдарын ашығып
күтәрзеләр улар юғары...

“Әһ!” итте лә Харис аузы ергә,
һузған кулын һуза алмайса,
канға мансып кускыя үләндәрзе,
әйтер һүзен әйтә алмайса...

...Ә тәзрәнән, бәрәс йөрәгенә
бысак казалғандай, йән биргес
кыскырыуы сыкты Сәлимәнең —
аккордланды шулай серле кис...

...Ниңә, ниңә, Аллаһы Тәғәлә,
тормош, һөйөү ергә тыузырзың?
Ниңә, ниңә, Аллаһы Тәғәлә,
кайғы, үлеү ергә тыузырзың?

Йәнһез матдәләреңде терелтеп,
етте көсөң *Кеше* итергә,
етмәне тик көзрәтең ак бәхет
һәр кешеңә бүлеп бирергә.

Ике йөрәккә мөхәббәт уты
дөрләтергә килде хәлеңдән,
ләкин бәхетле итеп уларзы
кушырға килмәне кулыңдан!..

Өсөнсө бүлек

1

Батып барған кайыктан сорғолоп,
 алыс ярға карай һин йөззөң,
 куркыныслы һыу яланын тиз-тиз
 артта калдырырға тырышып,
 колас һайын колас ташланың...

Бөттө көсөң акрынлап... һыу йоттоң...
 Хәлһезлектән башың әйләнде...
 Айкал-сайкал килмеш күк көмбәзе
 кара кейез булып шәйләнде...
 Кот осорғос фекер: “Бөттөм...” — сак-сак
 өлгөрмәне алып йәнеңде...

Еңдең ләкин минутын шомлоктоң —
 үтә һөйзөң шул тормошто һин —
 һуңғы ғәйрәтеңде һалып, колас
 һайын колас үттең тулкындар
 тауы аша!.. Бына ләззәтләнеп
 шыршаулығын ярзың һәрмәнең!

Якты өмөт токанды елһенгән
 күззәреңдә... Ах! — ошо мәлде
 дошман кулы һуғып ыскындырзы
 яр тырнаған бармактарыңды...

Йәшәү менән бөтөү капма-каршы
 төкәлешкән шул мәлдә, дуғым,
 һиндәй хистәр кисерер инең?!

Һиндырылған назлы гөлдәй аузы
 бәхетһез кыз, кағып йөрәге,
 һәм ер түңкәрелде күз алдында
 асты өскә килеп терәге...

Кыззар үкһеп уға ташландылар,
 һак күтәреп йомшак урынға
 яткырзылар... Хәйерниса йәһәт
 һалкын йылға һыуы бөркөнө
 сынаяктай ағарған йөзөнә,
 һакмаркайзың шифалы дымын...

Ах Сәлимә, йомған күззәреңде
 кабат инде асмаһаң ине!..
 Баш оһонда көткән яфаларзан

мәңгелеккә арыныр инең!..

Күп икән шул күрәһеләрең бик,
Гүмерең тартып Хозай алмағас,
мәңгелек өй, мәңгелек түшәккә
йәп-йәш көйө илтәп һалмағас...

...Тәүге карашынан осратты кыз
куркып ағарынған йөззәрзе,
хәтерләтте булған һәләкәтте
йөрәгенең киҫелеп әрнеүе...

Кузғалмайынса тын ятты ул
һыны катып... Фәкәт күззәре
яклаусыһын эзләп туланылар,
моңайып, зарығып иланылар...

Салимә күззәренең өнһөз илауы

*“Бәхет бир, тии теләктәр теләнем
алһыу таңдар һызылып атканда.
Догаларым барып етмәнеләр,
күз йәшкәйем түгелеп акһа ла...”*

*Гөл орлого сәстем йөрәгемә —
руза гөлө сыкты йәшәреп.
“Сәскә атһын” тиеп һакланым мин,
залимдарзан гөлөм йәшереп...*

*Әммә сәскә бөрөһө яргастын,
гөлкәйемдең тамырын киҫтеләр...
Ышанмайым һинең барлығыңа,
Аллам! Булһаң, язаңды ебәр*

*аяз көндә йәшен уғы итеп
дошмандарзың яуыз башына!
Дошмандарзы йәлләһәң, әйләндер
мине йәнһез кәбер ташына!..”*

Һәм, ниһәйәт, сыкты ыңғырауы
күкрәгенән, ташып йылғалай...
Балаларын курсап бәрелешкән
әжәл яралы кош анаһылай,

акыл юйып ары ташланды кыз
 һәм, таянып тәзрә төбөнә,
 ырғылырға итте тышка... Шунда
 котон алып калкты алдында
 Низамыйзың иҗереп кыйшайған
 һәмһөз йөзө... Йыуынты ямы
 кеүек асылған ауызы һаҗы
 хәмер еҗе һөрөмләтеп, кыззың
 һулышына ыуын урғылтты,
 йөнтәҗ бармактары, калтыранып,
 боғазына кыззың һырлыкты...

Боҗлап торған кан еҗе һирпелде
 Сәлимәгә был бармактарзан:
 “Харис!.. Харис!.. Абау, уның каны...” —
 бүтән һүз ул әйтә алманы,
 артка сигенде һәм тилмереп
 әхирәттәренә караны...

*“Миһырбанһыз Алла! Азагы
 кайза золомоңдоң?! Тизерәк
 калдырырға был шомло йортто,
 мал колдарының ас ырыуын!
 Бәндәләрең – нәк тиреҗ корто!..”*

Јурынындағы ал батис шәл
 төштө шыуып... Ишек бауына
 тотондо кыз... Тыштан ағылды
 һалкынлығын төндөң яй ғына...

Шул ук мәлдә ләкин атылып
 инде кире өйгә соландан.
 Јлкын менән мәллә солғанған?! --
 Ут капкандай, түзә алмайса,
 мөйөштән-мөйөшкә туланы,
 һыпырылып һәмһөз кулдарзан,
 сәсен, күлдәген йолкколаны:

ябырылды уның артынан,
 (әйтерһең, аждаһа карпыған!)
 йәйеп косақ, кырып тамағын,
 Ғимыран бай... Аллам һаклаһын!..

Усақ әргәһендә Сәлимә
 һынташ һымак катып шым көттө,
 күззәрендә тик аңдайышһыз,

хэтэр уттар сағылып китте...

Якынлап бай, йәйгәс косағын,
алды йолоп тукмас бысағын
һәм йәш күкрәгенә қазаны.
Тоталманы һис кем қазаны...

Сәс-һакалы қыузай “йәш кейәү”
ак күлдәген қанға буяны,
эсе қанға... Йортта қатын-қыз
ут қапқандай тузғып сыуланы...

Тантана ит, януар, теләгең
“қабул булды”!.. Аяк астыңда
қорбаныңдың ята кәүзәһе,
әжәл дере менән дерелдәп...
«Кейәү» табаныңды бағ шунда!

Бүреләнеп, хәмер урынына
боғло қанды яла изәндән! –
Һин инең бит һыуһып кизәнгән!
Күкрәгенә қун да қозғондай
тала һәм йолк йәнен сәскәнең...
Әллә инде қанға сәсәнең?..

2

Дыуамал ел алып килде таң
Һакмар буйына... Шом-болоттар
күк қырынан үрмәләнеләр
туззырылған яузай... Бик бейек
бусағанан төшкән һыу кеүек
шауланы қарурман... Харистың
башы қарурмандай шауланы...

Арба һикертеуенән қалғынып,
аумаһынса сак ултырзы ул,
баға алмай яра һызлауын.
Күлдәк йыртып яһаған бәйләме
сәстәренә қатты бүзәрәп,
ирендәре сатнап кибәүзән,
тонокланып батты күззәре...

Һаксыларзың қырыс төрткөләүе
һисқәндәрзе, талған кабактары

йомолорға иткән сағында,
 әйләнде ер күзе алдында...

Үткән төндөң канлы хәтирәһе
 маңлайында бысқып токанды
 ғүмерлеккә һүнмәгес булып.
 һаман уны сакырзы Сәлимә
 тәзрә аша кулдарын һузып,
 һаман, һаман каршы йүгерзе ул
 һөйгәненә томорко төндән,
 тәбиғәт һәм йәшлек бүләк иткән
 һөйөү паклығына инанып...

Йәркәйенең йылан ояһында
 калыуына янды бәғере,
 сибек инкәйенә аузарылған
 хәсрәт тауы алдында үзенә
 яһил язмышы вак күренде...

Коткарырға мөмкин булһа әгәр
 үз ғүмере һакына кыззы,
 дөрләп янған тамук косоғына
 ырғылыр за ине яңғызы!..

*Көс бар ниндәй — бығаузы өзөрлөк,
 юл бар ниндәй — яуга сакырлыҡ?!
 Күл бар ниндәй — күкрәгендә артқан
 кайғы-зарын төйнәп батырырлыҡ?!.*

Кысып тешен, шыкайзы өндәшмәй,
 төптән янып, шомға бирелеп.
 Күңелкәйе иланы һулығып,
 язмышынан йәне екһенеп...

Егет күңеленең илауы

*“Бала сакта мине әсәкәйем
 етен биләүзәргә биләгән.
 Етен биләүзәргә биләгән,
 “Бәхетле ет!” тиеп теләгән.*

*“Бәхетле ет!” тиеп теләгән,
 кайза, кайза минең бәхетем?!
 Ике һаксы ике яғымда —
 бына кайза минең бәхетем!..*

Кулкайзарым үбеп, “Ирекле
эһсе булһын, — тигән, — иленә!”
“Майлы тупраккайзы йомшартып,
иген икһен, — тигән, — еренә!”

Кайза иркем минең — кайза ул?!
Кайза ерем минең — байза ул!
Аяк-кулдар — кысып бәйләнгән,
кысып бәйләнгән, быгауланган...

Юл бастыммы, азам һуйзыммы —
яфа сизгәм кем гөнаһынан?
Ике һаксы ике ягымда —
тотконландым кем болаһынан?

Кылыстары, һалкын йылмайып,
һағалайзар сабып ташиларга...
Илкәйемдән мине айырып,
илтәһегез кайһы яктарга?..

Кескәй иркем — буш кулым ине,
кулдарыма быгау һалдылар.
Кескәй бәхетем — һөйөүем ине,
һөйгәнемде тартып алдылар.

Бар байлығым — йәшлегем ине,
тапанылар йәш гүмеремде...
Үстәремде кемдән алайым,
ләгнәтләйем икән һуң кемде?!.”

Урман юлы таныш Хариска:
буйзарынан уның үтә ине
кысып бәйләгән бай токтарын
тейәп йәрминкәгә...
Көтә ине
кысыгк юлда уны ғәжәп хәлдәр
яззыртырға юлдан тырышкан:
бүре олоузары,
айыу үкереүе,
юлбаһарзар һызғырыуы шырлыктан...
Әммә урмандың үз ишараһы
бәғеренә йәшләй һеңешкән:

үкһеп, үкһеп

илай ине кай сак күк урман
сабий тауышы менән.

Үкереп, үкереп
олой ине кай сак карурман
бүре һағышы менән.

Сеңләп, сеңләп
һыктай ине бик йыш был урман
кыззар карғышы менән...

Була ине серле тынлык һаклап
каршылаған сағы юлсыны:
бал корттары гөжләүенән бүтән
ауаз тотмай ине колағың
күпме тыңлаһаң да... Эсең бошоп
күкрәгендән зарлы көй һуҙһаң
ас бүреләр бергә олой ине,
күззәре йот быҙлап ут-куззай...

Төндәрен йыш, кәмһетелгән ата
васыятын үтәп, йәш үсмер
корбанына пүлә ата ине
кыуак араһынан был урманда.

Һалымдарға хәле етмәйенсә
йортон ташлап каскан игенсе
һуңлап кайтмыш “күпис” муйынына
саба ине балта
был урманда.

Ауыл баһкакларға килә яткан
урядникты, батша һалдатын
аһмай, киһмәй юк итеүсе әжәл
көтә ине көсәп
был урманда...

Бына кайһындай был куйы урман.
Бына кайһындай был шомло урман...

“Мин атайың һинең, бәхил бул!” — тип,
егетте карт имән озата,
“Мин әсәйең һинең, иһән бул!” — тип,
йомшак йүкә уны озата;

“Мин йәркәйең, онотма, йәнем!” — тип,
 эйә башын моңло ак кайын...
 Төрмәгә юл якынайта уны
 тәгәрмәсләнгән сакрым һайын...

Тығызланып-тығызлана бара
 ян-яғының ағас диуары,
 япрак лапасы үтәләй юлға
 төшөп етмәй Кояш нурзары...

Конвой, шомланып, тирә-яғына
 әзерәйә — йәшел даръяның
 тәрәнлеге, бөйөклөгә изә
 меңкендәрзе (“Аллам һаклаһын
 ак батшаның тоғро улдарын!..”)

Сыбырткыһы күсерзең сыжылдап
 ялай аттар аркаһын... Күсәр
 үсекләй: “Сирек сәй! Сирек сәй!” —
 тип, дегет йәлләгән хужаһын...

Аттар ләкин тарта ығышланып,
 дүрт тояғын һигез итмәйзәр...
 Ашкыныуын батша сиреүенең
 хайуанкайзар аңлап етмәйзәр...

Борма-борма урман юлкайынан
 йәйәүләтә аттар азымың,
 колактарын ялт-йолт кайсылатып
 абайлайзар шомло ян-яғын...

Бына ғиллә!.. — ботактан арбаға
 ябырылды ике арыслан!..
 Карт имәндәр тертләп тыңланылар
 әсе әжәл ауазын юлдан...
 Кыузы күсер, кыузы малкайзарын
 кото осоп... Татлы кан есе
 кытыкланы, иҫертеп, танауын,
 сүрә укып теле арыны...

Ус төбөнә касып йөрәккәйе,
 көткән сакта әжәл нахактан,
 журынынан һелкеп, ниһәйәт,
 “айныттылар”: “Туктат, карт шайтан!” —
 Дилбегәне йолкоп алдылар,
 ярһып сапкан аттар қағылған

бағаналай катып калдылар.
 Шөрләне карт тамам: “Уй, хәзер
 бөтөрәләр!.. Меҗкен кәүзәмде
 ырғытырзар тал араһына
 ас бүреләр карамағына...”

“Үлтермәгез, зинһар, йәлләгез
 балаларым, ғаиләм хакына!”
 “Ха-ха, бабай, юкка бошонма,
 йәнкәйеңде тиңләп алтынға!”

Ә беренен хәйер кылырға
 тура килер пар толпарыңдың:
 күтәргә казна тейеш бит
 тоткононоң юл тотомдарын!”

Сығарзылар ағас артынан
 ике толпар... казна атына
 Харисты ла кырт мендерзеләр,
 “Хәйерле юл, бабай!” тинеләр
 һәм дөңдөләр урман төбөнә,
 йылы якка оскан кошкайзар
 атлыккандай зәңгәр күгенә...
 һорғолт балсык кына сәсрәне
 сакма тояктарзың астынан.
 Канаттарын йәйеп кыуактар
 шаршау корзо “банда” артынан...

Сыкты юлға шулай өс егет,
 имән кеүек мыкты өс егет,
 саған кеүек һынлы өс егет,
 кайын кеүек моңло өс егет...

Дошман каны менән йыуылды
 юлдарының башы... Ни менән
 тамамланыр ахыры? Көткән
 хәкикәткә килтерер микән?..

Иҗке тормош калды калтырап,
 кире кайтыу инде юк уға!
 Хәтәрлектәр, хата, ызалар
 аша өндәй киләсәк алға!

*Бормалылыр был юл, балки, ләкин
 улар өсөн тик бер юл шул ул.
 Сакырыуын тойоп ил-әсәйзең,*

батырзары яуга кушылыр!

*Ерекмәндең тулып йөрәгенә,
тулап яткан үс тамсылары
сыгыр тышка ургылып һәм һугыр
яуызлыкка үс камсыларын!*

Урман куйынына томалана
кысык һукмактарзан өс егет.
Һүзһез улар... Йөз йәшәгән имән
кеүек уйсан һәр бере... Ағын
йылға кеүек ярып юлдрзы,
вакигалар косагына илтә
үгәй әсә — язмыш уларзы...

— Хәйерле юл һезгә, егеттәр!
— Бәхетле таң һезгә, егеттәр!

Дүртенсе бүлек

1

Сәй эсергә төшкән юлсылар
Сәнкем ауылына килделәр
бер-беренән хәтәрерәк “имеш-
мимеш” тәрзең тоғон баһыраулап...
Кәпәй корһак самауыр каршында
һипте улар хәбәр куш услап:

*“Германия тигән яуыз ил
ингән, тизәр, баһып Рәсәйгә.
Һиәтләнә, тизәр, көзгөһөн
был якка ла килеп етергә...”*

*“Ер кыртышын ашап килә, ти,
әснәрәттән ерзе яндырып.
Ямгыр һымак пүлә яузырып,
Үткән ерзә үлек калдырып..”*

*“Уныһы — уныһы! Бында ла
үлтерештәр китте күбәйеп...
Юл йөрөүе үтә хәтәрле —
юлаусыла, әйтсе, ни гәйеп?!”*

*Именлек юк сауза әһеленә:
малыңды йә талап алалар,
бысак казайзар йә аркаңа,
муйыңга йә әлмәк һалалар!..”*

*“Билән арты кара урманга
юлбаһарзар оя үргән, ти;
мылтык, хәһйәр, ти, һәр берендә...
“Батша, долой!” — тии һүз биргән, ти...”*

Төн үтә һәм төнгә кушарланып
юлсыларзың китә шау-шоуы.
Акрын ғына һүрелә алыста
арбаларзың шығырзашыуы...

Сәфәһйәндәр өзгән тыныслык
кайта һымак кабат өйзәргә...
Кешеләрзең тик күңелендә
шом куйыра төрлө көйзәрзә,
каса-боһа ғына һөйләргә...

Бөкөр карсыгкка әйләнәп инә
һоһко тотоп иртән, күз һорап,
бышылдаһа уһак эргәһендә
һужабикә менән, кузрап:

*“Баһау улы һәм яһсы Миңлебай
әллә кайза китеп олаккан.
Аттары да күренмәй яһанда...
Харис “һанда”һына юлыккан...”*

Кейәп тишек сабата, һүз ата
игенһенең киәфәтендә
ыһан буйына сүгәләп, талған
һабанһылар түһәрәгендә:

*“Шаулар урман, баһын ел кайыһа,
һартлар имән, биле бөгәһә,
һалта аһыр яһһып йыуаһһ халык,
күз йәһкәйе көн-төн түгелһә!*

*Корал тотоп зур юлға сығыуһан
баһһка әмәл юктыр... Һуң, һиңә
йәлләргә байгура утарзарын
ас балалар илаған илдә?!”*

“Имеш-мимеш” мыйыкһыз үсмерзэр
кулы менән кайрай аулакта,
бабаларзан комарткыға калған
кылыстарзы һурып сарзактан.

Тутык булат йылмайып ебәрһә
йөзөндә ак нурзар уйнатып,
кайнар ирендәрен терәп егет
кат-кат үбә баба булатын
һәм күззәрен йомоп хыяллана
шанлы бәрелештәр хакында...
Ил йөрөгә көйрәй ялкында...

2

Яралы кыз ишетә алманы
донъяның был серле тауышын.
Балауыззай һарғайып, һикелә
ятты алып көскә һулышын.
Көнмө, төнмө — һис бер айырғыһыз,
һаташыуза үтте көндәре.
Ә маңлайы бер аз һалкынайып
күзен аскан кыска мәддәрзе
йокламаузан һәм кайғынан сүккән
әсәкәйен һәр сак ул күрзе...

“Духтыр” һүзен ике кеше генә
белә ине ул сак ауылда;
өшкөрөүсе әбей дауаланы
Сәлимәне... Яраһын йылдам
таң һыукайы менән йыуа ине,
шифалы үләндәр яба ине —
Билән тау артына йөрөп йыйған
Ғәжәп ыузарзың кабартаһын:
«Тфү-тфү, сире артмаһын!»

Ошо әбей кыззың колағына
шыбырзаны бер сак аулакта
Харисының яуға көс туплауын
Билән артындағы шырлыкта...

Аңданымы, юкмы Сәлимәкәй —
уныһын һис әйтә алмайбыз.
Күззәренең әммә ялтырауын
күрзе карсык... Әйтте: “Балабыз

Тереләсәк тиззән, Тәңре бирһә.
Тороп китер бына — күр зә тор!
Урман яктарынан иҫкән елдәр
өмөттәрен уның уятыр!..”

Аткан һәр таң бүскәргән һаулыктың
бер мыскалын кызға кайтарзы,
басылғандай булды күкрәгенәң
һулкылдауы, йөрәк «ah!»тары.

Һәм кызыбыз, озон йокһонан
уянғандай, киң асып күззәрен,
ләззәтләнде, тойоп донъяны;
һәр тән күзәнәге, комһозланып,
йәшәү тарафына ымланы...

Сәхрә киңлегенә ымһындырып —
алтын күбәләктәр иленә —
Кояш бейетте нур-куяндарын
һәр өйләлә һылыу битендә.

Әсәһенән астыртып тәзрәһен,
иртәләрен күкшелт гәләмдән
тыңлай инее былбыл сутылдауың,
һөйгәненән килгән сәләмдәй!
Тик изгелек кенә ер йөзөндә
тоя ине канат каккандай.
Тик язмышы кара йыланланып
килеп инде ал таң атканда...

Ағыу һалып йылан үрмәләне,
һылыукайзың аңын көрмәләне --
Ғимыран исемле кара йылан!
Каяуына кара мәкер йомған...

Нәүбәттәге һаташыу ауынан
ыскынырға итеп, Сәлимә
һыу һораны хәлһез өнө менән.
Йылан өттө дәкин тыны менән --
хөрт күренеш юкка сыкманы:
Мут йылмайып һакал һыйпаны...

Сихырланып этәрзе Сәлимә
юрған мөйөшөн күз өҫтөнән.
Күп азналар кузғалышһыз яткан

тәне тылсымланып, калкынды,
 тороп ултырзы, йәшерен ептәр
 менән тартылып... Унарлаган
 Гимырандар шашып бейенеләр
 тирәһендә... Һәр кайһыныһы
 ирендәрен торбаландырзы ла
 колағына уның һызғырзы...

Тағарактар, бүкәндәр кубынып
 тыныс урындарынан, шакшы
 шайтан такмағына ылыктылар...
 Сәлимәнең сәсен йолоктолар...
 Шунан караңғы төн косағына
 батты һәммәһе... Нык ыңғырап,
 кабат һаташып, ауыр һулап
 аузы Сәлимә меңдәренә –
 иләҫ-миләҫле көндәренә...
 Кабат асылды бирсә яраһы
 бик мул канлы йәш менән илап...

Килде тағы ғазаплы тәүлектәр
 караңғы һәм тынсыу бүлмәгә.
 Ауырыузың хәле торған һайын
 насарлана барзы, һис кемде
 таныманы, үткәндәрен юйып
 ташлағандай хәтеренән ул...
 Кипкән ирендәрзән бәйләнешһез
 һаташыу өндәре, ыңғырау
 сыкты фәкәт... Эсендә зур янғын
 дөрләгәндәй, эҫе һулышы
 бешерзе нык, һыу һонған сағында,
 кулын Хәйерниса-әүенең...

Будды мәлдәр, һалкын тиргә батып
 дер-дер килеп ятты, хәлһезләнгән
 усын һалып дары мозғайына...
 “Харискайым, бәҫерем, коткар, коткар!” —
 тип табынды белгән берзән-бер
 курсаусыһы һәм хозайына...

Һалкын япма уның яфаларын
 еңеләйтмәй – етмәй ғәйрәте...
 Ағылдырзы кайнар йәштәрен
 Сал әсәһе һәм йәш әхирәте...

Майшәм һымак янып бөтә барзы

сәғәт һайын кыззың кеүәте;
 әжәл, боҗоп, мейес араһынан
 һүрелеүен уның күзәтте...

*Коткарыр кем, ел өрһә, һүнеүзән
 кескәй шәмдең быҗкып яныуын?..
 Ерләнеләр инде туғандары
 Сәлимәне, үлмәҗ борон ук.*

*“Был донъяла түгел ул йәшәүсе...” —
 тип һөйләне күргән һәр кеше,
 ауыр һулап, тыйырға тырышып
 алкымынан алган күзйәшен...*

Тик бер әзәм йөрөнө хәбәрһез
 ауылынан шөйлә йыракта...
 Кыйыу сапкындарзан арып кайтып,
 коралдарын һалғас, берайкан
 кыуышында ятып, үткән ғүмерен
 ала ине иҗкә моңланып
 Харис... Һүнгән хәтирәләр кабат
 дөрләй ине якты нурланып;

йөрәк төпкөлөндә томаланған
 зур мөхәббәт капыл уянып
 энә һымак ауырттырып сәнсә
 ине йәнен... Утланып,
 балкып тама ине кайнар йәше
 һиззертмәҗтән йәшел үләнгә...
 Һәм ул йәһәт кыуа, кыуа ине
 ут-хистәрзе, гүргә күмгәндәй,
 йөрәк башы һызлап канағандай...
 Урман һукмактарын яузаштары
 менән тапап корған пландың
 ныклығына кемдер янағандай...

Ирендәре шыбырзай торғайны:
 “Хуш бул, хуш бул, һөйөү мәле!” — тип. —
 Мәрхәмәтһез үс биләне минең
 йөрәгемде мәңге, мәңге!” — тип...

Таш йөрәге иллә кайһы вакыт
 китә ине кыҗылып моңдарзан,
 йәшлегенең гәүһәр мизгелдәре
 сыңлай ине йәшерен кылдарзан...

Һәм минутлык ярһыуҙарын йәнә
кыуа ине утгай бызлатып
йөрәк төпкөлөнә, күңелкәйен
“дәлил” дәре менән һызлатып:

*“Дошмандарға тоткан үс — түгелме
якыныңды һөйөү билгеһе?!
Кемдең килер, мөхәббәт өсөн тип,
намысынан корбан биргеһе?..*

*Йомшармам, юк! — кайғы-һагыштарҙан,
алган юлым осона етермен!
Бөйөк һөйөү һақына кыйралыш,
канлы кырҙар аша үтермен!*

*Еңеү, йәки үлеү — шул ниәтем,
ниәтенән егет төңөлмәс!
еңгән кеше генә һис үлмәс,
еңеп үлгән кеше еңелмәс!*

*Ә һөйгәнем онота алмаһ мине —
кайнар булды үтә һөйөүем.
Онота икән — тимәк, һөймәгән ул,
һукыр булған, тимәк, күңелем!..”*

...Карурманда, йондозһоз төндәрҙә
Харис янып шулай уйланы,
фекерҙәрен уның тәбрик итеп
кәрт имәндәр ғәййәр шауланы...

3

Йәнтимерзең кулдары хезмәткә
ылыҡмайҙар һуңғы көндәрҙә,
башын баһып аһка, тик йөрөй ул,
каңғырынып, белмәй ниһләргә.

Мал йыям, тип тоткан һыялдары
иренеләр яҙғы кар кеүек,
иренеләр, һасар эһ калдырып
һары һыуҙай аһты, һаркылып...

Күңелкәйе, киһелгән урмандай,
һыр-яланһас калды бит тороп:

шыбырзашмай өмөт япрактары,
лэззэт менән йәнен тултырып.

Көн хистәре, канатлы коштарзай,
сутылдашып оя үрмәйзәр;
таңғы елдәй һыйпап, ак хәбәрзәр
һағыш болоттарын һүрмәйзәр...

Ауылдаштары ят караш менән
сәпәп кала картты артынан.
Өндәшмәүзәрәндә телһез шелтә,
өнһөз үпкә ыуы бар һымак...

Тешләп булмай терһәкте үрелеп,
аткан укты булмай кайтарып,
үзен күпме ләғнәтләһә лә, һис
үткәндәргә булмай юл ярып...

Йолкор ине төкмә-төк һакалын,
сейләткәнсе арык эйәген,
каса алһа алып үкенестән
ғонаһланған ауыр һөйәген...

Кайтарыу юк, эйе, үткәндәрзе,
сигенәү юк кире беззәргә.
Йән шифаһын — түгел хәтирәнән,
киләсәктән зарур эзләргә!..

...Йәнтимер зә һомғол егет ине,
һөйзә яһып ул да берәүзе,
кауышырға бәғеркәйе менән
уның да бит типте йөрәге...

Хак язмань әммә кауышырға:
бай кейәүгә кыззы бирзеләр,
“Тәқдир куша шулай!” тинеләр...

Кайғыһынан карайған Йәнтимер
эйеп башын йөрөнә-йөрөнә лә
егәрле һәм тыныс бер кызыйзы
кайтты алып... бөтә гүмеренә...

“Тәқдир язғанылыр” тигән уйға
әкрән генә аңы күнекте...
Тыуған бере үлгәс балаларзың,
Сәлимәһе бына буй етте...

Йәшлек рәһийәүзәрән, үсен ташлап,
бағышланды ир мал йыйырға...
Йәшеренеп ят-ек күззәрәнән,
төндәрән дә барзы ул кырға,

күршеһенекәнән артыклату
өсөн һанын буразналарзың...
Бөртөктәрзең көсөн тослатырға
екте акыл корамалдарын:

шатлыклы көз етеп, игендәр
алтын һутка тамам тулышкас,
үсемлектән күсеп үсемлеккә,
бал кортолай егәр булышкас,
йыйнап ыузы ул башактарзың
иң туктарын һәм уңғандарын...

Бер такыя орлок етештерзе
ошолой ул... һөрөп ер кәрән,
Аллаға тапшырзы теләге
гәрәбәһенең бөртөктәрән...

Өс йылдан һуң хужа ине ул
иң уңышлы бойзай сортына,
әйләнһә лә ерзең кортона...

Ғәжәпләнөп ауылдаштары
услай инеләр орлоктарзы,
ескәй, тешләй, һөйә инеләр,
“Мөгжизә был!” тиә инеләр...

Тиззән уның сереп байырын
бер генә “әүлиә” әйтмәне,
Ғимыранға ашташ булырын
Йәнтимер үзе лә шәйләне.

Төшмәне тик Күктән көткәне —
өттө кыуан, ямғыр яуманы.
Кайһы йылда хатта сәселгән
орлоғон да йыйып алманы...

Ашлаһа ла түгеп тиркәйен,
тырышһа ла язмайсы билде,
иске уңыштан яңыһына
көндәр осон сак ялғап килде...

Урман киште байға кыштарын,
күмер якты ендәй карайып,
йылмаймағас һаман бәхеткәй,
хыялдары бөттө таралып...

Риза булды вак язмышына:
“Түгел әле фәкир мин генә!..
Булһак бөтәбез зә бай, мулла,
йөк атына бесән кем һала?..”

Сикһез ләкин иблес мәкере —
тайзы юлдан, һыймай калыпка —
ымһынып ук бай һынығына,
яңғыз кызын һалды тамукка...

Етмәй көсә хәзер карарға
күззәренә мескен баланың:
ярым үлек килеш ятһа ла,
“Харисым!” тип һаман ала тын...

*Хәлһез бармағын төбәп уға:
“Аждаһа!” — тип әйтер, тип курка...*

4

Йәлләйем миң, укыусым, шул (о)сорға
тура килгән геройзарымды...
Кемгә генә серем сисәйем,
кайза илтәйем моңдарымды?..

Уфтанырға, иларға әзермен
бәхетһезлегенән уларзың,
юлдарына таш һалған бәндәне
онтап ташларзай за буламын,
йомарлайым йозроғомдо, ләкин
кулым кыска — кире аламын...

Якты көндө күрмәй геройзарым
яргы юлда һәләк булһалар,
шелтәләмә һин мине, укыусым,
тиңләп әкиәт карсығына:
Хозай түгел бит миң, тик булғанды
Тасуирлаған тасуирсы ғына...

Түззем озак бикләп хәтеремә
 илкәйемдә күптән уйналған
 фажиганың утлы саткыларын...
 Һүрелмәне улар... Инде иһәм
 шаулы урмандарға, йә йөрөһәм
 һакмар буйлап солоқ кәмәлә,
 серләшеүе төнгө япрактарзың,
 супылдауы һыуза балыктарзың
 кыуандырһа мине, иһертһә дә,
 аһ! — һызлаузан йөрөгем тынманы,
 сыңлы серен онота алманы...

Күззәремдә шатлык янар булһа,
 һүндерелде әсе йәш менән;
 ирендәрем йылмайырға итһә,
 кысылдылар һулығып үкһеүзән...

Меһкен башкайымды кем иһенә
 терәргә белмәстән йөрөнәм.
 Күз йәшемде һөртөргә кульяулык,
 укыусым, һин, бәлки, бирерһең?..

...Яһтығынан калкынып Сәлимә
 тышка сығып йөрөй башланы...
 Киң асылып күззәре, һөйөнөп
 байканылар йәмле доньяны.

Һакмар ырмап тартылған туғайзың
 кускыллығы койона ине
 Көндөң нурзарына, өйрәк һымак...
 Тирәктәрзең еңелсә хис-шауы
 көйәһ елгә һеңеп килә ине,
 қаға ине шул сак йөрәк тулап...

Тәбиғәттең тигез тын алышы
 мәңгелеккә сакырзы кыззы,
 күңелкәйен иләһләндерзе
 үләндәрзең кыштырзашыуы.

Бер хәсрәттән генә тормай донья,
 шатлығы ла бар уның, тиеп,
 һин дә, бәлки, теләккәйзәреңә
 ирешерһең бер заман, тиеп
 сутылданы һандуғас ботактан —
 әрәмәләр куйы һырт яктан...

Хэйерниса дусына эйәреп
Сәлимәбез сәхрә кызырзы
Һәр ауаздан йотоп йән шифаһын,
туйыналмай тыңлап был йырзы.

Һакмар буйзарына төштө улар —
киртләс-киртләс ташлы һыуалғыска,
бала сакта кер йыуып уйнаған
уйпат каяларзы караньлар
Һәм эйелеп биттәрен йуузылар
гәлсәр һуузы һоһоп ус менән...

Сәлимә:

Һа-а-ай,
донъя йәмле кайһылай!
Көн-апайым йылмайып-көлә,
әйтерһең дә, тик миңә генә!

Хэйерниса:

Кояш көлөп-йылмая белә
гөнаһлыға ла, изгегә лә...

Сәлимә:

Әхирәтем, күрсе, сәскәләр
һиндәй матурзар һәм һескәләр!
Күбәләктәр иһә сүгәләп
Һәр сәскәнең битен үбәләр.
Зәңгәр һауаланып осһалар —
оскор сәскә һымак бит улар!
Кешеләргә йәм өстәр өсөн
алған микән улар гөл төсөн?..

Хэйерниса:

Дошман күзен алартыр өсөн
алған улар сағыу гөл төсөн...

Сәлимә:

Хәтфә балаһ һымак үләндәр...

Хэйерниса:

Королоктан улар көйгөндөр...

Салимә:

...әүәлгеләй, һакмар тын аға...

Хәйерниса:

Күзйәш, әүәлгеләй, нык аға...

Салимә:

Куйсы, дусым, үртле һүз менән
ағыулама кыска көн йәмен,
унһыз за бит кайғы-хәсрәттәр
индәй йәшәүебез күләмен.

Бер юғалып, бер табылғанда
окшай күңел сабий балаға.
“Тәтәй” уға кәсә ярсығы...
Ябай һыу — шәрбәт һыуһағанға...

Бәхетлемен һәм иҫрекмен
йәшәү шатлығы кисереп миң,
айығыу тик куркыныс үтә:
ни кылырмын, сабырлык бөтһә?..

Калай күтәрермен язмыштың
йәлләмәйсә һуғып-кағышын,
йә хәйләкәр, йә комһоз өйөр
божоралап уратһа гел бер?..

Ниңә тыузым, үстем кем өсөн?
Йөрөй ситтә хәләл өлөшөм...
Илай күңел таңкай атқанда,
илай күңел кисен ятқанда,
якты Күгем — дәм-кара юрған,
барыр юлым — таралмаҫ томан...

Күк караһын нуркай киҫһәсе,
томанға салт елкәй иҫһәсе,
күрер инем көнөм сыуағын —
каралыкты кыуған көн ағын!

Ә кем белә! — кыштан һуң, көлөп

умырзая асылған кеүек,
ташлар инем һелкеп кайғымды,
хәсерәткәйемде-моңомдо...

Икене бергә йырлай:

*Мин — бәхетһез кыз бала,
ниңә тыузым донъяға?
Күкрәгемдә ут яна,
күззәрәмдән йәш аға.*

*Абау Аллам, кар һыузары,
йөрәгем ярһыузары!
Йөрәгемдең ярһыузарын
баһасы кар һыузары!..*

*Һакмар буйы таллы-таллы,
таллы ла карамалы.
Күңелкәйем ниңә йәштән
бүтәнгә караманы?..*

*“Өү” тип ауаз бирермен,
яндарыңа килермен.
Хат яз, дуһсайым, язмаһаң —
һағыныузан үлермен...*

Сәлимәгә туған ине бик
һыуалғыста ябай бер мөйөш:
Беренсе кат татыны шунда
мөхәббәттән иһерткес өләш,
нәзәр итте улар мәңгегә
онотмаһса һәм ташлашмаһса,
яуғанда ла суйыр-таш башка...

Уға калһа, керһез йәш йөрәге
алды якын һөйөү нәзерен.
Хәтеренең ебенә сиселмәс
төйөн төйзө – Харис бәгерен
(Хозай шаһит тоғролоғона,
сафлығына, түземлегенә...)

Кайза, кайза йөрөй икән ул,
Һакмар ташына һәм саф кыззың
күңеленә уйылған егет?..
Таңғы елдәргә йәнен егеп,

ислэй микән кайнар косоузарын,
 утлы-ләззәтле пак үбеүзәрен,
 һаклай микән, нәзер балдағылай,
 күз алдында уның төсмөрөн?..

Хат, йә сәләм ебәрһәсе берәй,
 өһөзлөктөң ярып караһын —
 Йөрөр инее Сәлимә лә бергә,
 Шырлыктарзың ярып араһын!
 Килмәне тик көткән хәбәркәйе,
 асылманы сере урмандың.
 Күңеленә һалыусы булманы
 Өмөт орлоктарын Уралдың...

5

Игелек һәм шәфкәт ерзе ташлап
 киткән, муска эйә һәр кеме
 канға һыуһап йөрөй бүре төслө...
 Көсһөз әммә изге-күркәме...

Йола, түрә изә ине герзәй
 ябай халыктың эс-бауырын.
 Күтәрзегез нисек, кешеләрем,
 күтәргеһез Күктең ауырын?!

Шул мөхиттә хәлһез тыбырсыңды
 геройкайым, алып шул хәтле,
 өзөр өсөн нескә муйынына
 язьмыш һалған быуар элмәкте...

Тау артынан хасил юлсыларзы
 һорашыузан ул арыманы...
 Кыйыу йәнле егеттәр һакында
 серле хикәйәттәр тыңланы,
 һөйгәнәнә ләкин илтер юлды
 сырамлай һәм таба алманы...

Һуңғы хәбәр иһә хикәйәтләй
 хәтәр вакиғалар турында:
 “Батша һалдаттары, йырткысланып,
 гизеп йөрөй урман юлында,

йыш-йыш унда урман һиллектәрен
 тетрәтә, ти, мылтык шартлауы...

Юлсылардың һизгер колак итен
ызалата сылбыр шалтырауы...”

6

Ә Ғимыран ентек есе тойған
ас козғондай бөтөрөлдө кыз
тирәһендә... һыпырып һакалын,
ситтән генә күзәтте уның
елп-елп итеп сәхрә гизеуен,
сағыу сәскәләрге үбеуен...

Кара уйзарының йомарлағын
түземһезлек менән тупланы
көтөлмәгән генә хозурза
һазлы сәскәне кырт өзөргә...

Ғалийәнәб озақ көттөртмәне,
кара яузай какты капканы:
“Кайза минең никахлы ефетем?
Апкайтырға килдем мин уны!”

“Нисек... әфәндем... – тине Йәнтимер, --
сирле бит кыз...”
“Өйзә төзәлер!”
“Үзең беләһең, кем... теләмәй ул...”
“Уның карауы мин теләйем!

Кит юлымдан!” — тине.
Өй хужаһы
тубыкланып косто муслыктың
аяктарын:
“Йәллә, зинһар, йәллә,
ала күрмә йәнен кошсоктоң!
Кара гүргә кергән ата-әсәң
рухын рәһнетмәһен кылығың!
Күрмәһеңме бынау руза гөлөн
һәм анауы шайтан таяғын?!”

Кауышалмақ улар икәү мәңге,
ултырһак та йәнәш түгәлгә.
Алла ымын ымһыңдыртма улай,
кызым минең насип бүтәнгә!”

Ғимырандың бысқытты күззәре

ерәнес тойғоһон, шырт кылға
 боҫкан ирендәре, төкөрөнөп,
 күмде картты ылғый мыҫкылға:

“Тиреҫ корто!
 Тыуып тиреҫлектә,
 тиреҫендә аунап төләйһең,
 тығып ләкин керле мороноңдо,
 өйрәтергә мине теләйһең!

Хәйерсе йән, дәмөк!”
 Артка сигеп,
 Йәнтимерзең типте ауызына,
 кан сәсрәгән бишмәт салғыйына
 баккан килеш торзо аз ғына...

Ятты аунап хурлыклы Йәнтимер,
 күз йәшенә үлән сылатып;
 татылмаған нәфрәт ғәрәсәте
 килде уға йөрәк тулатып...

Ырғып тороп, кинәт ябырылды
 һакалына яһил дошмандың...
 “Яуыз йырткыс! Көн һайын кан әсмәй
 йәшәй алмайһыңдыр!.. Үз каның
 менән күптерәйем корһағыңды!
 Ваклатайым эре борсағыңды!..” --

Һакалынан йомарлап сиктерзе,
 капка тәңгәленә еткерзе,
 билен бөкләп, ботонан күтәрәп,
 капка тышына бырақтырзы...

Бәрелеүзән ерзең дөпөлдәүе,
 ауыртыузан ирзең әһелдәүе
 ишетелде урам уртында.
 Ләззәтләнеп йомарт төкөрзө лә
 байзың көлсәләй киң йөзөнә,
 кыйыу атланы карт йортона.

Әшен аткарғандай, артка һалып
 көрәк кулдарын, ул тапаны
 изән буйын эре-эре... Йәне
 кәнәғәтлек хисе татыны;

Ғүмер-бакый көсләнән курсалып

күнгән ғәзәтенән арынды
 һәм язғыһын йөзәткес быуаһын
 йырған һыуҙай рухы шашыңды!..

...Өс көн үткәс килде “кунактар”,
 сакырылмай, уның йортона —
 мисәүләп тә еккән ат менән,
 зыңғырзауыклы дуға менән...

Сығып хужа капка асманы
 һәм йылмайып каршы алманы,
 түргә мендереп ултыртманы,
 хуплап-хөрмәтләп, конактарзы...

Капка ватып улар инделәр,
 бусағанан ырғып менделәр
 яуызланып баҫкынсы һымак —
 сакырылмай килгән өс конак...

Конактарзың береһе ине
 озон буйлы һәм туры билле,
 кайышында наған бар ине
 һәм шпорлы әтәс шикелле...

Конактарзың икеһе ине
 арык тәнле, һоро шинелле,
 баһа ине яуырындарын
 без һөңгөлө мылтык уларзың...

Шпагат бау алып, хужаның
 бәйләнеләр аяк-кулдарын
 һәм “пүнәтәй” Низамый менән
 сығарзылар һөйрәп өйөнән...

Сәлимәне, һалып арбаға,
 озаттылар Ғимыран-ағаға
 (куйынына...) Кыззың үкһеүен
 көллө ауыл торҙо ишетеп,
 юлда үскән үлән баштарын
 йыузы йәше уның “тып” та “тып” ...

Бишенсе бүлек

Сәлимәнең әсәһенә язған хаты

“Әсәкәйем, ниңә таптың мине,
халал һөтөң илмезеп үстәрзең,
төндәр буйы керпек какмайынса,
бишегемде ниңә тирбәттең?..

Уттай янып сирләп ятканымда
маңлайыма һалып кулыңды,
минен менән куша ниңә яндың,
минен менән куша һызландың?..

Ниңә миңә зифа буйкай бирзең,
ниңә миңә нурлы йөз бирзең,
Һакмар-һыузай озон толмдарым
ниңә тарап, багып үстәрзең?..

Үсеп еткәс, ек-яттар күзенән
минен ниңә көнләп һакланың,
баһкан азымымды һанап барзың,
әйткән беремдән мөн тапманың?..

Йәнем һөйгән йәрзәр каршыһына
сыгарманың, әрләп, кистәрен,
әсем бошоп йырлап ебәргәндә,
“Килешмәй!” — тии кыузың хистәрем?..

Берәү менән итһам һөйләшергә,
күзең менән һөзөп булыштың,
йәшлек хистәремде ситлек кошо
кылып тотконларга тырыштың?..

Ниңә былар, ниңә, әсәкәйем,
малдай мине һатыр өсөнмө,
йәшлегемдең асыл сәскәләрен
утка бер көн атыр өсөнмө?..

Шуның өсөн генә булһа әгәр,
әсәм, мине юкка тапканһың,
тормош дауамыңды калдырырға
үстәргәнһең, назлап баһканһың...

Донъялагы барса хәсрәттәрзе
тупланым мин хәзер, әсәйем,
аһ! — нишләйем?!. Йөрәк ярамдың
әрнеүзәрен нисек баһайым?..

Донъялагы барса һызлаузарзы
күтәрәм мин хәзер, әсәйем,
аһ, иңдәрәм!.. Ауыр яфаларзан
котолоу юк, инде нишләйем?..

Ерзә булган барлык кара көстәр
ябырылды миңә, әсәйем,
нисек итеп һелкеп ташлайым,
низәр биреп унан касайым?..

Киләсәгем дәмә-карага
томаланды инде, әсәйем,
калай кылып уны асайым,
нисек итеп ары йәшәйем?..

Кисә генә өлкән көндәшем
сәстәрәмдән һөйрәп тукманы,
толомом сак йолоноп сыкманы,
толомом сак йолоноп сыкманы...

Баргайным мин һыуға, күнәгем
кайтты тулмай, юлда һирпелеп —
ярзы шуға урта көндәшем
эттән алып, эттәй типкеләп...

Еләнәмде алды систереп,
калушымды алды систереп,
тышка унан кыуып сыгарзы —
торзом өшөп, кисте еткереп...

Төн ауышып, әрһез әтәстәр
таң атыуын котлай башлагас,
кайтып төштө иңсерек “кейәү”ең
һәм кыскырзы, һүгеп: “Капка ас!”

Астым сыгып ауыр капкаһын,
бөттө хәлем ярым аскандан.
Ғимырандың йыуан камсыһы
үтте ялап ялан аркамдан...

Калманым сак арба астында,
йыгылыузан биртенде билем.
Көс-хәл менән атты тугарып
һоло биргәс, сак өйгә индем...

Тапманым тик көткөн ялымды —
 йылан карсык тик куямы ни!
 Ошаклап ул күптән өлгөргөн —
 шулай кылмаһа тынамы ни!

Аждаһалай яман ажгырып
 каршыланы һакаллы ирем,
 сөйзән алып элгән камсыһын,
 кайыزلаны аркамды минең...

Һуккан һайын сәсрәп кан сыкты
 эшләп талыккан тәнкәйемдән.
 Уның ошо каты кулына
 меҗкен аты түзәме икән?..

Һушым китеп фәкәт йыгылгас,
 араланы язанаң Хозай...
 Урынымдан тора алмайса,
 азна буйы аунаным шулай...

Һыу биреүсе миңә булманы,
 ирендәреп кипһә лә сатнап.
 Ак бесәйем генә ултырзы
 баш осомдан китмәйсә һаклап...

Ястыгымды башым астынан
 алды тартып көндәшем минең
 һәм яткырзы каты тактага —
 акты тулып күз йәшем минең...

Көн юк миңә, әсәй, төн дә юк,
 йәшәүем тик киәмәт кенә.
 Был язага мине тартырға
 тейеш ине еңәйт кенә...

Ә мин, ысыктай саф көйөмсә,
 күрәм әзәм күрмәгәндәрен.
 Әсәй, әллә яңгыз балаңды
 карганыңмы, күрһен, тии, барын?..

Котолорга ошо яфанаң
 ни гилләләр эшләйем икән?
 Әллә текә һакмар ташынан
 сөмөкәйгә төшәйем микән?..

Кол кылдыгыз мине йәштән үк
 карундарзың иң карунына.
 Тукманы ул мине он өсөн,
 азна узмастан барыуыма...

Аттай арып эшләп йөрөһәм дә,
 ултыртмайзар табыңга мине.
 Үкһез йәндәй, башка куялар
 кара аш өй ягында мине...

Үзем бешергән аштарымдың
 татый алмайым кашыгын да.
 Үлмәһен, тин, тукландыралар
 төпкө өйзөң аш калдыгына...

Төнгә кәзәр бушай алмайым
 зур донъяның мәшәкәтенән.
 Ятып инде күзем йомолһа,
 уяталар һөйрәп сәсемдән...

Торамын да һыйыр һауамын —
 бер көтөүзе бер яңгыз үзем.
 Бармактарым бөтә тумбыгып,
 бирһен инде Хозайым түзем!

Һауған һөттө куям эш итеп...
 Ул бөтһә лә, эш бөтмәй миңә.
 Бер сынаяк сәй зә эсалмай,
 тиреҫ түгергә китәм йәнә...

Тотонамын утын ярырга —
 ир яралмаҫ зур тумар утын.
 Шунда ла юк рәхмәт әйтеүсе,
 әрләйзәр тик, осороп котом...

Инһәм-сыкһам, кара койолоп
 ултыралар... Якты йөз миңә
 биреүсе юк, хатта кушмайзар
 көнөнә бер йылы һүз генә...

Йылан ояһына окшатып
 бизәрләнем өйзән, “гаилә”нән.
 Ут сыкһасы, тиен теләйем,
 ялкын теле һузып мөрийәнән...

Катырзылар тамам йәнемде,
 әсәкәйем, бай козаларың.
 Дуҫка түгел, дошманыма ла
 күрһәтмәһен бай ызаларын...

Йәшәй шулай кызың, әсәйем,
 көндәштәрзән, ирзән сагылып.
 Үлермен дә инде мин тиззән
 йә имгәнәп, йәки һагынып...

Әсәкәйем, әсәкәйгенәм,
 кызганыгың, йәлләгез мине!
 Бер самауыр сәйгә булһа ла
 сакырғалап алһагың ине!..

Әсәкәйемә бикләп зарымды
 янмаҫ инем бер үзем генә.
 Моңом да күп, һагышым да күп,
 бирһен хозай тик түзем генә...

Суйырланып катты бәгерем,
 тугандарзан, донъянан биззем.
 Башкайымды йәшләй ашатһас,
 карһамайса нишләйем һеззе?..

Атыр микән бәхет таңкайым,
 мәңге әллә төн торор микән?
 Кайгы-хәсрәт, таи ярсыгылай,
 йөрәгемде тик кырыр микән?..

Күрә алмай якты көндәрзе,
 һалкын гүргә инермен инде.
 Кара базһа Көндә һагынып
 шиңгән гөлдәй шиңермен инде...

Әсәкәйем, әсәкәйгенәм,
 кызганыгың, йәлләгез мине!
 Бер самауыр сәйгә булһа ла
 сакырғалап алһагың ине!..”

Алтынсы бүлек

Урал буйзарынан уралып —
 бабалары тыуған төйәктән —
 ошо ергә килгән башкорттар.

Калкыу-калкыу таузар янында,
 кускыл туғайлыктар шауында
 һакмар һыуын күргән башкорттар.

Һылыу-һылыу актирәктәрзе,
 йыуан-йыуан өйәңкеләрзе
 киҫеп карағандар башкорттар.

Һары ижаузарға тултырып
 һары балдай һакмар һыукайын
 әсеп карағандар башкорттар.

Ярһыу толпарзарын Олобайза —
 һутлы кәрешкәле туғайза
 көтөп карағандар башкорттар.

Умарталарының кейәһен
 асып, егәрле бал корттарын
 осороп карағандар башкорттар.

Киндер ептән бәйләп йәпләнгән
 йәтмәләрен тымык күлдәргә
 төшөрөп карағандар башкорттар.

Һауалағы кейек коштарзы
 тимербашак оскор уҡ менән
 атып карағандар башкорттар.

Усак өйөп таштан, ут яғып,
 хушбуй еҫле бесән өҫтөндә
 ятып карағандар башкорттар.

Ағастары булғас буралык,
 һакмар һыуы булғас шифалык,
 үләндәргә болон бай булғас,
 (исемен дә “Олобай” кушҡас!)
 тупрағы шәп — кара май булғас;

сәскәләре — ылғый шараплы,
 тын күдәре — мыжғыу балыккы,
 кейек-кошо — һимез һуғымлы,

усак уты — йылы, яғымлы
булғас, яратышып был ерзе,
тамырланып донъя көтөргә
уйлағандар беззең башкорттар.

“Кайғы китһен, байман килһен, — тип, —
хозурлыкта ғүмер үтһен!” — тип
йырлағандар беззең башкорттар...

Әммә шуны тоймай калғандар:
Булһа ла шат таузар, урмандар,
Кайза ла шул корой дармандар,
Кайза ла шул ырай дошмандар.
Шуға ла шул кылыс кайрарға
Илаһынан безгә кушкандар, --
абайлаған шуны башкорттар...

Тәүге нигез ташын һалғас ук
кытлык килгән улар башына,
батша урядниктары булып...

Тәүге буразнаны ярғас та
байманһызлык килгән уларға,
батша землемерзаны булып...

Онотолған дуслык, туғанлык,
һуғышкандар канға буялып
ярты таяк кара ер өсөн...

Казығандар тәүге кәберзе
ауылдаштарынан тукмалып
һәләк булған тәүге ир өсөн...

Тәүге йәтмә төшкән һакмарға —
балык һөзөп түгел, ғәренән
батып үлгән йәш кыззы эзләп...

Озаткандар тәүге киленде —
һөйгәненә түгел, һөймәгән
кап-карт бабайға, ирекһезләп...

Сәнкем беззең шулай башланған,
Сәнкем беззең шулай йәшәгән...

Шул сәбәптән тиз онотолдо

фажигаһы Сәлимәкәйзең...
 Күнектеләр ил һылыуының
 хөшһөз картка кол булыуына...

Ерзе япкан сүп-сар тузымын
 беренсе кар каплап куйғандай,
 яңы мәшәкәттәр астында
 онотолдо язмышы уның...

Гелән генә кара эшендә
 ауылдаштар уны күрзеләр,
 күргән бере: “Ниңә был тиклем
 ябығаһың?” — һорау бирзеләр...

Күренмәһә, тағы оноттолар,
 үз кайғыһы үзендә бит ул
 һәр бәндәнең ауыр заманда —
 уларзы кем ғәйепкә ала?..

Һәр ерекмән үз күкрәгендә
 шундай ук зар, кайғы йөрөткәс,
 язмыштары шундай ук булғас,
 кем үпкәләр инде уларға?..

Бисара йән түгеп йөрәмәне
 моңон-зарын, сығып кешегә.
 Таба алмай ине ул форсат,
 ғәйбәт һатыу түгел, ашарға...

Якласыһы ла юк ине шул, —
 яңғыз башы янды қаңғырып...
 Шулай ға ул ситтән бер ярзам
 көттә, өмөткәйен талдырып...

Язмышкайы хәтәр қағытып,
 изелһә лә бәхетһезлектән,
 куя ине уйлап кинәттән,
 атыр әле бәхет таңым, тип.

Үз-үзенә кул һалыу уйы
 токанһа ла хәтәр мәлдәрзә,
 төшә ине Харисы иҫенә,
 алмаштырып төндө көндөргә.

“Иҫән булһа, кайтыр әле бер,
 йолкоп алыр мине ызанан!” —

тип уйлай за, йөне арына
ине уның шомло уйзарзан...

2

Һабан бөткәс, май азағының
йәмле көндәрендә кунакка
сакырзылар Ғимыран байзы
алыс ауылдан...

Өс ат егеп,
өс катыны, үзе тейәлеп,
йүнәлделәр һары таң менән,
Билән таузың билле иңенән.

Иркен сәхрәләргә сығыуы
кинәндәрзе бик Сәлимәне.
Бала сакта йыуа йыйнаған
тау биттәрен карап барзы ул,
һәр ташта үз эзен күргәндәй
тулкынланды... Елгә яғымлы
елпелдәшкән умырзаялар
ебәк баласын күргәс, төшөп
йыйғыһы һәм үпкәһе килде
һөйкөмлө был күк сәскәләрге...

Һандуғастар сутылдай ине
кунып курай һабактарына
юл ситендә... Улар һамағы,
күккә һеңеп калғандай, озақ
назлай ине ихлас йәндәрзе,
язлыктырып каткан тәндәрзе...

Көр йүгерә инеләр таңдан
һоло ашап туйынған аттар...
Тукылдайзар ғына тояктар...

Бер караһаң — йыуан өйәңке
шыуа ине артка яныңдан,
бер караһаң — һыуыр убаһы
елә каршы, ашығып, алдан;

икенсегә бакһаң — йор шишмә
аға ине йырлап артыңда,
өсөнсөгә күзең һалғанда
төшә инең тәрән сокорға —

шулай кызыу инеләр аттар...
Их был зарур, хозур минуттар!..

Сәлимәнең килде йырлағы,
һары һандуғаска кушылып,
йәмле Уралкайы тыузырған
озон-озон моңло көйзәргә.

Куркынды тик ғазраилынан,
татымаҫка, тиг, каты кулын.
(Аркаһында камсы эззәре
бөтмәгәйне бит әле уның...)

Ултырзы ул тағы бошоноп,
яңынан-яңы уттарға төшөп,
төрлө-төрлө ғәмдәрзән өшөп,
кайғыларзан, моңдарзан шешеп...

3

Кунак хужаһы зур бай ине
һәм өйөргән ине байзарын
тирә-яктың, Ғимыран кеүек...
Йәрминкәләгенән ишлерәк
ат йыйылды ишек алдына,
шығырым тулды өйө кешегә...

Ялсылары, асыраузары
йүгерешеп йөрөнөләр бары,
кунактарға хөрмәт күрһәтеп.

Озон башкорт урындығына —
күбек казмендәрзәр өстөнә
ултырзылар аяк бөкләшеп...

Ез тас-комған, иңдә ак һөлгө —
кунактарзың кулын сайзырзы
бер йәш етет... Килде һабалар —
кызлап-кызлап торған кымызлы,
килде йүкә-ағас мискәләр —
бышлап-кайнап торған сәм-баллы,
килде йыуан корһак тәпәндәр —
иреп торған һары-тос майлы,
килде тәрән-тәрән табактар —
борлап-боҫланып торған ашлы...

Быуын-быуынынан туралған
 һимез һарык иттәре килде,
 бер калъяһын қаһаң канырлык
 казы менән ялылар килде,
 корот изеп, кара борослап
 һыйлыклаган һурпалар килде...

Был донъяның бөтә байлығы
 өйөлгәйне ошо табынға,
 унарлаган ялсы хезмәте
 куйылғайны ошо табынға
 аш-һый итеп...
 Гөштө кунактар,
 һемерзе һәм эсте кунактар,
 һоғондорзо, һоғондо улар,
 тығындырзы, тығынды улар...

Донъя күргән озон ашъяулык
 тирзе яңы мәжлес тарихын
 һәм урындык сак-сак күтәрзе
 ауырлығын олпат табындың...

Кызышып ук алғас кунактар
 керештеләр уйнап-йырларға,
 дөпөлдәтеп йортто бейергә,
 курай тауыштарын тыңларға...

Өйәззәге иң шәп курайсы
 сакырылған ине мәжлескә,
 һыззыра ла өззәрә ине
 ил моңдарын, һалып ут эскә...

Каршы өйзөң асып ишеген
 (унда катын-кыззар табыны),
 йотоп ултырзылар бисәләр
 курай моңдарының ағымын...

Һакмар буйзарының йырзары,
 такмактары, озон көйзәре,
 көлөүе һәм һулығып илауы,
 дәргләнеүе, ярзам һорауы,
 уфтаныуы һәм ыңғырауы
 ишетелде курай тауышында...

Февралдәге буран булып та,

апрелдәге һырғак булып та
олой ине ғәжәп был курай...

Ер қандырып яуған ямғырзай,
ил туйзырып аққан һыузарзай
шаулай ине ғәжәп был курай...

Һабан сыйылдауы кеүек тә,
салғы сыжылдауы кеүек тә
тауышлана ине был курай...

Боғазына әжәл йәбешкән,
йәшәргә нык ләкин тырышқан
меҫкен йәндәй зарығып, зарығып
һағышлана ине был курай...

Сәлимәнең күзкәйзәренән
тамсы-тамсы тамды йәштәре,
һары һағыш булып тәйнәлде
бәтә уйы, бәтә хистәре.

Үзенә бер тулыш моң булып
айырылды табын дәртенән.
Иларға, йә белмәй көлөргә,
ултырзы ул катып таш һыман.

Харис булып уның бәгере
Яра төпкөләнән сыңланы.
Сәлимәнең һары һағышы
Харис есеменән зыңланы:

Сәлимә күңелендә Харис булып сыңлаған курай моңо:

*“Йәмле Уралкайзың буйында
Башкортостан тигән бер ил бар.
Үсә унда күккә терәлеп
кейеккә бай кускыл урмандар.*

*Сағылдарға күбек сәсрәтеп
ага көмөш йырлы шишмәләр,
муйыл муйындары, әүешеп,
зифа ярзан шәрбәт әсәләр.*

Диңгеззәй киң болондарында
 йөрөй утлап һимез йылкылар,
 ак тирмаләр короп, йәйләүгә
 сыға унда хозур, мыктылар.

Уттай унда Кояш кыззыра,
 тозланып тир ката аркага...
 Тормошкыйы әммә егеттең
 бармай алга, күпме тартһа ла...

Көндөзөн — эш “аһ!”ы, кистәрен
 курай моңо өзә үзәгең.
 Көләм тиһәң — унда илайһың,
 Ә илайым тиһәң — көләһең...

Шул гәжәйеп башкорт ерендә
 мохтажлыкта тыуып үстем мин,
 етем калып ата-әсәнән,
 ете йәштән көтөү көттөм мин.

Өс-башкайым епкә туйманы —
 йыртык сәкмән кейеп йөрөнөм.
 Кышка керһәм — туңды аягым,
 тешем-тешкә теймәй өшөнөм...

“Балакайым!” тиеп һөйөүсә
 күрмәнем шул сабый сактан ук.
 Донъям мине какты, ситнәтте,
 булланы һис кедем якларлык...

Вакытында тамак туймайса,
 коро-һары кабып йөрөнөм.
 Ауыр эшләп хәлем бөткәнгә,
 тора торғас йыгыла инем...

Ызаланып шулай үстем мин,
 язманы тик рәхәт күрергә.
 Ун туғызым еткәс, быгаулап
 озаттылар мине Себергә...

Ашанылар йәп-йәш башымды
 батша түрәләре, агайым.
 Хәзер инде кайза барайым,
 хәзер инде кемгә ярайым?!”

(Курай телен шулай аңланы
көйзәр ағымынан Сәлимә.
Моңдо башын эйеп һыктаны
Һәм уйланы шулай Сәлимә:
“Юк, иларга миңә кәрәктер,
юк, иларга миңә кәрәктер!..”
Һәм иланы, һулығып, Сәлимә...)

“...Нисәмә йыл ерзә һәм быуат
үткән буһна, шундай ук гүмер
Башкортостан ере үткәргән.
Данланған да бында кешеләр,
қанланған да бында кешеләр,
золмон да, игелеген дә —
бөтәһен тиң ерем күтәргән.

Әллә нисә тапкыр был ерзә
Канга мансып баһып ингәндәр,
“Түңкәрелһен, бөтһөн!” — тигәндәр
әллә нисә тапкыр был илде...

Батыр халык — башкорт улдары
күтәрелгән яуга, ил һаклап.
Бирелмәгән, артка сикмәгән,
үлһә — үлгән ерен косаклап!..

Көл ителгән, бөлгән ауылдар
торгозолған йәнә яу киткәс.
Корбандарзан калған урынга
ирзәр тыуған яңы — һан етмәһ!..

Һәм йәшәгән халкым тукталмай,
йәшәй һаман, йәшәр алда ла!
Ғүмер бирһә аһыл ирзәргә,
бирешмәһ ил дауза, яуза ла!”

(Курай телен шулай аңланы
Сәлимә... Дәрт тойоп уйланы:
“Юк, йырларга миңә кәрәктер,
юк, йырларга миңә кәрәктер!..”)

Каршы өйзән – асык ишектән
курайсы йыш карап ултырзы
уйсан Сәлимәнең яғына,
“уға бир” тип бер хат тотторзо,
бер малайзы ымлап алды ла.

“Юлбаһар»ға икән булышы
был курайсы... Төһнәп килтергән
Сәлимәгә Харисынан хат...
Их, Сәлимә һисек булды шат!..

Язған егет унда үзенәң
кайза булып, кайза йөрөүен
һәм күп итеп сәләм күндергән,
“Оһотмамын мәңге мин!” тигән...

Мәжлестәге көллө кешеләр
исереп үк киткән инеләр,
шул сәбәпле һис кем һизмәне
Сәлимәне сөйгән ғилләне...

Әйтерһең дә, тыузы яңынан:
елкенде нык, илау һуңынан.
Әйтерһең дә, һаман кыз ғына,
Кыз күңеле – утлы куз ғына.

Кушып йомшак бәрхәт тауышың,
курай менән китте ярышып,
кинәнделәр кыз за, курай за, —
аптыраны халык былайға...

Бейеү такмактарын һызғанда,
тыбырсыңды капыл һәр бәндә,
ебәргәндәй йотоп утлы куз...
Шартылдатып бармак, беззең кыз,
тауис һымак баһып илпәтле,
кунактарға таһлап күз дәртле,
төштө бейергә... Изән генә
ятты аптырап түзгәненә...

...Ашау-әсеү, бейеүзән канып
сыкты өйзән кайтырға халык,
обозланып тезелде аттар —
әйтерһең дә, ағылды һакмар...

4

Кайтышлайы, ярһып, Ғимыран
Сәлимәне тукмай башланы.
“Ниңә йырланың, ник бейенең?!” —

тип екереп эшен хасланы.

Тойзо үзен әллә егет тип,
эсеп алғас... Көнләү тешләне
кыу йөрәген... Ат урынына
Сәлимәнән камсы төшмәне...

Күлдәктәрен йыртып, өзгөләп
бөтөрзө ул йәш бисәһенә.
Имән бармактары, борғолап,
кара яндырзы көллө тәнен...

Йәнәш ылаузарза көндәштәр
кинәңделәр кол илауынан.
Яй атлатып атты барзылар,
ләззәтләнеп йән һызлауынан...

Сәлимәнәң һәр йәш тамсыһы
шарап ине улар йәненә,
ғазапланыузары — нәк назлау,
һөйөп-иркәләү кеүек кенә...

Карт көндәше күсеп ултырзы
улар арбаһына... Бергәләп
тотондолар колдо ярырға...
Узған сакта сокор әргәләп,

Карсык карыулаған Ғимыран
ғәйрәтләнеп тамам которзо...
Һәм шул тәрән сокор төбөнә
бәхетһеззе төртөп осорзо...

Юртып-юртып китте ылаузар,
тәгәрмәстәр генә жыйланы.
Әзәм буйы етмәс тәрәндә
Сәлимәкәй аунап иланы...

Текә ине төкөтмәләре
был төрмәнәң... Төптә өйөлгән
йомшак комға йығылып кына
имгәнмәне... бер кат кейемдән

төнә буйы өшөп үткәрзе
сәғәттәрен еүеш мөйөштә.
Шапылдашып зур-зур бакалар
Һикереште... Алып был эштән,

янгайгайны ситкә, ерәнеп,
тапмаммы, тип, арыу урынды,
ям төбөндә сереп яткан ат
үләксәһенә кул орондо...

Тын алғыһыз һаҫы һауанан
быуылды ул... Шомлок куйырзы...
Сәлимәгә һалкын кәбергә
барып кергән кеүек тойолдо.

Кото осоп косакланы ла
тубыктарын, шулай йомолоп
ултырзы ул төнө буйына,
илай-илай һулығып-һулығып...

Таң алдынан килде бүреләр
улья һизеп, буғай, сокорға.
Сокор кырийыңда тезелеп,
ултырзылар һузып оморға.

Куззай янды комһоз күззәре,
азаузары азғын киршәлеп.
Тырнаһалар ярһып, саң-тузан
Сәлимәгә төштө ишелеп.

“Һуштан язһам ине ошонда!..” —
тип теләне, куркып, Сәлимә.
Калды аңы ләкин яһында,
сығыр-сыкмаҫ кына йәнендә...

Әмәлдәре башка булмағас,
йыр йырларға һузып кереште.
Шым булдылар уҫал бүреләр,
ғәжәп кылып, буғай, был эште...

Ултырзылар катып, кымшанмай,
көйзән ләззәт йәнгә бар кеүек.
Таң аткансы йырсы тамағы
бөтгө тамам, киште карлығып;
йырланы ул һуңғы көсөнөң
һуңғы көсәнеүен бар кылып...

...Капыл мылтык өҫтә шартланы,
тукылданы ат тояктары.
Өйөрөлөп комһоз бүреләр

тау артына саптылар бары.

Ике һыбай, ырғып, эйәрзән
төштө шомло сокор ситенә.
Торзо һузып аркан береһе,
уззы бере гүрзең төбөнә.

Хәлдән тайған йәп-йәш һылыузы
сығарзылар өскә күтәрәп
һәм ул саңлы арба юлынан
китге кайтып өйгә, һөйрәлеп...

5

Сәлимәнең куркып изелгән
күңеленә бирзе һынылыш
был вакиға... Инде иренән
шөрләмәне хатта яңылыш!

...Янған сакта куйы урманнар
унда калған кейек-хайуандар,
сығыу юлы бүтән булмағас,
ташланалар бит ут өстөнә...

Күбәүзәре шунда һөрлөгөп
ятып кала янып уларзың,
тәүәккәлдәр ләкин сығалар
бешеп-көйөп иркен акланға
һәм ташланып һалкын йылғаға,
яраларын һыуға йыуалар...

Шуның кеүек, беззең Сәлимә
кылды карар утка барырға,
киләсәге өсөн бөгөнөн
бизмән табағына һалырға...

Кайтты кысып тешен асыузан,
тиште дарслап ярһыу йөрәге.
Кояш байытырға ултырып
калды әрәмәлә, инмәне

ауылға ул... Шау-шоу басылғас,
алынғас шәм моңһоу өйзәргә,
китге боһоп кәртә артынан,
кара көстөң коһон шәйләргә...

Аласыкта кеше юк ине,
алды инеп шырпы, кәрәсин,
байзың келәттәрен “суқырға”
ебәрзе ул “кызыл әтәс” ен...
Утка тапшырзы үс-нәфрәтен...

Сытыр-сытыр көлөп-кыуанып
ялкын теле меңде кыйыкка,
береһенән икенсәһенә...
сәләм биреп өсөнсөһенә...

Карунланып йыйған байлығын
“кызыл әтәс” ялмай башланы
Ғимырандың... Кара һағыззай
һөрәм-төтөн күкте капланы...

Фәкәт эске күлдәк-ыштаннан
сыкты дөрөп шашкан Ғимыран
һәм сарбайлап һөрән ташланы...
Күрше-күлән, күнәк-һыу тотоп,
сыулап йүгерешә башланы...

Ә был вакыт беззең Сәлимә
шәп-шәп атлап китеп бара ине
тау артына урман юлынан.
Төйөнө юк ине кулында,
еләне юк ине иңендә, —
әйләнде ул язмыш колона...

Юсыккайы кайза илтерен
белмәй ине әле, тик: “Аллам,
күрһәт йәрем йөрөгән ерзәрен!” —
тип шыбырзай ине, тапшырып
кара төнгә йөрәк серзәрен...

Ай юк ине, якты йондоззар
капланғайны кара болотка.
Сыртлап сыбык һынһа, йөрәге
сатнай кеүек тойолдо уға.

Хәтәр минуттарза, тылсымдай,
Харисының хатын баһа ине
йөрәк тәңгәленә... һәм Хозай
һукмактарзан юл аса ине...

Озак, озак шулай барзы ул
 һөйөүенән табып кыйбулык.
 Үләндәргә ысык кунғанда
 хәл алды ул ергә йығылып...

Асыл коштар һайрап ебәргәс,
 йылы нурын Кояш төшөргәс,
 йылынды һәм тынысланды ул.

Терәп башын тубыктарына,
 сумды, яйлап, сихри серемгә,
 тылсымланып Урал моңона...

Һәм күренде уға төш: хәрби
 ыстан куйы урман куйынында;
 ирзәр баштан-аяк кораллы
 ултыралар усак янында
 аш бешереп... Лапаң астынан
 сыға һызылып бер моң ағышы —
 йырмы инде, әллә илаумы,
 әллә теге курай тауышы?..

Усак теле дөрләп киткәндә
 Яугирзәрзең йөзө йәнләнә,
 улар араһынан һөйгәне
 йөзөн эзләй, түзмәй, Сәлимә...

Таба алмай тик, күпме генә
 укталһа ла, күз талдырһа ла:
 бөгәһе бер төслө был ирзәр
 һәм ағастай хәрәкәтһеззәр...

Тупылдашып бына салына
 тояк такматары йырактан,
 һыбайлылар килеп етәләр,
 усак эргәһенә берайкан.

Күрә капыл йәрен Сәлимә
 улар араһында... Кыскырам,
 тип көсәһә — сыкмай тауышы,
 һуҙһа кулын — кузғалмай кулы,
 йүгерәйем, тиһә — аяктар
 гер булғандар...
 “Аһ Аллам, Аллам!” —
 тип илерә-тилерә тамам...

Абайлай һәм Харис, ниһәйәт,
килә башлай уның янына.
Эй, шатлана һылыу, кыуана!..

Еткәс кенә ләкин әйләнә
Ғимыранға Харис... Камсыһын
сажылдатып уңал һуға ул,
сәсрәтеп тә ал кан тамсыһын...

...Ауыртыузан шашып, Сәлимә
асһа күзен... кат-кат сыбырткы
төшә һаман уның тәнәнә...
Елегенә етә, йәнәнә...

Ике атлы ике яғынан
яра уны тиргә мансылып:
иңерек Низамый берене,
берене — Ғимыран ялсыһы.

Кайза ғына инеп китергә,
котолорға белмәй Сәлимә.
Күлдәккәйе бөтә тетелеп,
буй-буй яра ята тәнәнә.

Һыуһындарын шулай кандырғас,
арканлайзар колдо муйынынан
азғын малдай... тағып әйәргә,
йүгертәләр урман юлынан.

Ярты юлда үзе Ғимыран
каршы ала, килеп, уларзы.
Сәлимәне муйын бауынан
тәртәһенә тағып, ул тағы

кайыш сыбырткыһын шартлатып
яра-яра кыуа ульяны
атка йәнәшәләп... Юл саңы
менән болғанып кала каны
Сәлимәнең яраларынан...
Кан тама күз караларынан...

Тәртә янлап, һатлык ялсылар
әлһерәгән эттәй сабалар,
Ғимырандың кулы талғанда
камсы эшен тиз үк алалар...

Сәлимәне илтеп яптылар
таш келәткә... Һәм мулла менән
кәңәшләште озак Ғимыран
мәкерле ниәте хакында...
Йәш бисәһен алмаштырырға
бармак битендәй бер алтынға...

Тап шул юлы Сәнкем ауылында
Тозтүбәгә үтеп барыусы
тукталғайны бер зур кар(а)уан.
Каруандағы азай-казакка
ебәрзеләр һатып коллокка
Сәлимәне мәңге-мәңгегә
мулла менән муслы Ғимыран...

6

Таң-иртәнән тороп, кар(а)уан
казак далаһына юл тотто.
Дөйә үркәсенә казағы
Сәлимәне бәйләп ултыртты.

Дың-дың итеп бакыр бутылдар
дыңғылдауы калды һүрелеп...
Күз йәштәрен йотоп, Сәлимә
бакты артка, үрелеп-үрелеп...

Бала сактарында һөйөнөп
үскән яландарзың күркәмен
хәтерендә мәңге-мәңгегә
калдырғыһы килде һәм тәмен

елдәренең килде татыйһы...
Аяк-кулдар ләкин бәйләүле,
бөркәтелгән сәкмән башына,
һаклай арттан казак-йәйәүле...

Китте шулай ауыл һылыуы
илкәйенән, көсләп һатылып,
комло казак далаларына,
гүзәл Уралкайзан айырылып.

“Өн түгелдер, яман төшөмдөр...” —
тип һыктаны, һис ышанмай ул
күрмешенә... Әммә киреһен

дөрөсләне каруан, саңды юл...

*“Ауылкайым, исән бул инде,
Бакмаркайым, бәхил бул инде!
Сит илдәргә китте башкайым —
югалыуым, ахыры, шул инде...”*

Мансылғандай тозға, йөрәге
әрнеп уның янды ла янды,
ел өшкөткән таңғы ысыктай
күз йәшкәйе тамды ла тамды...

(Беренсе китап бөттө).

Балтик хәрби-диңгез флоты, Кронштадт -- Таллин, 1953.
“Андриан Зосимов” исемле мина траллағыс карап,
9.09. — 27.11.1955. 22.01.1956.

II КИТАП

Беренсе бүлек

Урал тауы һәм башкорт

I

Урал тауы! Башкорт тарихын
һинең исем билдәләй микән?
Әллә һинең исемен башкорт
тарихынан билдәләнемә?!

Урал — башкорт, йә башкорт — Урал,
бер туғандар, бергә тыуғандар —
икеһен тиң тарих иш итеп
нурландырған күп быуаттарға!

Булған заман, Урал тауының
төптәрендә уттар кайнаған,
был утгарзан таштар ирегән
лаваланып... һәм шул кызыулык

сығыу юлы үзенә эзләгән...

Ләкин мәғрур гранит каялар
бирмәгән юл көслә уттарға:
тоташланып таш-көп каплаған
Урал-таузың ясы маңдайың,
эстә янған уттар кызыуын
һиззертмәйсә улар һаклаған.
Йыйырсыктар фәкәт һырланып
биргәндәр төс был карт маңдайға...

Урал тауы шулай картайған, —
эстән янып акрын сүккән ул.
Касандыр күк иңен айкатып
болоттарзы сөйгән түбәләр
оноткандар маңлайзарыңда
таңдар кунып, төндәр йоклаған,
Кояш нурзарына йылтлаған
күңелле һәм хөр замандарзы...

Тәрән йоко баһкан таузарзы —
хәлһез улар һузылып яткандар.
Емерелгән сал каяларға
бөркөттәрен оялаткандар,
имәндәргә ерлек биргәндәр,
мамык мүктәргә күмелгәндәр,
көмөш йырлы саф шишмәләрзән
йыузырткандар таш итәктәрен...

Шунан Урал каяларына
әзәм балаһы үрмәләгән,
суйырзарзы тәү кат кузғалткан,
уның яланғас үксәләре,
тәү кат тапап үткән мүктәрзе,
кыуактарзы тәү кат кайшарған...

Кайза — тирен, кайза — таш йыртмыш
табанының канын тамызып,
кырағай ергә тәүге эззәрзе
үткән һалып әзәм балаһы...

Кунак булып түгел, иш булып,
хужа булып йөрөгән ул бында,
сөнки “кайзан” үзенең “килгәнән”
белмәгән ул... Уның хәтере
Уралдыкы менән тиң булған —

белмәгән ул сит як һәм унан
күсеп килеү кеүек тойғоно...

Бындай ғәмәл булған уға ят,
сөнки күзе тәү кат асылып,
таний башлағандан донъяны,
ошо мәғрур бейек таузарзы,
ошо ылыслы урмандарзы,
ошо пак һыулы йылғаларзы
һәм Күк көмбәзенең тик ошо
йондоззарын ғына күргән ул,
һәм ирәүән ошо еренең
бер туғаны итеп һизгән ул
үзен... “Урал менән бер сорза,
бергә тыуғанмын” тип йөрөгән ул...

Һәм йәшәгән әзәм балаһы
һөйөп кая ташлы таузарын.
Суйыр һуғып, таштың әсенән
ут алған ул ит бешерергә
һәм шул утта ташты иретеп,
бакырзан уҡ, балта яһаған,
ул балтаны ышкып кайраған
шул таштарға... Һәм шул таштарзан
корған йортон... Ошо ташлыктар
араһында үскән урманда
таба торған булған азығын...

Көнө еткән — әзәм балаһы
олоғайған... Инде донъяның
әүәл танылмаған нурзарын
таний башлаған ул...
Шүлгәнташ
мәмерйәһен — изге таш йортон, —
мамонт канын кызыл балсыкка
изеп яһалған шалы менән
бизәп, һүрәтләгән каяға,
сағыулатып, хозайәндәрен...

Уйланған ул әзәм... Көн һайын
яңы серзәр уға асылған,
акылы уның һаман нығынған
һәм, бил быуып, ышаныс менән
башлаған ул азым тарихка...
Киләсәккә, тигән тарафка...

Салт булған был әзәм балаһы
 ауаздарға... Туған тауының
 таштарында ел һызғырыуын,
 ағастарының шаулашыуын,
 камыштарының илашыуын,
 ыузарының бышылдашыуын,
 тулкындарзың супылдашыуын —
 бөтә, бөтә булған тауышты,
 бөтә, бөтә булған һағышты
 бөртөкләп һәм тослап йыйнаған
 үзенәң салт колактарына...
 Мейһенең улактарына...

Һәм бойорған уға йөрәге
 кайтарырға был ауаздарзы
 укмаштырып, көр аһәңләтеп
 тыузырыусыһына үзенәң...

Кыркып алған әзәм балаһы
 шыма көпшә Урал буйынан.
 Көпшә-көпкә кыстап тултырған
 тауыштарзың хөр куйыртмағын.

Ер-күктәрзе серле тибрәтеп
 илаһи моң-ауаз ағылған
 донъяға шул көпшә эсенән
 тылсымлатып урман, кырзарын...

Һәм тәбиғәт, һалып кәпәсен,
 түбән эйгән ғорур, сал башын
 әзәм балаһының каршында...
 Курай моңо тыуған тап шунда...

Был дәүерзә инде “башкорт” тип
 танығандар әзәм балаһын.
 Тарих өйөрмәһе эсенән
 быуаттарзың йырып кәртәһен,
 ошо исем менән барырға
 тейеш булған әзәм балаһы
 дәүерзәрзең алыс таңына...
 Башкортлоғон төйөп канына...

II

Урал тауы янар уттарын

тышка атмай йомоп калдырған,
таш булғанға күрә есеме...
Тау булғанға күрә исеме...

Ә башкорттоң янар уттары
курай буйлап тышка ағылған,
һүнмәгән ут, һаман кабынған...

Тормош зары, баҫкынсылары
үртәп уны һаман торғандар,
уттар йөрәккә йыйылғандар
һәм көрәйткән башкорт курайын
йөрәк кәре... Кылыс, ятлатып,
күтәргән ул башы өстөнә...
Түзә алыр икән кем генә!..

Елдәр менән куша елеүсе
арғымағын уттай дөндөртөп
сапкан яуға... Дошмандарының
кыйған башын Урал кылысы,
канға канған ерзең һәр осо —
ек канына, башкорт канына...
Ебәрмәйсә екте янына...

башкорт каны ләкин күберәк
аккан унда... куззы үз каны
менән һүндергәндәр...
Курайзан
моңдар тағы гөжләй башлаған,
йөрәктәрзе өтөп ялкынға,
бығауланған ирек хакында,
зар илаған халык хакында...

Моңдар, мең кат бергә тупланып,
моңһоззарзың йәнен фацлаған,
башкорт атка йәнә атланған,
алмас кылыс йәнә ятлаған,
янар уттар башкорт йәненән
күкрәп сығып, яуға сакырған...

Йөрөгән был янғын яндырып
был халыктың кыйбу йөрөгән.
Күп быуаттар буйы тарихты
ут һәм канға мансып дөрлөгән
Башкортостан ере өстөндә!
Кылыс һурған хатта меҫкендәр!..

Яңы быуын килгән, иҫкеһе
 киткән биреп уға уттарын,
 кылыстарын, ярһыу аттарын...

Алмашынған шулай быуындар,
 ләкин улар, кылып аманат,
 калдырмаһалар за яманат,
 ысын ирек, байман йәшәйеш
 китә алмағандар тапшырып...
 Йөрәкте тик һаман яндырып,
 тик шул дөрләп торған ут кына
 мираҫланған Урал халкына...

Быуындарҙы был ут кыстаған
 һаман, һаман изге көрәшкә!
 Башкорттарҙы бығау кысымын
 өзөп ташларға гел өндәшкән.

Ике башлы коҙғон өзлөкһөз
 башкорт эс-бауырын сукыған...

.....

Сәнкем-Биктимер, 1957.

(Билдәле сәбәптәр аркаһында язылмай өзөлөп калды).

Йөкмәткеһе

Ауыл егете.....	
Курай һәм тулкындар.....	
Крематорий.....	
Йөрәк илауы.....	
Минең шәжәрәм.....	
Метеорзар юлы.....	
Һандуғас.....	
Кызыл еңгәсәйзәр.....	
Яңыртылған иске йыр.....	
Дарылы поэма.....	
Ашказар.....	
Дауыл планетаһы.....	
Бәгер тауышы.....	
Хаклык.....	
Үткән йылдар моңо.....	